

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΒ'

Τετάρτη 17 Δεκεμβρίου 1997

Αθήνα, σήμερα στις 17 Δεκεμβρίου 1997, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.54', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 16.12.1997 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΝΑ' συνεδριάσεώς του, της 16ης Δεκεμβρίου 1997 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

1. "Κύρωση Συμφώνου Φιλίας Συνεργασίας Καλής Γειτονίας και Ασφάλειας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Αλβανίας".

2. "Κύρωση Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Αλβανίας και των Κυβερνήσεων των Κρατών που συμμετέχουν στην Πολυεθνική Δύναμη Προστασίας αναφορικά με το νομικό καθεστώς της παραπάνω δύναμης".

3. "Κύρωση της Συμφωνίας για τη σύναψη εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των Κρατών-Μελών τους αφενός και της Δημοκρατίας του Καζακστάν αφετέρου, μετά της Τελικής Πράξης και των Κοινών Δηλώσεων".

4. "Κύρωση της Συμφωνίας για τη σύναψη εταιρικής σχέσης και συνεργασίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των Κρατών-Μελών τους αφενός και της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν αφετέρου, μετά της Τελικής Πράξης και των Κοινών Δηλώσεων".

5. "Κύρωση της συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας για την προώθηση και αμοιβαία προστασία των επενδύσεων".

6. "Κύρωση της συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρουμανίας για την προώθηση και αμοιβαία προστασία των επενδύσεων".

7. "Κύρωση της συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Σλοβενίας για την αμοιβαία προώθηση και προστασία των επενδύσεων".

8. "Μέτρα κατά της εισφοροδιαφυγής, διασφάλισης εσόδων Ι.Κ.Α. και άλλα θέματα.

9. "Κύρωση Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Εσθονίας για την προώθηση και αμοιβαία προστασία των επενδύσεων".

10. "Κύρωση της σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημο-

κρατίας και του Κράτους του Ισραήλ για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος".

11. "Κύρωση της σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Κορέας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος".

12. "Κύρωση της συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Ουζμπεκιστάν για την προώθηση και αμοιβαία προστασία των επενδύσεων".

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα:

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Δημήτριο Κατσικόπουλο, Βουλευτή Αχαΐας τα ακόλουθα:

Α' ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Οικοδόμων Επιχειρήσεων Βορείου Ελλάδας ζητεί νέα νομοθετική ρύθμιση για τις εισφορές στο ΙΚΑ.

2) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Εργαζόμενοι στους Οργανισμούς ΟΥΘ και ΟΑΘ ζητούν να μην ενοποιηθούν οι οργανισμοί.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συλλόγων γονέων παιδιών με νεανικό διαβήτη ζητεί νομοθετική ρύθμιση για την εισαγωγή των παιδιών στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα χωρίς εξετάσεις.

4) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Θεσ/νίκης διαμαρτύρεται για το νέο ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων.

5) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ασφαλιστών Βόρειας Ελλάδας διαμαρτύρεται για την υπογραφή διμερούς συμβάσεως του Γραφείου Διεθνούς Ασφάλισης με το Γραφείο Σκοπίων στην οποία παραλείπεται η αναγραφή του ονόματος της χώρας αυτής ως "FYROM".

6) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων Σιδηροδρομικών Μακεδονίας - Θράκης υποβάλλει προτάσεις

σχετικά με το υπό ψήφιση νέο μισθολόγιο των σιδηροδρομικών συνταξιούχων.

7) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σιδηροδρομικών διαμαρτύρεται για τις τελευταίες καθυστερήσεις στα Intercity του ΟΣΕ.

8) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Γενική Ομοσπονδία Προσωπικού ΔΕΗ υποβάλλει προτάσεις – απόψεις για το σχέδιο νόμου "Μέτρα κατά της εισφοροδιαφυγής διασφάλιση εσόδων ΙΚΑ και άλλα θέματα".

9) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων στις Αθλητικές Εγκαταστάσεις της Γ.Γ.Α. Νομών Λέσβου, Χίου ζητεί το ΕΑΚ Χίου να ενταχθεί στην κατηγορία Εθνικής Σημασίας.

10) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Αιγείρας Νομού Αχαΐας ζητεί οικονομική ενίσχυση για τη βελτίωση της βατότητας του παραλιακού δρόμου, του διερχομένου από την περιοχή της.

11) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ελληνική Αντικαρκινική Εταιρεία ζητεί την παραχώρηση ακινήτου για να στεγασθούν οι υπηρεσίες της στην Πάτρα Αχαΐας.

12) Οι Βουλευτές κύριοι ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Νέας Περάμου Καβάλας ζητεί οικονομική ενίσχυση για να συνεχισθεί η αμπελοκαλλιέργεια στο Νομό Καβάλας.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Γενικό Νομαρχιακό Νοσοκομείο Αιγίου ζητεί οικονομική ενίσχυση για την πληρωμή ιδιωτικού συνεργείου καθαριότητας και την κάλυψη των εξόδων λειτουργίας του Κέντρου Υγείας και των Περιφερειακών Ιατρείων που υπάγονται στο Νοσοκομείο.

14) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ραδιοταξί "Ο Ερμής" διαμαρτύρεται για την επιβολή ΦΠΑ στα έσοδα των Ραδιοταξί.

15) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος – Τμήμα Ανατολικής Κρήτης ζητεί την τροποποίηση λειτουργίας του Οργανισμού Ανάπτυξης Ανατολικής Κρήτης.

16) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Σπουδαστών Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης ζητεί την αξιοκρατική αξιοποίηση των αποφοίτων στο Δημόσιο Τομέα.

17) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συνταξιούχων ΙΚΑ Νομού Χανίων "Αγία Παρασκευή" ζητεί οικονομική ενίσχυση για τη διοργάνωση πολιτιστικών της εκδηλώσεων.

18) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εξωραϊστικός και Εκπολιτιστικός Σύλλογος "ΣΟΥΤΡΑΛΙ" Μαγνησίας ζητεί την αποκατάσταση της βατότητας των δρόμων των κοινοτήτων Αγριάς και Αγίου Λαυρεντίου Μαγνησίας.

19) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Φοιτητικός Σύλλογος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών ζητεί την αναβάθμιση της Σχολής σε Εκκλησιαστική Ακαδημία.

20) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ –

ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Φοιτητικός Σύλλογος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών ζητεί την αναβάθμιση της Σχολής σε Εκκλησιαστική Ακαδημία.

21) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Φοιτητικός Σύλλογος Ανωτέρας Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών ζητεί την αναβάθμιση της Σχολής σε Εκκλησιαστική Ακαδημία.

22) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Κάτω Χρυσοβίτσας Αιτωλ/νίας ζητεί τη χρηματοδότηση της κοινότητας για την ασφαλτόστρωση κοινοτικών οδών.

23) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Κάτω Χρυσοβίτσας Αιτωλ/νίας ζητεί την επιτάχυνση των διαδικασιών για αναδασμό 2.500 στρεμμάτων και την εκτέλεση αρδευτικών έργων.

24) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Πετροχωρίου Αιτωλ/νίας ζητεί την οριοθέτηση της κοινότητας.

25) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Κάτω Χρυσοβίτσας Αιτωλ/νίας ζητεί την ασφαλίτωση δρόμου του οικισμού Διάσελου.

26) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Λασιθίου ζητεί τη συνέχιση του έργου του ΕΟΜΜΕΧ.

27) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Αδελφότητας Θεολόγων "Ο ΣΩΤΗΡ" αναφέρεται στην απόφαση της επιτροπής αναστολών του Σ.Τ.Ε. σχετικά με την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης 1749 Ε/1997 των Υπουργείων Οικονομικών και Τύπου.

28) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αθανάσιος Παπαντώνης, Κοινοτικός Σύμβουλος Κοινότητας Αγίου Δημητρίου Αιτωλ/νίας, καταγγέλλει τη ρύπανση του περιβάλλοντος της κοινότητας από εκτελούμενα έργα στο φράγμα του Ευήνου.

29) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Κάτω Χρυσοβίτσας Αιτωλ/νίας ζητεί τη χρηματοδότηση της κοινότητας για έργα ύδρευσης.

30) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Λάμπρος Ροδάς, κάτοικος Κοινότητας Πετροχωρίου Αιτωλ/νίας ζητεί την πρόσληψή του από επιχείρηση σύμφωνη με το άρθρο 8 του Νόμου 1648/86.

31) Η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με ειδικές ανάγκες με ψήφισμά της το οποίο κατέθεσε στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, ζητεί τη ριζική μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για την επιδοματική πολιτική καθώς και την ποιοτική αναβάθμιση και βελτίωση των συνθηκών μόρφωσης, εργασίας και διαβίωσης όλων των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Προσυπογράφει ο Βουλευτής κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ.

Β' ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1602/23-9-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 71/27-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στη με αριθμό 1602/23-9-97 ερώτηση του

Βουλευτή κ. Βασιλείου Παπαγεωργόπουλου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ16/ 3452/184/3-2-94 δεν εγκρίθηκε η κατασκευή υπόγειου σταθμού αυτοκινήτων στο χώρο της Πλατείας Διοικητηρίου, όπου η ανασκαφή έφερε στο φως σημαντικότερα ευρήματα.

Με την ΥΑ ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ43/ 36104/2105/2-7-95 κηρύχθηκε ως αρχαιολογικός ο χώρος της Πλατείας Διοικητηρίου.

Η προμελέτη διαφώφωσης της Πλατείας Διοικητηρίου (έργο εκπονούμενο και χρηματοδοτούμενο από τον Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας Θεσσαλονίκης '97) έτυχε θετικής γνώμης από το ΚΑΣ (ΥΑ ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ16/17967/990/15-4-97).

Η συζήτηση της οριστικής μελέτης εκκρεμεί ενώπιον του ΚΑΣ, καθώς εξετάζεται και άλλη σχετική μελέτη που έχει εκπονηθεί από τον Οργανισμό Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

2. Στην με αριθμό 1621/5-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1571/27-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 1621/5-11-97 ερώτησης που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Μ. Κωστόπουλος και Μ. Αγγουράκης στη Βουλή των Ελλήνων, με θέμα τους κηρυχθέντες ανυπότακτους φοιτητές των Πανεπιστημίων της Γιουγκοσλαβίας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Ειδική ρύθμιση για τους εν λόγω ανυπότακτους δεν είναι δυνατόν να γίνει, τόσο ως προς την κατεύθυνση της χορήγησης αναβολής κατάταξης όσο και της τακτοποίησης της ανυποταξίας τους, διότι το θέμα των ανυπότακτων αντιμετωπίστηκε, ήδη, με το ν. 2510/97. (ΦΕΚ 136 Α'/27-6-97).

Με βάση τις διατάξεις του νόμου αυτού οι ανυπότακτοι κλάσεων 1987 παλαιότερων, ανεξάρτητα από το χρόνο κατάταξής τους, τακτοποιούνται ποινικά και διοικητικά για την ανυποταξία τους, εκπληρώνουν μειωμένη θητεία και εξαγοράζουν το υπόλοιπο των στρατιωτικών τους υποχρεώσεων. Οι ανυπότακτοι κλάσεων 1988 και νεώτερων τακτοποιούνται ποινικά και διοικητικά, για την ανυποταξία τους, εφόσον καταταγούν στις Ένοπλες Δυνάμεις, μέχρι 30-11-98.

Κατά κανόνα, δεν υφίσταται η δυνατότητα χορήγησης νέας αναβολής σε όσους κηρύχθηκαν ανυπότακτοι λόγω μη κατάταξης μετά την εξάντληση της χρονικής διάρκειας της αναβολής που είχαν. Όμως το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, αποδεικνύοντας εμπράκτως την δεδομένη ευαισθησία του για τη ρύθμιση κοινωνικών και εκπαιδευτικών ζητημάτων, με τις μεταβατικές διατάξεις του ν. 2510/97 (αρθρ. 28), έδωσε τη δυνατότητα επανεξέτασης των αναβολών σπουδών που έληξαν ή διακόπηκαν πριν την ισχύ του Νόμου αυτού, εφόσον φυσικά πληρούν τις προϋποθέσεις του νέου συστήματος αναβολών κατάταξης για λόγους σπουδών. Για την εξέταση της δυνατότητας αυτής οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να απευθύνονται ατομικά στα αρμόδια στρατολογικά γραφεία.

Ο Υφυπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ"

3. Στην με αριθμό 1934/8-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 49132/25-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 1934/8-10-97 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Α. Νεράτζη και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι σύμφωνα με στοιχεία που μας δόθηκαν από την Περιφέρεια Αττικής για τη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος, έχει κρατηθεί στο ΠΕΠ Αττικής το ποσόν των 400 εκ. δρχ., έχουν δοθεί οδηγίες στον ΟΛΠ για την συμπλήρωση Τεχνικού Δελτίου, το οποίο όμως ποτέ μέχρι σήμερα δεν στάλθηκε συμπληρωμένο στη Περιφέρεια με συνέπεια να μην έχει

προωθηθεί για έγκριση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το σχετικό έργο.

Ο Υφυπουργός
ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

4. Στην με αριθμό 1947/8-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 49130/25-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 1947/8-10-97 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Μ. Μπεντενιώτη και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σύμφωνα με στοιχεία που μας δόθηκαν από την Περιφέρεια Αττικής σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1) Με το έργο "Κατασκευή πλωτών προβλητών στα λιμάνια Αίγινας και Πέρδικας και μώλων από φυσικούς ογκόλιθους παράλληλα και κάθετα στην προβλήτα" (Α και Β φάση), που τελεώσε το 1996 δημιουργήθηκε στο λιμάνι Αίγινας μια νέα λιμνολεκάνη από Φ.Ο. δίπλα στην υπάρχουσα παλαιά.

2) Έχει υποβληθεί στην Περιφέρεια Αττικής για έγκριση το τεχνικό δελτίο για την Γ' φάση του έργου, που προβλέπει την τοποθέτηση πλωτών προβλητών μήκους 400 μέτρων στην ανωτέρω λιμνολεκάνη προκειμένου να αυξηθούν οι θέσεις ελλιμενισμού σκαφών.

3) Μετά την κήρυξη από το Υπουργείο Πολιτισμού της ευρύτερης περιοχής του λιμανιού ως αρχαιολογικού χώρου καμία νέα μελέτη δεν εκπονείται για την εκτέλεση νέων έργων ή την προστασία των ήδη υφισταμένων από τη Διεύθυνση Τ.Υ. της Νομαρχίας Πειραιά.

Ο Υφυπουργός
ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

5. Στην με αριθμό 1987/9-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 49925/28-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 1987/9-10-97 ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Βαρβιτσιώτης, σχετικά με την παραβίαση διατάξεων του Κ.Ο.Κ. κατά την εφαρμογή του συστήματος ελεγχόμενης στάθμευσης στη Δήμο Γλυφάδας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Όπως μας γνώρισε ο Δήμος Γλυφάδας, με το αριθμ. 28559/27-11-97 έγγραφό του, μετά από υπόδειξη της Τροχαίας Γλυφάδας για συμμόρφωση προς τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 2094/94 (Κ.Ο.Κ.), καταρτίστηκε στον δήμο, επιτροπή αποτελούμενη από αρμόδιους υπαλλήλους αυτού και εκπρόσωπο της Τροχαίας Γλυφάδας, τον Υπαστυνόμο Α' κ. Δημ. Νάνο, η οποία και προέβη σε σχετικό έλεγχο των χωροθετημένων θέσεων στάθμευσης στους χώρους ελεγχόμενης στάθμευσης και επανασχεδιασμό των θέσεων αυτών μετά από διόρθωση της υφιστάμενης μέχρι τότε κατάστασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ο.Κ. και τις σχετικές με αυτές αποφάσεις της Τροχαίας.

Η διαδικασία αυτή, όπως μας επισημαίνει ο Δήμος Γλυφάδας, έχει ήδη ολοκληρωθεί και δεν υφίσταται ζήτημα παραβίασης των σχετικών διατάξεων του Κ.Ο.Κ..

Ο Υφυπουργός
ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

6. Στην με αριθμό 2253/22-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 12909/24-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2253/22-10-97 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Γ. Καλαντζής, αναφορικά με την αγορά καινούριου ηλεκτροεγκεφαλογράφου στο Νοσ/μείο Καβάλας, σας πληροφορούμε ότι στην Υπηρεσία μας εκκρεμεί το αίτημα του Νοσοκομείου για προμήθεια του εν λόγω μηχανήματος και εξετάζεται θετικά η σχετική έγκριση σκοπιμότητας και επιχορήγηση από το Υπουργείο μας.

Ο Υφυπουργός
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ"

7. Στην με αριθμό 2313/24-10-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 25559/26-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αριθμό 2313/24-10-1997 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Ψωμάδης και αφορά το διορισμό σε μόνιμες θέσεις του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου που υπηρετεί στο ΙΚΑ, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η υπηρεσία μας δε συμφωνεί με την αποσπασματική και για μεμονωμένες περιπτώσεις επίλυση του ανωτέρω θέματος, δεδομένου ότι ο διορισμός σε μόνιμες θέσεις των συμβασιούχων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου που υπηρετούν στα υπουργεία και στα ν.π.δ.δ., πρέπει να αντιμετωπισθεί συνολικά, για όλους τους υπαλλήλους, με γενική νομοθετική ρύθμιση αφού μελετηθούν τα στατιστικά στοιχεία.

Ο Υφυπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ"

8. Στην με αριθμό 2449/3-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 127/26-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2449/3-11-97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. Τσαρτσιώνης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Από την κακοκαιρία που έπληξε το τελευταίο δεκαήμερο του μηνός Οκτωβρίου το Νομό Κοζάνης (βροχοπτώσεις, χιόνια, και παγετός) προξενήθηκαν αρκετά σοβαρές ζημιές στις καλλιέργειες κρόκου.

Ο ΕΛΓΑ διενήργησε τις απαραίτητες επισημάνσεις με τους αρμοδίους γεωπόνους στην Κοζάνη, ο οποίοι επισκέφθηκαν τις πληγείσες περιοχές για να προσδιορίσουν την έκταση και το ύψος των ζημιών. Σύμφωνα με τα μέχρι τώρα στοιχεία έχουν ζημιωθεί περί τα 8.000 στρέμματα κρόκου σε 15 κοινότητες του Νομού.

Οι εκτιμήσεις των ζημιών διενεργούνται ήδη από τις 5 Νοεμβρίου δηλαδή πριν από την λήξη της προθεσμίας υποβολής των δηλώσεων ζημιάς και υπολογίζεται να ολοκληρωθούν σύντομα δεδομένου ότι την εποχή αυτή η καλλιέργεια κρόκου βρίσκεται στο στάδιο της συγκομιδής.

Μετά την ολοκλήρωση των εκτιμήσεων και την κοινοποίηση των πορισμάτων στους ενδιαφερόμενους από τον ΕΛΓΑ θα καταβληθεί, στη συνέχεια κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε οι αποζημιώσεις να καταβληθούν στους δικαιούχους το συντομότερο δυνατό.

Όσον αφορά το ύψος των αποζημιώσεων που καταβάλλει ο ΕΛΓΑ οι αποζημιώσεις θα καταβληθούν στους δικαιούχους σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τον κανονισμό ασφάλισης της φυτικής παραγωγής.

Συγκεκριμένα εάν η ζημιά υπερβαίνει το 20% επί της συνολικής παραγωγής του αγροτεμαχίου παρέχεται αποζημίωση ίση με το 88% του πάνω από 15% ποσοστού ζημιάς, δηλαδή για ζημιά 100% καταβάλλεται αποζημίωση ίση με το 74,8% της συνολικής ζημιάς.

Ο Υπουργός
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

9. Στην με αριθμό 2465/3-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 130/26-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2465/3-11-97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θ. Δημοσχάκης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στην περιοχή του Εργοστασίου Ορεστιάδας (Ν. Έβρου) εγκρίθηκαν και υπογράφηκαν αρχικά συμφωνητικά τευτοκαλλιεργείας με 6.800 καλλιεργητές για έκταση 93.000 στρεμμάτων, ώστε με την συνήθη απώλεια εκτάσεων, να συγκομισθούν 89.000 στρέμματα που αποτελούσαν τον στόχο του Προγράμματος.

Οι εκτεταμένες πλημμύρες και παγετοί του Απριλίου δημιούργησαν προοπτική μεγάλων απωλειών και γι' αυτό ανακοινώθηκε στους ενδιαφερόμενους καλλιεργητές ότι θα εγκριθούν και θα υπογραφούν τα σχετικά Συμφωνητικά για πρόσθετη έκταση 15.000 στρεμμάτων εκ των οποίων τα 210 στρέμματα στο χωριό Ορμένιο.

Από τους 102 όμως τευτοκαλλιεργητές οι 33 καλλιεργήσαν 139 στρέμματα πλέον της τελικής εγκριθείσας συμφωνηθείσας έκτασης.

Τον Ιούλιο στάλθηκαν ατομικές επιστολές στους παραπάνω (όπως σε όλους τους παραβάτες) υπενθυμίζοντάς τους τις επιπτώσεις της παράβασής τους, και ζητώντας τους αν διαφωνούσαν με τις διαπιστώσεις να υποβάλλουν εντός 10ημέρου ένσταση. Κανείς τους δεν υπέβαλε τότε ένσταση, αλλά τώρα που διαπίστωσαν την εφαρμογή του συμφωνητικού, επικαλούνται παρανόηση τόσο κατά την ανακοίνωση των πρόσθετων εγκρίσεων όσο και κατά την υποβολή και εξέταση των ενστάσεων.

Επειδή η σημερινή παρακράτηση των 25.000 δρχ. για κάθε επιπλέον στρέμμα τεύτλων γίνεται έναντι της τελικής εκκαθάρισης που θα γίνει με την ολοκλήρωση της συγκομιδής (Δεκέμβριο) στην φάση αυτή θα επανεξετασθούν τα επιχειρήματά τους.

Ο Υπουργός
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

10. Στην με αριθμό 2468/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 104/28-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση, 2468/4-11-97 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σπύρος Δανέλλης, σας γνωστοποιώ τα εξής:

Η Κυβέρνηση έχει καταδικάσει απερίφραστα την προβολή από την εφημερίδα "Αυριανή" των φωτογραφιών της κ. Δήμητρας Λιάνη - Παπανδρέου (Βλ. ενημέρωση πολιτικών συνακτών από τον κυβερνητικό εκπρόσωπο 10-10-97).

Όσον αφορά τη σύνταξη του Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, αυτό είναι έργο των ιδίων των δημοσιογράφων και όχι της κυβέρνησης ενόψει και των συνταγματικών διατάξεων που κατοχυρώνουν την ελευθερία του τύπου. Σας πληροφορώ μάλιστα ότι η Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών έχει ήδη καταρτίσει "σχέδιο αρχών δεοντολογίας του δημοσιογραφικού επαγγέλματος", κείμενο το οποίο και σας επισυνάπτω.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ"

Σημ: Το σχετικό έγγραφο ευρίσκονται στο αρχείο της Διεύθυνσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

11. Στην με αριθμό 2479/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3490/28-11-97 έγγραφο από την Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 2479/4-11-97 ερώτησης του Βουλευτή κ. Γ. Σαλαγκούδη σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Είναι γνωστό ότι η Κυβέρνηση προκειμένου να διασφαλιστεί η αντικειμενικότητα, η διαφάνεια και, η, με τεχνικοεπιστημονικά αποκλειστικώς κριτήρια, εκπόνηση μελέτης σχετικά με την ανταγωνιστικότητα των όρων της Σύμβασης για τον Σταθμό Παραγωγής της Φλώρινας, αποφάσισε να αναθέσει τη διενέργεια των σχετικών διαδικασιών σε ανεξάρτητο φορέα, την ΕΤΕΒΑ.

Το Υπουργείο Ανάπτυξης, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί και δεν θέλει να αναμειχθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο στη διαδικασία επιλογής του διεθνούς μελετητικού οίκου που θα εκπονήσει τη μελέτη.

Τυχόν ενέργειες του Υπουργείου Ανάπτυξης, και μάλιστα κατά το παρόν στάδιο της διαδικασίας, δηλαδή ενώ εκκρεμεί ακόμη η διαδικασία επιλογής του μελετητικού οίκου, προκειμένου να λάβει γνώση των στοιχείων περί των οποίων

ερωτάται, θα μπορούσε να εκληφθεί τόσο από την κοινή γνώμη όσο και από τους συμμετέχοντες διεθνείς οίκους ως προσπάθεια παρέμβασης του Δημοσίου στην εκκρεμή διαδικασία.

Είναι αυτονόητο ότι μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών θα τεθούν στη διάθεση του Βουλευτή όλα τα διαθέσιμα στοιχεία προκειμένου να σχηματίσει πλήρη και ασφαλή άποψη για τη διαδικασία που ακολουθήθηκε.

Η Υπουργός
ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

12. Στην με αριθμό 2491/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 49122/25-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2491/4-11-97, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κύριους Ν. Γκατζή και Β. Μπούτα και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στο ΠΕΠ Θεσσαλίας και στη ΣΑΝΑ/2 έχει ενταχθεί το έργο οδοποιίας προς τον οικισμό Βένετο με πρ/σμό 60 εκ. δρχ. Για την ολοκλήρωση του θα εξετασθεί από την Νομ/κή Αυτοδιοίκηση Μαγνησίας η ένταξή του στο Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα ή στο Ειδικό Πρόγραμμα Τοπ. Αυτοδ/σης.

Τα υπόλοιπα αιτήματα θα εξετασθούν από τη Νομ/κή Αυτοδ/ση προκειμένου να ενταχθούν στο ΠΔΕ έτους 1998 ή στο ΕΠΤΑ ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητές της.

Ο Υφυπουργός
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

13. Στην με αριθμό 2492/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 49120/25-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2492/4-11-97 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κυρίους Ν. Γκατζή και Α. Κανταρτζή και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι:

1) Το έργο της κατασκευής των καλντεριμιών που είναι ενταγμένο στο ΠΕΠ Θεσσαλίας προβλέπεται σύντομα να δημοπρατηθεί.

2) Στο πρόγραμμα ΕΑΠΤΑ - 2 έχει ενταχθεί έργο με τίτλο "Υδρευση Προμήρι - Τρίκερι - Συκή - Λαύκος" με φορέα υλοποίησης το Σ.Π. 2ης Ε.Π. προϋπολογισμού 137 εκ. δρχ. και πίστωση '97, 40 εκ. δρχ. Το έργο παρουσιάζει απορρόφηση 82,573 εκ. δρχ.

3) Στο ΠΕΠ Θεσσαλίας έχει ενταχθεί και εκτελείται έργο Συκή - Ποτάκι προϋπολογισμού 100 εκ. δρχ., το οποίο ολοκληρώνεται και ήταν έργο πρώτης προτεραιότητας για την περιοχή.

Τέλος ο δρόμος Συκή προς τοποθεσία Πανταζή θα εξετασθεί από την Νομ. Αυτ/ση Μαγνησίας ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητές της.

Ο Υφυπουργός
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

14. Στην με αριθμό 2494/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 112/27-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2494/4-11-97, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Πολύζος, σας γνωρίζουμε ότι η προαγωγή σε Σταθμό Α' τάξης του αναφερόμενου Πυροσβεστικού Σταθμού δεν κατέστη εφικτή μέχρι σήμερα, λόγω έλλειψης των απαραίτητων πιστώσεων.

Το Πυροσβεστικό Σώμα, μετά την κυβερνητική εξαγγελία για την ανάθεση της δασοπυρόσβεσης σ' αυτό, μελετά την αναδιάρθρωση των Υπηρεσιών με προαγωγή υφισταμένων και ίδρυση νέων, με γνώμονα την πληρέστερη κάλυψη περιοχών που δεν καλύπτονται σήμερα σε ικανοποιητικό βαθμό.

Με βάση τα ανωτέρω θα εξετασθεί και η αναβάθμιση της

παρεχόμενης πυροπροστασίας του Νομού Πιερίας, με προαγωγή της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Κατερίνης από Γ' σε Α' τάξη, με ταυτόχρονη αύξηση της δύναμης σε προσωπικό και μηχανολογική εξοπλισμό και την ίδρυση πυροσβεστικού κλιμακίου στο Λιτόχωρο.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

15. Στην με αριθμό 2495/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 143/26-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2495/4-11-97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ε. Μπασιάκος σας πληροφορούμε τα εξής:

Όσον αφορά την κατάργηση Συνεταιριστικών Οργανώσεων αυτή θα αντιμετωπισθεί με νέο Σχέδιο Νόμου το οποίο βρίσκεται σε στάδιο επεξεργασίας.

Όσο αφορά τη ρύθμιση χρεών πέραν των διαλαμβανομένων στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο του Υπουργείου Γεωργίας τέτοιο θέμα δεν αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση.

Ο Υπουργός
ΣΤ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

16. Στην με αριθμό 2502/4-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 144/27-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2502/4.11.97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ε. Μπασιάκος για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στα ΠΕΠ του ΙΙ ΚΠΣ έχει ενταχθεί το έργο "Αντιπλημμυρικά έργα Βοιωτικού Κηφισού" πρ/σμού 3,1 δισ δρχ. Η κατασκευή του έργου αποτελεί αντικείμενο του συνενωμένου ΥΠΕΧΩ-ΔΕ.

Δόθηκαν συμπληρωματικά 1,4 δισ δρχ. (συνολικός πρ/σμός 4,5 δισ) για την ολοκλήρωση του ανωτέρω έργου.

Ο Υπουργός
ΣΤ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

17. Στην με αριθμό 2506/5-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6398/25-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμ. 2506/5-11-97 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Δ. Κωστόπουλος, σχετικά με μεταβολές στο καθεστώς λειτουργίας των ταχ. Γραφείων του Νομού Αρκαδίας, σας διαβιβάζουμε το σχετικό έγγραφο με αρ. πρωτ. 1141/80525/025/19-11-97 του Διευθύνοντος Συμβούλου των Ελληνικών Ταχυδρομείων.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ"

Σημ: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

18. Στην με αριθμό 2509/97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 109/28-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση αρ. 2509/97 του Βουλευτή κ. Γ. Καρατζαφέρη, σας πληροφορούμε:

1. Όλοι οι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί στην Ελλάδα οφείλουν να λειτουργούν στο πλαίσιο του Συντάγματος και των ισχύοντων νόμων.

Σε περίπτωση συγκεκριμένων καταγγελιών για εκπομπές που αντιβαίνουν στο νόμο επιλαμβάνεται το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, που ως γνωστόν, είναι ανεξάρτητη διοικητική αρχή, και παράλληλα - όπου προβλέπεται από το νόμο - οι αρμόδιες δικαστικές αρχές.

2. Όσον αφορά ειδικότερα τις παιδικές εκπομπές της ΕΡΤ-ΑΕ (κόμικς κλπ.), σύμφωνα με τα σχετικά στοιχεία που η ίδια έθεσε υπόψη μας, σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Το συνολικό παιδικό πρόγραμμα απαρτίζεται από ελληνικά και ξένα προγράμματα. Η σχετική επιλογή γίνεται από στελέχη με εμπειρία και αυξημένη ευαισθησία σε ζητήματα της παιδικής ηλικίας και με στόχο πάντοτε την μέσω της ψυχαγωγίας διεύρυνση των γνώσεων, την πληροφόρηση, την καλλιέργεια του ψυχικού κόσμου, καθώς και την εξοικείωση των παιδιών με την ποιοτική τηλεοπτική και κινηματογραφική αντίληψη και αισθητική. Γι' αυτό και στην καθημερινή "ανοικτή επικοινωνία" με τους τηλεθεατές (παιδιά – γονείς – εκπαιδευτικούς) δεν έχει αναφερθεί καμία περίπτωση σκληρού ή βίαιου παιδικού προγράμματος της ΕΡΤ – ΑΕ.

Εξάλλου, στο πρόσφατο συνέδριο της "ΕΚΠΟΙΖΩ" με θέμα "ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ" συμμετείχε και εκπρόσωπος της ΕΡΤ – ΑΕ. Στα στοιχεία δε που παρέθεσε η εν λόγω Ένωση δεν αναφέρθηκαν παραβάσεις σε παιδικές εκπομπές της ΕΡΤ – ΑΕ.

3. Τέλος σημειώνεται ότι συνεχής είναι η προσπάθεια της ΕΡΤ – ΑΕ για παραπέρα ποιοτική βελτίωση των προγραμμάτων της και ιδιαίτερα των παιδικών, λαμβάνοντας πάντοτε υπόψη και τις όποιες εκτιμήσεις γι' αυτά της κοινής γνώμης.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ"

19. Στην με αριθμό 2526/5-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 49128/25-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2526/5-11-97, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Ν. Γκελεστάθη και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι εκτελούνται έργα αποκατάστασης Επαρχιακού και Εθνικού Δικτύου στη Φωκίδα προϋπολογισμού 200 εκατ. δρχ.

Επίσης το Νομαρχιακό Συμβούλιο Φωκίδας πρότεινε προς την Επιτροπή Παρακολούθησης του Ολοκληρωμένου Προγράμματος Ανασυγκρότησης των Νομών Φωκίδας – Αχαΐας την ένταξη του έργου με τίτλο "Συντήρηση Επαρχιακού Οδικού Δικτύου Νομού Φωκίδας" με προϋπολογισμό 600 εκατ. δρχ.

Αναμένεται η συνεδρίαση της Επιτροπής Παρακολούθησης για να οριστικοποιηθεί η ένταξη των προτεινόμενων έργων.

Ο Υφυπουργός
Α. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

20. Στην με αριθμό 2535/6-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6445/28-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 2535/6-11-97 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος σχετικά με αφύλακτη διάβαση του Ο.Σ.Ε. στην κοινότητα Ψαθοπύργου Ν. Αχαΐας, σας διαβιβάζουμε το σχετικό έγγραφο με αρ. πρωτ. 192831/195-Α/25-11-97 του Δ/ντος Συμβούλου του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος Α.Ε.

Ο Υφυπουργός
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ"

Σημ: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

21. Στην με αριθμό 2542/6-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 236/24-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση του από 6.11.97 εγγράφου σας, σχετικά με την αριθ. 2542/6.11.97 ερώτηση, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Κατσαρός, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Η στελέχωση του ΣΔΟΕ δεν έγινε με προσλήψεις, αλλά με μεταθέσεις από τον Εφοριακό και Τελωνειακό Κλάδο σύμφωνα με το ν. 2343/95 περί της "Αναδιοργάνωσης Υπηρεσιών του Υπ. Οικονομικών και άλλων διατάξεων".

Ειδικότερα:

α) Οι εφοριακοί υπάλληλοι που μετατέθηκαν προς τις

υπηρεσίες του ΣΔΟΕ, είναι υπάλληλοι οι οποίοι προέρχονται από την πρώην ΥΠΕΔΑ και οι υπόλοιποι από υπηρεσίες του Εφοριακού κλάδου, των οποίων η επιλογή έγινε με γνώμονα τις υπηρεσιακές ανάγκες, τις γνώσεις και την εμπειρία των υπαλλήλων σε αντικείμενα φορολογικού ελέγχου, και όχι με πολιτικά ή συνδικαλιστικά κριτήρια και

β) Οι Τελωνειακοί υπάλληλοι που μετατέθηκαν προς τις υπηρεσίες του ΣΔΟΕ, είναι υπάλληλοι οι οποίοι κατά το μεγαλύτερο ποσοστό προέρχονται από τις καταργηθείσες Ειδικές Υπηρεσίες Τελωνειακών Ερευνών (ΕΥΤΕ) όλης της χώρας. Ειδικότερα το ΣΔΟΕ Θεσσαλίας στελεχώθηκε από υπαλλήλους, κατά το μεγαλύτερο ποσοστό, της καταργηθείσας ΕΥΤΕ Κεντρικής Ελλάδας με έδρα το Βόλο λαμβάνοντας υπόψη: 1. Τα αιτήματα των υπαλλήλων 2. Την μέχρι τότε επιδειχθείσα υπηρεσιακή κατάρτιση, εμπειρία και ήθος και 3. Την διάθεση συνεργασίας και εργατικότητας.

2. Η σύλληψη και καταδίκη υπαλλήλου του ΣΔΟΕ Θεσσαλίας για δωροληψία αποτέλεσε ένα αρνητικό γεγονός. Κατέδειξε όμως ότι τέτοια γεγονότα είναι άμεσα καταδικαστέα και μη ανεκτά τόσο από το ΣΔΟΕ όσο και από την κοινωνία.

Το Υπουργείο Οικονομικών αποδίδοντας την σημασία που είχε το συμβάν αυτό αντέδρασε άμεσα και αυθημερόν έθεσε σε αργία τον υπάλληλο.

Η ευαισθησία και η σημασία που δίνει το ΣΔΟΕ και τα στελέχη του στο ήθος των υπαλλήλων του εκφράστηκε με τον μοναδικό στα δημοσιούπαλληλικά χρονικά τρόπο, την υποβολή παραίτησης από το Διευθυντή του ΣΔΟΕ Θεσσαλίας για λόγους ευαισθησίας και ευθιξίας ως προϊστάμενος του υπαλλήλου.

Το μεμονωμένο αυτό συμβάν όμως δεν μπορεί να αναιρέσει το έργο και τη συμπεριφορά που έχει επιδείξει το ΣΔΟΕ στην 7μηνη λειτουργία του.

Θεσμικά το ΣΔΟΕ έχει μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου ικανούς να αποτρέψουν παρόμοια φαινόμενα που θίγουν το κύρος και την αξιοπιστία του.

Το Υπουργείο Οικονομικών στην ιεράρχηση των προσόντων του προσωπικού του προτάσσει το ήθος και δεν θα ανεχθεί καταστάσεις και φαινόμενα που αντιστρατεύονται αυτήν την αρχή. Η αντίδραση του Υπουργείου Οικονομικών στην υπόθεση δωροληψίας υπαλλήλου του ΣΔΟΕ έδωσε το μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση ότι συμπτώματα διαφθοράς θα αντιμετωπίζονται με την μεγαλύτερη δυνατή αυστηρότητα.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΔΡΥΣ"

22. Στην με αριθμό 2548/6-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 147/27-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2548/6.11.97, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σ. Δήμας σας πληροφορούμε τα εξής:

Εκπονήθηκε και εγκρίθηκε (28.12.94) η Οριστική Μελέτη αρδευτικού έργου Ζωνών ΣΧ,ΓΑ και ΓΔ της λεκάνης Φενεού Κορινθίας, προϋπολογισμού 6 δισ δρχ.

Επίσης έχει εκπονηθεί Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και με την 12917/12.6.94 Απόφαση ΥΠΕΧΩΔΕ εγκρίθηκαν οι Περιβαλλοντικοί Όροι. Το Υπουργείο Γεωργίας είναι σύμφωνο για την κατασκευή των δικτύων του έργου του Φενεού και θα καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την ένταξη του έργου της κατασκευής της προσαγωγού διώρυγας καθώς και των δικτύων ή μέρους αυτών στο Μέτρο 5.3 του II ΚΠΣ.

Ο Υπουργός
ΣΤ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

23. Στην με αριθμό 2551/6-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 148/26-11-97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2551/6-11-97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. Α. Γκελεστάθης, σας πληροφορούμε τα εξής: Στον ΤΟΕΒ Άμφισσας – Περιχώρων Γ. Κοττόρρος διεξή-

χθησαν το 1996 εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων στη Γενική Συνέλευση των Οργανισμών.

Κατά του κύρους των εκλογών για την ανάδειξη αντιπροσώπων στην τοπική συνέλευση του Δήμου 'Αμφισσας προσέφυγαν ορισμένοι κάτοικοι του Δήμου μέλη του Οργανισμού.

Με την αριθμ. 56/96 απόφαση του Ειρηνοδικείου 'Αμφισσας ακυρώθηκε η απόφαση της τοπικής συνέλευσης του ΤΟΕΒ 'Αμφισσας – Περιχώρων "Γ. Κοττόρος" της 11-8-96 με την οποία εκλέχθηκαν αντιπρόσωποι για τη Γενική Συνέλευση.

Με την αριθμ. 1173/18-11-96 απόφαση του Νομάρχου Φωκίδας ορίστηκαν αντιπρόσωποι για τις τοπικές Συνελεύσεις του δήμου Ιτέας και των κοινοτήτων Κίρρας, Χρυσού, Σερνικακίου, Αγ. Γεωργίου, επειδή δεν υπήρξε ενδιαφέρον για την εκλογή, καθώς και για το Δήμο 'Αμφισσας του οποίου οι εκλογές της τοπικής συνέλευσης ακυρώθηκαν με την παραπάνω απόφαση του Ειρηνοδικείου 'Αμφισσας.

Επειδή η αριθμ. 56/96 απόφαση του Ειρηνοδικείου 'Αμφισσας έχει ήδη τελεσιδικήσει πρέπει να διεξαχθούν εκ νέου εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων στην τοπική συνέλευση του Δήμου "Αμφισσας σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 3881/58, του από 13-9-59 Β.Δ/τος και του Καταστατικού του ΤΟΕΒ.

Ήδη με το αριθμ. 25/18-11-97 έγγραφο, ο ΤΟΕΒ 'Αμφισσας – Περιχώρων "Γ. Κοττόρος" μας γνωρίζει ότι το Δ.Σ. του Οργανισμού θα προβεί στη διενέργεια εκλογών της τοπικής συνέλευσης του Δήμου 'Αμφισσας κατά το πρώτο τρίμηνο του 1998.

Ο Υπουργός
ΣΤ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

24. Στην με αριθμό 2552/6-11-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6372/27-11-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμ. 2552/6-11-97 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ν. Τσιαρτσιώνης σχετικά με παράνομη λειτουργία νομισματοδεκτών στο δίκτυο του ΟΤΕ, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Κατά τη διάρκεια του τελευταίου μηνός, ο ΟΤΕ εξακρίβωσε –κατόπιν εκτενούς και πλήρως εμπεριστατωμένου από πλευράς του Οργανισμού ελέγχου– την παράνομη λειτουργία τερματικού εξοπλισμού νομισματοδεκτών συνδεδεμένων στο δίκτυό του, οι οποίοι:

– είτε δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις / ειδικούς όρους συνδέσεως (όπως προβλέπει το σχετικό Παράρτημα του Πιστοποιητικού Εξέτασης Τύπου Έγκρισης Συνδέσεως που χορηγείται από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών –Ε.Ε.Τ. προκειμένου να διατίθεται τέτοιου είδους εξοπλισμός για εμπορική χρήση).

– είτε των οποίων οι κάτοχοι δεν φρόντισαν να ενημερώσουν τον Ο.Τ.Ε. – όπως είχαν την αντίστοιχη σύμφωνη με το νόμο συμβατική υποχρέωση– κατόπιν υποβολής αιτήσεως και να πάρουν την προβλεπόμενη σχετική έγκριση.

Σύμφωνα με την Εθνική και Κοινοτική Νομοθεσία, η διάθεση και σύνδεση στις απολήξεις του Δημόσιου Τηλεπικοινωνιακού Δικτύου (Δ.Τ.Δ.) κάθε Τηλεπικοινωνιακού Τερματικού Εξοπλισμού (Τ.Τ.Ε.) είναι ελεύθερη (Οδηγία απελευθέρωσης Τ.Τ.Ε.), εφ' όσον αυτός είναι πιστοποιημένος σύμφωνα με την εθνική και η κοινοτική Νομοθεσία.

Ο Τηλεφωνικός Νομισματοδέκτης (Ν/Δ) είναι Τ.Τ.Ε. άρα είναι απελευθερωμένος και κατά συνέπεια δεν μπορεί να απαγορευτεί η εμπορία και χρήση του, αρκεί όπως είπαμε να είναι πιστοποιημένος.

Στην Ελλάδα το σύστημα πιστοποίησης του Τ.Τ.Ε. καθορίζεται στον Κανονισμό Πιστοποίησης του Τ.Τ.Ε. Κ.Υ.Α. 51477 ΦΕΚ 48/Β/19-1-96.

Ο ΟΤΕ προκειμένου να διασφαλίσει τα απειλούμενα από αθέμιτους και παράνομους ανταγωνιστές συμφέροντά του, τάσσεται εμφανώς υπέρ της ανάπτυξης και της άμεσης δραστηριοποίησης των κατάλληλων αρμοδίων κρατικών ελεγκτικών μηχανισμών, οι οποίοι, αφ' ενός θα εποπτεύουν συστηματικά και μεθοδικά το χώρο της σχετικής αγοράς ώστε

να διασφαλίζεται η πλήρης συμμόρφωση με τις απαιτήσεις που τίθενται από το υφιστάμενο σήμερα νομικό – κανονιστικό πλαίσιο και αφ' ετέρου θα εξυγιάνουν άμεσα την αγορά των τηλεπικοινωνιών με πάταξη των ευρύτερων παρανόμων δραστηριοτήτων (π.χ. παράνομοι νομισματοδέκτες, εγκατάσταση και λειτουργία παράνομων μικροκυματικών ασυρματικών ζευξών, call-back, refilling).

Από τον Υπουργό Οικονομικών, έχει προταθεί η σύσταση ομάδας ειδικών από το Υπουργείο Οικονομικών, το Υπουργείο Μεταφορών – Επικοινωνιών και από τον ΟΤΕ Α.Ε. προκειμένου να διερευνηθούν οι προαναφερθείσες περιπτώσεις άσκησης παράνομων τηλεπικοινωνιακών δραστηριοτήτων και να συρρικνωθεί η φοροδιαφυγή.

Ο ΟΤΕ έχει ήδη προχωρήσει στη σύσταση επιτροπής για τη μελέτη των προβλημάτων της μη καταβολής των προβλεπομένων από το νόμο τηλεπικοινωνιακών τελών, η οποία πρόκειται να δραστηριοποιηθεί άμεσα επί του σχετικού αντικειμένου και επί τη βάσει της συνεργασίας με τους λοιπούς σχετικούς αρμοδίους κρατικούς φορείς.

Ο Υφυπουργός
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ"

25. Στην με αριθμό 2555/6.11.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 149/26.11.97 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 2555/6.11.97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. Νικολόπουλος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Αιγοπροβατοτροφικές εκμ/σεις
Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΣΥΕ – Δειγματοληπτικές Έρευνες 1991 και 1995– στην πενταετία 1991–1995, σημειώθηκε μια μεταβολή όσον αφορά τον αριθμό των εκμεταλλεύσεων και τη διάρθρωση αυτών.

Συνολικά, εμφανίζεται μια μείωση του αριθμού των εκμ/σεων (18% οι προβατοτροφικές, 29% οι αιγοτροφικές) που οφείλεται στη μεγάλη μείωση των εκτροφών μεγέθους 1–9 ζώα (κατά 43% οι προβατοτροφικές και κατά 38% οι αιγοτροφικές). Οι εκτροφές αυτές δεν θεωρούνται εκμεταλλεύσεις με την οικονομική έννοια, και γ'αυτό το λόγο δεν περιλαμβάνονται και στα προγράμματα χορήγησης οικονομικών ενισχύσεων (εξισωτική, επιλέξιμα).

Περιλαμβάνουν δε ελάχιστο ποσοστό του συνολικού αριθμού ζώων και συγκεκριμένα : προβατοτροφικές 1991: 2,3% συνόλου, 1995 : 1,25% συνόλου. Αιγοτροφικές 1991: 9,87%, 1995 6,6% συνόλου ζώων.

Όσον αφορά τα μεγέθη εκμ/σεων από 10–199 ζώα το ποσοστό τους % του συνόλου αυξήθηκε μεταξύ των ετών 1991–1995, όπως και στα μεγέθη 200 ζώα και πάνω συγκεκριμένα:

Προβατοτροφία:	1991	1995
10–199 ζώα	61%	68%
200 ζώα	8,3%	10,3%
Αιγοτροφία		
10–199 ζώα	19,9	27,7
200 ζώα	3,6	5,5

Δεδομένου δε ότι τα παραπάνω μεγέθη περιλαμβάνουν και τον κύριο όγκο των ζώων επιδιώκεται αύξηση του μέσου μεγέθους τους για αύξηση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας των προϊόντων των κλάδων, στα πλαίσια της ενιαίας κοινοτικής αγοράς.

Στο ίδιο διάστημα, σύμφωνα με τις έρευνες της ΕΣΥΕ, ο αριθμός των προβάτων διατηρείται σταθερός (μείωση 2,4% που δεν έχει στεθεροποιηθεί) καθώς και των αιγοειδών (αύξηση 0,2%).

Ρύθμιση κτηνοτροφικών χρεών.

α. Η ρύθμιση των κτηνοτροφικών χρεών υλοποιήθηκε με την αριθμ.1996/94 απόφαση της ΕΤΕ.

Σύμφωνα με αυτή οι κτηνοτρόφοι απαλλάσσονται από μέρος των τόκων των ληξιπρόθεσμων μέχρι 31.12.91 οφειλών τους προς την ΑΤΕ, για επενδύσεις μονίμου κεφαλαίου, το υπόλοιπο της οφειλής ρυθμίζεται για 10 χρόνια με διετή περίοδο χάριτος.

β. Η απόφαση αυτή, ήταν σύμφωνη με τους όρους και προϋποθέσεις που έθεσε η Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αντιμετώπιζε το θέμα των κτηνοτροφικών χρεών κατά ουσιαστικό τρόπο στα πλαίσια των δυνατοτήτων της Εθνικής Οικονομίας και προωθείτο παράλληλα η οικονομική εξυγίανση του κλάδου της κτηνοτροφίας. Η παραπάνω απόφαση άρχισε να υλοποιείται από τον Μάιο του 1994 και σύμφωνα με στοιχεία της ΑΤΕ, το 94,5% των κτηνοτρόφων που πληρούσαν τους όρους και προϋποθέσεις της απόφασης της ΕΤΕ, συνήψαν συμβάσεις και ανταποκρίθηκαν στις υποχρεώσεις τους για την καταβολή της πρώτης δόσης. Επειδή παρουσιάστηκε υστέρηση στην καταβολή της δεύτερης δόσης των κτηνοτρόφων, το Υπουργείο Γεωργίας με Υπουργική απόφαση παρέτεινε την καταβολή της πρώτης και δεύτερης δόσης μέχρι 30/7/97, ούτως ώστε όσοι ενδιαφέροντο να μη χάσουν τα προνόμια της απόφασης της ρύθμισης.

Η ΑΤΕ παρέχει πιστωτικές διευκολύνσεις για το σύνολο των πιστούχων της που έχουν οφειλές λήξης μέχρι 31/12/93, οι οποίες περιλαμβάνουν απαλλαγή του συνόλου των τόκων ποινής και τη χρονική περίοδο από 1/1/94 ως 30/6/96 και απαλλαγή μέρους των συμβατικών τόκων της ίδιας περιόδου που φθάνει μέχρι το 50% καθώς και ρύθμιση των υπολοίπων οφειλών με ιδιαίτερα ευνοϊκούς όρους.

Πληρωμή ενισχύσεων

Για την πληρωμή προκαταβολών και υπολοίπου ποσού πριμοδότησης και ειδικής ενίσχυσης επιλέξιμων προβατινών και αιγών, ευθύς ως καθορισθούν και δημοσιευθούν στην επίσημη εφημερίδα της Ε.Ε. τα σχετικά ποσά η αρμόδια υπηρεσία του Υπ. Γεωργίας τα αποστέλλει στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Οι περιφερειακές υπηρεσίες καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για την ταχύτερη πληρωμή των παραγωγών.

Μέτρα ανάπτυξης κτηνοτροφίας-αγοπροβατοτροφίας

Το Γεωργίας προωθεί μέτρα ανάπτυξης-βελτίωσης-της κτηνοτροφίας μεστόχους την αύξηση της παραγωγικότητας και τη βελτίωση της ποιότητας των κτηνοτροφικών προϊόντων ώστε να γίνουν ανταγωνιστικά στον Ευρωπαϊκό και διεθνή χώρο και να βελτιωθεί το εισόδημα των παραγωγών.

Με τα μέτρα αυτά (πρόγραμμα ίδρυσης-βελτίωσης-επέκτασης κτηνοτροφικών εκμ/σεων βάσει Καν.950/97/ΕΚ, χορήγηση εξισωτικής αποζημίωσης στους προβατοτρόφους-αγοτρόφους και βουτρόφους των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών και βελτίωση βοσκοτόπων βάσει του ίδιου κανονισμού, πρόγραμμα γενετικής βελτίωσης ζώων, πρόγραμμα Καν.66/90 για βελτίωση υποδομής στη μεταποίηση-εμπορία-τυποποίηση κρέατος και γάλακτος) ενισχύονται όλες οι δραστηριότητες της παραγωγικής διαδικασίας.

Ιδιαίτερα ενισχύονται οι νέοι κτηνοτρόφοι (αυξημένες ενισχύσεις για σχέδια βελτίωσης Καν. 950/97, αυξημένη εξισωτική αποζημίωση τα δύο πρώτα χρόνια από την πρώτη εγκατάσταση, πριμ πρώτης εγκατάστασης (Καν. 950/97), και λοιπά κίνητρα του Νόμου 2520/97-ΦΕΚ 173/1/9/97 Τ.Α.).

Πέραν των παραπάνω προγραμμάτων και ενισχύσεων προσατολισμού, στους προβατοτρόφους - αιοτρόφους και παραγωγούς βοείου κρέατος χορηγούνται και άμεσες εισοδηματικές ενισχύσεις όπως:

Πριμοδότηση επιλέξιμων προβατινών - αιγών που προσauξάνεται με την ειδική ενίσχυση στους παραγωγούς ορεινών και μειονεκτικών περιοχών.

Πριμοδότηση θηλαζουσών αγελάδων και αρσενικών μοσχarιών που προσauξάνονται με τα πριμ εκτατικοποίησης και πρόωρης εμπορίας μοσχarιών.

Για τη μείωση του κόστους παραγωγής ζωοτροφών το Γεωργίας εφρμόζει τα ακόλουθα προγράμματα:

- Ενίσχυση της παραγωγής ζωοτροφών στις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές βάσει του Κανονισμού 2328/91 της Ε.Ένωσης από 15-45%.

- Ενίσχυση παραγωγής των αφυδατωμένων ζωοτροφών βάσει του Κανονισμού 603/95 της Ε. Ένωσης (68,93 ECU/τον. για τις τεχνητώς αφυδατωμένες και 38,64 ECU/TON για τις αποξηραμένες στον ήλιο ζωοτροφές)

Εκσυγχρονισμός των βιομηχανιών ζωοτροφών με Κοινоти-

κούς και Εθνικούς πόρους βάσει του Κανονισμού 866/90 της Ε.Ε. ώστε να βελτιωθεί η παραγωγικότητα, η ανταγωνιστικότητα και ποιότητα των παραγομένων ζωοτροφών και να μειωθεί το κόστος παραγωγής τους.

Τέλος το Υπουργείο Γεωργίας προωθεί τη χρησιμοποίηση των υπολειμμάτων γεωργικών βιομηχανιών στη διατροφή των ζώων.

Ο Υπουργός
ΣΤ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ*

26. Στην με αριθμό 2564/7.11.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6390/25.11.97 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμ. 2564/7.11.97 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ν. Τσιαρτώνης σχετικά με την κατάργηση του Τηλεπ. Κέντρου στο Βελβεντού του Ν. Κοζάνης, σας διαβιβάζουμε το σχετικό έγγραφο με αρ. πρωτ. 1/119958/19.11.97 του Προέδρου του Δ.Σ. και Δ/ντος Συμβούλου του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ*

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

27. Στην με αριθμό 2565/7.11.97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6410/25.11.97 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αριθμ. 2565/7.11.97 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γ. Καλαντζής σχετικά με απώλεια αποσκευής από την Ολυμπιακή Αεροπορία, σας διαβιβάζουμε το σχετικό έγγραφο με αρ. πρωτ. ΓΔ/2279/19.11.97 το Γενικού Διευθυντή της Ολυμπιακής Αεροπορίας.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ*

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη νομοθετικής εργασίας, έχω την τιμή να κάνω στο Σώμα την εξής ανακοίνωση:

"Όπως είναι γνωστό, η Βουλή των Ελλήνων τα τελευταία χρόνια έχει αναπτύξει σειρά δραστηριοτήτων, που στοχεύουν στην ανάδειξη σπουδαίων ιστορικών γεγονότων και μεγάλων πολιτικών παρουσιών, των οποίων ο ρόλος υπήρξε καθοριστικός στη θεμελίωση των δημοκρατικών θεσμών και γενικότερα στην ανάπτυξη της ελληνικής κοινωνίας.

Στην προσπάθεια αυτή εντάσσεται ο εορτασμός των εκατόν πενήντα χρόνων συνταγματικού βίου, οι τιμητικές εκδηλώσεις για τα εκατό χρόνια του Χαρίλαου Τρικούπη, ο εορτασμός των πενήντα χρόνων από την ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου.

Το έτος 1998 συμπληρώνονται διακόσια χρόνια από το θάνατο του μεγάλου οραματιστή και κήρυκα της ελευθερίας, Ρήγα Βελεστινλή Φεραίου και διακόσια χρόνια από τη γέννηση του εθνικού μας ποιητή, του μεγάλου Διονυσίου Σολωμού.

Ο Ρήγας Φεραίος Βελεστινλής συνέβαλε με ποικίλους τρόπους στην ανεξαρτησία της χώρας μας και τη συνεργασία των υπολοίπων υπόδουλων, στον τουρκικό ζυγό λαών. Ικανός να εμπνέει, οραματιστής και "πολιτικός νους" μιας μεγάλης Επανάστασης, όχι μόνο των Ελλήνων, αλλά και όλων των συνυπόδουλων λαών, ο Ρήγας με τον πάντοτε επίκαιρο λόγο του, φώτισε και φλόγισε τις καρδιές των Ελλήνων, προετοιμάζοντας έτσι το παρόλογο και συνάμα μεγαλειώδες εγχείρημα της Επανάστασης του 1821.

Ο Διονύσιος Σολωμός εξάλλου, πέραν της έντονης πνευματικής παρουσίας του, που τροφοδότησε για περισσότερο

από ενάμιση αιώνα την ελληνική λογοτεχνική δημιουργία με την απήχηση των μνημύματων που περιέχονται στα έργα του και κυρίως στο έργο του "Ύμνος εις την Ελευθερία", συνέβαλε αποφασιστικά στην ανάπτυξη του φιλελληνισμού, αλλά και στην εξύψωση της ιδέας της αληθινής και απόλυτης ελευθερίας ως υπέρτατου αγαθού.

Η Βουλή των Ελλήνων έχει χρέος να αποδώσει τον οφειλόμενο φόρο τιμής στις φωτεινές αυτές μορφές της ιστορίας και του πνεύματος και να προβάλει το έργο τους και τη σημασία του και γενικότερα την προσφορά τους.

Γι' αυτό, ύστερα από σχετική συζήτηση και απόφαση της Διασκεψέως των Προέδρων, ήθελα να προτείνω στο Σώμα το έτος 1998 να κηρυχθεί "έτος Ρήγα Φεραίου-Βελεστινλή και Διονυσίου Σολωμού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Ρήγα Βελεστινλή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Ρήγα Βελεστινλή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Στο πλαίσιο αυτό θα συγκροτήσουμε Διακομματικές Επιτροπές με την προεδρία του Προέδρου της Βουλής και τη συμμετοχή του Προεδρείου. Έχουν ήδη σταλεί επιστολές στους Αρχηγούς των Κομμάτων για να ορίσουν εκπροσώπους τους σε αυτές τις επιτροπές, προκειμένου να οργανώσουν σειρά εκδηλώσεων, που θα υλοποιηθούν κατά τη διάρκεια του έτους.

Οι επιτροπές αυτές θα υποστηρίζονται στο έργο τους από αντίστοιχες επιτροπές στήριξης, οι οποίες θα αποτελούνται από υπηρεσιακούς παράγοντες και άλλους ειδικούς.

Παρακαλώ, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την έγκρισή σας γι' αυτό το έργο...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Ρήγα Βελεστινλή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Ρήγα Βελεστινλή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας άκουσα, κύριοι συνάδελφοι. Εσείς δεν ακούσατε. Είπα Ρήγα Φεραίου-Βελε-

στινλή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Ρήγα Βελεστινλή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μα, Φεραίος είναι το πλήρες όνομα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, καθίστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Μα, το όνομα είναι Ρήγας Βελεστινλής! Πώς να καθίσω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είναι σωστό αυτό που κάνετε. Σας λέω να καθίσετε, γιατί δεν πρέπει να σηκώνεστε.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να έχω την έγκρισή σας για το έργο αυτό, για τις δαπάνες, που θα απαιτηθούν γι' αυτές τις εκδηλώσεις, για τις οποίες θα προτείνω στο Σώμα ειδική απόφαση, όταν θα ολοκληρωθεί, από τις Διακομματικές Επιτροπές που θα συγκροτηθούν, ο προγραμματισμός των διαφόρων εκδηλώσεων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η πρόταση του Προέδρου του Σώματος, να κηρυχθεί το έτος 1998 "Έτος Ρήγα Φεραίου-Βελεστινλή και Διονυσίου Σολωμού" και να πραγματοποιηθούν εκδηλώσεις προς τιμήν και για την ανάδειξη του έργου και της εθνικής προσφοράς των δύο αυτών ιστορικών μορφών του έθνους μας;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς η πρόταση έγινε δεκτή ομοφώνως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Είναι Ρήγας Βελεστινλής...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, ορίζουμε δύο επιτροπές. Θα κρίνουν και αυτό το ιστορικοφιλολογικοονοματολογικό ζήτημα και θα αποδώσουν τον πραγματικό όρο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι εισερχόμαστε στη ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί των σχεδίων νόμων:

α) Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1998.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1996.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1996.

Η συζήτηση επί του Προϋπολογισμού, του Απολογισμού και του Ισολογισμού του Κράτους θα διεξαχθεί, σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής, σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις.

Σήμερα θα καταβληθεί προσπάθεια να μιλήσουν οι ορισθέντες από τα κόμματα γενικοί και ειδικοί εισηγητές. Θυμίζω ότι ο χρόνος αγορεύσεων των γενικών εισηγητών είναι πενήντα λεπτά και των ειδικών εισηγητών τριάντα λεπτά.

Στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε, υπό την αίρεση της εγκρίσεως από το Σώμα, να δοθούν από τα κόμματα που το επιθυμούν, κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο.

Η Νέα Δημοκρατία έδωσε κατάλογο είκοσι πέντε Βουλευτών.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έδωσε κατάλογο έξι Βουλευτών.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου έδωσε κατάλογο τεσσάρων Βουλευτών.

Το Δημοκρατικό Κινημα έδωσε κατάλογο τριών Βουλευτών.

Επίσης στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε να πάρουν το λόγο, εκτός σειράς εγγραφής και πριν αρχίσουν οι ομιλίες των εγγεγραμμένων στον κατάλογο, ένας Βουλευτής από κάθε κόμμα. Αυτό είχε γίνει και πέρσι.

Οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., καθώς και πέραν των προταθέντων, οποιοδήποτε άλλοι συνάδελφοι επιθυμούν να μιλήσουν, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα ως το τέλος της ομιλίας των γενικών εισηγητών.

Στη συνέχεια, θα καταρτισθεί ενιαίος κατάλογος με εναλλαγή ομιλητών, ενός της Πλειοψηφίας και ενός της Μειοψηφίας, αναλογικώς προς τη δύναμη των κομμάτων, όπως υπάρχουν στους καταλόγους που έχουν δοθεί από τα κόμματα και εκείνων, που θα προκύψει η σειρά τους από το ηλεκτρονικό σύστημα, με διάρκεια ομιλίας δέκα λεπτών, όπως ορίζει ο Κανονισμός.

Θα καταβληθεί και φέτος προσπάθεια –όπως έγινε και πέρσι– να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι.

Για το λόγο αυτό κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλέσω όλες και όλους, που θα πάρουν το λόγο, να περιοριστούν στο χρόνο που ορίζει ο Κανονισμός ή στην απόφαση του Σώματος. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να μην κάνουμε εισαγωγές, να μην παρεμβάλουμε άλλα ζητήματα. Γιατί, όταν θα φθάσουμε στο τέλος, θα έχουμε πρόβλημα, γιατί κάποια πράγματα, που σημειώσαμε να πούμε, δεν έχουμε χρόνο να τα πούμε.

Τόσο εγώ ο ίδιος, όσο και οι Αντιπρόεδροι του Σώματος θα διακόπτουν. Και ήδη, δίνεται εντολή στους πρακτικογράφους να σταματούν να γράφουν, αφής θα ηχήσει για δεύτερη φορά ο κώδων, που σημαίνει ότι έχει συμπληρωθεί ο χρόνος που έχει καθένας στη διάθεσή του. Έτσι, δεν θα υπάρχουν διακρίσεις, δεν θα υπάρχουν παράπονα και δεν θα υπάρχουν και παρεξηγήσεις εντός της Αιθούσης ή μεταξύ Προεδρείου και της Αιθούσης.

Θα παρακαλέσω και πάλι τον κύριο Πρωθυπουργό να συστήσει στους Υπουργούς, όπως έγινε και πέρσι, να περιοριστούν στο χρόνο των είκοσι λεπτών, πλην των αρμοδίων Υπουργών, συγκεκριμένα του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, ο οποίος δικαιούται και νομίζω ότι ίσως χρειαστεί να μιλήσει μία ώρα, που όπως είπα προβλέπεται και δικαιούται από τον Κανονισμό.

Απόψε η συνεδρίασή μας θα πάει μέχρι τις 01.00' και αύριο θα αρχίσουμε ακριβώς στις 18.00'. Ούτε ένα λεπτό πέραν από τις 18.00'. Όποιος είναι στην Αίθουσα θα μιλήσει, άλλως θα διαγράφονται όσοι είναι γραμμένοι για να μιλήσουν και δεν είναι παρόντες.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν είκοσι λεπτά, εφόσον προηγηθούν των Προέδρων τους, αλλιώς θα μιλήσουν δέκα λεπτά και θα δευτερολογήσουν για πέντε λεπτά. Εάν έχουμε –και θα το δούμε αυτό από τους συναδέλφους που θα εγγραφούν να μιλήσουν με τους καταλόγους που έχουν δοθεί– πολλούς συναδέλφους που θέλουν να μιλήσουν, επιφυλάσσομαι να προτείνω στο Σώμα πρωινή συνεδρίαση για το Σάββατο, με χρόνο ομιλίας, όσων θα λάβουν το λόγο στην πρωινή εκείνη συνεδρίαση, πέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είχαμε αποφασίσει για δύο συνεδριάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αυτό θα το δούμε στην πορεία, εάν θα γίνει δεύτερη συνεδρίαση, διότι η Κυριακή είναι εργάσιμη μέρα, είναι η τελευταία Κυριακή και ο κόσμος **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ:** ... (δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πάντως θα το δούμε και αυτό. Όλα λαμβάνονται υπόψη. Η τηλεόραση μεταδίδει τις συνεδριάσεις μας. Το Σάββατο το πρωί όσοι θα μιλήσουν θα τους ακούσουν οι πολίτες ιδιαίτερα της υπαίθρου που παρακολουθούν και στην πορεία θα δούμε πώς θα βοηθήσουμε, ώστε να ακουστούν όσο γίνεται οι περισσότεροι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Εάν μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε, στη Διάσκεψη των Προέδρων σας προτείναμε όλα τα κόμματα, εάν είναι δυνατόν να προταθεί και δεύτερη πρωινή συνεδρίαση ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το προτείνετε, αλλά να το δούμε αν πρέπει να το κάνουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ:... για να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι. Δεν είναι αυτοσκοπός ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Σιούφα, ακούστε σας παρακαλώ. Πρέπει να λάβουμε κάποτε υπόψη –και εσείς μάλιστα πολλές φορές έχετε λάβει θέση επ' αυτού– ότι το προσωπικό της Βουλής έχει και αυτό κάποια δικαιώματα. Είναι γιορτές, είναι Σάββατο, Κυριακή, πρέπει και αυτοί να δουν τις υποχρεώσεις τους. Κάθονται μέχρι αργά το βράδυ. Τους καλέσαμε από τις 18.00' αλλά αρχίσαμε να ερχόμαστε από τις 18.30'. Όλα αυτά τα πράγματα να τα λάβουμε υπόψη μας.

Αρχίζουμε, λοιπόν, τη συζήτηση.

Ο γενικός εισηγητής ο κ. Ιωάννης Διαμαντίδης, παρακαλείται να έρθει στο Βήμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Τα έχουμε υπόψη μας, αλλά δεν νομίζω ότι αυτό αποτελεί δικαιολογία για να μη μιλήσουν οι Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πέρσι κάναμε μία συνεδρίαση, κύριε συνάδελφε, και μίλησαν ενενήντα πέντε συνάδελφοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε πάρα πολύ, νομίζω ότι όλοι όσοι συμμετείχαμε σ' αυτήν τη συνεδρίαση συζητήσαμε και σας προτείναμε για δυο συνεδριάσεις, για να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι όσοι θα γράφουν με χρόνο δέκα λεπτών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Σιούφα, σας παρακαλώ, δεν είναι θέμα πλειοδοσίας εδώ. Να προτείνω και εγώ τρεις συνεδριάσεις; Θέλετε να προτείνω και εγώ τρεις και τέσσερις συνεδριάσεις;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Δεν πλειοδοτούμε. Δεν το έκανα ποτέ αυτό, κύριε Πρόεδρε. Δεν το έχω κάνει ποτέ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, μόνο αυτό κάνετε τώρα όμως. Μπορεί να μην το κάνετε άλλες φορές, τώρα όμως αυτό ακριβώς κάνετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Το συζητήσαμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν αποφασίσαμε όμως. Άλλο τι συζητήσαμε, άλλο τι αποφασίσαμε. Αποφασίσαμε;

Εάν όσα πράγματα συζητούμε πριν αποφασίσουμε, τα συζητούμε εν συνεχεία και εδώ, τότε δεν θα τελειώνουμε ποτέ. Δεν έχει τότε νόημα η συζήτηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Τότε, θέστε το θέμα να αποφασίσει το Σώμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, κύριε Σιούφα. Ορίστε, κύριε Διαμαντίδη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμεθα να συζητήσουμε τον Προϋπολογισμό του 1998 σε μία καθοριστική στιγμή για την πορεία της πατρίδας μας και τους στόχους που έχουμε διαμορφώσει.

Η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, των κοινωνικών και παραγωγικών δυνάμεων και το σύνολο του πολιτικού κόσμου, με εξαίρεση το Κομμουνιστικό Κόμμα, έχει συμφωνήσει στο στόχο της συμμετοχής της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην πορεία προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Είναι, δε, αποδεκτό από ένα ευρύτατο κοινωνικό και πολιτικό φάσμα στη χώρα μας, ότι ανεξάρτητα από τις προϋποθέσεις για τη συμμετοχή μας που προβλέπονται από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, θα έπρεπε ούτως ή άλλως να οργανώσουμε παραγωγικά και αποτελεσματικά τις οικονομικές λειτουργίες...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Επιστρέψτε στις θέσεις σας. Δεν είναι θέαμα αυτό. Δεν είναι σωστό να εμφανίζονται κάποιοι επιμελότεροι των άλλων. Ομιλεί ο εισηγητής. Παρακαλώ!

Ορίστε, κύριε Διαμαντίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Έλεγα, λοιπόν, ότι θα έπρεπε ούτως ή άλλως να οργανώσουμε παραγωγικά και αποτελεσματικά τις οικονομικές λειτουργίες ώστε να πετύχουμε ρυθμούς οικονομικούς ανάπτυξης που εξασφαλίζουν την αύξηση του εθνικού και ατομικού εισοδήματος. Χωρίς τη συστηματική και αποτελεσματική εξασφάλιση αυτών των προϋποθέσεων, δεν είναι εφικτό να πετύχουμε το στόχο μας για σταθερή ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή, ενίσχυση της απασχόλησης και δικαιότερη κατανομή του εθνικού μας εισοδήματος για την ισχυροποίηση της πατρίδας μας.

Αυτές οι βασικές εκτιμήσεις και επιλογές, κυρίες και κύριοι, επιβεβαιώθηκαν τη χρονιά που πέρασε μέσα από σημαντικές εξελίξεις. Και σας καλώ να τις εξετάσουμε, να τις συζητήσουμε όσο πιο αντικειμενικά γίνεται υπεράνω μικροκομματικών σκοπιμοτήτων, που δυστυχώς συνθίζονται με την ευκαιρία της συζήτησης του Προϋπολογισμού, που δεν αρμόζουν, όμως, στη συναίνεση που έχει διαμορφωθεί για τους κοινούς στόχους που επιδιώκουμε να πετύχουμε.

Η οικονομική πολιτική που ακολουθείται με συνέπεια τα τελευταία τέσσερα χρόνια, έχει ήδη αρχίσει να αποδίδει καρπούς. Οι θυσίες, στις οποίες πράγματι υποβάλλεται η κοινωνία μας, παράγουν σημαντικά αποτελέσματα. Για τέταρτη συνεχή χρονιά ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας επιταχύνεται. Για δεύτερη συνεχή χρονιά ξεπερνά το μέσο ρυθμό αύξησης του Α.Ε.Π. των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά μία εκατοστιαία μονάδα. Έχει επιτευχθεί η σημαντική βελτίωση του οικονομικού κλίματος, η ουσιαστική άνοδος των δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων. Μειώθηκαν σημαντικά, τόσο το έλλειμμα του κρατικού τομέα, όσο και ο πληθωρισμός. Το έλλειμμα του κρατικού τομέα μειώθηκε στο 4,2% του Α.Ε.Π. ενώ το 1993 ήταν στο 13,8%, ενώ ο πληθωρισμός έφθασε στο 4,7% από το 13% που ήταν στο τέλος του 1993.

Όλα αυτά τα αδιαμφισβήτητα στοιχεία οδήγησαν την Ευρωπαϊκή Ένωση να χαρακτηρίσει την πρόοδο της ελληνικής οικονομίας ως τη σημαντικότερη αυτής της περιόδου ανάμεσα σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο στόχος της συμμετοχής μας στην Ο.Ν.Ε. –που για πολλούς το ξεκίνημα αυτής της προσπάθειας έμοιαζε ανέφικτος– είναι πλέον μία ρεαλιστική προοπτική, με την προϋπόθεση ότι δεν θα εγκαταλείψουμε αυτήν την προσπάθεια στη μέση. Θα συνεχίσουμε με την ίδια συνέπεια.

Για την Κυβέρνησή μας, το Π.Α.Σ.Ο.Κ., αλλά θέλω να πιστεύω

και για το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων της χώρας, το ζητούμενο είναι πώς η επίπονη και σκληρή προσπάθεια για τη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα συνδυαστεί με την ανάπτυξη του βιωτικού μας επιπέδου, την ενίσχυση της απασχόλησης και τη διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής.

Είναι γνωστό ότι σε ολόκληρη στην Ευρώπη είναι σε εξέλιξη η συζήτηση των αναγκαίων πολιτικών για την απασχόληση, για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Και μόλις πριν λίγες εβδομάδες ο Πρωθυπουργός της χώρας κατέβαλε ιδιαίτερα προσπάθεια στη Σύνοδο Κορυφής των ηγετών της Ένωσης, στο Λουξεμβούργο, για την αντιμετώπιση αυτού του καυτού προβλήματος, σύμφωνα με το συμφέρον της Ελλάδας. Και η προσπάθεια αυτή απεδείχθη επιτυχής. Στην Ελλάδα, για πρώτη φορά ύστερα από πολλά χρόνια, το 1997 μειώθηκε το ποσοστό ανεργίας.

Πρέπει επίσης να σημειώσουμε ότι το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων του δημόσιου τομέα το 1997 αυξήθηκε κατά 8,2% κατά μέσο όρο, κάτι που δε συνέβη σε καμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Ταυτόχρονα, καταβάλλουμε μία συστηματική προσπάθεια, που αποτυπώνεται και στον Προϋπολογισμό του 1998 για τη συγκρότηση ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους που θα προσφέρει πραγματικές υπηρεσίες στον πολίτη.

Είναι χαρακτηριστικό ότι αυξάνονται σημαντικά οι δαπάνες επενδύσεων στους τομείς υγείας και πρόνοιας, της κοινωνικής ασφάλισης, της παιδείας καθώς και στην άμυνα, για λόγους που όλοι καταλαβαίνουμε.

Οι επιτυχίες της οικονομικής μας πολιτικής πραγματοποιούνται σε μία περίοδο που χαρακτηρίζεται από έντονες διεθνείς χρηματιστηριακές αναταράξεις και την αναδιάρθρωση των χαρτοφυλακίων μεγάλων διεθνών επενδυτών.

Οι αναταράξεις αυτές έχουν αρνητικό αντίκτυπο και στην ελληνική οικονομία. Η Κυβέρνηση όμως, το οικονομικό της επιτελείο, η Τράπεζα της Ελλάδας έδωσαν με συνέπεια, αποφασιστικότητα και απόλυτη επιτυχία τη μάχη της υπεράσπισης της δραχμής, συστατικό στοιχείο της όλης οικονομικής και νομισματικής μας πολιτικής.

Η μάχη αυτή βέβαια έχει και το κόστος της, αφού πρέπει να εξυπηρετηθεί το αυξημένο κόστος των τόκων των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου. Το γεγονός αυτό είναι ένα παράδειγμα ότι στη σημερινή παγκοσμιοποίηση της οικονομίας δεν μπορεί κανείς να πορεύεται χωρίς να προσμετρά όλους τους παράγοντες και τις συγκυρίες. Από αυτήν την άποψη έχει τεράστια σημασία η συμμετοχή μας στην Ο.Ν.Ε. την 1.1.2001. Εύκολα μπορεί να φανταστεί κανείς πόσο πιο ασφαλής θα είναι η πορεία μας σε ένα εξόχως ανταγωνιστικό περιβάλλον, όταν θα συμμετέχουμε στο νέο ισχυρό ευρωπαϊκό νόμισμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμμετοχή της χώρας μας στο τρίτο στάδιο της Ο.Ν.Ε. την 1.1.2001 αποτελεί εθνικό στόχο. Οι χώρες-μέλη της Ένωσης, που θα υιοθετήσουν το κοινό νόμισμα, το "Ευρώ", θα αποτελέσουν μία *de facto* θεσμική οντότητα στον οικονομικό τομέα. Αυτή η θεσμική οντότητα θα οδηγήσει χωρίς αμφιβολία σε ισχυρότερους πολιτικούς δεσμούς τις χώρες-μέλη του κοινού νομίσματος στην υπό διεύθυνση Ενωμένη Ευρώπη. Είναι αυτονόητο ότι τα εθνικά μας συμφέροντα εξυπηρετούνται καλύτερα, αν η χώρα μας συμμετέχει ισότιμα στη νέα αυτή θεσμική οντότητα.

Θα πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα και να γίνει κατανοητό, πως χωρίς ισχυρή οικονομία δεν μπορούμε να διεκδικήσουμε τα δικά μας. Δεν είναι δυνατόν από τη μία να εκλιπαρούμε για στήριξη της οικονομίας μας είτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση είτε με δανεισμό από ξένες τράπεζες και από την άλλη να θέλουμε τη στήριξη των εταίρων μας στην Ένωση στα μεγάλα εθνικά θέματα.

Για να μπορούμε να επιβάλουμε τις θέσεις μας ως χώρα και για να πείσουμε για τα δικά μας, θα πρέπει να έχουμε ισχυρή οικονομία. Καταλαβαίνετε, πιστεύω όλοι, σ' αυτήν την Αίθουσα τι θα συνέβαινε αν είμασταν εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, τι όφελος θα είχε η Τουρκία. Τώρα έχουμε τη δυνατότητα να βάζουμε βέτο στην ένταξή της, εφόσον η Τουρκία συνεχίζει να μη σέβεται το διεθνές δίκαιο και τις

διεθνείς συνθήκες. Αυτό άλλωστε συνέβη πριν λίγες μέρες, όταν στο Λουξεμβούργο ο κύριος Πρωθυπουργός κατάφερε να περάσει επιτυχώς τις θέσεις της Ελλάδας στη Διάσκεψη Κορυφής στο Λουξεμβούργο και για πρώτη φορά είδαμε το φαινόμενο, χώρες, παραδοσιακά αντίθετες με εμάς, όπως η Γερμανία και η Αγγλία, να ταυτίζονται απόλυτα με εμάς και χώρες ισχυρές, όπως η Γαλλία να απομονώνονται.

Αν καθυστέρησουμε την ένταξή μας στην Ο.Ν.Ε., τότε η χώρα μας αποδυναμώνεται και ενισχύεται η θέση της Τουρκίας. Και όλοι γνωρίζουμε ποιοι και πόσοι μέσα στην Ένωση επιθυμούν μία τέτοια εξέλιξη.

Αλλά μήπως η Ελλάδα δεν είναι μια ισχυρή δύναμη μέσα στα Βαλκάνια; Εκεί δεν πρέπει να παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο; Η Ελλάδα έχει αυτήν τη δυνατότητα και το απέδειξε πρόσφατα, όταν με πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού κ. Σημίτη οι ηγέτες των βαλκανικών χωρών συναντήθηκαν στην Κρήτη. Αυτό και μόνο νομίζω ότι δείχνει την πρωτεύουσα θέση, που κατέχει η χώρα μας στα Βαλκάνια. Το κύρος και ο διεθνής ρόλος της Ελλάδας έχουν ενισχυθεί.

Στο σημερινό κόσμο, όπου διαμορφώνονται νέες ισορροπίες, η συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί ένα ισχυρό όπλο για τη διασφάλιση της εθνικής κυριαρχίας και την προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων. Αυτή η θέση επιτρέπει στην Ελλάδα να αναπτύσσεται οικονομικά και να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη η άποψή της. Αυτήν τη θέση μπορούμε να την κατοχυρώσουμε οριστικά, μόνο μέσα από την ένταξή μας στην Ο.Ν.Ε.. Για να γίνει αυτό, πρέπει να πετύχουμε τους στόχους, που θέσαμε με την υπογραφή εκ μέρους μας της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Τα οικονομικά οφέλη από την υιοθέτηση του κοινού νομίσματος, είναι σημαντικά. Νομισματική σταθερότητα, χαμηλός πληθωρισμός, μικρότερα επιτόκια, μεγαλύτερη ανάπτυξη. Οι χώρες που θα συμμετάσχουν στη ζώνη του "Ευρώ" αναλαμβάνουν επίσης την υποχρέωση να μην έχουν υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα, δηλαδή ελλείμματα που ξεπερνούν το 3% του ακαθάριστου εγχωρίου προϊόντος. Αυτή όμως η υποχρέωση πρέπει να θεωρείται ούτως ή άλλως αυτονόητο καθήκον, που απορρέει από την ανάγκη ύπαρξης δημοσιονομικής πειθαρχίας.

Η επιτυχία της Ο.Ν.Ε. θα εξαρτηθεί από μία σειρά προϋποθέσεων. Οι σημαντικότερες από αυτές είναι η επίτευξη και η διατήρηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, η μείωση της ανεργίας και η μείωση των περιφερειακών ανισοτήτων. Εμείς πιστεύουμε ότι η εξασφάλιση αυτών των προϋποθέσεων

χρειάζεται ενδυνάμωση των πολιτικών μας για αύξηση των επενδύσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Χρειάζονται περισσότερα ενεργητικές πολιτικές για την αύξηση της απασχόλησης. Τέλος, χρειάζεται μια ισχυρότερη περιφερειακή πολιτική, κυρίως μέσω της αυξημένης χρηματοδότησης από τα Διαρθρωτικά Ταμεία και από το Ταμείο Συνοχής.

Τα τέσσερα τελευταία χρόνια η Ελλάδα έχει κάνει σημαντικά βήματα, τόσο ως προς την πραγματική, όσο και ως προς την ονομαστική σύγκλιση, έχοντας κερδίσει τη διεθνή αναγνώριση γι' αυτήν την πρόοδο. Αυτό το αποτέλεσμα στηρίζεται στη βελτίωση του οικονομικού κλίματος και στη θεαματική άνοδο των δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων, οι οποίες δέχθηκαν την ευμενή επίδραση από τη χαμηλότερο χρηματοδοτικό κόστος και από την αξιοποίηση και απορρόφηση των πόρων των κοινοτικών διαρθρωτικών ταμείων.

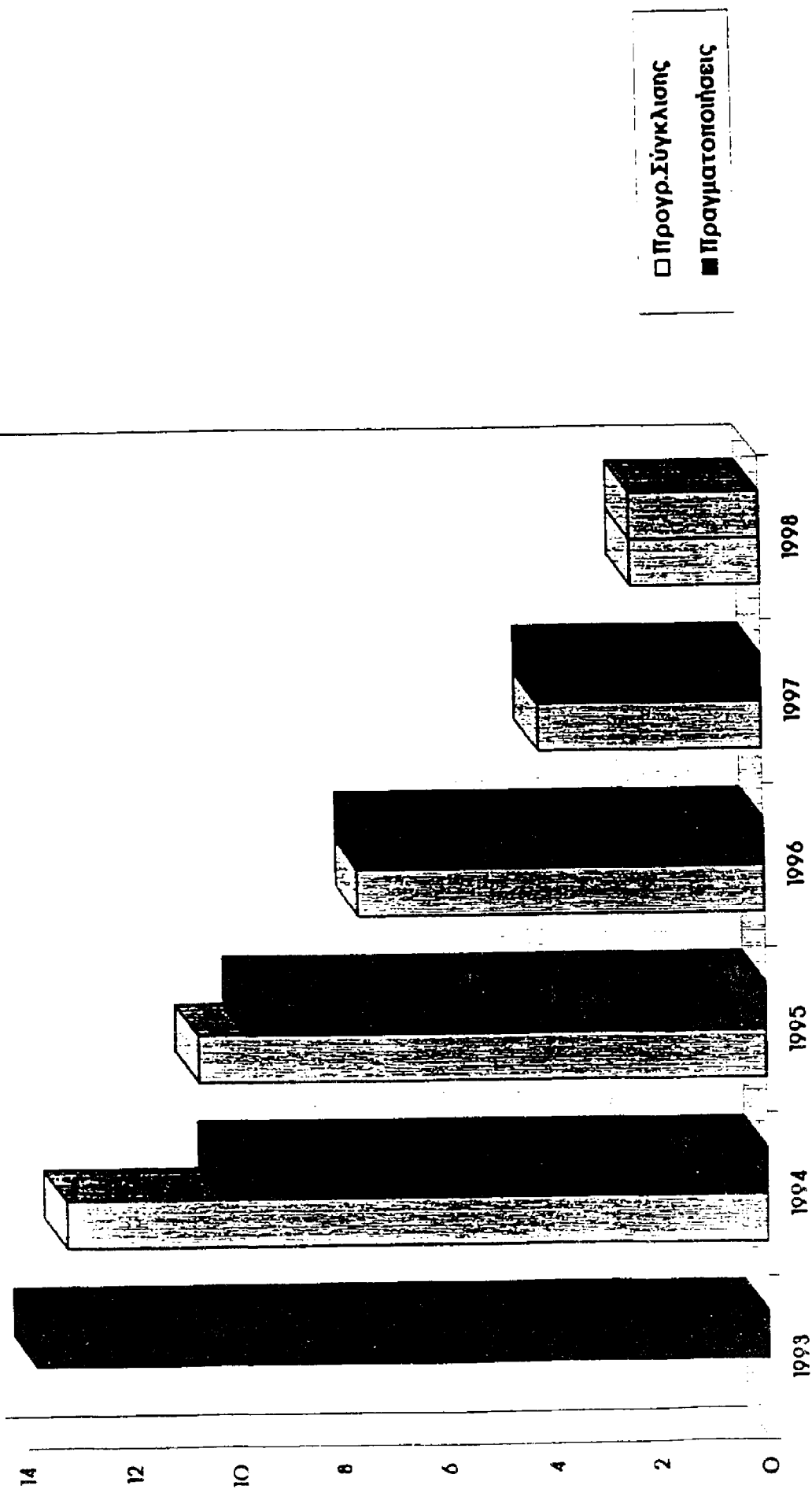
Η βελτίωση της οικονομικής κατάστασης της χώρας αντικατοπτρίζεται στη συνεχή βελτίωση του επιχειρηματικού και καταναλωτικού κλίματος, στην αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων και της κερδοφορίας των επιχειρήσεων και στη σημαντική αύξηση του γενικού δείκτη τιμών του Χρηματιστηρίου Αξιών. Όλα αυτά, πριν την ανακοίνωση της ανάθεσης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 στη χώρα μας. Με αυτήν την ευκαιρία, θέλω να τονίσω ότι η ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 από τη χώρα μας, αποτελεί μια τεράστια επιτυχία. Πρώτον, διότι αποδεικνύεται ότι η Ελλάδα κατέχει περίοπτη θέση στο διεθνές στερέωμα και δεύτερον, ότι την Ελλάδα πια την εμπιστεύονται. Αυτό σημαίνει ότι εμπιστεύονται την οικονομία της, τη φερεγγυότητά της, την πολιτική της σταθερότητα, την πορεία των μεγάλων έργων, δηλαδή με δυο λόγια εμπιστεύονται την Ελληνική Κυβέρνηση και τους στόχους, που έχει βάλει μέχρι το 2004.

Η σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας επιταχύνθηκε το 1997. Θα ήθελα να παραθέσω κάποια στοιχεία, που το αποδεικνύουν αυτό. Το έλλειμμα του δημόσιου τομέα θα σημειώσει περαιτέρω πτώση μέσα στα πλαίσια των στόχων, που έχουν τεθεί, φτάνοντας στο 4,2% του Α.Ε.Π. και καλύπτοντας έτσι το 85% της συνολικής απαιτούμενης προσπάθειας από το ξεκίνημα, που ήταν το έλλειμμα του 1993, 13,8% του Α.Ε.Π., μέχρι το έλλειμμα στόχο της συνθήκης, που είναι το 3%. Καταθέτω το σχετικό πίνακα για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ι. Διαμαντίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ Γ

Έλλειμμα Γενικής Κυβέρνησης (% ΑΕΠ)

Πίνακας 1

Ελλειμμα Γενικής Κυβέρνησης

(% στο ΑΕΠ)

	<i>Πρόγραμμα Σύγκλισης</i>	<i>Πραγμ/σεις</i>
1993		13.8
1994	13.2	10.3
1995	10.7	9.8
1996	7.6	7.6
1997	4.2	4.2 *
1998	2.4	2.4 **

* Εκτιμήσεις / ** Προβλέψεις

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Δεύτερον, το επιτόκιο των ετησίων πτωλν δανεισμού του δημοσίου μειώθηκε στο 9.5% από 20,25%, που ήταν το 1993. Τελευταία, αυξήθηκε κατά τι λόγω των διεθνών οικονομικών συγκυριών, γεγονός που θεωρείται ότι θα είναι προσωρινό.

Στον πληθωρισμό επιτεύχθηκαν θετικά αποτελέσματα, αφού ο μέσος δωδεκάμηνος ρυθμός αύξησης του δείκτη τιμών καταναλωτή κατά την περίοδο Ιανουαρίου-Σεπτεμβρίου 1997

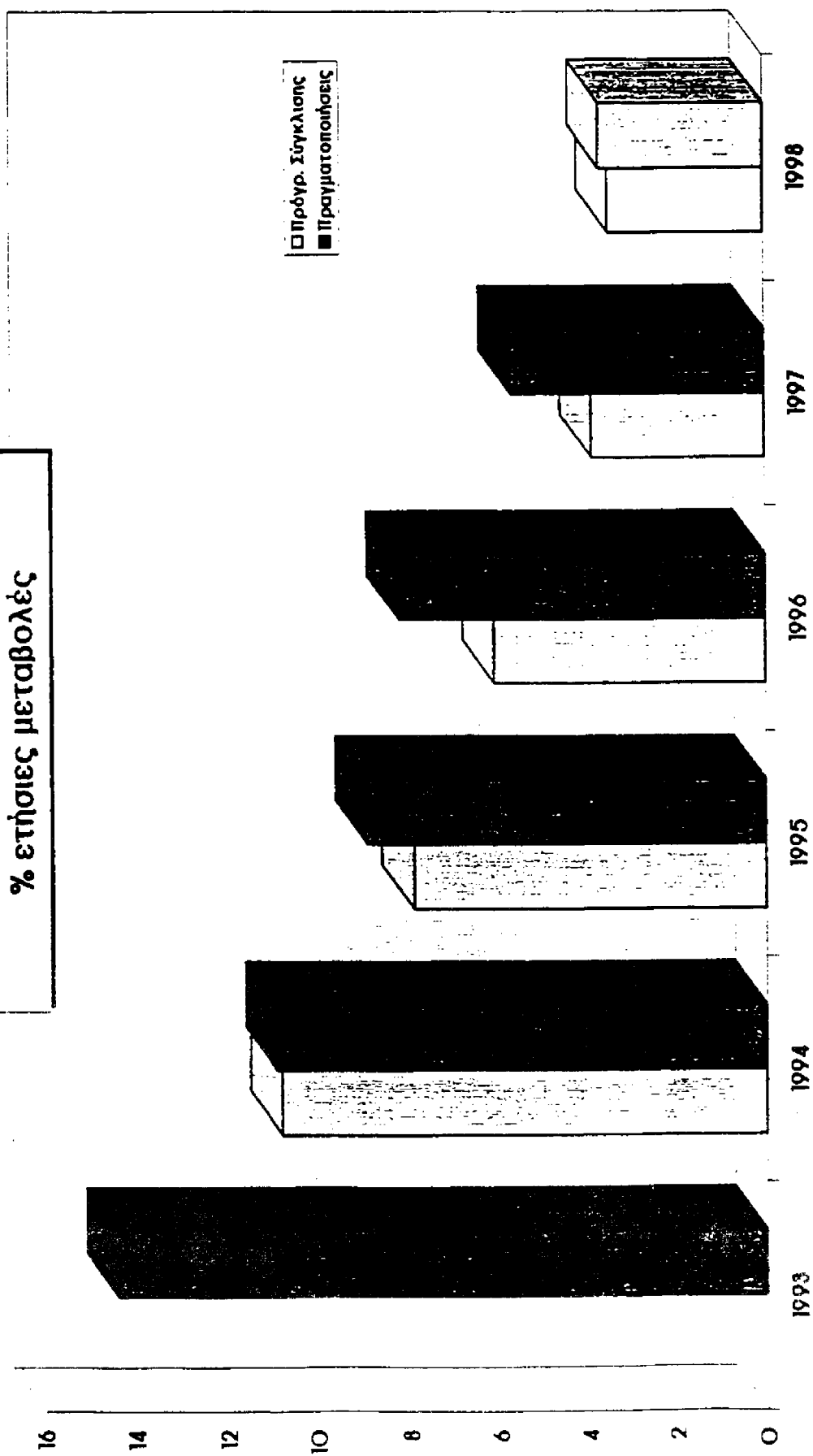
υποχώρησε περισσότερο από δυομιοι εκατοστιαίες μονάδες, σε σύγκριση με την αντίστοιχη περίοδο το 1996.

Ηδη στο μέτωπο του πληθωρισμού έχει καλυφθεί συνολικώς από το 1993 το 70% της απαιτούμενης απόστασης από το στόχο κριτήριο του Μαστριχτ, όπως αλλωστε φαίνεται και από τον πίνακα που καταθέτω στα Πρακτικά.

Εστο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ι. Διαμαντίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα:

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2

Γενικός Δείκτης Τιμών Καταναλωτή
% ετήσιες μεταβολές

Πίνακας 2

Γενικός Δείκτης Τιμών Καταναλωτή (% ετήσιες μεταβολές)

	<i>Πρόγραμμα Σύγκλισης</i>	<i>Πραγμ/σεις</i>
1993		14.4
1994	10.8	10.9
1995	7.9	8.9
1996	6.1	8.2
1997	3.9	5.7 *
1998	3.5	3.7 **

* Εκτιμήσεις / ** Προβλέψεις

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Χαρακτηριστικό της προσπάθειας που καταβάλλει η χώρα μας αποτελεί το ακόλουθο γεγονός. Ενώ όλες οι άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσα στα τελευταία τέσσερα χρόνια θα έχουν πετύχει το στόχο της ένταξής τους στην Ο.Ν.Ε. μειώνοντας τον πληθωρισμό τους κατά δύο εκατοστιαίες μονάδες η Ελλάδα στην ίδια περίοδο προβλέπεται ότι θα έχει πετύχει μείωση κατά 8,7%.

Αντιστοίχως στο έλλειμμα του δημόσιου τομέα ενώ η μείωση στις άλλες χώρες της Ένωσης θα είναι 2,6% του Α.Ε.Π., στην Ελλάδα η μείωση προβλέπεται να είναι 9,6% μονάδες. Η σύγκριση αυτή είναι ενδεικτική της προσπάθειας που έχει

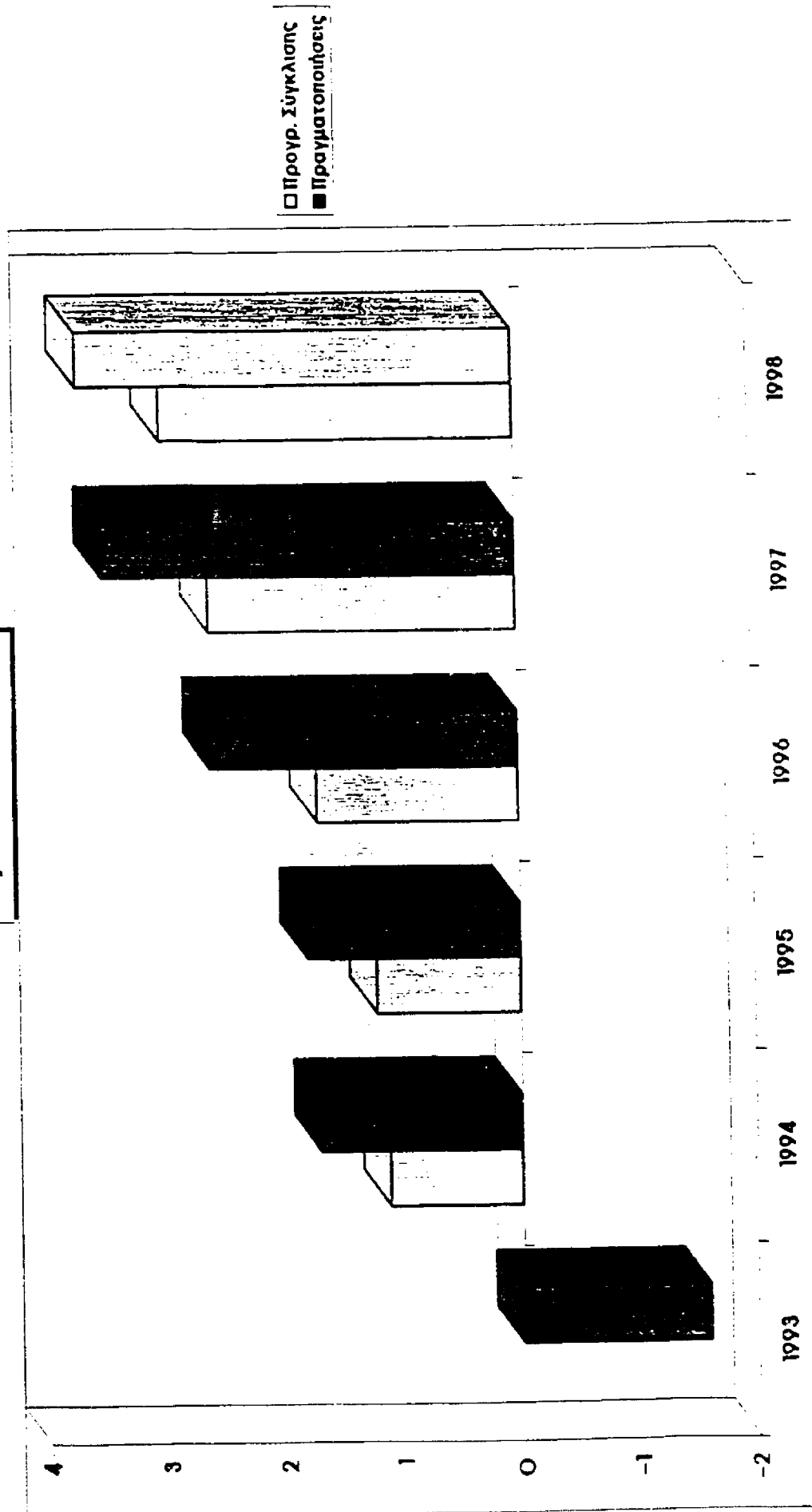
καταβληθεί και η οποία είναι απαραίτητο να συνεχιστεί και να ολοκληρωθεί.

Τώρα στην ανάπτυξη. Οι ρυθμοί της, σε σχέση με το πρόγραμμα σύγκλισης διαπιστώνονται αυξητικοί τόσο στις εκτιμήσεις όσο και στις προβλέψεις. Το 1993 είχαμε αρνητικό δείκτη - 1,6 και το 1997 + 3,5. Η πρόβλεψη για το 1998 ανέρχεται στο 3,7 όπως φαίνεται και από τον πίνακα, που επίσης καταθέτω στα Πρακτικά.

Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ι. Διαμαντίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 3

Ρυθμός Ανάπτυξης
% μεταβολές ΑΕΠ

Πίνακας 3
Ρυθμός Ανάπτυξης
(% μεταβολές ΛΕΠ)

	<i>Πρόγραμμα Σύγκλισης</i>	<i>Πραγμ/σεις</i>
1993		-1.6
1994	1.1	1.7
1995	1.2	1.8
1996	1.7	2.6
1997	2.6	3.5 *
1998	3.0	3.7 **

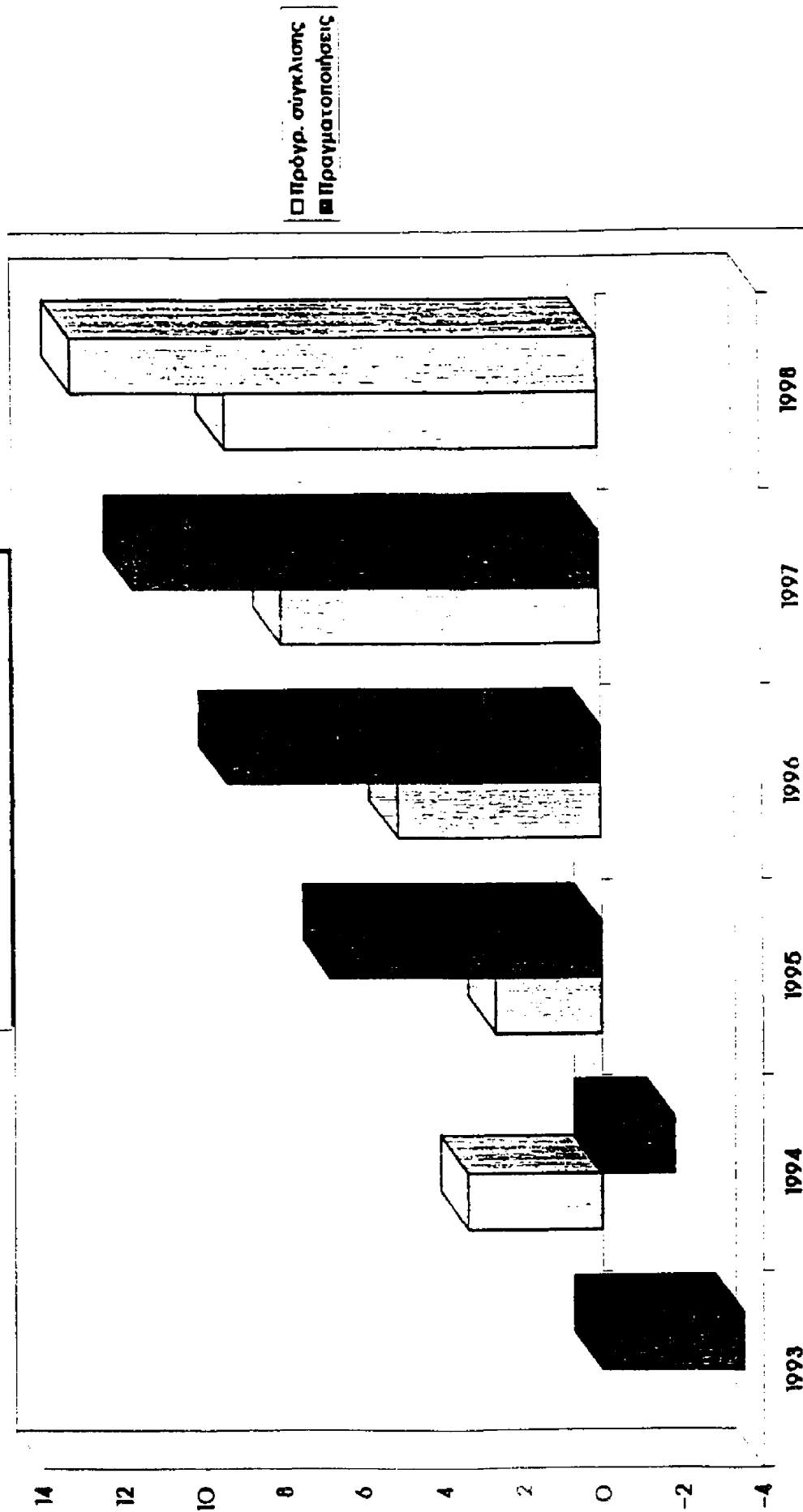
* Εκτιμήσεις / ** Προβλέψεις

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Οι επενδύσεις σε σταθερές τιμές είναι σημαντικά αυξημένες. Το 1993-1994 είχαμε αρνητικούς δείκτες -3,5 και -1,8 ενώ το 1997 έφθασε στο 11,7, για δε το 1998 προβλέπεται να φθάσει στο 13,2.

Θα καταθέσω σχετικούς πίνακες, για τα Πρακτικά

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ι. Διαμαντίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 4

Επενδύσεις σε σταθερές τιμές
% μεταβολές

Πίνακας 4

Επενδύσεις σε σταθερές τιμές (% μεταβολές)

	<i>Πρόγραμμα Σύγκλισης</i>	<i>Πραγμ/σεις</i>
1993		-3.5
1994	3.4	-1.8
1995	2.7	6.8
1996	5.1	9.4
1997	8.0	11.7*
1998	9.4	13.2 **

* Εκτιμήσεις / ** Προβλέψεις

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, το 1998 είναι ένα έτος κρίσιμο για την οικονομία. Οι στόχοι είναι συγκεκριμένοι και επιτακτικά αναγκαίοι, όπως προβλέπονται από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Τα περιθώρια αποκλίσεως απ' αυτούς τους στόχους είναι μηδενικά καθώς το 1998 είναι το τελευταίο έτος πριν την έναρξη της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Το τμήμα της αποκλίσεως θα είναι η καθυστέρηση ένταξης στην Ο.Ν.Ε. και το ενιαίο νόμισμα με αρνητικές επιπτώσεις τόσο οικονομικές όσο και πολιτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1998 έχει κάποιες επιδιώξεις. Πρώτη επιδίωξη είναι η παγίωση της σταθερότητας της οικονομίας μας, που θα κατοχυρώσει την πορεία μας για την ισοτιμία ένταξη της χώρας μας στην Ο.Ν.Ε. και τα κριτήρια σύγκλισης που προβλέπει η Ο.Ν.Ε., πρέπει να πληρούνται μέχρι το 1999. Δεύτερη επιδίωξη είναι η ενισχύση

της αναπτυξιακής προσπάθειας. Όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι μετά τη σημαντική αύξηση του Α.Ε.Π. του 1996 θα υπάρξουν μεγαλύτεροι ρυθμοί ανάπτυξης το 1997. Υπάρχει σημαντική αύξηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για το 1998, αρκεί οι μηχανισμοί του κράτους και τα πρόσωπα να δραστηριοποιηθούν ακόμα περισσότερο και να υπάρξει συνείδηση ότι θα πρέπει να προχωρήσουμε γρήγορα. Τρίτη επιδίωξη είναι η κοινωνική δικαιοσύνη. Καταδεικνύεται ότι η Κυβέρνηση δεν πασχίζει μόνο για τη σταθεροποίηση της οικονομίας αλλά δείχνει μεγάλο ενδιαφέρον για την αντιμετώπιση των κοινωνικών ανισοτήτων και προς αυτήν την κατεύθυνση πήρε μια σειρά μετρών, που ανακουφίζουν σημαντικά μεγάλα στρώματα του ελληνικού λαού, όπως το ΕΚΑΣ, η κατάργηση των επιβαρύνσεων για το φάρμακο, η μείωση της τιμής του πετρελαίου, θερμότητας, η ελαστικοποίηση της φορολογικής

κλίμακας. Χρειάζονται, όμως, δύο προϋποθέσεις για την επιτυχία και την ορθή εφαρμογή του Προϋπολογισμού. Η πρώτη προϋπόθεση είναι η πολιτική στήριξη του προϋπολογισμού. Θα πρέπει δηλαδή να εξηγήσουμε τη σημασία, τους στόχους και τις επιδιώξεις του Προϋπολογισμού σε όλους τους πολίτες. Δεύτερη προϋπόθεση είναι η αυστηρή και απарέγκλιτη εφαρμογή του χωρίς καμία διάβρωση. Οι προϋπολογισμοί υφίστανται κατά κανόνα, κατά τη διάρκεια της εκτέλεσής τους από όλο τον περιβάλλοντα χώρο, διάβρωση. Οι δαπάνες δεν τηρούνται, ζητούνται πρόσθετα κονδύλια κλπ.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι στον Προϋπολογισμό αυτό δεν υπάρχουν τέτοια περιθώρια.

Θα αναφερθώ τώρα, κύριοι συνάδελφοι, στους επιμέρους τομείς:

Πρώτον, στα έσοδα. Όσον αφορά τα έσοδα προβλέπεται αύξηση με ρυθμό 11,2%. Ειδικότερα τα φορολογικά έσοδα προβλέπεται να αυξηθούν με ρυθμό 12,7% έναντι αύξησης του ονομαστικού Ακαθαρίστου Εγχώριου Προϊόντος σε 8,4%. Τα έσοδα από νέους φόρους και διαρρυθμίσεις ανέρχονται σε τριακόσια δεκαεπτά δισεκατομμύρια (317.000.000.000), ενώ η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, με συντελεστή το μέσο προβλεπόμενο πληθωρισμό του 1997, δημιουργεί απώλεια εσόδων και αντίστοιχο όφελος στους φορολογούμενους ενενήντα δισεκατομμύρια (90.000.000.000).

Τα φορολογικά μέτρα που αποφασίστηκαν και άρχισαν να εφαρμόζονται το 1997, η κατάργηση φοροαπαλλαγών, τεκμήρια διαβίωσης, φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας κλπ., έχουν επίσης συμβάλλει στην αύξηση των φορολογικών εσόδων. Η ωρίμανση των μέτρων αυτών παράλληλα με τα νέα που περιέχονται στον Προϋπολογισμό του 1998 καθιστούν τις προβλέψεις των εσόδων του επόμενου έτους ρεαλιστικές.

Η επίτευξη του στόχου της Κυβέρνησης στα έσοδα απορρέει, κύριοι συνάδελφοι και από το συντελεστή της φοροδιαφυγής. Όλοι γνωρίζουμε ότι αυτός είναι υψηλός και είναι δύσκολο να εξαλειφθεί. Όμως μπορούν να γίνουν σημαντικά αποφασιστικά βήματα για την καταπολέμησή του. Βασικό στοιχείο, για την επίτευξη του στόχου αυτού, είναι η μηχανοργάνωση του Υπουργείου Οικονομικών. Και φέτος γίνεται επιτέλους πραγματικότητα αυτό με το πρόγραμμα TAXIS, όπου εγκαινιάζεται σε μία πιλοτική Δ.Ο.Υ. στο Μοσχάτο και από τον ερχόμενο χρόνο θα εφαρμοστεί σε άλλες εκατόν πενήντα Δ.Ο.Υ. με την παράλληλη αύξηση των εφαρμογών του από έξι που είναι σήμερα σε έντεκα.

Σημαντικό ρόλο, επίσης, στον τομέα της μείωσης της φοροδιαφυγής έπαιξε και το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι η Κυβέρνηση θα πρέπει να εφησυχάζει.

Δεύτερον, στις δαπάνες. Θα ήθελα να αναφερθώ κατ' αρχήν στις δαπάνες του Προϋπολογισμού του 1998 σε τρεις βασικούς τομείς, που η Κυβέρνηση αποδίδει ιδιαίτερη σημασία: Το κοινωνικό αναγκαίο, το πολιτικό εφικτό, το στρατηγικά επιθυμητό. Αναλυτικότερα, στην Υγεία, όπου το ποσοστό αύξησης του Προϋπολογισμού είναι 7,4%, υπερδιπλάσιο από τη μέση αύξηση που είναι 3,2%, στην Παιδεία, όπου η αύξηση είναι 5,4%, περίπου διπλάσια από το μέσο όρο και στην Άμυνα, όπου η αύξηση είναι 7,1%, υπερδιπλάσια και εδώ της μέσης αύξησης των δαπανών.

Ο Προϋπολογισμός του 1998 δεν φιλοδοξεί μόνο να βελτιώσει τη δημοσιονομική σταθερότητα, να ενισχύσει την ανάπτυξη και την απασχόληση, να επιτύχει τους στόχους του προγράμματος σύγκλισης για να ενταχθεί η Ελλάδα ισότιμα και έγκαιρα στην Ο.Ν.Ε.. Για μας η δημοσιονομική εξυγίανση δεν σημαίνει μόνο μια απλή και ισοπεδωτική μείωση των ελλειμμάτων με οποιοδήποτε τρόπο, αλλά πρέπει να έχει διαρθρωτικό χαρακτήρα, έτσι ώστε να οδηγεί ταυτόχρονα σε ένα πιο αποτελεσματικό και δίκαιο φορολογικό σύστημα, σε μείωση της καταναλωτικής δαπάνης του κράτους και σε μια μετατόπιση των δημοσίων δαπανών από την κατανάλωση στις επενδύσεις. Μόνο έτσι η δημοσιονομική εξυγίανση αποτελεί και εργαλείο εκσυγχρονισμού της οικονομικής δραστηριότητας.

Οι πρωτογενείς δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού

αυξάνονται με ρυθμό 4,9%, έναντι αύξησης του ονομαστικού Α.Ε.Π. κατά 8,4%. Προβλέπεται μείωση του ελλείμματος της κεντρικής κυβέρνησης το 4,4% του Α.Ε.Π., από 6,2% που ήταν το 1997 και 9,8% που ήταν το 1996. Με τη μείωση αυτή είμαστε με το ένα πόδι στην Ο.Ν.Ε. και συνυπολογίζοντας τα πλεονάσματα των δημοσίων οργανισμών, το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης μειώνεται στο 2,4% του Α.Ε.Π., ακόμα χαμηλότερο και από το 3% που αποτελεί το αντίστοιχο κριτήριο της σύγκλισης. Με αυτόν τον τρόπο, ισορροπία μεταξύ αύξησης εσόδων και συγκράτησης των δαπανών, πραγματοποιείται η επίτευξη του δημοσιονομικού στόχου. Μεταφέροντας πόρους από την κατανάλωση στις επενδύσεις, μειώνονται σημαντικά οι δανειακές ανάγκες που οφείλονται στον Τακτικό Προϋπολογισμό από 5,1% του Α.Ε.Π. το 1997, σε 3% το 1998 και αυξάνονται αυτές που οφείλονται στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων από 2,7% σε 3,1%.

Κύριοι συνάδελφοι, η συγκράτηση των πρωτογενών δαπανών θα εξασφαλιστεί ως εξής:

Πρώτον, μισθολογικές αυξήσεις που δεν υπερβαίνουν το 3,9% των δαπανών προσωπικού.

Δεύτερον, οι αυξήσεις των συντάξεων θα κυμανθούν στο 5,5%, πάνω από τον προβλεπόμενο ετήσιο πληθωρισμό.

Τρίτον, οι λειτουργικές δαπάνες και οι επιχορηγήσεις θα συγκρατηθούν σε παρόμοια με τα φετεινά επίπεδα.

Τέταρτον, ορισμένες δαπάνες του Τακτικού Προϋπολογισμού που αφορούν επενδυτικά έργα θα χρηματοδοτηθούν από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται καλύτερη παρακολούθηση, διαφάνεια και συντονισμός με άλλα υπό εκτέλεση έργα.

Πέμπτον, συγχωνεύσεις, καταργήσεις και μεταφορά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση χιλίων εβδομήντα πενήντα φορέων. Αποκορύφωμα όλων αυτών ήταν ο νόμος που ψηφίσαμε για τον "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ", μία ουσιαστική διαρθρωτική τομή και του Πρωθυπουργού και του αρμόδιου Υπουργού εσωτερικών.

Έκτον, μέτρα για τον περιορισμό της σπατάλης στο χώρο του φαρμάκου.

Και έβδομον, δημιουργία μητρώου ασφαλισμένων του δημοσίου για τον έλεγχο των κυκλοφορούντων ασφαλιστικών βιβλιαρίων και συνταγολογίων.

Για την επιτυχία των στόχων αυτών θα εφαρμοστεί ένα νέο πλαίσιο έγκρισης και παρακολούθησης των δαπανών.

Συγκεκριμένα: Ο εξορθολογισμός των δημοσίων δαπανών θα επιτευχθεί με την καλύτερη οργάνωση των παρεχομένων υπηρεσιών, τον εκσυγχρονισμό λειτουργίας των οργανισμών του ευρύτερου δημόσιου τομέα και την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων τους.

Η αξιοκρατική επιλογή διοικήσεων, η υποχρέωση κατάστρωσης και υποβολής επιχειρηματικών σχεδίων με συγκεκριμένους και μετρήσιμους στόχους, ο ετήσιος επιμερισμός και η παρακολούθηση των επιχορηγήσεων, η επανεξέταση ορισμένων δαπανών από μηδενική βάση, η εισαγωγή του διπλογραφικού συστήματος και εκτεταμένη χρήση των νέων τεχνολογιών αποτελούν τις προϋποθέσεις για την αντιμετώπιση της σπατάλης και την αύξηση της αποτελεσματικότητας του δημόσιου τομέα.

Σύνθημά μας, κύριοι συνάδελφοι, είναι: Καλύτερο κράτος με λιγότερο κόστος.

Οι κατευθύνσεις αυτές συνιστούν μία τομή στην πολιτική δαπανών και η πραγματοποίησή τους έχει μακροχρόνια θετικά αποτελέσματα για το σύνολο της οικονομίας μας. Η τομή αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί ως εξής:

Πρώτον, με την παρακολούθηση και την εποπτεία των δαπανών.

Με τον τρόπο που λειτουργεί, κύριοι συνάδελφοι, το σύστημα επιχορηγήσεων δεν παρέχει κανένα κίνητρο στους υπεύθυνους να προβούν σε περιστολή δαπανών στο χώρο ευθύνης τους. Αντιθέτως μάλιστα η απόσπαση αυξημένου προϋπολογισμού, η εξάντλησή του ακόμα και ενδεχόμενη υπέρβασή του, προβάλλονται ως επιτυχίες, είτε επειδή οδηγούν σε αύξηση του κύκλου εργασιών και της επιρροής ή επειδή αυξάνουν τις αμοιβές των υπαγομένων σ' αυτούς.

Η πίεση αύξησης των δαπανών είναι πιο εύκολη και πιο συμφέρουσα από την προσπάθεια περιστολής τους στον κάθε συγκεκριμένο χώρο. Η περιστολή θα αποδώσει πολύ αργότερα και συλλογικά, ενώ βραχυπρόθεσμα θα έχει ατομικό κόστος και θα οδηγήσει σε προστριβές με διάφορες ομάδες πίεσης και διεκδίκησης.

Μέσα σ' ένα τέτοιο πλαίσιο, τόσο η ύπαρξη του προγράμματος σύγκλισης, όσο και διάφορες εγκύκλιοι για περιστολή δαπανών, ελάχιστα λαμβάνονται υπόψη από τους επιχορηγούμενους, οι οποίοι αισθάνονται ότι, αν αυτοί περιορίσουν τις δαπάνες, όχι μόνο δεν θα ωφεληθούν οι ίδιοι, αλλά δημιουργούν τις προϋποθέσεις για να ικανοποιηθούν οι επεκτατικές απαιτήσεις άλλων φορέων και οργανισμών.

Για να ξεπεραστεί το αδιέξοδο καθιερώνονται κίνητρα ανταμοιβής για όσους επιτυγχάνουν περιστολή δαπανών και προβλέπονται συνέπειες για όσους αυξάνουν τις δαπάνες και αδιαφορούν για τις ευρύτερες δημοσιονομικές επιπτώσεις των αποφάσεών τους.

Δεύτερον, η υποχρέωση κατάρτισης προϋπολογισμών σ' όλους τους επιχορηγούμενους φορείς.

Όλοι ανεξαιρέτως οι επιχορηγούμενοι φορείς, κύριοι συνάδελφοι, υποβάλλουν πλέον πλήρη περιγραφή των συνολικών οικονομικών τους δραστηριοτήτων, έτσι ώστε να παρακολουθούνται καλύτερα η αναγκαιότητα επιχορηγήσεων και η αποτελεσματική χρήση των πιστώσεων.

Δυστυχώς, σήμερα υπάρχουν ακόμα πολλοί φορείς, οργανισμοί, ιδρύματα, Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ., οι οποίοι επιχορηγούνται μεν από τον Τακτικό Προϋπολογισμό και το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, αλλά δεν έχουν καμία υποχρέωση έγκαιρης κατάστρωσης προϋπολογισμών. Πολλοί απ' αυτούς διαθέτουν την επιχορήγηση σε μη ελεγχόμενες διαδικασίες, άλλοι συμπληρώνουν ένα πρόχειρο προϋπολογισμό που ουδέποτε αξιολογείται και τέλος άλλοι εγκρίνουν κάποιο είδος προϋπολογισμού εκ των υστέρων. Αρκετοί επιχορηγούμενοι φορείς δεν διαθέτουν ούτε καν στοιχειώδη λογιστική υποδομή και η χρηματοδότηση των δαπανών γίνεται κατευθείαν από τις διοικήσεις.

Για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης έχουν ληφθεί τα εξής μέτρα: Πρώτον, ρητή υποχρέωση κατάστρωσης και έγκαιρης υποβολής προϋπολογισμού δαπανών και εσόδων από τους επιχορηγούμενους φορείς πάσης φύσεως και αποστολής.

Δεύτερον, από το επόμενο έτος καταχώρηση συνοπτικών, συνολικών προϋπολογισμών όλων των επιχορηγούμενων φορέων στους τομείς του προϋπολογισμού, έτσι ώστε να γίνει ευχερής η δημόσια πληροφόρηση και ο έλεγχος.

Τρίτον, ο περιορισμός των εγγυήσεων. Προβαίνουμε σε επανεξέταση και αυστηροποίηση των κριτηρίων χορήγησης εγγυήσεων προς τους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Σήμερα, λόγω της αδυναμίας ή της αδιαφορίας για την αποπληρωμή των δανείων οι περισσότερες εγγυήσεις καταπίπτουν και μετατρέπονται σε ντεφάκτο επιχορηγήσεις από τον κρατικό Προϋπολογισμό. Με τον τρόπο αυτό οι διάφοροι οργανισμοί όχι μόνο δεν έχουν σοβαρά κίνητρα για την αποπληρωμή των δανείων, αλλά αντιθέτως έχουν κίνητρο αύξησης των δανειακών τους υποχρεώσεων, αφού ο μηχανισμός των εγγυήσεων τους εξασφαλίζει έμμεσες επιχορηγήσεις χωρίς καν τις προσπάθειες που απαιτεί η διεκδίκησή τους μέσω του κρατικού Προϋπολογισμού.

Τα νέα κριτήρια θα περιλαμβάνουν ρήτρες κόστους για τις διοικήσεις, τις αμοιβές, αλλά και την εμπράγματη ασφάλιση μέρους της περιουσίας τους, έτσι ώστε να μειωθούν τα κίνητρα αθέτησης των αναλαμβανόμενων υποχρεώσεων και να επιβαρύνονται οι ίδιοι και οι υπεύθυνοι και όχι ξανά οι φορολογούμενοι.

Τέταρτον, η ενδιάμεση εποπτεία εκτέλεσης του Προϋπολογισμού. Από το 1998 τα Υπουργεία και οι φορείς, κύριοι συνάδελφοι, θα υποβάλλουν τριμηνιαίες εκθέσεις εκτέλεσης του Προϋπολογισμού και εκτιμήσεις για την εξέλιξη στο υπόλοιπο έτος. Με βάση αυτές τις εκθέσεις το Υπουργείο Οικονομικών θα κάνει τις απαραίτητες αναπροσαρμογές

κονδυλίων, έτσι ώστε να μην παρουσιάζονται τα φαινόμενα συσσώρευσης των δαπανών και δημιουργούν μία υψηλότερη βάση διεκδίκησης του επόμενου Προϋπολογισμού.

Νομίζω ότι στο σημείο αυτό θα πρέπει να ενεργοποιήσουμε την πρόταση που έχει γίνει από πολλούς συναδέλφους και στο παρελθόν, για τον έλεγχο, από την Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, της πορείας του Προϋπολογισμού.

Πέμπτον, πολυετείς προϋπολογισμοί. Μέχρι σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, παρουσιάζεται το φαινόμενο η μεν χώρα να έχει δεσμευθεί για την τήρηση ενός πενταετούς προγράμματος 1994 – 1998, ενώ τα έσοδα των διαφόρων φορέων επιδιώκεται να ικανοποιηθούν από χρόνο σε χρόνο χωρίς καμία απολύτως πρόβλεψη ή δέσμευση για τη διαχρονική τους εξέλιξη. Αυτή η διαφορά χρονικού ορίζοντα μεταξύ προγράμματος σύγκλισης και επόμενους προϋπολογισμών έχει μετατρέψει την τήρηση του προγράμματος σύγκλισης σε μία αγωνιώδη προσπάθεια ετήσιας ανακατανομής των πόρων του Προϋπολογισμού μεταξύ αυτών που πιέζουν για αυξήσεις και αυτών που είναι πιο συγκρατημένοι. Με τον τρόπο αυτό η επεκτατική πολιτική δαπανών ενός τομέα όχι μόνο δεν απορρίπτεται, αλλά συμπιέζει ακόμα περισσότερο τους τομείς που επιδεικνύουν διάθεση περιστολής.

Καθιερώνεται για πρώτη φορά υποχρέωση όλων των επιχορηγούμενων από τον κρατικό Προϋπολογισμό, φορέων, με ποσά πάνω από εκατό εκατομμύρια (100.000.000) δραχμές, να υποβάλουν πολυετή επιχειρησιακά σχέδια.

Έκτον, καθιερώνεται η αρχή της δημοσιονομικής πρόβλεψης για όλες τις νέες κρατικές δαπάνες, καθώς θεσπίζεται υποχρέωση της περιγραφής του τρόπου αντιμετώπισης της νέας δαπάνης για μία πενταετία σε όλα τα σχέδια νόμων ή τροπολογίες που προκαλούν νέα δαπάνη ή μείωση εσόδων. Θεσπίζεται επίσης, για πρώτη φορά, η αρχή της δημοσιονομικής αντιστάθμισης. Σύμφωνα με αυτή, όταν γίνονται προτάσεις, που προκαλούν δαπάνες εκτός Προϋπολογισμού, θα πρέπει να συνοδεύονται και από τις προτάσεις όλων των συναρμόδιων τομέων. Η αρχή αυτή θα τερματίσει την πλειοδοσία των πάσης φύσεως αιτημάτων. Έτσι διαμορφώνεται ένα καθεστώς μακροχρόνιου σχεδιασμού για να εκλείψουν τα φαινόμενα ευκαιριακών συμπεριφορών που δημιουργούν μόνιμες δαπάνες και επιβαρύνσεις στους μελλοντικούς προϋπολογισμούς.

Έβδομον, θα ξεκινάει διαδικασία οικονομικής αποτίμησης και αξιολόγησης διαφόρων δραστηριοτήτων και επιχορηγούμενων φορέων. Συγκεκριμένα το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους θα επανεξετάσει συγκεκριμένες δαπάνες του κρατικού Προϋπολογισμού σε μηδενική βάση. Τα συμπεράσματα θα υποβάλλονται στο Κοινοβούλιο και θα είναι δεσμευτικά για τη σύνταξη του προϋπολογισμού των επομένων ετών.

Όλες οι παραπάνω ρυθμίσεις, κύριοι συνάδελφοι, έχουν στόχο τη διαμόρφωση ενός Προϋπολογισμού, ο οποίος πρώτον, δίνει σημασία στο οικονομικό και κοινωνικό αποτέλεσμα και όχι στις εισροές και τα διάφορα ποσοστά αυξήσεων ή μειώσεων.

Και δεύτερον, είναι διαφανής και ανεκτός και στο ελληνικό Κοινοβούλιο και στην κοινωνία. Επιτρέπει ανακατανομές ανάλογα με τις διαμορφούμενες προτεραιότητες, χωρίς να οδηγεί σε απρόβλεπτες υπερβάσεις.

Στο πλαίσιο συγκράτησης των δαπανών προβλέπονται, επίσης, και μια σειρά άλλων πιο εξειδικευμένων μέτρων, όπως είναι:

Πρώτον, παρέχεται στους κρατικούς φορείς και τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου η θεσμική δυνατότητα για την αξιοποίηση της περιουσίας τους, καθώς παρέχεται και η ευχέρεια της σύναψης συμβάσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης.

Και δεύτερον, προωθούνται κτιριακά προγράμματα των Υπουργείων και λοιπών δημοσίων υπηρεσιών μέσω της κρατικής Εταιρείας του Δημοσίου με τη μέθοδο της μακράς χρονικής διαρθρώσεως με σκοπό τη μείωση των υπεργων μισθωμάτων.

Η προσπάθεια αυτή εξορθολογισμού των δαπανών, κύριοι συνάδελφοι, ενισχύεται και από τη μισθολογική πολιτική που

θα ισχύσει στο δημόσιο τομέα και η οποία θα εξασφαλίζει την αύξηση των αποδοχών των εργαζομένων, παράλληλα με τη δημιουργία των κατάλληλων κινήτρων για την αναβάθμιση της κατάρτισης των στελεχών και τη βελτίωση της παραγωγικότητας.

Με το ενιαίο μισθολόγιο, που ψηφίσαμε στη Βουλή, στη Δημόσια Διοίκηση αίρονται πια οι πολλές στρεβλώσεις και ανισότητες που είχαν κυριαρχήσει στο παρελθόν, εξασφαλίζεται στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό ίση μισθολογική μεταχείριση όσων έχουν τα ίδια προσόντα και δημιουργούνται κίνητρα προσέλευσης εξειδικευμένων στελεχών στο δημόσιο.

Κύριοι συνάδελφοι, μέχρι σήμερα έχουμε πετύχει τη δραστητική μείωση των επιτοκίων, που αποτελεί τον ασφαλέστερο δείκτη αξιοπιστίας της οικονομικής πολιτικής και της εμπιστοσύνης του κοινού. Έξι χρόνια πριν το Δεκέμβριο του 1996 το επιτόκιο δανεισμού ήταν 24%, σήμερα είναι 11%, μείωση κάτω από το μισό. Την ίδια πορεία ακολουθούν και τα άλλα επιτόκια και μαζί με τον πληθωρισμό έχουν φθάσει πλέον σε τόσο χαμηλά επίπεδα, που είχαν να παρουσιαστούν από τα τέλη της δεκαετίας του 1970.

Η μείωση της δανειακής επιβάρυνσης του δημοσίου αυξάνει αυτόματα τους διαθέσιμους πόρους για ιδιωτικές και δημόσιες επενδύσεις και δημιουργεί νέες δυνατότητες για την ανταγωνιστικότερη λειτουργία και τον εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων, τη μείωση του κόστους για τα στεγαστικά δάνεια, τη φθηνότερη παροχή καταναλωτικής πίστης, ασφαλιστικών συμβολαίων και άλλων δανειοπρακτικών υπηρεσιών. Αυτός είναι ο ασφαλέστερος μηχανισμός, για να βγούμε οριστικά από το φαύλο κύκλο ελλειμμάτων, υψηλού πληθωρισμού, υψηλών επιτοκίων που προκαλούν ασφυξία στο σύνολο της οικονομίας και να περάσουμε πλέον σε έναν άλλο κύκλο, όπου τα μικρά ελλείμματα θα κρατούν τα επιτόκια χαμηλά και αυτά με τη σειρά τους θα τροφοδοτούν την ανάπτυξη και την περαιτέρω πτώση των ελλειμμάτων. Αυτή είναι η πορεία που έχει επιλέξει και που θα συνεχίζει να εφαρμόζει η Κυβέρνηση.

Σημαντική προσπάθεια θα καταβληθεί για την καλύτερη δυνατή διαχείριση του δημοσίου χρέους, το οποίο είναι σταθερά σε φθίνουσα πορεία και την αξιοποίηση όλων των σύγχρονων χρηματοπιστωτικών εργαλείων.

Η ανάπτυξη της δευτερογενούς αγοράς, ο εκσυγχρονισμός των συναλλαγών, η εισαγωγή νέων τίτλων, όπως τα ομόλογα σταθερής απόδοσης, τελικής απόδοσης και τα τιμαριθμοποιημένα θα αυξήσουν τις επιλογές χαρτοφυλακίου των επενδύσεων, θα οδηγήσουν σε καλύτερη διασφάλιση κινδύνου και θα επιτρέψουν έτσι τη μείωση του κόστους δανεισμού. Με τη σειρά του αυτό θα οδηγήσει στη βελτίωση των δεικτών κατάταξης της χώρας μας στις διεθνείς χρηματαγορές με αποτέλεσμα την περαιτέρω αποκλιμάκωση του κόστους δανεισμού και τη μείωση των δαπανών για τόκους.

Οι τρεις στόχοι, κύριοι συνάδελφοι, που έχει θέσει ο Προϋπολογισμός του 1998 για τη δημοσιονομική εξυγίανση, την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική αλληλεγγύη δεν είναι αντίρροποι. Η επίτευξη του καθενός χωριστά αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την ικανοποίηση των άλλων, έτσι ώστε η ελληνική οικονομία να συνεχίσει να πορεύεται με σιγουριά, ανάπτυξη και κοινωνική συνοχή.

Το σύγχρονο και αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος θα αποτελέσει μια από τις βασικές επιδιώξεις του Προϋπολογισμού του 1998. Θα δοθεί έμφαση σε πρωτοβουλίες στήριξης των πιο αδύναμων στρωμάτων με πολιτικές που βασίζονται στη διαπίστωση των πραγματικών αναγκών και όχι στην εξανέμιση των πόρων με αμελητέες παροχές προς πάσα κατεύθυνση.

Με την πολιτική μας ανατρέπουμε το αδιέξοδο, που εμφανίζεται σε άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι δήθεν δεν μπορούμε να επεκτείνουμε την κοινωνική μας πολιτική, επειδή δεν υπάρχουν πόροι. Οι πόροι ποτέ δεν θα είναι επαρκείς, όταν κατανέμονται ισοπεδωτικά χωρίς προγραμματισμό, χωρίς αξιολόγηση του αποτελέσματος που έχουν.

Εμείς υιοθετούμε την πολιτική της επικεντρωμένης παρέμβασης, που επιτρέπει την εξοικονόμηση πόρων και την

ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Έτσι αυξάνουμε το κοινωνικό όφελος χωρίς να επιβαρύνουμε το οικονομικό κόστος. Για την εξασφάλιση των απαιτούμενων πόρων είναι απαραίτητος ο εξορθολογισμός του συνόλου των δημοσίων δαπανών, η σύγχρονη οργάνωση παροχής των υπηρεσιών υγείας, πρόνοιας και ασφάλισης.

Επί παραδείγματι, με την κατάργηση των επιβαρύνσεων στο φάρμακο εξοικονομήθηκαν περί τα πενήντα πέντε δισεκατομμύρια (55.000.000.000) για την οικονομία μας.

Σαν ένα παράδειγμα δαπανηρής, αλλά ταυτόχρονα και αναποτελεσματικής κοινωνικής πολιτικής, κύριοι συνάδελφοι, είναι οι δαπάνες ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των δημοσίων υπαλλήλων. Είναι ένα σύστημα δυο και τρεις φορές πιο δαπανηρό κατά κεφαλή, σε σύγκριση με τους άλλους κύριους ασφαλιστικούς φορείς, το Ι.Κ.Α., τον Ο.Γ.Α., το Τ.Ε.Β.Ε. και χαρακτηρίζεται από εκτεταμένη εκμετάλλευση με χαμηλή ποιότητα υπηρεσιών.

Κάθε ασφαλισμένος του δημοσίου κοστίζει στο κράτος σχεδόν τα διπλάσια, από όσα κοστίζει ο ασφαλισμένος στο Ι.Κ.Α. και τετραπλάσια από ό,τι στοιχίζει ο ασφαλισμένος στο Τ.Ε.Β.Ε.

Τα πρώτα συμπεράσματα μιας μελέτης που διενεργήθηκε, κύριοι συνάδελφοι, στο συγκεκριμένο θέμα, αποκαλύπτουν πολλά παράδοξα χαρακτηριστικά. Παραδείγματος χάρη, παρά τη χαμηλή αμοιβή των γιατρών για ιατρικές επισκέψεις, η αναλογία δαπανών υγείας είναι τα τελευταία χρόνια πολύ υψηλότερη, σε σχέση με τους άλλους φορείς ασφάλισης. Η κατά κεφαλήν δαπάνη ασφαλισμένου για εξωνοσοκομειακές περιθάλψεις είναι τρεισήμισι φορές μεγαλύτερη απ' αυτήν του Τ.Ε.Β.Ε.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα της κοινωνικής μας πολιτικής, κύριοι συνάδελφοι, με στόχο την αύξηση της αποτελεσματικότητας είναι και τα εξής:

Πρώτον, η σύσταση ενός σύγχρονου μηχανισμού διαχείρισης των δαπανών υγείας των δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων, που θα αντικαταστήσει το σημερινό σύστημα σπατάλης, εκμετάλλευσης και εξαπάτησης και τελικά χαμηλού επιπέδου των υπηρεσιών υγείας. Με το νέο πλαίσιο θα περιοριστεί η σπατάλη και με την εξοικονόμηση αυτή θα χρηματοδοτήσουμε νέες σύγχρονες μορφές περίθαλψης και ιατρικής φροντίδας.

Δεύτερον, το σύστημα ενίσχυσης των χαμηλοσυνταξιούχων, καθώς και η νέα δημογραφική πολιτική, με τα οποία δίδουμε σοβαρή ενίσχυση σε όσους έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη, αντί της ισοπεδωτικής πολιτικής, που θα έδινε ασήμαντες ενισχύσεις, αδιακρίτως των πραγματικών αναγκών και δυνατοτήτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός καταρτίζεται με τις εξής συνθήκες και περιορισμούς.

Πρώτον, συγκεκριμένος πολλαπλάσιων απαιτήσεων δαπανών. Δεύτερον, ανάγκη συγκρότησης εσόδων σε επίπεδα που δεν αποτελούν αντικίνητρο για εργασία και επενδύσεις.

Τρίτον, δημοσιονομικός στόχος για το έλλειμμα.

Ακριβώς, επειδή υπάρχει δημοσιονομικός περιορισμός για το έλλειμμα και δεν επιτρέπει την ικανοποίηση όλων των απαιτήσεων, ο Προϋπολογισμός του 1998 πρέπει ταυτόχρονα να επιλέγει την ενίσχυση εκείνων των τομέων που συμβάλουν στην εκπλήρωση των στόχων της ανάπτυξης και της κοινωνικής υποδομής και ακόμα, τη μείωση εκείνων των δραστηριοτήτων που είναι άσκοπες, ξεπερασμένες ή μπορούν να γίνουν καλύτερα από τον ιδιωτικό τομέα και τους ίδιους τους πολίτες.

Κύριοι συνάδελφοι, η συνήθης κριτική που ασκείται στον Προϋπολογισμό, έχει τρεις άξονες.

Πρώτον, ανεπαρκείς δαπάνες σε ορισμένους τομείς, τους οποίους προβάλλει κατά περίπτωση το κάθε κόμμα.

Δεύτερον, τα υψηλά έσοδα ως επιβαρυντικά και επαχθή για τους μισθωτούς και τις επιχειρήσεις.

Τρίτον, οι στόχοι του ελλείμματος ως ανέφικτοι και κατά συνέπεια, πλασματικοί και παραπλανητικοί.

Πιστεύω, ότι σήμερα στον Προϋπολογισμό του 1998 δεν θα ακολουθήσουν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης αυτό το στόχο και αυτή την κριτική. Άλλωστε αυτή η κριτική χωρίς εναλλακτική

πρόταση, είναι μια κριτική κυρίως αντιφατική.

Πώς είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, να καταγγέλει κάποιος ότι οι δαπάνες πρέπει να αυξηθούν, αλλά ταυτόχρονα ότι ο στόχος του ελλειμματος είναι ανέφικτος; Αν η απαίτηση για επιπλέον δαπάνη γίνει αποδεκτή, τότε αυτόματα ο στόχος της σταθεροποίησης θα απομακρυνθεί ακόμα περισσότερο.

Πώς είναι δυνατόν να καταγγέλει κάποιος ότι η αύξηση των εσόδων του κράτους, που απαιτούνται για τη χρηματοδότηση των απαραίτητων δαπανών, αποτελούν επαχθές βάρος για τους πολίτες και στρεβλώνουν την οικονομία, ενώ ταυτόχρονα κατακρίνουν την Κυβέρνηση ότι υστερεί στην είσπραξή τους; Μα, αν υστερούν τα έσοδα, κύριοι συνάδελφοι, δεν σημαίνει απλούστατα ότι κάποιοι πληρώνουν λιγότερο και κατά συνέπεια μειώνονται οι στρεβλώσεις και τα βάρη;

Πώς είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, όταν ο πληθωρισμός αντιστέκεται να καταγγέλεται η πολιτική της Κυβέρνησης ως αναποτελεσματική και όταν μπαίνει σε μια πορεία μείωσης να λένε ότι οφείλεται σε συγκυριακούς παράγοντες;

Έτσι ούτε ο πολίτης πείθεται ούτε η Κυβέρνηση μπορεί να ωφεληθεί από την όποια βάσιμη κριτική της Αντιπολίτευσης.

Με την ευκαιρία αυτή, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να απαντήσω στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος χαρακτήρισε πλαστό τον Προϋπολογισμό. Η χώρα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως και όλες οι χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπόκεινται, με βάση τα άρθρα 103 και 104 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε τακτικούς ελέγχους, της δημοσιονομικής τους κατάστασης από την ευρωπαϊκή επιτροπή. Οι έλεγχοι είναι ομοιόμορφοι για όλα τα κράτη-μέλη και γίνονται με βάση το ευρωπαϊκό σύστημα, εθνικό λογαριασμό, το ESA 1979, που θέτει τις προδιαγραφές και καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να αποστέλονται τα δημοσιονομικά στοιχεία. Από το 1994 μέχρι σήμερα η ευρωπαϊκή επιτροπή έχει κρίνει ότι οι δημοσιονομικές εξελίξεις στη χώρα μας ανταποκρίνονται πλήρως στους στόχους του προγράμματος. Επιπλέον, ήδη γνωστές εκθέσεις της ευρωπαϊκής επιτροπής για την ελληνική οικονομία και ιδιαίτερα για την δημοσιονομική της κατάσταση γίνονται ολοένα και πιο θετικές, από αρνητικές που ήταν το 1994, με αποκορύφωμα αυτή την έκθεση την τελευταία που έγινε το Φθινόπωρο του 1997.

Με τα παραπάνω θέλω να πω ότι υπάρχουν αρχές, προδιαγραφές και τελικά διαιτητής, ο οποίος είναι η ευρωπαϊκή επιτροπή. Αυτοί κρίνουν τα στοιχεία. Ο ισχυρισμός, λοιπόν, περί πλαστότητας του Προϋπολογισμού δεν ευσταθεί και νομίζω ότι δεν θα τον ισχυριστεί κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα. Αυτό όμως, κύριοι συνάδελφοι, που ενδιαφέρει τον Έλληνα φορολογούμενο, δεν είναι ο ανέξοδος και ανέρειστος καταγγελτικός λόγος. Τον ενδιαφέρει, αν το ποσό το οποίο ευσυνείδητα καταβάλλει στο κράτος, δεν είναι η τιμωρία του επειδή επέτυχε στην εργασία του και στην επιχείρησή του, αλλά αν όντως οδηγεί στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για την κοινωνία, αν συντελεί στη δική του ασφάλεια και ευημερία και θεμελιώνει τις συνθήκες ευημερίας για τα παιδιά του. Αυτό που ενδιαφέρει, κύριοι συνάδελφοι, το νέο που προετοιμάζεται να μπει στη ζωή είναι, αν η πολιτεία θα του δημιουργήσει τις καλύτερες προϋποθέσεις για να μορφωθεί, να δουλέψει και να δημιουργήσει, χωρίς να στριμωχτεί στη γωνιά από τις ανισότητες και τις κλειστές πόρτες. Το νέο τον ενδιαφέρει να ξέρει, αν όσα δημιουργήσει στη ζωή του θα του ανήκουν και δεν θα χρησιμοποιηθούν για να ξεπληρώνουν το χρέος που μπορεί να κληρονομήσει, χωρίς τη θέλησή του, αν η παρούσα γενιά καταναλώνει πιο πολλά απ' όσα παράγει μετακυλιώντας έτσι το κόστος στο μέλλον.

Αυτές είναι οι απαντήσεις που οφείλουμε να δώσουμε στους αυριανούς πολίτες, στους νέους. Αυτή είναι η ουσιαστική συζήτηση που πρέπει να γίνει στον Προϋπολογισμό. Αυτή είναι η μόνη συζήτηση που ξεφεύγει από τα τετριμένα και τα συνηθισμένα όρια των κομματικών αντιπαραθέσεων. Μια συζήτηση που θα ήταν διαφωτιστική για την κοινωνία, οφέλιμη για την Κυβέρνηση και υπεύθυνη για την Αντιπολίτευση.

Για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, δύο λόγια, κύριοι

συνάδελφοι. Σημαντικά ηυξημένες προβλέπονται οι δαπάνες κατά 22%, όπως και τα αντίστοιχα έσοδα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα οποία προβλέπεται να ανέλθουν σε οκτακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (840.000.000.000) δραχμές. Το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, ύψους δυο τρισεκατομμυρίων (2.000.000.000.000) δραχμών, αποτελεί το βασικό μέσο αναπτυξιακής πολιτικής της Κυβέρνησης, με έμφαση στις υποδομές, στην υγεία, την παιδεία την επαγγελματική κατάρτιση και την προστασία του περιβάλλοντος. Κύρια επιδίωξη αποτελεί η ενίσχυση της απασχόλησης που προέρχεται από νέες επενδύσεις ιδιωτικές και δημόσιες.

Βασικός στόχος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για το 1998 είναι η απρόσκοπτη προώθηση της υλοποίησης όλων των έργων, προκειμένου να καλυφθούν οι και καθυστερήσεις που σημειώθηκαν τα προηγούμενα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποιοι ισχυρίζονται ότι στο μόνο που αποβλέπει ο Προϋπολογισμός του 1998 είναι η σύγκλιση. Η απάντηση είναι όχι. Όχι, δεν είναι το μόνο, αλλά το κύριο. Και δεν καταλαβαίνω γιατί πριν λίγα χρόνια, όταν όλοι μέσα στην Αίθουσα αυτή, με εξαίρεση το Κομμουνιστικό Κόμμα, προσυπογράψαμε την ένταξή μας και την πορεία μας στη συνθήκη του Μάαστριχτ -αλλά παράλληλα το κάναμε αυτό, γιατί πιστεύαμε ότι έτσι θα άνοιγε ο δρόμος για την ένταξη της χώρας στους ισχυρούς της Ευρώπης- γιατί σήμερα διαφωνούν και κατηγορούν την Κυβέρνηση για την πορεία αυτή; Η πορεία είναι θετική, κύριοι συνάδελφοι. Και παράλληλα θέλω να ρωτήσω, τι προτείνουν; Να ξαναγυρίσουμε στα παλιά, να ξαναγυρίσουμε σε εκείνους τους δείκτες της οικονομίας, κύριοι συνάδελφοι, που συγκρίνονταν μόνο με τριτοκοσμικές χώρες; Ας μας πουν, τι πολιτική προτείνουν, αντί να απορρίπτουν αсуζητητή την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, θυμάμαι και παλαιότερα, ότι κάποιοι προσπαθούσαν να πλήξουν την τότε κυβέρνηση της Ένωσης Κέντρου, λέγοντας στον ελληνικό λαό, ότι κινδυνεύει η δραχμή του.

Αυτό αποδείχθηκε αναληθές και έκανε κακό στην οικονομία μας. Ας μην προσπαθούν και πάλι σήμερα να αποπροσανατολίσουν τον ελληνικό λαό, λέγοντας πράγματα που δεν ισχύουν και χαρακτηρίζοντας τον Προϋπολογισμό του 1998 με επίθετα που δεν αρμόζουν σε υπεύθυνους πολιτικούς.

Κανένας Προϋπολογισμός δεν είναι τέλειος, δεν είναι ιδανικός. Θα πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε αυτό. Όλοι θα θέλαμε και ειδικότερα ο εκάστοτε Υπουργός των Οικονομικών, να παρουσίαζε έναν προϋπολογισμό, που θα είχε τις όσο το δυνατόν λιγότερες κριτικές, που θα ήταν ευχάριστος στους πάντες. Αυτό, όμως, όπως καταλαβαίνετε πολύ καλά, δεν μπορεί να γίνει. Ασκείτε κριτική, χωρίς όμως να προτείνετε κάτι το διαφορετικό.

Χαρακτηρίζεται ο Προϋπολογισμός ως Προϋπολογισμός λιτότητας. Μα, αυτό συνέβη, κύριοι συνάδελφοι, και σ' όλους τους προηγούμενους προϋπολογισμούς. Δεν θα μπορούσε να τους χαρακτηρίσει κανείς ευχάριστους. Θα μπορούσε, όμως, κύριοι συνάδελφοι, να τους χαρακτηρίσει, χωρίς κανέναν ενδοιασμό, υπεύθυνους, ρεαλιστικούς και εν πάση περιπτώσει σύμφωνους προς την ελληνική οικονομική και πολιτική πραγματικότητα.

Ο ελληνικός λαός θέλει πια να ακούει αλήθειες, να του λένε την πραγματικότητα. Και η σημερινή Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Σημίτης, έχουν δείξει δείγματα γραφής στον τομέα αυτό.

Κύριοι συνάδελφοι, οι Προϋπολογισμοί πρέπει να έχουν κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει για δεύτερη φορά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε. Είναι η τελευταία μου σελίδα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ θερμά να τελειώσετε. Θα πρέπει να τηρήσουμε αυστηρά τα όρια που θέσαμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Να διακρίνονται για την αξιο-

πιστία τους, για το αν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας, στις προσδοκίες του λαού μας για ένα καλύτερο αύριο. Εάν διασφαλίζουν και αν ενισχύουν το εισόδημα των εργαζομένων και των συνταξιούχων πάντα μέσα στα όρια αντοχής της οικονομίας, εάν απαντούν με τόλμη και υπευθυνότητα στις σύγχρονες ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, εάν τέλος μπορούν να μας οδηγήσουν στους ισχυρούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκεί που παίρνονται οι μεγάλες αποφάσεις για το μέλλον της Ευρώπης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Διαμαντίδη, τελειώσατε και λυπάμαι πολύ. Παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Αυτός ο Προϋπολογισμός της Κυβέρνησης έχει αυτά όλα τα χαρακτηριστικά. Είναι ο προϋπολογισμός που αλλάζει την μορφή της Ελλάδας και γι' αυτό έχω την ιδιαίτερη τιμή να εισηγηθώ εις το Σώμα την υπερψήφισή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κύριε Πρόεδρε, με τις καθυστερήσεις μου "φάγατε" δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Διαμαντίδη, το χρόνο τον αφήρεσα. Αρχίσαμε να μετρούμε εκ νέου το χρόνο σας. Επιτέλους τι πνεύμα είναι αυτό εδώ μέσα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα τηρήσουμε χωρίς καμία παρέκκλιση αυτό που εσείς εγκρίνατε. Μετά το δεύτερο χτύπημα του κουδουνιού, θα σταματάει ο ομιλητής. Δεν γίνεται αλλιώς.

Ο κ. Δημήτριος Κωστόπουλος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ θα ήθελα να συμφωνήσω με τον κ. Διαμαντίδη, αλλά δυστυχώς φαίνεται ότι ζούμε σε δύο διαφορετικές χώρες. Ακόμη θέλω να πω ότι οι κυβερνήσεις πράττουν, δεν υπόσχονται.

Η κάθε κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι, έχει δύο εργαλεία, για να ασκήσει την οικονομική της πολιτική, τη νομισματική και τη δημοσιονομική πολιτική. Η νομισματική πολιτική έχει καταστεί εν μέρει ανίσχυρο εργαλείο, διότι επηρεάζεται σε πολύ μεγάλο βαθμό από τα διεθνή γεγονότα, όπως συνέβη πρόσφατα με την τελευταία χρηματιστηριακή κρίση. Η δημοσιονομική πολιτική ασκείται μέσω του Προϋπολογισμού, ο οποίος αποτελεί το εργαλείο της οικονομικής, αλλά και της κοινωνικής πολιτικής, αφού με τον Προϋπολογισμό δίνεται η δυνατότητα άσκησης της εισοδηματικής πολιτικής.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε, δεν ακούγομαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστε και τον εισηγητή της Μειοψηφίας, τουλάχιστον όσο ακούσατε και τον κ. Διαμαντίδη. Σας βεβαιώ δε ότι κανείς από το Προεδρείο δεν έχει προσωπικά με κανέναν σας.

Συνεχίστε, κύριε Κωστόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεδομένης της ιδιαίτερης σημασίας του Προϋπολογισμού και επειδή ο Προϋπολογισμός αποτελεί το βασικό νόμο και η διαδικασία της κατάρτισής του, της ψήφισής του και της εκτέλεσής του πρέπει να αντιμετωπίζεται με εξαιρετική σοβαρότητα, προτείνουμε τις παρακάτω θεσμικές μεταβολές.

Πρώτον, καθιέρωση της συζήτησης του Απολογισμού του Κράτους στη Βουλή σε ειδικές συνεδριάσεις. Τα αποτελέσματα – συμπεράσματα που θα προκύπτουν, να χρησιμοποιούνται ως βάση κατάρτισης του νέου Προϋπολογισμού.

Δεύτερον, ο Προϋπολογισμός να κατατίθεται τουλάχιστον δύο μήνες πριν από τη συζήτησή του και να συζητείται σε όλες τις Διαρκείς Επιτροπές και όχι μόνο στην Οικονομική Επιτροπή, για να γίνεται συζήτηση βάθους και ουσίας.

Και τέλος η συζήτηση της πορείας του Προϋπολογισμού μετά το πρώτο εξάμηνο, να γίνεται στη Βουλή προς ενημέρωση και έλεγχο, αλλά και να δίνουμε τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση, για να κάνει διορθωτικές αλλαγές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ασχοληθούμε με την

ανάλυση και κριτική του Απολογισμού του 1997 και του Προϋπολογισμού του 1998, να δούμε ποια είναι η οικονομική κατάσταση στη χώρα μας σήμερα.

Από το 1981 η χώρα μας ακολούθησε το δικό της τρίτο δρόμο στην παγκόσμια άμιλλα για οικονομική ανάπτυξη και ευημερία. Σήμερα, πρώτον έχουμε το χαμηλότερο κατά κεφαλήν εισόδημα στην Ευρώπη, περίπου το 60% του εισοδήματος του μέσου ευρωπαίου πολίτη.

Δεύτερον, τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια η οικονομία μας αναπτύσσεται με ρυθμούς της τάξης του 1% περίπου, δηλαδή τις χαμηλότερες από όλες τις χώρες του ΟΟΣΑ και τις ευρωπαϊκές χώρες, με αποτέλεσμα όχι μόνο να συγκλίνουμε, αλλά να αποκλίνουμε συνεχώς από τις ανεπτυγμένες χώρες.

Τρίτον, σαν αποτέλεσμα της πολιτικής των παροχών και των ελλειμμάτων, το δημόσιο χρέος έχει περάσει τα σαράντα τρισεκατομμύρια (40.000.000.000.000) δραχμές. Παράλληλα αυξήθηκε ο πληθωρισμός και τις δύο τελευταίες δεκαετίες ήταν διψήφιος, με αποτέλεσμα να χάσει η δραχμή την αγοραστική της αξία και ό,τι αγοράζαμε το 1981 με εκατό χιλιάδες (100.000), να θέλουμε σήμερα ένα εκατομμύριο εκατό χιλιάδες (1.100.000) δρχ. Το κράτος διογκώθηκε, αλλά σχεδόν τίποτα δεν δουλεύει σωστά. Η Δημόσια Διοίκηση, τα δημόσια έργα, η προστασία του περιβάλλοντος, τα νοσοκομεία, η δικαιοσύνη, οι τηλεπικοινωνίες, συγκοινωνίες, κεφαλαιαγορά, όλα υποανάπτυκτα και υποβαθμισμένα. Έχουμε γίνει το βασίλειο της γραφειοκρατίας, αλλά είμαστε ανίκανοι να απορροφήσουμε τους κοινοτικούς πόρους.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω, δεν είναι περίεργο ότι τρεις μεγάλοι διεθνείς οργανισμοί μας τοποθετούν στην τελευταία θέση δεικτών αποτελεσματικότητας. Πιο κάτω και από την Τουρκία. Έτσι ενώ σε όλο τον κόσμο πραγματοποιείται οργανισμός επενδύσεων, στην Ελλάδα δεν φαίνεται να προχωράει καμία ιδιωτική επένδυση. Αλλά και επιτείνονται τα φαινόμενα της αποβιομηχανάνησης και της αποεπένδυσης. Αυτή η έλλειψη της ανταγωνιστικότητας εμφανίζεται και στο τεράστιο άνοιγμα του εμπορικού ισοζυγίου, όπου οι εισαγωγές μας είναι περίπου πενταπλάσιες από τις εξαγωγές μας.

Η ανεργία, που ήταν 3% το 1980 και εμφανίζεται στο 10,5% σήμερα, όχι μόνο δεν θα μειωθεί, αλλά θα συνεχίσει να αυξάνεται. Αφού η κοινωνία μας δυσλειτουργεί στο σύνολό της και δεν δημιουργεί ευκαιρίες για αύξηση νέων θέσεων εργασίας. Μέσα σε ένα τέτοιο περιγύρο, όπου το κράτος έχει μεταλλάξει τόσο και λειτουργεί τόσο άσχημα, πώς θα λειτουργήσουν σωστά η παιδεία και η δικαιοσύνη; Πώς θα δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας; Πώς θα εξοικονομήσουμε τους αναγκαίους πόρους για την άμυνα, την παιδεία, τους αγρότες; Πώς θα αποδεσμεύσουμε πόρους για τις ανάγκες του ιδιωτικού τομέα; Οι προσπάθειες που γίνονται σήμερα είναι ελάχιστες και επικεντρώνονται σχεδόν αποκλειστικά στο πώς θα μαζέψει το κράτος περισσότερους φόρους και όχι στο πώς θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις και τις συνθήκες για αύξηση του εθνικού πλούτου και της ποιότητας ζωής.

Και τώρα ο Προϋπολογισμός του 1997. Η Κυβέρνηση για το 1997 είχε θέσει τέσσερις σημαντικούς στόχους. Την ισχυροποίηση στα Βαλκάνια, τον εκσυγχρονισμό της οικονομίας και της κοινωνίας, συγκρότηση ενός κοινωνικού κράτους και το κυριότερο τη συμμετοχή στην ΟΝΕ. Επετεύχθη όμως κανένας από αυτούς τους στόχους;

Καμία εκμετάλλευση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αξιοποίησης της θέσης μας στα Βαλκάνια δεν έγινε, εκτός από ορισμένες πρωτοβουλίες του ιδιωτικού τομέα και το νόμο των αναδυομένων χωρών που ψηφίσαμε πριν από ένα μήνα.

Ο δεύτερος στόχος για εκσυγχρονισμό της κοινωνίας και της οικονομίας μας έχει μείνει στα λόγια. Γιατί μόνο μέτρα οριακής και αμφιβόλου αποτελεσματικότητας έχουν ληφθεί στην παιδεία, στην υγεία και στην τοπική αυτοδιοίκηση, ενώ κανένα μέτρο δεν έχει ληφθεί για τη Δημόσια Διοίκηση και για τις διορθωτικές αλλαγές στην οικονομία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ.) Όσον αφορά το κοινωνικό κράτος, για ποιο κοινωνικό

κράτος μιλάμε, όταν η εγκληματικότητα και τα ναρκωτικά μαστίζουν την ελληνική κοινωνία και όταν τίποτα δεν έχει γίνει για την ανακούφιση ορισμένων κατηγοριών πολιτών, όπως τα άτομα με ειδικές ανάγκες, πολύτεκνοι κλπ.

Ο βασικός στόχος της οικονομικής πολιτικής, κύριοι συνάδελφοι, που ακολουθείται τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας είναι η συμμετοχή μας στην ομάδα των χωρών που θα υιοθετήσουν το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα από την πρώτη φάση. Οι πρόσφατες, όμως, οικονομικές εξελίξεις κάθε άλλο παρά ενθαρρυντικές είναι. Η κακή εκτέλεση του προϋπολογισμού του 1997 με τις σημαντικές υστερήσεις στην είσπραξη των εσόδων και στην αύξηση των δαπανών, η εκρηκτική διεύρυνση των ελλειμμάτων των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, η ανεπαρκής αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων, η διεύρυνση του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών και η απουσία αποφασιστικών διαρθρωτικών παρεμβάσεων αποτελούν τις πιο εμφανείς εκδηλώσεις των αδυναμιών της πολιτικής της Κυβέρνησης.

Το αποτέλεσμα είναι η μη συμμετοχή της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση από την πρώτη φάση και η αναβολή για επόμενο χρονικό στόχο τον οποίο –βλέπω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός απαξιοί να ακούσει την Αντιπολίτευση– καλείσθε, κύριοι της Κυβέρνησης, να οριστικοποιήσετε.

Πρέπει, όμως, να τονίσω ότι έγκαιρη συμμετοχή μας στην ΟΝΕ θα ήταν δυνατόν να επιτευχθεί, αν η Κυβέρνηση είχε συνεχίσει την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας από το τέλος του 1993, στόχο που επέτυχαν άλλες χώρες, όπως η Πορτογαλία και η Ιρλανδία οι οποίες ξεκίνησαν από χειρότερη θέση από εμάς.

Έχετε απόλυτη ευθύνη, κύριοι της Κυβέρνησης, για το γεγονός ότι η Ελλάδα θα παραμείνει εκτός ΟΝΕ το 1999 και θα είναι η μόνη χώρα στην οποία ακουσίως θα συμβεί αυτό, αφού οι υπόλοιπες χώρες που θα παραμείνουν εκτός ΟΝΕ, θα το πράξουν εκουσίως.

Τώρα έρχομαι στα επί μέρους θέματα του κατ'εκτίμηση απολογισμού του 1997. Επιμένετε ότι η αύξηση του ΑΕΠ είναι

σε 3,5% και ισχυρίζεστε ότι εξ αυτού του λόγου προκύπτει ότι έχουμε πραγματική σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας προς τις οικονομίες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι δυνατόν, όμως, να μιλάμε για πραγματική σύγκλιση όταν απέχουμε 40%–45% από το βιοτικό επίπεδο του μέσου Ευρωπαίου, με αύξηση 0,5% του ΑΕΠ, αν είναι σωστή, πάνω από το μέσο όρο της Ευρώπης;

Είναι δυνατόν να λέμε ότι έχουμε πραγματική σύγκλιση, όταν απαιτούνται τουλάχιστον είκοσι χρόνια και με αύξηση του δικού μας ΑΕΠ μέσο όρο 4,5% και υπολογιζόμενου μέσου όρου του ευρωπαϊκού με 2%, για να φθάσουμε στο 80% του μέσου ευρωπαϊκού επιπέδου;

Αυτό το ποσοστό αύξησης του ΑΕΠ δεν αντιπροσωπεύει την πραγματική κατάσταση της οικονομίας, διότι τέτοιοι ρυθμοί αύξησης θα έπρεπε να συμβάλουν θετικά στην απασχόληση και στην ανταγωνιστικότητα. Αυτό, όμως, σήμερα δεν συμβαίνει. Και όχι μόνο δεν συμβαίνει αυτό, αλλά η ανάπτυξη που εξαγγέλλει η Κυβέρνηση δεν οδηγεί σε μείωση της ανεργίας, αλλά δημιουργεί και είκοσι χιλιάδες νέους άνεργους κατ'έτος.

Από τις εξελίξεις των μακροοικονομικών μεγεθών που αφορούν την παραγωγή της μεταποίησης των ορυχείων και της κατασκευαστικής δραστηριότητας, καθώς και του όγκου των λιανικών πωλήσεων, δεν προκύπτει ότι θα επαληθευθούν για το προβλεπόμενο ρυθμό ανόδου του ΑΕΠ.

Πρέπει εδώ να προσθέσω ότι οι δείκτες των παραπάνω μεγεθών της μεταποίησης και του όγκου λιανικών πωλήσεων είναι οι ίδιες ή κατώτερες απ'ό,τι ήταν το 1980. Η μεταποίηση με 100 δείκτη, το 1980, σήμερα είναι περίπου στο 100, αλλά ο όγκος των λιανικών πωλήσεων, με δείκτη 100 το 1980, σήμερα είναι περίπου στο 90. Οι δείκτες και οι καταστάσεις της Τράπεζας της Ελλάδας αποδεικνύουν του λόγου το αληθές.

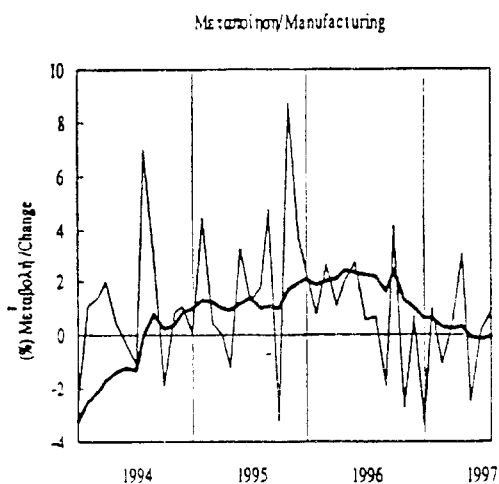
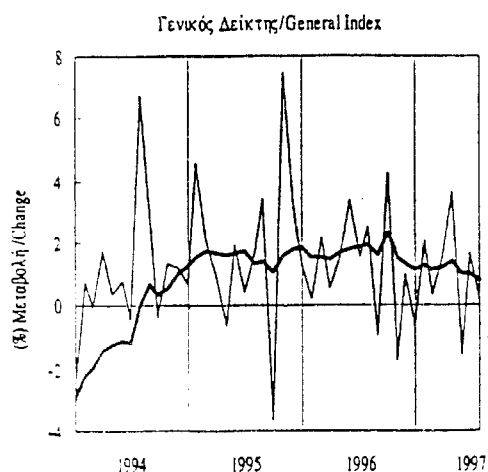
(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Ν. Κωστόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία έχουν ως εξής:

Πίνακας 131. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Table 131. INDUSTRIAL PRODUCTION

Γενικός Δείκτης/ General Index		Μεταποίηση/ Manufacturing						
Περίοδος	Δείκτης	(% Μεταβολή/ Change			Δείκτης	(% Μεταβολή/ Change		
Period	Index	Προηγούμενου έτους	Σωρευτικής περιόδου	Κινητού μέσου 12 μηνών	Index	Προηγούμενου έτους	Σωρευτικής περιόδου	Κινητού μέσου 12 μηνών
	1980=100	Previous year	Cumulative period	12-month moving average	1980=100	Previous year	Cumulative period	12-month moving average
1992	107,9	-0,9	-	-	100,4	-1,3	-	-
1993	104,7	-3,0	-	-	97,1	-3,2	-	-
1994	106,1	1,3	-	-	98,2	1,1	-	-
1995	108,0	1,8	-	-	100,3	2,1	-	-
1996	109,3	1,2	-	-	100,9	0,6	-	-
1996 I	102,5	1,0	1,0	1,5	94,1	1,5	1,5	2,1
II	108,1	2,2	1,6	1,9	100,5	1,7	1,6	2,3
III	114,0	2,0	1,8	2,3	104,8	1,1	1,5	2,4
IV	112,5	-0,5	1,2	1,2	104,2	-1,7	0,6	0,6
1997 I	103,9	1,3	1,3	1,2	94,2	0,1	0,1	0,3
II	109,4	1,2	1,3	1,0	100,7	0,2	0,1	-0,1
1996 Φεβρ./Feb.	104,8	2,2	1,2	1,5	95,7	2,7	1,8	2,1
Μάρτ./Mar.	104,9	0,6	1,0	1,5	97,1	1,1	1,5	2,1
Απρ./Apr.	102,2	1,5	1,1	1,7	95,0	2,0	1,7	2,4
Μάιος/May	109,2	3,4	1,6	1,8	102,0	2,7	1,9	2,4
Ιούν./Jun.	112,9	1,5	1,6	1,9	104,6	0,5	1,6	2,3
Ιούλ./Jul.	115,8	2,5	1,7	2,0	104,8	0,7	1,5	2,2
Αυγ./Aug.	103,3	-1,0	1,4	1,6	93,5	-1,9	1,1	1,7
Σεπτ./Sept.	122,9	4,2	1,8	2,3	116,0	4,1	1,5	2,4
Οκτ./Oct.	119,7	-1,8	1,4	1,5	113,1	-2,7	1,0	1,3
Νοέμ./Nov.	115,7	1,0	1,3	1,3	107,9	0,7	1,0	1,1
Δεκ./Dec.	102,0	-0,6	1,2	1,2	91,5	-3,3	0,6	0,6
1997 Ιαν./Jan.	99,9	2,0	2,0	1,3	90,4	1,0	1,0	0,6
Φεβρ./Feb.	105,2	0,4	1,2	1,2	94,7	-1,0	-0,1	0,3
Μάρτ./Mar.	106,5	1,5	1,3	1,2	97,5	0,4	0,1	0,3
Απρ./Apr.	105,9	3,6	1,9	1,4	97,9	3,1	0,8	0,4
Μάιος/May	107,5	-1,6	1,2	1,0	99,4	-2,5	0,1	-0,1
Ιούν./Jun.	114,8	1,7	1,3	1,0	104,8	0,2	0,1	-0,1
Ιούλ./Jul.	116,0	0,2	1,1	0,8	105,7	0,9	0,2	-0,1

Πηγή: ΕΣΣΕ / Source: NSSG.

— Προηγούμενου έτους/previous year

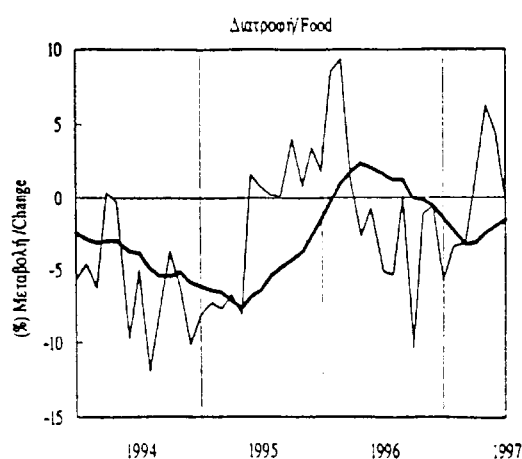
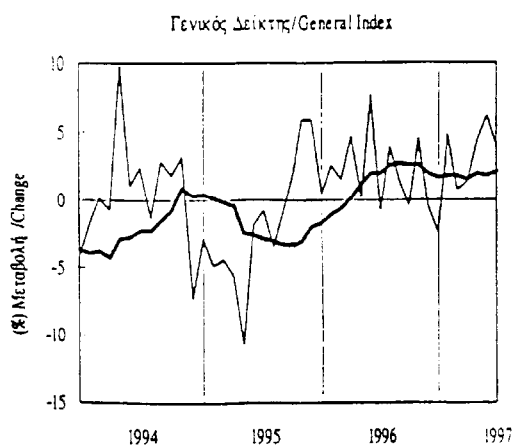
--- Κινητού μέσου 12 μηνών/12-month moving average

Πίνακας ΙΙΙ. ΟΓΚΟΣ ΛΙΑΝΙΚΩΝ ΠΩΛΗΣΕΩΝ

Table ΙΙΙ. RETAIL SALES VOLUME

Περίοδος	Γενικός Δείκτης/ General Index*					Διατροφή/ Food			
	Δείκτης	(%) Μεταβολή/ Change			Δείκτης	(%) Μεταβολή/ Change			
		Προηγούμενου έτους	Σωρευτικής περιόδου	Κινητού μέσου 12 μηνών		Προηγούμενου έτους	Σωρευτικής περιόδου	Κινητού μέσου 12 μηνών	
Period	Index	Previous year	Cumulative period	12-month moving average	Index	Previous year	Cumulative period	12-month moving average	
	Jan./Jan. 1988=100				Jan./Jan. 1988=100				
1992	92,5	0,0	-	-	102,4	-4,9	-	-	
1993	89,2	-3,6	-	-	99,9	-2,5	-	-	
1994	89,6	0,5	-	-	93,8	-6,1	-	-	
1995	88,1	-1,6	-	-	92,5	-1,4	-	-	
1996	89,6	1,6	-	-	91,2	-1,4	-	-	
1996 I	82,3	2,8	2,8	0,2	90,1	6,1	6,1	1,7	
II	87,8	2,2	2,5	2,0	90,2	-2,9	1,4	1,6	
III	85,2	1,6	2,2	2,6	84,0	-5,5	-0,9	-0,1	
IV	102,9	0,2	1,6	1,6	100,3	-2,8	-1,4	-1,4	
1997 I	84,3	2,4	2,4	1,5	88,6	-1,7	-1,7	-3,2	
II	92,1	4,8	3,7	2,2	93,4	3,6	0,9	-1,6	
1996	Jan./Jan.	85,7	2,5	2,5	-1,0	89,9	8,5	8,5	-0,2
	Φεβρ./Feb.	82,9	1,5	2,0	-0,6	89,9	9,3	8,9	1,1
	Μάρτ./Mar.	78,3	4,6	2,8	0,2	90,6	1,1	6,1	1,7
	Απρ./Apr.	94,0	0,1	2,1	1,3	96,7	-2,7	3,6	2,3
	Μάιος/May	85,7	7,7	3,1	2,0	88,1	-0,8	2,8	2,1
	Ιούν./Jun.	83,7	-0,8	2,5	2,0	85,9	-5,1	1,4	1,6
	Ιούλ./Jul.	91,3	3,9	2,7	2,6	83,3	-5,4	0,5	1,2
	Αύγ./Aug.	79,3	1,3	2,5	2,8	83,4	0,1	0,4	1,2
	Σεπτ./Sept.	85,1	-0,4	2,1	2,6	85,4	-10,4	-0,9	-0,1
	Οκτ./Oct.	94,9	4,6	2,5	2,5	94,1	-1,1	-0,9	-0,3
	Νοέμ./Nov.	91,7	-0,5	2,2	2,0	93,4	-0,6	-0,9	-0,6
	Δεκ./Dec.	122,2	-2,5	1,6	1,6	113,3	-5,8	-1,4	-1,4
1997	Jan./Jan.	89,9	4,9	4,9	1,8	86,9	-3,4	-3,4	-2,3
	Φεβρ./Feb.	83,6	0,8	2,9	1,8	87,1	-3,1	-3,2	-3,2
	Μάρτ./Mar.	79,3	1,4	2,4	1,5	91,8	1,4	-1,7	-3,2
	Απρ./Apr.	98,1	4,3	2,9	1,9	102,7	6,2	0,4	-2,4
	Μάιος/May	91,1	6,3	3,6	1,8	92,1	4,5	1,2	-2,0
	Ιούν./Jun.	87,0	3,9	3,7	2,2	85,6	-0,3	0,9	-1,6

Σημείωση: Ο δείκτης αξίας λιανικών πωλήσεων της ΕΣΥΕ έχει αποαπλωρωστεί (για κάθε κατηγορία αγαθών) με τους αντίστοιχους ειδικούς δείκτες τιμών αγαθών του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή της ΕΣΥΕ. Αναθεωρημένα στοιχεία από Ιαν. 1996 (βάσει ΔΤΚ 1994=100)/ Source: The NSSG index of retail sales value has been deflated (for each category of goods) with the corresponding sub-indices for prices of goods included in the NSSG Consumer price index. Revised figures since Jan. 1996 (based on CPI 1994=100).

— προηγούμενου έτους/previous year
— κινητού μέσου 12 μηνών/ 12-month moving average

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Το έλλειμμα: Δεν θα ασχοληθώ ιδιαίτερα με τα έσοδα και τις δαπάνες, διότι με αυτά θα ασχοληθούν οι συνάδελφοι Εισηγητές του Κόμματός μας. Θα κάνω, όμως, κάποιες παρατηρήσεις για το δημόσιο έλλειμμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αμφισβητούμε την ειλικρίνεια των στοιχείων, στηριζόμενοι στα δικά σας στοιχεία –της Κυβέρνησης– και στα δικά σας επιχειρήματα. Τα έσοδα του 1996 απολογιστικά ήταν κατά 2% λιγότερα. Συνεπώς οι προβλέψεις του 1997 για αύξηση των εσόδων έπρεπε να ήταν 17,6% αντί για 15,6%.

Η πορεία των εσόδων το πρώτο δεκάμηνο ήταν 12,3% και η Κυβέρνηση προέβλεπε ότι στο τέλος του έτους θα ήταν 14,4%. Διεψεύσθη όμως με την αύξηση των εσόδων το Νοέμβριο, η οποία κατά πληροφορίες είναι μικρότερη από 12%.

Συνεπώς υπάρχει ένα άνοιγμα εσόδων της τάξεως του 5% έως 6%, τετρακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (450.000.000.000) έως πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) έσοδα και εάν προσθέσουμε και την υπέρβαση των δαπανών κατά διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (250.000.000.000) δραχμές, το δημόσιο έλλειμμα αντί 4,2% που προεβλέπετο και που μας λέει η Κυβέρνηση ότι οριστικοποιήθηκε, είναι τουλάχιστον 6,2%.

Άλλωστε είναι απορίας άξιον, πώς απολογιστικά επετεύχθη το προβλεφθέν έλλειμμα, όταν η συνισταμένη παρέμεινε η ίδια, το 4,2% και οι συνιστώσες –και κατά δήλωση της Κυβέρνησης– έχουν όλες αλλάξει. Εκτός εάν, κύριοι συνάδελφοι, όλα επιτρέπονται για τη θεωρητική επίτευξη του στόχου.

Το δημόσιο χρέος: Πρέπει κάποτε σε αυτήν την Αίθουσα να λύσουμε ορισμένες εσφαλμένες θέσεις. Και αυτό θα προσπαθήσω να κάνω σήμερα.

Το 1981 όταν η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παρέδωσε στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, το δημόσιο χρέος ήταν εξακόσια εβδομήντα δύο δισεκατομμύρια (672.000.000.000) και αντιπροσώπευε το 33% του ΑΕΠ. Σήμερα το εμφανές δημόσιο χρέος είναι σαράντα τρισεκατομμύρια (40.000.000.000.000) δραχμές –στρογγυλεύω τα ποσά– και αντιπροσωπεύει το 120% του ΑΕΠ. Με το μέτρημα του Μάαστριχτ είναι 110%. Και μάλιστα μας είπε η Κυβέρνηση ότι μειώθηκε κατά 1%. Εάν όμως προσθέσω το προηγούμενο έλλειμμα, όχι μόνο δεν μειώθηκε κατά 2%, αλλά αυξήθηκε κατά 2% και συνεπώς είναι 112% με 113%.

Πέρα απ' αυτό όμως θα πρέπει να υπολογίσουμε και το αφανές δημόσιο έλλειμμα, το οποίο είναι κάποια τρισεκατομμύρια και το οποίο προστιθέμενο στο εμφανές δημόσιο έλλειμμα μας ανεβάζει κατά πολύ το δημόσιο χρέος από το 110%.

Ποιο είναι το αφανές; Είναι οι τόκοι των τελευταίων ετών, είναι τα ελλείμματα των νοσοκομείων, είναι τα ελλείμματα των συγκοινωνιών, είναι τα ελλείμματα της Αγροτικής Τράπεζας, είναι τα ελλείμματα του ΟΑΕ και τέλος, είναι και τα διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000), που προ ημερών για κομματικούς λόγους διαγράψατε στους συνεταιρισμούς.

Πρέπει εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θυμίσω και κάτι άλλο. Ποιος το δημιούργησε αυτό το δημόσιο χρέος και ποιος ευθύνεται; Χρονικώς μόνο εάν το υπολογίσω, το 80% αυτού του δημόσιου χρέους οφείλεται στις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και μόνο το 20% στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Επειδή όμως την πρώτη οκταετία το δημόσιο χρέος δεκαπενταπλασιάστηκε επί κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ και δημιούργησε πλέον αυτοδυναμία, μεγαλώνει αυτοδυνάμως και τη μεγαλύτερη ευθύνη γι' αυτό το δημόσιο χρέος τη φέρνουν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Η Κυβέρνηση πέραν αυτών, κάνει και κάποια άλλα τρικ για να μειώνει το δημόσιο χρέος, τις δαπάνες, το δημόσιο έλλειμμα. Δημιουργεί την ΔΕΚΑ, την ανώνυμη εταιρεία, η οποία πρωδοτείνεται από τις μετοχοποιήσεις και επιδοτεί τις διάφορες ΔΕΚΟ. Και συνεπώς οι δαπάνες δεν παρουσιάζονται στον προϋπολογισμό, και άρα έχουμε λιγότερες δαπάνες, λιγότερο

δημόσιο έλλειμμα και κατ' επέκταση λιγότερο δημόσιο χρέος.

Πληθωρισμός και ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών: Είναι αλήθεια ότι ο πληθωρισμός είχε μια κάποια καλή, θετική πορεία. Αυτό πρέπει να το δεχθούμε. Πρώτα–πρώτα, όμως, πρέπει να επισημάνουμε ότι έπεσε πέρσι έξω η Κυβέρνηση κατά 60%. Προέβλεπε 5% πληθωρισμό στο τέλος του 1996 και έμεινε στο 8%. Είναι μια απόκλιση της τάξεως του 60%. Επίσης έπεσε έξω και φέτος περίπου 15%.

Σημασία, όπως γνωρίζετε, δεν έχει το ποσοστό πληθωρισμού της Ελλάδας. Μεγάλη σημασία έχει ο πληθωρισμός, συγκρινόμενος και με το μέσο ευρωπαϊκό πληθωρισμό. Και εκεί η σχέση μας είναι σε πάρα πολύ άσχημη κατάσταση. Τέτοια ήταν πάντοτε, τέτοια είναι και σήμερα. Έχουμε τριπλάσιο ακριβώς πληθωρισμό από το μέσο ευρωπαϊκό. Θα κινηθούμε σε 5,1% και ο πληθωρισμός ο ευρωπαϊκός είναι 1,7%.

Πρέπει να πω ότι η προσπάθεια της Κυβέρνησης είναι επαινετή. Αλλά ο πληθωρισμός μειώθηκε κατά 1%,:

Πρώτον, με την αφαίρεση των ειδικών φόρων και στο πετρέλαιο και στα φάρμακα. Αυτό, όμως, θα το δούμε ανερχόμενο στο δημόσιο έλλειμμα. Δεν απαλλαγίκαμε από αυτό. Είναι ένα τμήμα το οποίο και πάλι θα το βρούμε μπροστά μας.

Δεύτερον, με τα διοικητικά μέτρα της τιμολογήσεως των ΔΕΚΟ. Και αυτό θα το βρούμε μπροστά μας.

Αποτέλεσμα της πτώσεως του πληθωρισμού, όπως γνωρίζετε όλοι, δεν είναι η υγιής δημοσιονομική πολιτική και οι διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία, αλλά είναι η συναλλαγματική πολιτική, την οποία τη γνωρίζουμε όλοι. Η σκληρή συναλλαγματική πολιτική η οποία, εκτός από τα θετικά της μειώσεως του πληθωρισμού, έχει και τα αρνητικά που αναφέρονται στη μη ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, στη μη ανταγωνιστικότητα των προϊόντων μας, στο μεγάλο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, στο μεγάλο έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο και, πάνω απ' όλα, στην αλλοίωση του παραγωγικού ιστού της χώρας.

Αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι οι εισαγωγές, το τελευταίο επτάμηνο που έχουμε στοιχεία, εξακολουθούν να είναι πενταπλάσιες από τις εξαγωγές.

Πρέπει να κάνω μνεία του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών. Τα τρία τελευταία χρόνια η πορεία ήταν ιδιαίτερα ανησυχητικά ανοδική. Γιατί από εκατόν είκοσι δύο εκατομμύρια (122.000.000) δολάρια το 1994, φθάσαμε σε δύο δισεκατομμύρια οκτακόσια πενήντα εκατομμύρια (2.850.000.000) δολάρια το 1995, υπερβήκαμε τα τέσσερα δισεκατομμύρια πεντακόσια εκατομμύρια (4.500.000.000) δολάρια το 1996 και ο προϋπολογισμός του 1997 κλείνει χωρίς πρόβλεψη της Κυβέρνησης στον Προϋπολογισμό, αλλά φοβάμαι ότι θα κυμανθεί γύρω στα έξι δισεκατομμύρια (6.000.000.000) δολάρια, που έχει υπερβεί κατά πολύ το επιτρεπτό 4% του Α.Ε.Π.

Αποκρατικοποιήσεις:

Πλήρης αδράνεια επεκράτησε στον τομέα των αποκρατικοποιήσεων καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Η Κυβέρνηση κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού πέρσι είχε εξαγγείλει μερικές αποκρατικοποιήσεις και μετοχοποιήσεις δημοσίων οργανισμών, τραπεζών και προβληματικών επιχειρήσεων. Ουσιαστικά όμως δεν πραγματοποίησε καμία από αυτές. Ειδικότερα, είχε εξαγγείλει:

Την αποκρατικοποίηση της Τράπεζας Αττικής. Και αντί να την ιδιωτικοποιήσει, την επανακρατικοποίησε μαζί με το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και το ΤΣΜΕΔΕ και έκανε ένα περίεργο κρατικό μόρφωμα.

Για την αποκρατικοποίηση της Τράπεζας Κρήτης και της Τράπεζας Κεντρικής Ελλάδος: Άπνοια. Τίποτε δεν βλέπουμε. Και δεν νομίζω ότι θα προχωρήσει.

Για την αποκρατικοποίηση των προβληματικών επιχειρήσεων, που υπάγονται στον Ο.Α.Ε: Και εκεί, δεν πραγματοποιήθηκε καμία, εκτός από την επαναιδωτικοποίηση των Ναυπηγείων Ελευσίνας, μετά τη λαθεμένη στάση της Κυβέρνησης έναντι του Ομίλου Περατικού.

Τη μετοχοποίηση της Δ.Ε.Π., των Κ.Α.Ε. και του Ο.Τ.Ε., από τις οποίες πραγματοποιήθηκε μόνο μερική μετοχοποίηση του Ο.Τ.Ε.

Αντί να απαλλασσόμεθα, λοιπόν, από το σπάταλο και αντιπαραγωγικό κράτος, το διατηρούμε, με αύξηση μάλιστα των κρατικοδαιτών στελεχών σε βάρος του Έλληνα φορολογούμενου.

Αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων:

Είναι γνωστό σε όλους, αλλά είμαι υποχρεωμένος να το αναφέρω, πως όταν στις 30 και 31 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα η Σύνοδος Επιτροπής Παρακολούθησης του δευτέρου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, διαπιστώθηκε ότι τα αποτελέσματα ήταν: Απορροφήσεις πιστώσεων, μέχρι την ημέρα εκείνη, που αντιπροσώπευε το 65% περίπου του χρόνου υλοποίησης του δευτέρου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, μόνο το 33%: 32% για τα μεγάλα έργα και 37% για τα περιφερειακά.

Γενικά, κάθε έτος για το προγραμματιζόμενο και προβλεπόμενο ποσό απορρόφησης, απορροφάται μόνο το 50%. Και εδώ πρέπει να κάνω την παρατήρησή μου, ότι ο ισχυρισμός κάθε χρόνο, ότι "φέτος δεν πήγαμε καλά στις απορροφήσεις, αλλά του χρόνου θα απορροφήσουμε και τα περυσινά", ήταν πάντοτε λόγος κενός.

Επιπλέον πρέπει να τονίσω ότι οι καθυστερήσεις απορρόφησης δεν φαίνονται μόνο στην εκτέλεση των μεγάλων έργων, αλλά εάν απορροφούσαμε φυσιολογικά τα κεφάλαια που προβλέπαμε, θα είχαμε και αύξηση του ΑΕΠ κατά 1,5% - 2% το χρόνο, που είναι αναγκαίο και για την ανάπτυξη, αλλά κυρίως για την απασχόληση και την απορρόφηση της ανεργίας.

Ας δούμε και την πρόσφατη νομισματική κρίση.

Η Κυβέρνηση συνήθως χρησιμοποιεί την πρόσφατη νομισματική κρίση σαν αποδιοπομπαίο τράγο, προκειμένου να δικαιολογήσει την αποτυχημένη οικονομική της πολιτική. Έχει βαρύτατες ευθύνες για την κρίση αυτή, γιατί σε καμία άλλη χώρα της Ευρώπης δεν παρατηρήθηκαν τα νομισματικά φαινόμενα που παρατηρήθηκαν στην Ελλάδα. Και αυτό, βασικά, διότι υπήρξε κακός χειρισμός εκ μέρους της Κυβέρνησης του δημόσιου χρέους και γρήγορη καθοδική πορεία των επιτοκίων των τίτλων του δημοσίου. Και κατέστησαν έτσι ευάλωτη την ελληνική οικονομία, μαζί με όλα τα άλλα μειονεκτήματά της, στις επιθέσεις των κερδοσκόπων. Και έτσι δημιουργήθηκε το πρόβλημα το οποίο δυστυχώς δεν τελείωσε όπως συνήθως, λέει η Κυβέρνηση. Θα το βρούμε μπροστά μας. Εξακολουθούμε να έχουμε προβλήματα. Και εδώ πρέπει να επιστήσω την προσοχή στην Κυβέρνηση ότι με μεγάλη προσοχή και με μεγάλη φειδώ θα πρέπει να προχωράει την τακτική των επιτοκίων, διότι η δραχμή, όπως είναι γνωστόν, μπορεί να μην είναι κέντρο καταπολέμησης των διεθνών κερδοσκόπων, είναι, όμως, αδύναμη και θέλει προσοχή.

Πρέπει όμως εδώ να επισημάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Νέα Δημοκρατία, με τον Κώστα Καραμανλή, τον Πρόεδρό της, στήριξε πάντοτε το εθνικό νόμισμα και εξακολουθεί να το στηρίζει με όλες της τις δυνάμεις.

Παρατηρήσαμε, λοιπόν, μετά τη νομισματική κρίση, τα διατραπεζικά επιτόκια να αυξάνουν στο 170% και να αυξάνονται οι τόκοι των τίτλων του δημοσίου και τα επιτόκια των τραπεζών.

Πρέπει να θυμίσω εδώ ότι μια μονάδα επιβάρυνσης των τίτλων του δημοσίου έχει αντίστοιχη επιβάρυνση στις δαπάνες των τόκων 1% του ΑΕΠ, δηλαδή, περίπου τριακόσια πενήντα (350.000.000.000) δισεκατομμύρια.

Εάν λοιπόν έχουμε επιβάρυνση μια και δύο μονάδες, γιατί είναι γνωστό ότι δανειζεται το ελληνικό δημόσιο σήμερα με περισσότερο από 11% για ανάγκες του 1998 και το μεσοσταθμικό επιτόκιο που είχε υπολογίσει η Κυβέρνηση για το 1998 ήταν 8,9%, εύκολα κανένας μπορεί να βγάζει τα συμπεράσματά του. Επιπλέον, τα υψηλά επιτόκια θα επιβαρύνουν και τα επιτόκια των χορηγήσεων προς τις επιχειρήσεις και οι ισχνές ιδιωτικές επενδύσεις, δυστυχώς, θα καταστούν ουσιαστικά ανύπαρκτες.

Ας πάμε και λίγο στις κοινωνικές τάξεις, για να δούμε τι έγινε με την πολιτική της Κυβέρνησης, η οποία τα παρουσιάζει

όλα ρόδινα.

Οι τέσσερις προϋπολογισμοί, λοιπόν, που κατέθεσαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, επέτυχαν τον περιορισμό του εισοδήματος των μισθωτών και των συνταξιούχων, τη δημιουργία μιας νέας τάξης ανέργων με την περιθωριοποίηση ενός παραγωγικού και δυναμικού κομματιού της χώρας και τέλος, τη συρρίκνωση των δύο πιο σημαντικών ομάδων του παραγωγικού ιστού της χώρας, δηλαδή, τους αγρότες και τους μικρομεσαίους.

Πού βρίσκονται οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι σήμερα. Έχουν μείωση του πραγματικού τους εισοδήματος και έχουν επωμισθεί σχεδόν ολόκληρο το βάρος της αποτυχίας της Κυβέρνησης. Από τη μια μεριά οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι πλήττονται από τη φορολογική επιβάρυνση, που επέβαλαν οι κυβερνήσεις από το 1993 μέχρι σήμερα και επιπλέον, επειδή δεν μπορούν να φοροδιαφεύγουν, όπως κάνουν οι άλλες τάξεις και πληρώνουν τους φόρους, κατεβαίνει ακόμη το εισόδημά τους και τέλος, οι καινούριοι φόροι που τους επεβλήθησαν για το 1998, είναι γνωστό σε όλους ότι μέσα στα τριακόσια δεκαεπτά (317.000.000.000) δισεκατομμύρια, τους επιβαρύνουν περίπου τα εκατό (100.000.000.000) δισεκατομμύρια.

Επιπλέον καλούνται και αυτοί, όπως όλες οι ελληνικές οικογένειες, να επιβαρυνθούν κατά μέσο όρο με διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες (270.000) δραχμές φόρους.

Πρέπει να θυμίσω, επίσης, ότι την περίοδο της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας η φορολογική επιβάρυνση των μισθωτών ήταν χαμηλότερη από σήμερα. Με την εισοδηματική πολιτική του 1998 τους δίνουμε 2,5%, ο πληθωρισμός είναι κατά μέσο όρο 3,7% και συνεπώς έχουμε μείωση του εισοδήματός τους. Επιπλέον, με την παρακράτηση η οποία γίνεται και βεβαίως σε συνδυασμό και με την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, στην ουσία οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι χάνουν εισόδημά τους, μειώνεται το πραγματικό τους εισόδημα.

Οι αγρότες είναι ένας μεγάλος τομέας και έχει ζωτική σημασία για την εθνική οικονομία. Συγκρατεί το 20% του πληθυσμού της χώρας στην περιφέρεια. Παράγει το 10% του συνόλου των αγαθών και υπηρεσιών του Α.Ε.Π. Η συμβολή του αγροτικού τομέα δεν περιορίζεται μόνο στην οικονομική του συνεισφορά, αλλά βοηθάει στην άμβλυνση του έντονου δημογραφικού προβλήματος, στον περιορισμό της αστυφιλίας, στη διατήρηση της παράδοσης και της κουλτούρας και στην άμβλυνση του προβλήματος της ανεργίας. Διότι πρέπει να θυμίσουμε ότι διακόσιες πενήντα χιλιάδες νέοι άνθρωποι σήμερα απασχολούνται στην αγροτιά και στην κτηνοτροφία και πάση θυσία πρέπει να παραμείνουν εκεί.

Σε μία εποχή που η ελληνική γεωργία αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα και οι αγρότες βρίσκονται σε δεινή θέση, η Κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. εξακολουθεί με προκλητική αδιαφορία να αγνοεί τα προβλήματα αυτά. Στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού και κυρίως στα βασικά σημεία της οικονομικής πολιτικής, δεν θεώρησε απαραίτητο να αναφέρει τίποτα ιδιαίτερο για τον αγροτικό τομέα.

Ο Προϋπολογισμός του '98 κινείται χωρίς αναπτυξιακούς ρυθμούς και προοπτική για τον αγροτικό τομέα, αφού το ποσό που προβλέπεται να διατεθεί από τους εθνικούς πόρους για οικονομικές ενισχύσεις μειώνεται σε τρέχουσες τιμές κατά 7,4%. Επίσης ο προϋπολογισμός του Υπουργείου εμφανίζεται σημαντικά μειωμένος κατά 6,4% σε σχέση με τον αντίστοιχο του 1997 και στον τακτικό προϋπολογισμό και στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Η Νέα Δημοκρατία αναγνωρίζει, σε αντίθεση με το Π.Α.Σ.Ο.Κ., την πολυδιάστατη συμβολή του αγροτικού τομέα και τον αντιμετωπίζει με σοβαρότητα στον πολιτικό της προγραμματισμό. Βασικός της στόχος είναι η διατήρηση του αγροτικού πληθυσμού στην ύπαιθρο με τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και της υποδομής και τη διατήρηση του αγροτικού εισοδήματος σε ικανοποιητικά επίπεδα. Αυτά θα επιτευχθούν με βελτίωση της παραγωγικότητας, δημιουργία κατάλληλων κινήτρων, βελτίωση εμπορίας και προώθησης των αγροτικών

προϊόντων και διασφάλιση των κοινοτικών επιδοτήσεων με ισχυρή διαπραγμάτευση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρέπει εδώ να θυμίσω ότι η Νέα Δημοκρατία πριν από τις περσινές εκλογές είχε κάνει ένα πρόγραμμα για την ανάπτυξη της γεωργίας και της κτηνοτροφίας. Ήταν ένα πρόγραμμα ρεαλιστικό. Κατηγορήθηκε ως λαϊκίστικο. Πρέπει να σας πω, όμως, ότι δεν είχε κανένα λαϊκισμό. Πρέπει να σωθεί η αγροτιά και η γεωργία. Πρέπει τα διακόσια πενήντα χιλιάδες άτομα να παραμείνουν στη θέση τους και πρέπει να δώσουμε κίνητρα. Και αυτή ήταν η παρεξήγηση. Άλλο κίνητρο και άλλο δωρεά και επιδότηση. Τα κίνητρα δημιουργούν ανάπτυξη και ξανα-δημιουργούν πόρους. Κυρίως, όμως, δημιουργούν ανάπτυξη.

Οι μικρομεσαίοι αποτελούν μια άλλη παραγωγική τάξη, με οικονομική και κοινωνική συμβολή εξίσου σημαντική με αυτήν του αγροτικού τομέα. Συγκεκριμένα, έχουμε επτακόσιες χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που απασχολούν το 60% περίπου των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα. Οι επιπτώσεις της αντιαναπτυξιακής πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τόσο στον τομέα της παραγωγής με τα ιδιαίτερα επιτόκια δανεισμού για επενδύσεις και τα φορολογικά μέτρα των επιχειρήσεων στη μεταποίηση, όσο και στον τομέα της ζήτησης με την πολιτική της λιτότητας, έχουν οδηγήσει σε ύφεση την εγχώρια αγορά, με επιπτώσεις που είναι δυσμενέστερες στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις απ' ό,τι σε όλες τις άλλες επιχειρήσεις.

Τα δύο τελευταία χρόνια τα εγχώρια προϊόντα, που παράγονται από τους παραδοσιακούς κλάδους, όπως ενδύσεις, υποδημάτων, εμπορίου, εκτοπίζονται από την ελληνική αγορά με ταχείς ρυθμούς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**.)

Όσοι καταφέρουν να επιβιώσουν, θα είναι υπεργολάβοι των Ευρωπαίων εταίρων μας.

Ο τζίρος μειώθηκε το 1997 κατά 15%, σε σχέση με το 1996. Πάνω από χίλιες επιχειρήσεις επτώχευσαν και πολλές δεκάδες χιλιάδες κλείνουν. Οι ακάλυπτες επιταγές παρουσίασαν αύξηση κατά 14,6% το ενδεκάμηνο του 1997. Κάτι ανάλογο συνέβη και με τις διαμαρτυρήσεις των συναλλαγματικών.

Σαν να μην έφθαναν όλα αυτά, από τους δεκατρείς καινούριους φόρους, που επιβάλλει η Κυβέρνηση, οι επτά πλήττουν άμεσα τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Έτσι, αντί για σταθερό και ανταγωνιστικό φορολογικό περιβάλλον, έχουμε αύξηση φορολογικής επιβάρυνσης σ' όλες τις κατηγορίες των επιχειρήσεων.

Αυτή η πολιτική θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στην περαιτέρω απώλεια της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και κατ' επέκταση στο κλείσιμο πολλών από αυτές και στην αύξηση της ανεργίας.

Αρκεί να πω ότι εάν οι επιχειρήσεις αυτές ή ένα τμήμα αυτών ενισχύοντο και απορροφούσαν έναν ακόμη εργαζόμενο, δεν θα είχαμε πρόβλημα ανεργίας στην Ελλάδα.

Η Νέα Δημοκρατία, επειδή υπολογίζει πολύ στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, έχει ένα πρόγραμμα, το οποίο νομίζω ότι θα δώσει πνοή σ' αυτές. Στόχος είναι η δημιουργία κατάλληλου περιβάλλοντος για την ανάληψη, από τους επιχειρηματίες, πρωτοβουλίας για εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων και για νέες επενδύσεις. Αυτό θα επιτευχθεί με ευχερή πρόσβαση στις τράπεζες, με ευχερή πρόσβαση στα κοινοτικά κεφάλαια, με επιδότηση των επιτοκίων και με άλλα επί μέρους θέματα, με την κατάργηση των αντικειμενικών κριτηρίων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και επαγγελματιών που έχουν καταστρέψει αυτόν τον κλάδο, με κατάργηση του 35% της φορολογίας των προσωπικών επιχειρήσεων και με υποβοήθηση ίδρυσης νέων επιχειρήσεων.

Άνεργοι: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι σήμερα στην Ελλάδα υπάρχουν πεντακόσιες χιλιάδες άνεργοι, με τάση ανόδου αυτού του αριθμού και κάθε οικογένεια, με την ευρεία της έννοια, έχει και έναν άνεργο. Ιδιαίτερα όμως ανησυχητικό δεν είναι μόνο η ανοδική πορεία και ότι κάθε χρόνο έχουμε είκοσι χιλιάδες καινούριους ανέργους. Το ανησυχητικό είναι ότι αυτοί οι άνεργοι προέρχονται από το πλέον ζωντανό κομμάτι του ελληνικού λαού.

Κατά κανόνα ένας στους τρεις νέους είναι άνεργος. Το θέμα δεν είναι ότι δεν έχουν δουλειά σήμερα, αλλά ότι με την τακτική που ακολουθούμε και με την πορεία της Κυβέρνησης, δεν μπορούμε να τους δώσουμε ελπίδα ότι θα βρουν αύριο δουλειά. Αυτό οδηγεί σε προβλήματα στην κοινωνία, σε προβλήματα στους ίδιους, στην οικογένειά τους και στο έθνος, διότι γνωρίζετε ότι η Ελλάδα έχει μεγάλο δημογραφικό πρόβλημα.

Να πούμε και μερικά πράγματα για τον Προϋπολογισμό του 1998. Η μέχρι τώρα ανάλυση της κακής εξέλιξης των οικονομικών δεικτών, εκτός λαμπρών εξαιρέσεων, αλλά και της κατάστασης στην οποία βρίσκονται οι κοινωνικές τάξεις στη χώρα μας, καταδεικνύει και μπορεί να πείσει οποιονδήποτε ότι η πολιτική της Κυβέρνησης απέτυχε σ' ό,τι αφορά τους δύο σημαντικούς της στόχους, την είσοδό μας στην ΟΝΕ και τον εκσυγχρονισμό της οικονομίας.

Είναι γνωστό ότι η αποτυχία συνεπάγεται αναθεώρηση και αναπροσαρμογή σε νέα δεδομένα. Αυτό ακριβώς θα αναμέναμε να αντιμετωπίσει ο Προϋπολογισμός του 1998, ο οποίος είναι προϋπολογισμός έτους βάσης, γιατί είναι το έτος - όπως τα κατάφερε μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση - που θα κριθεί για το αν η χώρα μας θα εισέλθει στην ΟΝΕ και πότε. Αυτό όμως θα απαιτούσε ένα σοβαρό προϋπολογισμό, ο οποίος θα ήταν σύμφωνος με αυτά που είχε πει ο κύριος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή του, έναν προϋπολογισμό χωρίς νέους φόρους, έναν προϋπολογισμό ο οποίος θα προσέβλεπε στην ανάπτυξη.

Έχει καμία σχέση ο παρών προϋπολογισμός με αυτά που είπε ο κύριος Πρωθυπουργός; Εδώ διαπιστώνουμε, για άλλη μία φορά, την αντιφατικότητα των λόγων και των έργων της Κυβέρνησης. Υπόσχεται, όταν πιστεύει ότι κάτι έχει να κερδίσει από τον ελληνικό λαό και δεν πραγματοποιεί τίποτα από αυτά που υπόσχεται.

Υπάρχει η αναξιπιστία στο ζενίθ.

Ο Προϋπολογισμός διακρίνεται για την προχειρότητα στην κατάρτισή του και για την αμηχανία των συντακτών του, που είναι έκδηλη σε πολλά σημεία. Αποδεικνύει ο Προϋπολογισμός με τον πλέον ζοφερό τρόπο ότι η Κυβέρνηση αδιαφορεί για τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, αδιαφορεί για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και το μόνο που την απασχολεί είναι η πολυτελής εκτροπή των κομματικών της στελεχών. Είναι Προϋπολογισμός φόρων, αφού η Κυβέρνηση επιτίθεται στα εισοδήματα των πολιτών με μπαράζ φορολογικών μέτρων. Δεκατρείς νέοι φόροι, στοχεύοντας το 1998 στην είσπραξη ενός τρισεκατομμυρίου δραχμών επιπλέον από αυτά που εισέπραξε το 1997. Με άλλα λόγια, όπως προείπα, θα πληρώσουν όλες οι ελληνικές οικογένειες με διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες δραχμές καινούριους φόρους.

Για τον Προϋπολογισμό του 1998 -και εδώ απαντώ στον κ. Διαμαντίδη- αν είναι πλασματικός και ωραιοποιημένος ή όχι. Για μας ο Προϋπολογισμός είναι ωραιοποιημένος και πλασματικός αφού στηρίζεται σε λάθος βάση, τη βάση του 1997, την οποία η ίδια η Κυβέρνηση δέχθηκε με μεγάλες αποκλίσεις και στα έσοδα και στα έξοδα. Αλλά επιπλέον η πλασματικότητα αίρει την ιδιότητά της, διότι μας το λέει η Ευρώπη; Δεν γνωρίζουμε γραφή και ανάγνωση, κύριοι συνάδελφοι; Είναι δικαιολογία της Κυβέρνησης να μας λέει: "αφού περνάμε στην Ευρώπη, όλα καλά;" Και δεν είναι πλασματικός και ωραιοποιημένος ο Προϋπολογισμός; Για να τον δούμε.

Οι προβλέψεις για την πορεία των εσόδων και των δαπανών είναι ανεδαφικές, αφού η μέχρι σήμερα ιστορία της Κυβέρνησης δείχνει ότι οι αποκλίσεις κάθε χρόνο είναι δεδομένες, αλλά και το προβλεπόμενο ποσοστό αύξησης των εσόδων είναι υπερβολικό -τους το είπαμε και πέρυσι και πρόπερσι, τους το λέμε και φέτος και πάντα δικαιωνόμεθα, δυστυχώς, εμείς, αλλά δικαιωνόμεθα- όπως και το ποσοστό αύξησης των δαπανών είναι πολύ συντηρητικό. Διότι έχει να κάνει με ένα κράτος σπάταλο και αδηφάγο, του οποίου τον περιορισμό ούτε καν ανήγγειλε.

Η Κυβέρνηση αποκρύπτει την αλήθεια από τον ελληνικό λαό στο θέμα των ελλειμμάτων, αφού είναι βέβαιο ότι η αύξηση των επιτοκίων, όπως προείπα, δανεισμού του ελληνικού

δημοσίου, θα αυξήσει κατά πολλές εκατοντάδες δισεκατομμύρια το δημόσιο έλλειμμα, πάνω από το προβλεπόμενο 2,2 δισεκατομμύρια δραχμές.

Η ανταναπτυξιακή πολιτική της Κυβέρνησης αποδεικνύεται ευθές από τα εξής βασικά στοιχεία του Προϋπολογισμού. Πρώτον, επιβάλλει αντικίνητρα. Όπως προείπα, επτά από τους δεκατρείς νέους φόρους – πλήττουν άμεσα τις επιχειρήσεις, όπως είναι η φορολογία των αποθεματικών, που όπως είναι γνωστό σε όλους μας, τα αποθεματικά τα έχουν δεχθεί, από ιδρύσεως του ελληνικού κράτους, όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις και τα νομοθετούσαμε και τα δεχόμασταν για να εξυγιάνουμε τα κεφάλαια των επιχειρήσεων και να δώσουμε τη δυνατότητα –το επαναλαμβάνω– να κάνουν επενδύσεις. Δεν φορολογείται, κύριοι συνάδελφοι, το εργαλείο της ανάπτυξης. Τα κέρδη πρέπει να φορολογούμε. Τον πλούτο πρέπει να φορολογούμε, όχι τα κέρδη της ανάπτυξης, όταν μάλιστα έχουμε μεγάλη ανάγκη από ανάπτυξη σε αυτόν τον τόπο.

Και τα άλλα: Φορολογούμε τις συναλλαγές στο χρηματιστήριο. Μα, φορολογούνται οι συναλλαγές; Το αποτέλεσμα, ναι. Αλλά τις συναλλαγές; Την αύξηση των αντικειμενικών κριτηρίων; Ουαί και αλίμονο και πάλι από τους μικρομεσαίους. Επίσης, στο πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων, πανηγυρίζει η Κυβέρνηση ότι κάνει μία αύξηση της τάξεως του 22% στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Και αυτό στα χαρτιά είναι αληθές. Το πρόβλημα, όμως, είναι ότι αρκεί μόνο η πρόβλεψη και η αύξηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων κατά 22%; Από την άλλη μεριά αποκρύπτει η Κυβέρνηση ότι το 30% αυτού του ποσού των δύο τρισεκατομμυρίων δραχμών, τα εξακόσια είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (625.000.000.000) πηγαίνουν για αύξηση –κατά ωριοποιημένο τρόπο– του μετοχικού κεφαλαίου των ΔΕΚΟ, δηλαδή αγοράζουμε τις δικές μας μετοχές. Και αν μεν είχαν σκοπό να γίνουν επενδύσεις, καλώς πηγαίνουν στις ΔΕΚΟ. Δεν πηγαίνουν όμως για επενδύσεις. Κατά κανόνα, για να μην πω πάντοτε, πηγαίνουν για κάλυψη των ελλειμμάτων. Και αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας.

Τέτοιας μορφής επενδύσεις έχουμε ανάγκη, κύριοι συνάδελφοι;

Στον παραμελημένο τομέα της γεωργίας η Κυβέρνηση μειώνει τις επιδοτήσεις κατά 19,4%, την ίδια στιγμή που χαρίζονται εκατοντάδες δισεκατομμύρια στους συνεταιρισμούς και στους κομματικούς φίλους. Το 60% των εσόδων του Προϋπολογισμού πρόκειται να δαπανηθεί το 1998 για τη συντήρηση του κράτους. Με προβλεπόμενο πληθωρισμό 3,7% οι καταναλωτικές δαπάνες του δημοσίου θα αυξηθούν κατά 5,8%. Αυτές είναι οι προβλέψεις του Προϋπολογισμού. Δεν είναι δικές μου.

Στην Ελλάδα με την τελευταία μελέτη που έγινε, που νομίζω ότι πέφτει και λίγο έξω προς τα κάτω, το 24% των νοικοκυριών ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 17%. Την ίδια στιγμή οι δαπάνες για κοινωνική προστασία το 1997 δεν ξεπερνούν το 16,5% έναντι του 29% της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υφίσταται λοιπόν συγκριτικό κοινωνικό έλλειμμα της τάξεως των τεσσάρων τρισεκατομμυρίων (4.000.000.000.000) δραχμών.

Είναι και προϋπολογισμός φτώχειας. Έτσι τον ονομάσαμε, διότι πριν καλά-καλά στεγνώσει το μελάνι στο σύμφωνο εμπιστοσύνης του κοινωνικού διαλόγου, ενώ η Κυβέρνηση διερύννε τα ιμάτιά της ότι αταλάντευτα θα διασφαλίσει κατά την περίοδο 1998–1999 τα εισοδήματα σε συνθήκες χαμηλού πληθωρισμού και πριν καλά-καλά υπογράψει τη διασφάλιση των εισοδημάτων με αυξήσεις ανάλογες με την εθνική παραγωγικότητα, έρχεται και δίνει 2,5% αύξηση άνευ ετέρας συζητήσεως.

Τη στιγμή που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δημιουργεί τη νέα κοινωνική τάξη των ανέργων, προβαίνει σε μείωση στον Προϋπολογισμό του 1998 της επιχορήγησης του ΟΑΕΔ κατά 4%.

Το μεγάλο θέμα της παιδείας αντιμετωπίζεται χωρίς όραμα και προοπτική. Είναι η μεγαλύτερη επένδυση που πρέπει να γίνει σε χρήμα, αλλά και σε μεταρρύθμιση. Και τα δύο η Κυβέρνηση τα αντιμετωπίζει χωρίς σοβαρότητα. Η αύξηση των

δαπανών 5,4% έναντι του περσινού προϋπολογισμού καλύπτει μόνο τις αυξήσεις των πανεπιστημιακών και τις καινούριες προσλήψεις.

Η μεταρρύθμιση αντί να είναι διαχρονική και να στηρίζεται στη συναίνεση όλου σχεδόν του πολιτικού κόσμου, γίνεται χωρίς πρόγραμμα, χωρίς μελέτη, χωρίς προοπτική υλοποίησης και με μόνο στόχο την απορρόφηση κοινοτικών πόρων. Σημειώνω εδώ ότι η μέση ευρωπαϊκή δαπάνη για την παιδεία είναι 5,5% του ΑΕΠ έναντι 3,4% της χώρας μας.

Επίσης, μηδενική προβλέπεται η αύξηση των δαπανών για τον τουρισμό, επενδύσεις, επιχορηγήσεις, διαφημίσεις. Πιστεύω ότι άλλη θα έπρεπε να είναι η αντιμετώπιση αυτού του μεγάλου θέματος, διότι στον τουρισμό στηρίζουμε ένα μεγάλο τμήμα των ελπίδων μας για ανάπτυξη και απασχόληση.

Τέλος, ο Προϋπολογισμός του 1998 χαρακτηρίζεται από την έλλειψη διαρθρωτικών αλλαγών, αφού ούτε εκσυγχρονισμό του δημόσιου τομέα προβλέπει ούτε αποκρατικοποιήσεις. Σε ολόκληρη την εισηγητική έκθεση η λέξη "αποκρατικοποίηση" δεν αναφέρεται. Ούτε προβλέπει να πουλήσει ή να κλείσει τις προβληματικές επιχειρήσεις του ΟΑΕ. Εξαγγέλλει μόνο κατάργηση και συγχώνευση δημόσιων οργανισμών και επιχειρήσεων. Αυτή είναι μια εξαγγελία χωρίς καμία προοπτική υλοποίησης, διότι ούτε μελέτες υπάρχουν, ούτε δαπάνες παρουσιάζονται στους καθ' ύλην αρμόδιους φορείς, ούτε και έσοδα προβλέπονται από τους καταργηθησόμενους οργανισμούς.

Το μόνο που εξαγγέλλει η Κυβέρνηση είναι η μετοχοποίηση δέκα ΔΕΚΟ, που μετά από λίγες ημέρες περιορίστηκαν στις έξι ή στις επτά. Εμείς δεν έχουμε αντίρρηση με τις μετοχοποιήσεις. Όμως αποτελούν τμήμα των αποκρατικοποιήσεων, ελάχιστη ιδέα. Θα ήταν στη σωστή κατεύθυνση, εάν το προϊόν της μετοχοποίησης πήγαινε για καινούριες επενδύσεις και για εκσυγχρονισμό. Όχι όμως για κάλυψη δαπανών και ελλειμμάτων.

Η Κυβέρνηση λοιπόν με συνέπεια και βήμα προς βήμα ακολουθεί στον Προϋπολογισμό του 1998 τα λάθη της προηγούμενης χρονιάς, που φεύγει εντός των ημερών. Έτσι οδηγεί τη χώρα μας μακριά από την ΟΝΕ και την οικονομία μας και την κοινωνία μας σε μαρasmus και αδιέξοδο.

Η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ένα πρόγραμμα φιλελεύθερο, δυναμικό, εκσυγχρονιστικό και μπορεί να λύσει τα προβλήματα. Προτείνει μια άλλη διαφορετική πολιτική, μια πολιτική που να στηρίζεται σε toλμηρές διαρθρωτικές αλλαγές, που θα οδηγήσουν στη βελτίωση της καθημερινής ζωής του πολίτη, στη μείωση της ανεργίας και των κοινωνικών αδικιών και στην ισότιμη ένταξη της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Κύριοι άξονες του προγράμματός μας είναι η συγκράτηση των δημοσίων δαπανών, η ποιοτική βελτίωση του κοινωνικού κράτους και της κοινωνικής και οικονομικής υποδομής, η ενίσχυση των οικονομικών επενδύσεων και η βελτίωση της Δημόσιας Διοίκησης, καθώς και του περιορισμού του μεγάλου και σπάταλου κράτους.

Θα ήθελα κλείνοντας την εισήγησή μου να τονίσω, όπως προείπα, ότι υπάρχει λύση στο σημερινό αδιέξοδο και αυτό είναι ευτυχώς σ' αυτόν τον τόπο η Νέα Δημοκρατία.

Η Νέα Δημοκρατία προτείνει μια εντελώς διαφορετική πολιτική απ' αυτήν της σημερινής Κυβέρνησης, η οποία δεν έχει να προτείνει τίποτε άλλο παρά μόνο την αύξηση των φόρων, το περιορισμένο βεληνεκές μετοχοποιήσεων εισπρακτικού χαρακτήρα και αναποτελεσματική διαχείριση της καθημερινότητας.

Εμείς προτείνουμε toλμηρές οικονομικές μεταρρυθμίσεις, όπως την αναμόρφωση της Δημόσιας Διοίκησης, την αναμόρφωση του κράτους πρόνοιας, τις αποκρατικοποιήσεις άμεσα, την περιστολή των δημοσίων δαπανών και τη φορολογική μεταρρύθμιση.

Πιστεύω ότι η Νέα Δημοκρατία μπορεί να δώσει τη λύση και θα τη δώσει, όταν ο ελληνικός λαός θα τη φέρει στην κυβέρνηση. Το κράτος δεν το βλάνουμε απλώς σαν λογιστική περιστολή. Εμείς λέμε, όπου χρειάζεται το κράτος, όπως υγεία,

παιδεία, ασφάλιση, κοινωνικό και εθνικό συμφέρον, να υπάρχει το καλό και ποιοτικό κράτος. Όπου δεν χρειάζεται, όπου το κράτος είναι επιχειρηματίας, προτείνουμε να λιγοστέψει, και προτείνουμε να πάει στον ιδιωτικό τομέα.

Η Ελλάδα χρειάζεται τη δική μας πολιτική και τη δική μας κυβέρνηση. Χρειάζεται ένα πρόγραμμα φιλελεύθερο, σύγχρονο, δυναμικό και κυρίως χρειάζεται αποφασιστικότητα για την εκτέλεσή του. Χρειάζεται όραμα και προοπτική, που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν διαθέτει.

Κύριε Υπουργέ, δεν είχα την ευκαιρία να ζητήσω τα έσοδα του Νοεμβρίου. Θα παρακαλέσω να τα έχουμε, αν είναι δυνατόν και σήμερα. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Αχιλλέας Κανταρτζής, γενικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, έχει το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγες μέρες είχαμε τη Σύνοδο Κορυφής στο Λουξεμβούργο. Εκείνο το διάστημα αυτό που είδαμε να κυριαρχεί στις τοποθετήσεις και της Κυβέρνησης, αλλά και εκείνων των κομμάτων που στήριξαν τις επιλογές του Μάαστριχτ ήταν η ανησυχία τους στο ερώτημα, αν η χώρα μας θα μπορέσει τελικά να συμμετάσχει στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, αν θα μπει στην πρώτη ή δεύτερη ταχύτητα ή αν θα μείνει έξω από την Ενωμένη Ευρώπη. Και βέβαια, όταν πιλότος για τη χάραξη της οικονομικής πολιτικής είναι οι κατευθύνσεις του Μάαστριχτ, οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το σύμφωνο σταθερότητας που γνωρίζουμε όλοι καλά τι ακριβώς προβλέπουν, τότε ο Προϋπολογισμός δεν θα μπορούσε να είναι και διαφορετικός από τον Προϋπολογισμό που κατέθεσε η Κυβέρνηση για το 1998.

Έτσι ο νέος Προϋπολογισμός έρχεται να σηματοδοτήσει μια νέα ολομέτωπη επίθεση στους μισθούς και τα εισοδήματα των εργαζομένων. Αυξήσεις κάτω από τον πληθωρισμό, νέα φορολογική επέλαση, περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες από τη μια και από την άλλη νέα κέρδη για το μεγάλο κεφάλαιο.

Αυτός είναι ο Προϋπολογισμός του 1998, ένας Προϋπολογισμός βαθιά ταξικός, αντιεργατικός, αντιλαϊκός, που θα κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους και τους φτωχούς φτωχότερους. Οι εργαζόμενοι, με την ευρύτερη έννοια, μισθωτοί, συνταξιούχοι, επαγγελματιοβιοτέχνες, αγρότες, θα δουν για μια ακόμα χρονιά το εισόδημά τους να μειώνεται, η ανεργία να φουντώνει, οι δαπάνες για τις κοινωνικές παροχές να περικόπτονται, ενώ από την άλλη, οι βιομήχανοι, οι μεγαλοέμποροι, οι τραπεζίτες, όλοι αυτοί που θησαυρίζουν όλα αυτά τα χρόνια, θα συγκεντρώσουν νέα υπερκέρδη στα θησαυροφυλάκιά τους.

Έτσι, λοιπόν, είναι ένας Προϋπολογισμός κομμένος και ραμμένος στα μέτρα του Μάαστριχτ και του προγράμματος σύγκλισης. Αποδεικνύεται έτσι πόσο απατηλά ήταν τα οράματα που καλλιεργούνταν, είτε από εκείνες τις δυνάμεις που έτρεφαν αυταπάτες για δήθεν αριστερό Μάαστριχτ με ανθρώπινο πρόσωπο, είτε από εκείνες που συνειδητά επιδίωκαν να συσκοτίσουν την πραγματικότητα, να καλλιεργήσουν αυταπάτες στους εργαζόμενους, ώστε να περάσουν με τις λιγότερες δυνατές δυσκολίες τα πιο σκληρά αντιλαϊκά μέτρα.

Ακούμε την Κυβέρνηση να κινδυνολογεί και να προσπαθεί να τρομοκρατήσει το λαό μας, ότι δήθεν οι θυσίες αυτές είναι αναγκαίες για να μη χάσει η χώρα μας το τρένο της Ενωμένης Ευρώπης, με την ουσιαστική στήριξη στην προσπάθειά της αυτή και εκείνων των δυνάμεων που στήριξαν τις επιλογές του Μάαστριχτ και αγωνιούν μήπως η χώρα μας μείνει έξω από την Ενωμένη Ευρώπη. Κρύβουν, όμως, την αλήθεια από το λαό. Τι τον περιμένει από τη συνέχιση αυτής της πολιτικής, που εκπορεύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με την υπογραφή και των δικών μας κυβερνήσεων, ότι η ανεργία θα εκτιναχθεί και θα ξεπεράσει το 16%, όπως προβλέπουν και οι επίσημες μελέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το σπουδαιότερο, ότι η λιτότητα θα συνεχιστεί χωρίς τέλος.

Με το σύμφωνο σταθερότητας, που υπογράφηκε τον Ιούνιο

στο Άμστερνταμ, προβλέπεται η συνέχιση αυτής της πολιτικής, όχι μόνο για τις χώρες που θα μείνουν έξω από την πρώτη ταχύτητα, όπως είναι η χώρα μας, αλλά και για εκείνες που θα είναι στην πρώτη ταχύτητα, που θα έχουν πιάσει τα κριτήρια του Μάαστριχτ. Σήμερα καλούν το λαό μας σε θυσίες, για να μη χάσουμε το τρένο της Ενωμένης Ευρώπης, αύριο θα τον καλούν και πάλι σε θυσίες, για να μην μας πετάξουν έξω από την Ενωμένη Ευρώπη. Και η κατάσταση βέβαια αυτή δεν έχει τέλος.

Χρόνια τώρα ακούμε από τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης που κινούνται στους ίδιους δρόμους να λένε, ότι η λιτότητα που ακολουθεί η Κυβέρνηση δεν είναι μονόδρομος. Άλλωστε, αυτό έλεγε και η σημερινή Κυβέρνηση όταν ήταν στην Αντιπολίτευση. Κάνουν, όμως, πως δεν βλέπουν ότι το Μάαστριχτ και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι μόνο οι γνωστοί τέσσερις δείκτες, αλλά και τα συγκεκριμένα μέσα για την προώθηση αυτών των επιλογών του μεγάλου κεφαλαίου, δηλαδή, ιδιωτικοποιήσεις, κανόνες ελεύθερης αγοράς, προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού, ουσιαστικά δηλαδή πλήρης ασοδοσία στη δράση των μονοπωλίων και των πολυεθνικών. Γι'αυτό ακριβώς βλέπουμε κεντροδεξιές και κεντροαριστερές κυβερνήσεις και στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλούσιες και φτωχές, να ακολουθούν την ίδια πολιτική, φορτώνοντας ουσιαστικά τα βάρη μονόπλευρα στους εργαζόμενους. Δείτε τι γίνεται αυτές τις ημέρες στη γειτονική μας Ιταλία με τους αγρότες, που βρίσκονται ξεσηκωμένοι στους δρόμους για να αποτρέψουν τα αντιαγροτικά μέτρα, ή τους φοιτητές στη Γερμανία και στη Μεγάλη Βρετανία, με τις κινητοποιήσεις ενάντια στην πολιτική που προωθεί διδάκτρα στα πανεπιστήμια.

Εκείνο που ουσιαστικά εγγυάται η Κυβέρνηση τα επόμενα χρόνια είναι η συνέχιση της πολιτικής της λιτότητας. Η επιλογή αυτή αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού, επιτρέπει την κατανομή του κόστους προσαρμογής σε μια σειρά ετών, διευκολύνοντας έτσι την αποδοχή τους από το κοινωνικό σύνολο.

Ακούσαμε προηγουμένως τον εισηγητή της κυβερνητικής Πλειοψηφίας να μιλάει για έναν προϋπολογισμό που εγγυάται την κοινωνική δικαιοσύνη. Για ποια κοινωνική δικαιοσύνη, αλήθεια, μπορεί να μιλάει η Κυβέρνηση, όταν το 1998 με την εισοδηματική πολιτική, που ανακοινώθηκε, οι μισθωτοί θα δουν το εισόδημά τους να μειώνεται; Τη στιγμή που η Κυβέρνηση κάνει πρόβλεψη ότι ο μέσος πληθωρισμός την επόμενη χρονιά θα είναι στο 3,7%, οι αυξήσεις που θα δοθούν στους μισθωτούς θα είναι μόλις 2,5%, όπως προβλέπεται από την εισοδηματική πολιτική. Στην πραγματικότητα όμως ούτε αυτό το 2,5% θα είναι, γιατί η αύξηση αυτή δεν θα υπολογιστεί στο σύνολο των μηνιαίων αποδοχών, αλλά σε μέρος μόνο απ' αυτές, όπως προκύπτει και από την εισηγητική έκθεση. Η αύξηση θα υπολογιστεί μόνο στο βασικό μισθό και στο λεγόμενο επίδομα παραγωγικότητας, αφήνοντας απ' έξω το χρονοεπίδομα και το επίδομα εξομάλυνσης.

Επομένως οι αυξήσεις, που θα πάρουν οι μισθωτοί στην πράξη, δεν θα ξεπεράσουν το 1,5% με 2%, με αποτέλεσμα να έχουν καινούριες απώλειες το νέο χρόνο. Στο σημείο αυτό δεν μπορούμε επίσης να μην επισημάνουμε ότι ο επίσημος τιμάρθμος δεν δείχνει και το πραγματικό κόστος ζωής για μια εργατική οικογένεια, αφού συμπεριλαμβάνει μέσα και τα είδη κατατελείας που, όπως είναι κατανοητό, είναι έξω από την κατανάλωση των εργαζομένων.

Η πραγματικότητα είναι ότι ο εργατικός τιμάρθμος, δηλαδή το κόστος ζωής μιας εργατικής οικογένειας, θα έχει μεγαλύτερη αύξηση και από τον επίσημο πληθωρισμό και συνεπώς οι απώλειες για τους εργαζόμενους θα είναι μεγαλύτερες. Και βεβαίως όλοι γνωρίζουν σ' αυτήν τη χώρα ότι η εισοδηματική πολιτική, η οποία ανακοινώνεται την υποστήριξη της, είναι ο πιλότος και για το τι πρόκειται να ακολουθήσει για τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα.

Η Κυβέρνηση προσπαθεί να διασκεδάσει τη σκληρή εισοδηματική πολιτική με κάποιες αυξήσεις που δόθηκαν προελογικά και μάλιστα μετά από αγώνες των εργαζομένων. Όλοι

όμως γνωρίζουν ότι οι απώλειες των μισθωτών με τα διάφορα σταθεροποιητικά προγράμματα, που εφαρμόστηκαν στη χώρα μας για χρόνια ολόκληρα από το 1984 μέχρι σήμερα, είναι τεράστιες. Το πόσο κάλπικοι είναι οι ισχυρισμοί της Κυβέρνησης αλλά και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τη δήθεν προστασία των μισθωτών, φαίνεται και από το γεγονός ότι πριν από είκοσι μέρες καταψήφισαν την πρόταση νόμου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, την πρόταση νόμου που είχε καταθέσει το κόμμα μας, που προέβλεπε την επαναφορά της γνήσιας Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής, που είναι ένας καθαρά αμυντικός μηχανισμός για την προστασία του εισοδήματος των μισθωτών, αφήνοντας από εκεί και πέρα βέβαια ελεύθερο το έδαφος στις συλλογικές διαπραγματεύσεις για ουσιαστικές αυξήσεις, μια πρόταση νόμου που προέβλεπε ακόμη την αναδρομική κάλυψη όλων των απωλειών που είχαν οι μισθωτοί τα προηγούμενα χρόνια με βάση πάντα τα επίσημα στοιχεία.

Ακόμη η Κυβέρνηση, προσπαθώντας να θολώσει τα νερά για την εισοδηματική της πολιτική, μιλάει για τα οφέλη που δήθεν θα έχουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι από τη μερική αναπροσαρμογή της φορολογικής κλίμακας κατά 5,8%, όσος δηλαδή ήταν και ο πληθωρισμός το 1997. Και αυτό το εμφανίζει σαν μια παροχή στους εργαζόμενους. Κάνει όμως πως δεν θυμάται ότι αναπροσαρμογή στις φορολογικές κλίμακες έχει να γίνει στη χώρα μας από το 1993 και από τότε ο πληθωρισμός αυξήθηκε πάνω από 50%.

Επομένως, το να έρχεστε τώρα και να λέτε ότι αναπροσαρμόζετε τις φορολογικές κλίμακες κατά 5,8%, είναι καθαρός εμπαιγμός για τους εργαζόμενους. Το είπα στην επιτροπή, θα το ξαναπώ και πάλι, θυμίζει την γνωστή ιστορία του κλέφτη που ζητά από τα θύματά του ευγνωμοσύνη γιατί, αντί να τους πάρει και τις εκατό δραχμές, τους πήρε μόνο τις ενενήντα και τους χάρισε τις δέκα. Έτσι γίνεται και με την άρνησή σας να εφαρμόσετε πραγματική και ουσιαστική αναπροσαρμογή στις φορολογικές κλίμακες. Αναστολή της κλοπής για ένα χρόνο κάνετε.

Όσον αφορά την αλλαγή στον τρόπο παρακράτησης των φόρων, καμιά ουσιαστική ελάφρυνση δεν θα έχει για τους εργαζόμενους. Σημασία τελικά έχει πόσα σου παίρνουν και όχι πώς σου τα παίρνουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εργαζόμενοι χρόνια τώρα βλέπουν το εισόδημά τους να μειώνεται. Ενώ τα κέρδη αυξάνουν, οι μισθοί είναι καθηλωμένοι στα επίπεδα του 1982 και ποτέ άλλοτε στη χώρα μας η εργασία δεν ήταν τόσο φθηνή όσο είναι την τελευταία τριετία. Φωνάζουν οι βιομήχανοι για τη δήθεν χαμηλή ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και η Κυβέρνηση σπεύδει να τους καθησυχάσει, ότι θα πάρει όλα εκείνα τα μέτρα που χρειάζονται για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, δηλαδή για την αύξηση των κερδών του μεγάλου κεφαλαίου, ενώ ταυτόχρονα και η Νέα Δημοκρατία πιέζει στην ίδια κατεύθυνση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Τι λένε όμως τα στοιχεία; Σε κάθε μονάδα προϊόντος που παράγεται στη χώρα μας, το κόστος εργασίας είναι μόλις το 17%, σε αντίθεση με τις αναπτυγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι το 33%. Από τα στοιχεία φαίνεται πού ακριβώς στοχεύουν τα καλέσματα από την Κυβέρνηση και εκείνες οι δυνάμεις που ορκίζονται στο όνομα της παγκοσμιοποίησης και της ανάγκης προσαρμογής σ' αυτή, ώστε να γίνει δήθεν ανταγωνιστική η οικονομία μας. Εκείνο που επιδιώκουν είναι να συμπίεσουν το κόστος εργασίας, δηλαδή να αυξηθεί ακόμα περισσότερο η εκμετάλλευση της εργατικής τάξης. Αυτό, σε τελική ανάλυση, είναι και ο στόχος τους.

Η πολιτική, που ακολουθήθηκε όλα τα προηγούμενα χρόνια, είχε σαν αποτέλεσμα τεράστια ποσά να συγκεντρωνθούν στα χέρια της οικονομικής ολιγαρχίας. Μόνο οι καταθέσεις τους στις τράπεζες του εξωτερικού έχουν ξεπεράσει τα τρις τρισεκατομμύρια (3.500.000.000.000) δραχμές, ενώ την ίδια ώρα πάνω από το 20% του λαού μας ζει κάτω από το όριο της φτώχειας.

Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα την περίοδο 1990-1997 είχαν απώλειες πάνω από 25% και το ΚΚΕ επιμένει ότι οι απώλειες αυτές πρέπει να καλυφθούν. Σήμερα το βασικό μεροκάματο, όπως διαμορφώθηκε τη 1.7.97, είναι έξι χιλιάδες εκατόν ενενήντα επτά (6.197) δραχμές. Αν όμως δεν είχε καταργηθεί η ΑΤΑ το 1990 και παίρνοντας υπόψη και τον προβλεπόμενο πληθωρισμό και το 1998, αλλά και την αναμενόμενη αύξηση του ΑΕΠ, θα έπρεπε το βασικό μεροκάματο να διαμορφωθεί από 1.1.98 στις οκτώ χιλιάδες (8.000) δραχμές και ο βασικός μισθός στις διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές.

Το ΚΚΕ θα συνεχίσει να αγωνίζεται και μέσα και έξω από τη Βουλή, για να καταβληθεί σε όλους τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους διορθωτική αύξηση που να καλύπτει τις απώλειες όλων των προηγούμενων χρόνων, καθώς επίσης και για την καθιέρωση της γνήσιας αυτόματης τιμαριθμικής αναπροσαρμογής στις αποδοχές τους, όπως άλλωστε προέβλεπε και η πρόταση νόμου, η οποία καταψηφίστηκε από την κυβερνητική Πλειοψηφία και την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Οι συνταξιούχοι όλα αυτά τα χρόνια ένωσαν στο πετσί τους την άγρια πολιτική λιτότητας που εφαρμόσαν στη χώρα μας όλες οι κυβερνήσεις, γαλάζιες και πράσινες, και είδαν τις συντάξεις τους να υποχωρούν σταδιακά από το 1990, με τους διάφορους αντιστασιατικούς νόμους που έχουν ψηφιστεί. Και έτσι οι συντάξεις γήρατος να πέφτουν από τα είκοσι ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη στα δεκαεπτά, οι δε συντάξεις αναπηρίας από τα δεκαοκτώ ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη στα δεκαπέντε κόμμα τρία (15,3). Ταυτόχρονα απώλειες είχαν και οι συνταξιούχοι που παίρνουν συντάξεις πάνω από τις κατώτερες, καθώς και οι συνταξιούχοι του δημοσίου αλλά και των άλλων ασφαλιστικών ταμείων. Τα περίφημα επιδόματα κοινωνικής αλληλεγγύης που δόθηκαν, δεν κάλυψαν παρά ένα μικρό μέρος των απωλειών και μάλιστα λίγους σχετικά συνταξιούχους.

Αντί η Κυβέρνηση να καλύψει τις απώλειες αυτές με τον Προϋπολογισμό του 1998, έρχεται να μειώσει και άλλο την επιχορήγηση προς το Ι.Κ.Α. για δεύτερη συνεχή χρονιά κατά 5%. Ταυτόχρονα, μεθοδευμένα, μέσα από τις εκθέσεις διαφόρων ειδικών τύπου Σπράου και με ένα μπαράζ κατευθυνόμενων δημοσιευμάτων, προσπαθεί να καλλιεργήσει ένα κλίμα ιδεολογικής τρομοκρατίας, ότι δήθεν το ασφαλιστικό μας σύστημα βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης.

Αποσπαστούν όμως ότι τα όποια προβλήματα που υπάρχουν οφείλονται στην πολιτική που ασκήθηκε από τη σημερινή και τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Τι επιδιώκει μέσα από αυτά τα σχέδια; Θέλει ουσιαστικά να χτυπήσει τον κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης, να μειώσει περισσότερο τα χρήματα που δίνονται από τον κρατικό προϋπολογισμό, να μειώσει και να καταργήσει ακόμα τις εργοδοτικές εισφορές. Αυτές είναι οι κατευθύνσεις της Λευκής Βίβλου, κατευθύνσεις που υπηρετούν τα συμφέροντα της ολιγαρχίας.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, πέρα από την καταβολή διορθωτικού ποσού στους συνταξιούχους, υποστηρίζει την επανασύνδεση, από 1.1.1998, των κατώτερων ορίων συντάξεων λόγω γήρατος και αναπηρίας του Ι.Κ.Α., με τα είκοσι ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη και των κατώτερων ορίων συντάξεων λόγω θανάτου με τα δεκαοκτώ ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη. Στα ύψη αυτά θα πρέπει να αναπροσαρμοθούν σταδιακά και οι συντάξεις του ΤΕΒΕ και του ΤΣΑ.

Υποστηρίζει ακόμα τη μείωση των ορίων συνταξιοδότησης, την κατάργηση των αντιστασιατικών νόμων και την τριμερή χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων. Αναφέρομαι επιγραμματικά στις προτάσεις λόγω χρόνου.

Ακούμε την Κυβέρνηση να μιλάει για μία πολιτική απασχόλησης για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Αντί όμως να πάρει μέτρα για την πραγματική ανακούφιση των πεντακοσίων χιλιάδων και πλέον ανέργων στη χώρα μας, όταν βλέπουμε την ανεργία να αυξάνεται όλο και περισσότερο τα τελευταία χρόνια, αντί να πάρει μέτρα για την καταβολή του 80% του βασικού μισθού και για όσο χρόνο διαρκεί η ανεργία σε όλους

τους ανέργους και όχι για την καταβολή του επιδόματος μόνο στους εκατό χιλιάδες που δίνεται σήμερα, αντί να πάρει μέτρα για την ουσιαστική αντιμετώπιση της ανεργίας, χρησιμοποιεί την ανεργία για την προώθηση των αντεργατικών της επιλογών. Δηλαδή, τη γενίκευση της μερικής απασχόλησης, την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, την κατάργηση του οκτώρου, την καθιέρωση νέων, δήθεν ευέλικτων μορφών απασχόλησης, τη μείωση του μη μισθολογικού κόστους, την ανατροπή των όποιων συστημάτων κοινωνικής προστασίας, πάντα στα πλαίσια των κατευθύνσεων της Λευκής Βίβλου, αλλά και της τελευταίας Συνόδου του Λουξεμβούργου.

Πριν από έναν ακριβώς χρόνο, όταν η αγροτιά στη χώρα μας βρισκόταν σε κινητοποίηση από τη μία άκρη μέχρι την άλλη, βλέπαμε τότε την Κυβέρνηση, για να στρέψει τους εμπόρους και τους επαγγελματιολογίες ενάντια στους αγώνες των αγροτών, να λέει ότι με τα μπλόκα έμειναν τα μαγαζιά χωρίς δουλειά. Φέτος που δεν είναι κλειστοί οι δρόμοι, τα μαγαζιά πάλι είναι χωρίς δουλειά. Πού οφείλεται αυτό; Στη μείωση του εισοδήματος των μισθωτών, των συνταξιούχων, των αγροτών, που έχει σαν αποτέλεσμα τη μείωση του τζίρου των καταστημάτων, κατάσταση που επιδεινώνεται ακόμη περισσότερο και από την ανεξέλεγκτη δράση των μεγάλων πολυκαταστημάτων. Έτσι, οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι επαγγελματιολογίες στη χώρα μας, θα δουν το εισόδημά τους να συρρικνώνεται, όχι μόνο από τα πρόσθετα φορολογικά βάρη πάλι στα ήδη δυσβάσταχτα, αλλά και από την πτώση του τζίρου τους εξαιτίας της πολιτικής που ακολουθείται και από τη συνέχιση της πολιτικής με τα ληστρικά επιτόκια των τραπεζών.

Κύριοι συνάδελφοι, ο νέος Προϋπολογισμός για το 1998 προετοιμάζει το έδαφος για τη νέα φοροεπιδρομή σε βάρος των πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Εννιακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (940.000.000.000) δραχμές θα είναι οι νέοι φόροι για το 1998. Κατά 11,4% θα αυξηθούν οι έμμεσοι φόροι, οι φόροι δηλαδή που επιβαρύνουν το ίδιο πλούσιους και φτωχούς, δηλαδή τριπλάσιοι σε σχέση με την αύξηση του πληθωρισμού.

Η αύξηση του φόρου φυσικών προσώπων, που εισπράττεται κύρια από τους μισθωτούς και τους μικρομεσαίους, θα είναι και αυτή σχεδόν τριπλάσια σε σχέση με τον πληθωρισμό. Και τα στοιχεία ακριβώς αυτά δείχνουν ότι προετοιμάζεται νέα φορολογική αφαίμαξη των μισθωτών, των μικρομεσαίων, που θα έχει σαν συνέπεια τη μεγαλύτερη μείωση του εισοδήματός τους.

Οι νέες ρυθμίσεις, οι οποίες προωθούνται είναι οι μεγάλες αυξήσεις στα τέλη κυκλοφορίας, οι αυξήσεις στα τσιγάρα, η αύξηση στις αντικειμενικές αξίες των ακινήτων που θα επιβαρύνουν τις μεταβιβάσεις, τις γονικές παροχές, τις κληρονομίες, οι αυξήσεις στα αντικειμενικά κριτήρια για τους ελεύθερους επαγγελματίες και στα τεκμήρια διαβίωσης.

Πέρα όμως από αυτήν τη νέα φορολογική επιβάρυνση οι εργαζόμενοι θα δουν τη νέα χρονιά το εισόδημά τους να εξανεμίζεται και με την προώθηση της πολιτικής της ανταποδοτικότητας, που προωθείται για μια σειρά υπηρεσίες, που μέχρι σήμερα παρέχονταν δωρεάν προς τους πολίτες. Ανταποδοτικότητα η οποία προωθείται μέσα από την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά και στους

άλλους τομείς της υγείας και της παιδείας.

Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα με τους κρατικούς παιδικούς σταθμούς, που δίνονται υποχρεωτικά στους δήμους, χωρίς όμως να δίνονται και τα απαραίτητα κονδύλια για τη λειτουργία τους, γεγονός που θα τους αναγκάσει να καταφύγουν σε πρόσθετα ανταποδοτικά τέλη. Ή τις προτάσεις, οι οποίες περιέχονται στην έκθεση Σπράου, για τη δήθεν αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος με τη μείωση των παροχών των ασφαλιστικών ταμείων, αλλά και την αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων.

Λέτε και επαναλαμβάνετε συνεχώς ότι δεν έχουμε προτάσεις. Η αλήθεια όμως είναι ότι επανειλημμένα έχουμε υποβάλει προτάσεις, μόνο που αυτές δεν ταιριάζουν στη δική σας πολιτική.

Θα υπενθυμίσω μόνο την πρόταση νόμου που καταθέσαμε για την αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος. Μία πρόταση νόμου που δεν προέβλεπε δα και τις ριζικές αλλαγές, που εκτιμούμε ότι είναι αναγκαίες για την έξοδο από την κρίση, παίρνοντας υπόψη πάντα και τη γενικότερη κατάσταση. Προέβλεπε όμως ουσιαστικές φορολογικές ελαφρύνσεις για τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους μικρομεσαίους και την αναπλήρωση των απωλειών αυτών στα φορολογικά έσοδα, με την κατάργηση της φορολογικής ασυδοσίας, των φοροπαλλαγών και των προνομίων του μεγάλου κεφαλαίου. Πρόταση νόμου, που συζητήθηκε φέτος το καλοκαίρι, αλλά και πάλι καταψηφίστηκε από την κυβερνητική Πλειοψηφία και την Αξωματική Αντιπολίτευση.

Η Κυβέρνηση παραπλανητικά υποστηρίζει ότι κάνει αναδιανομή των φόρων υπέρ των φτωχότερων στρωμάτων, βάζοντας κάποιους φόρους στις ανώνυμες εταιρείες, στα αμοιβαία κεφάλαια, στις συναλλαγές στο χρηματιστήριο και στους κρατικούς τίτλους.

Η αλήθεια είναι ότι ναι μεν θα υπάρξει μία επιβάρυνση μερικών δεκάδων δισεκατομμυρίων δραχμών. Η επιβάρυνση όμως αυτή είναι πραγματικά ψίχουλα μπροστά στο ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές, που θα κληθούν να πληρώσουν οι εργαζόμενοι, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι και τα μεσαία στρώματα της χώρας μας. Είναι πραγματική πρόκληση, αν πάρουμε υπόψη μας τα μεγάλα κέρδη που συσσωρεύσαν όλα αυτά τα χρόνια, ενώ εκείνοι που βλέπουν το εισόδημά τους να μειώνεται, επωμίζονται καινούρια φορολογικά βάρη. Δεν φτάνει ότι οι μεγαλοβιομήχανοι, οι μεγαλοέμποροι, οι τραπεζίτες, οι εφοπλιστές, είναι εξοπλισμένοι με μία σειρά προνόμια που καθιερώνουν μία ασυδοσία, φοροαπαλλαγές που έχουν θεσπιστεί, δεν φτάνουν οι απανωτές υπερτιμολογήσεις και υποτιμολογήσεις, δεν φτάνει το ότι δεν πληρώνουν βεβαιωμένους φόρους που ξεπερνάνε το ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές, όπως προκύπτει και από τους πίνακες που θα καταθέσω στα Πρακτικά, αλλά ταυτόχρονα μέσα από τον κρατικό προϋπολογισμό γίνεται ένα ξαναμοίρασμα του πλούτου, που συγκεντρώνεται από την αφαίμαξη των εργαζομένων μέσα από διάφορους τρόπους και μορφές.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αχιλλεύς Κανταρτζής καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

**Βεβαιωθέντα, εισπραχθέντα και ΜΗ εισπραχθέντα έσοδα
του Κράτους το 1996 κατά Δ.Ο.Υ. (σε δισ. δρχ.)**

Δ.Ο.Υ.	Ποσά που βεβαιώ- θηκαν	Ποσά που εισπρά- χθηκαν	Εισπρακτέο υπόλοιπο	%
Δ.Ο.Υ. Φορολογίας Ανωνύμων Βιομη- χανικών Εταιρειών (Φ.Α.Β.Ε.) Αθηνών	879,1	562,5	316,6	36,0%
Δ.Ο.Υ. Φορολογίας Ανωνύμων Εμπορι- κών Εταιρειών (Φ.Α.Ε.Ε.) Αθηνών	1.342,2	1.182,4	159,8	11,9%
Δ.Ο.Υ. Φορολογίας Ανωνύμων Εται- ρειών (Φ.Α.Ε.) Θεσσαλονίκης	164,9	135,7	29,2	17,7%
Δ.Ο.Υ. Πλοίων Πειραιά	35,0	30,3	4,7	13,5%
Δ.Ο.Υ. Φορολογίας Ανωνύμων Εται- ρειών (Φ.Α.Ε.) Πειραιά	241,4	200,8	40,6	16,8%
ΣΥΝΟΛΟ των 5 Δ.Ο.Υ.	2.662,7	2.111,7	550,9	20,7%
Οι υπολοίπες 503 Δ.Ο.Υ.	19.534,2	18.774,7	759,5	3,9%
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	22.196,9	20.886,5	1.310,4	5,9%
<i>Ποσοστιαία κατανομή των αντίστοιχων ποσών στις δύο ομάδες Δ.Ο.Υ.</i>				
ΣΥΝΟΛΟ των 5 Δ.Ο.Υ.	12,0%	10,1%	42,0%	
Οι υπολοίπες 503 Δ.Ο.Υ.	88,0%	89,9%	58,0%	
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	100,0%	100,0%	100,0%	
ΠΗΓΗ: ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1996, έκδ. Εθνικού Τυπο- γραφείου, ΑΘΗΝΑ 1997, σελ. 52-61				

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Σημειώνω τις πιο χαρακτηριστικές. Τριάμισι τρισεκατομμύρια (3.500.000.000.000) δραχμές καταβάλλει κάθε χρόνο το δημόσιο, κύρια στο χρηματοπιστωτικό και στο τραπεζικό κεφάλαιο, για τους τόκους εξυπηρέτησης του εσωτερικού και του εξωτερικού δημόσιου χρέους.

Να, λοιπόν, ποιοι αρμέγουν τον κρατικό κορβανά.

Οι καταπτώσεις των εγγυήσεων του δημοσίου φθάνουν τα πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές το χρόνο και ένα μεγάλο μέρος απ' αυτές αφορά τις αφερέγγυες μεγάλες ιδιωτικές επιχειρήσεις. Επανειλημμένα κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού στην επιτροπή ζητήσαμε από την Κυβέρνηση να μας προσκομίσει κατάλογο, με το ποιες είναι αυτές οι ιδιωτικές επιχειρήσεις για τις οποίες πληρώθηκαν οι εγγυήσεις από το ελληνικό δημόσιο. Πέρασαν δεκαπέντε μέρες από τότε, αλλά ακόμα περιμένουμε την κατάσταση αυτή.

Γίνεται ακόμα ενίσχυση του μεγάλου κεφαλαίου με τη χορήγηση εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δραχμών με τη μορφή κινήτρων, με τη μορφή επιδοτήσεων και κάθε λογής οικονομικών ενισχύσεων.

Από τα στοιχεία αυτά αποδεικνύεται, ασφαλώς, πόσο βαθιά ταξικός είναι και αυτός ο Προϋπολογισμός.

Ποιος κερδίζει και ποιος χάνει από το ξαναμοίρασμα που γίνεται; Πού πάνε τα λεφτά που χάνουν κάθε χρόνο οι εργαζόμενοι; Όταν όλοι αυτοί φωνάζουν για τον περιορισμό του σπάταλου κράτους, δεν εννοούν βέβαια τα τεράστια αυτά ποσά, που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο καταλήγουν στα ταμεία τους. Όταν φωνάζουν για το σπάταλο κράτος, εννοούν τις δαπάνες για την υγεία, τις δαπάνες για την παιδεία, τις κοινωνικές ασφαλίσσεις, τον πολιτισμό, τον αθλητισμό και τις άλλες κοινωνικές παροχές. Θέλουν τον περιορισμό τους, για να μην μπορούν να βάλουν χέρι στα κονδύλια αυτά. Γι' αυτό και προωθείται η ανταποδοτικότητα, μέσα από τους διάφορους τρόπους που ανέπτυξε προηγουμένως.

Ο αντιλαϊκός χαρακτήρας του Προϋπολογισμού για το 1998 φαίνεται και με τις δαπάνες που αφορούν τη λεγόμενη κοινωνική προστασία, δηλαδή τις κοινωνικές παροχές. Παρά τις διάφορες αλχημείες τις οποίες επιχειρεί η Κυβέρνηση, δεν μπορεί να κρύψει ότι πολλά από τα κονδύλια αυτά, είτε μειώνονται είτε βρίσκονται συνολικά σε φθίνουσα πορεία, σε φθίνουσα σχέση ως προς το ΑΕΠ και συνολικά βέβαια, δεν ανταποκρίνονται στις οξύτερες κοινωνικές δαπάνες και στα οξυτά προβλήματα που υπάρχουν.

Στον τομέα της παιδείας για παράδειγμα έχουμε μείωση, αν από τα συνολικά κονδύλια αφαιρέσουμε τα περιβόητα προγράμματα κατάρτισης, που όμως τα προσθέτουν για να αλλοιώσουν τους αριθμούς.

Για τα νοσηλευτικά ιδρύματα οι λειτουργικές δαπάνες το 1998 θα είναι μειωμένες κατά 24,2%, σε σύγκριση με το 1997, τη στιγμή που είναι ήδη γνωστά τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα νοσηλευτικά ιδρύματα στη χώρα μας από την πολιτική της λιτότητας.

Οι επιχορηγήσεις για το Ι.Κ.Α. μειώνονται για δεύτερη συνεχή χρονιά κατά 5%. Το ίδιο συμβαίνει με το Τ.Ε.Β.Ε., με το Ταμείο Ασφαλίσεων Εμπόρων, τον Ο.Α.Ε.Δ., σε σύγκριση πάντα με τα ποσά που δόθηκαν πέρσι.

Οι επιδοτήσεις για τη γεωργία θα είναι μειωμένες κατά 20%, σε σχέση με το 1997. Τα κονδύλια για τον πολιτισμό μένουν στάσιμα στο πενιχρό 0,4%, ενώ την ίδια ώρα με διάφορους τρόπους και με αστρονομικά ποσά επιχορηγούνται, ο Λαμπράκης, οι άλλοι ιδιώτες και τα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου.

Για να διασκεδάσει τις εντυπώσεις αυτές η Κυβέρνηση, θέλοντας να δείξει ένα προσωπείο κοινωνικής ευαισθησίας, διατυμπανίζει την επέκταση του ΕΚΑΣ και σε συνταξιούχους ηλικίας εξήντα με εξήντα πέντε ετών. Και μόνο ότι το σχετικό κονδύλιο αυξάνεται στο νέο Προϋπολογισμό κατά έξι δισεκατομμύρια (6.000.000.000) δραχμές, δείχνει ότι αφορά έναν πραγματικά πολύ μικρό αριθμό συνταξιούχων.

Παραπλανά τους συνταξιούχους για τη δήθεν λύση που έδωσε στο θέμα των επικουρικών συντάξεων, αφού δεν καταργεί τους αντισφαλιστικούς νόμους της Νέας Δημοκρα-

τίας. Απλώς μελετάει την αναστολή τους, για να κερδίσει χρόνο, έτσι ώστε να μπορέσει ταυτόχρονα να προωθήσει και τις ριζικές ανατροπές στην κοινωνική ασφάλιση, που εκπορεύονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις απαιτήσεις του μεγάλου κεφαλαίου.

Η Κυβέρνηση στην προσπάθειά της να πείσει για την αναγκαιότητα αυτού του Προϋπολογισμού, λέει ακόμα ότι ναι μεν ο Προϋπολογισμός είναι σκληρός, έχει όμως έναν αναπτυξιακό χαρακτήρα, που θα φέρει στη χώρα μας καλύτερες μέρες.

Τι επικαλείται για να θεμελιώσει αυτόν τον ισχυρισμό; Επικαλείται το ότι το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων έχει κονδύλια αυξημένα κατά 22% σε σύγκριση με το 1997.

Εάν όμως θέλουμε να μιλάμε πραγματικά για παραγωγική ανάπτυξη της χώρας, εκείνοι που θα πρέπει να ενισχυθούν είναι πριν απ' όλα οι παραγωγικοί τομείς της οικονομίας μας, δηλαδή η αγροτική οικονομία και η βιομηχανική παραγωγή, να αναπτυχθεί ο πρωτογενής και δευτερογενής τομέας.

Για να δούμε, όμως, πού κατευθύνονται αυτά τα κονδύλια του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων; Εξετάζοντας κανείς τα κονδύλια και το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, εκείνο που διαπιστώνει είναι ότι τα κονδύλια αυτά είναι - πλασματικά, και κινούνται σε αντιαναπτυξιακή κατεύθυνση.

Κατ' αρχήν, εξακόσια τρία δισεκατομμύρια (603.000.000.000) δραχμές από το πρόγραμμα επενδύσεων δεν πάνε σε παραγωγικά έργα, αλλά πάνε για την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου των ΔΕΚΟ. Τα κονδύλια αυτά δεν έχουν βέβαια αναπτυξιακό χαρακτήρα.

Τι μένει, επομένως, μετά την αφαίρεση αυτού του ποσού; Τα υπόλοιπα που απομένουν στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων δείχνουν μία σταθερότητα σε σύγκριση με τα προηγούμενα χρόνια, όσον αφορά τη σχέση τους με το ΑΕΠ.

Επομένως, ουσιαστικά, έχουμε στασιμότητα και όχι αύξηση, όπως διατυμπανίζει η Κυβέρνηση.

Δεύτερο ζήτημα: Το μεγαλύτερο μέρος των πιστώσεων, το 67% και πάνω, κατευθύνεται σε έργα υποδομής, δρόμους, λιμάνια, αεροδρόμια, που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με τα διευρωπαϊκά δίκτυα και την ενιαία αγορά, που δεν έχουν σχέση με τις πραγματικές αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας μας. Από μόνα τους αυτά τα έργα δεν οδηγούν σε καμία ανάπτυξη.

Τρίτον: Ο κύριος κορμός των πιστώσεων δεν κατευθύνεται σε κατ' εξοχήν παραγωγικούς τομείς της οικονομίας. Θα αναφέρω μόνο ότι στο κεφάλαιο γεωργία, δάση, αλιεία, εγχειοβελτιωτικά έργα, το 1998 τα κονδύλια θα είναι μειωμένα. Το 1997, 8,8% και το 1998, 8%. Ενώ, για τις κοινωνικές δαπάνες, που θα έπρεπε να υπάρξει ουσιαστική αύξηση των κονδυλίων, ώστε να αναβαθμιστούν οι υπηρεσίες που παρέχονται προς το λαό μας, όχι μόνο δεν αυξάνονται, αλλά σε πολλές περιπτώσεις μειώνονται.

Έτσι για τους τομείς υγεία, πρόνοια και εκπαίδευση, το ποσοστό δαπανών, από 12,20% που ήταν το 1997, μειώνεται στο 11,91% το 1998. Μάλιστα, οι δαπάνες για την παιδεία θα είναι μειωμένες όχι μόνο σε ποσοστό, αλλά και σε απόλυτα ποσά. Εκατόν εβδομήντα εννέα δισεκατομμύρια (179.000.000.000) δραχμές το 1997, εκατόν εξήντα πέντε δισεκατομμύρια (165.000.000.000) δραχμές το 1998.

Από τα στοιχεία αυτά φαίνεται ο αντιαναπτυξιακός χαρακτήρας του νέου Προϋπολογισμού, με κριτήριο τα συμφέροντα της χώρας μας και των εργαζομένων και όχι βέβαια τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, που θα δει για μία ακόμη χρονιά τα κέρδη του να αυξάνονται. Και οι εργαζόμενοι με την αυριανή τους απεργία δίνουν μία πρώτη απάντηση στο νέο αντιλαϊκό Προϋπολογισμό, απάντηση η οποία θα συνεχιστεί και με τους μελλοντικούς αγώνες.

Η Κυβέρνηση, για να πείσει τους εργαζομένους ώστε να δεχθούν παθητικά τα νέα αντιλαϊκά μέτρα, προσπαθεί να καλλιεργήσει μία ψεύτικη εικόνα της ανάπτυξης.

Επικαλείται κάποιους δείκτες, όπως για παράδειγμα η μείωση του πληθωρισμού, η αύξηση του ΑΕΠ, θέλοντας να ωραιοποιήσει την κατάσταση, με ολοφάνερο σκοπό να παρουσιάσει σαν πετυχημένη την πολιτική που ασκήθηκε όλα τα προηγούμε-

μενα χρόνια, σαν μια πολιτική που άρχισε ήδη να αποδίδει καρπούς και γι'αυτό θα πρέπει να συνεχιστεί στην ίδια κατεύθυνση με διαφορετικούς ρυθμούς, ίσως πιο γρήγορους, αλλά πάντως στην ίδια κατεύθυνση, που επιβάλλει το πρόγραμμα σύγκλισης και η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για να δούμε λίγο πόσο στέκουν στην πραγματικότητα όλα αυτά τα οποία προβάλλει σαν επιτεύγματα η Κυβέρνηση. Πριν απ'όλα η μείωση του πληθωρισμού, που από μόνη της δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν στοιχείο ανάπτυξης, ήταν το αποτέλεσμα της αφαίμαξης του εισοδήματος των εργαζομένων. Τακτική άλλωστε που συνεχίζει και ο φετεινός Προϋπολογισμός και οι άλλοι που θα ακολουθήσουν τα επόμενα χρόνια, εννοώ το συνολικό δημόσιο χρέος –όχι αυτό που ορίζεται με τα κριτήρια του Μάαστριχτ– συνεχίζει την αυξητική του πορεία και από 36,2 τρισεκατομμύρια δραχμές το 1996, θα φθάσει τα 39,3 τρισεκατομμύρια δραχμές το 1997.

Το δεύτερο στοιχείο που επικαλείται η Κυβέρνηση: Η αύξηση του ΑΕΠ την προηγούμενη χρονιά, αλλά και η αναμενόμενη αύξηση για το νέο έτος.

Ανεξάρτητα από τα ερωτηματικά τα οποία υπάρχουν, όσον αφορά την ακρίβεια των στοιχείων για το ΑΕΠ που επικαλείται η Κυβέρνηση, αφού είναι γνωστό ότι δύο φορές τα τελευταία χρόνια, το 1993 και το 1996, έγιναν αναθεωρήσεις. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι οι δείκτες εκείνοι, που δείχνουν την πραγματική κατάσταση της οικονομίας, κάθε άλλο παρά δικαιολογούν την αισιόδοξη εικόνα την οποία επιχειρεί να προβάλλει η Κυβέρνηση, για να δικαιολογήσει την πολιτική της και τη συνέχιση της ίδιας πολιτικής.

Ο δευτερογενής τομέας, η βιομηχανική παραγωγή, που κατά γενική ομολογία πρέπει να αποτελεί την κινητήρια ατμομηχανή μιας οικονομίας, βρίσκεται σε μια διαρκή συρρίκνωση όλα αυτά τα χρόνια. Από 6,9% που αυξανόταν την περίοδο 1971–1980, έπεσε στο 1% τη δεκαετία 1981–1990, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση το ίδιο διάστημα οι αντίστοιχοι αριθμοί ήταν 2,6% και 1,8%. Την περίοδο μάλιστα 1993–1996 ο δείκτης αυτός στη χώρα μας έπεσε ακόμη πιο χαμηλά, στο 0,2%, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν στο 1,6%. Από τα στοιχεία αυτά φαίνεται η διαρκής συρρίκνωση του δευτερογενούς τομέα και η ολοένα και μεγαλύτερη μειωμένη συμμετοχή της στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν.

Παράλληλη είναι και η πορεία του πρωτογενούς τομέα, δηλαδή της αγροτικής παραγωγής. Από 18,36%, που ήταν η συμμετοχή της στο ΑΕΠ το 1982, έπεσε στο 14,24% το 1995. Οι επενδύσεις μειώνονται. Η χώρα μας από πλεονασματική, που ήταν στο ισοζύγιο συναλλαγών αγροτικών προϊόντων με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετατρέπεται σε ελλειμματική χώρα, με το έλλειμμα να εκτοξεύεται το 1994 στο ένα δισεκατομμύριο διακόσια σαράντα πέντε εκατομμύρια (1.245.000.000) δολάρια. Να, ποια ήταν τα αποτελέσματα της κοινής αγροτικής πολιτικής που εφαρμόζει η χώρα μας στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να, πού οδηγεί η απελευθέρωση του εξωτερικού εμπορίου στα πλαίσια του παγκόσμιου οργανισμού εμπορίου της πρώην GATT. Το αποτέλεσμα: τα αγροτικά μας προϊόντα να πετιούνται στις χωματερές, να καταστρέφονται ή να μένουν απούλητα, ενώ οι αγορές μας κατακλύζονται από ξένα αγροτικά προϊόντα και ταυτόχρονα οι τιμές των αγροτικών προϊόντων να μειώνονται ολοένα και περισσότερο, τη στιγμή που το κόστος αυξάνει με μεγάλους ρυθμούς. Πολιτική που οδηγεί σε τελική ανάλυση στο ξεκλήρισμα τη φτώχη και τη μεσαία αγροτιά της χώρας μας. Η συρρίκνωση αυτή του πρωτογενούς και του δευτερογενούς τομέα έχει σαν συνέπεια και τη διαρκή διεύρυνση του εμπορικού ελλείμματος στη χώρα μας.

Ακούμε συχνά από την Κυβέρνηση, αλλά και από τις άλλες εκείνες δυνάμεις, που δεν βλέπουν άλλο πέρα από το μονόδρομο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να βομβαρδίζουν το λαό με τα νούμερα για τα λεφτά που εισρέουν στη χώρα μας από τα περίφημα ΕΟΚικά ταμεία.

Δεν λένε, όμως, στο λαό τι πληρώνει. Η αλήθεια είναι ότι για κάθε ένα ECU που έρχεται στη χώρα μας, αντιστοιχούν 2,15 ECU, είτε άμεσες είτε έμμεσες πληρωμές, μέσα από τα

εμπορικά ελλείμματα και τους άλλους τρόπους.

Αυτές είναι οι περίφημες ΕΟΚικές ενισχύσεις. Για ποια ανάπτυξη, συνεπώς, στη χώρα μας μιλάει η Κυβέρνηση; Για ποια ανάπτυξη μιλάει όταν συρρικνώνεται η παραγωγική της βάση, όταν βαθαίνουν τα δεσμά της εξάρτησης. Η μήπως πιστεύει κανένας ότι μπορεί μία χώρα να επιβιώσει παράγοντας και πουλώντας αέρα; Για ποια ανάπτυξη μιλάει και τι κέρδισαν οι εργαζόμενοι από αυτήν την πολιτική, όταν όλα αυτά τα χρόνια είδαν το εισόδημά τους να συρρικνώνεται και την ανεργία να φουντώνει, σπρώχνοντας στη φτώχεια και στην εξαθλίωση πλατιά στρώματα. Για ποια ανάπτυξη μπορεί να μιλάει η Κυβέρνηση, όταν η φτώχη και η μεσαία αγροτιά οδηγείται στο ξεκλήρισμα με την εφαρμογή των αντιαγροτικών αποφάσεων της ΚΑΠ και του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, κατάσταση που θα επιδεινωθεί ακόμα περισσότερο με την "ΑΤΖΕΝΤΑ 2000";

Για ποια ανάπτυξη μπορεί να μιλάει η Κυβέρνηση, όταν χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις και ελεύθεροι επαγγελματίες αντιμετωπίζουν το φάσμα του λουκέτου και του αφανισμού εξαιτίας της πολιτικής του ελεύθερου ανταγωνισμού, που άνοιξε διάπλατα τις πόρτες στην εισβολή των πολυεθνικών; Εκτός βέβαια αν κριτήριο για την ανάπτυξη θεωρήσουμε τα κέρδη των μεγαλοβιομηχανών, των μεγαλοεμπόρων και των τραπεζών. Αυτοί μάλιστα. Όλα αυτά τα χρόνια είδαν τα κέρδη τους να αυξάνουν, 43,24% αυξήθηκαν τα καθαρά κέρδη της ελληνικής βιομηχανίας το 1995, 39,5% αυξήθηκαν τα κέρδη την ίδια χρονιά των μεγάλων επιχειρήσεων, 58% τα κέρδη των τραπεζών.

Ο λαός δεν πρέπει να έχει αυταπάτες το τι του επιφυλάσσει για το μέλλον η συνέχιση αυτής της πολιτικής. Από τη μια μεριά εγγυάται ακόμα μεγαλύτερη φτώχεια και εξαθλίωση για τους εργαζόμενους και από την άλλη την αύξηση των κερδών του μεγάλου κεφαλαίου. Αυτή είναι η ισχυρή Ελλάδα, για την οποία υπερηφανεύεται η Κυβέρνηση, ότι οικοδομεί. Ισχυρότεροι βιομήχανοι, ισχυρότεροι μεγαλέμποροι, ισχυρότεροι τραπεζίτες, φτωχότερος λαός από την άλλη. Να, ποια είναι η ισχυρή Ελλάδα την οποία οικοδομεί.

Τη συνέχιση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων υπόσχεται η Κυβέρνηση. Ουσιαστικά νέα κέρδη, νέα προνόμια, νέες παροχές και σπεύδει στην κατεύθυνση αυτή να ικανοποιήσει όλες τις απαιτήσεις που προβάλλει ο γνωστός Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων, ο γνωστός ΣΕΒ. Ουσιαστικά τι ζητάει; Επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων. Δηλαδή, επιτάχυνση της διαδικασίας ξεπουλήματος του εθνικού μας πλούτου. Περιστολή του σπάταλου κράτους, περιορισμό των κοινωνικών δαπανών. Και τέλος, την αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων, δηλαδή, την πλήρη ανατροπή όσων οι εργαζόμενοι κατέκτησαν με σκληρούς αγώνες τα προηγούμενα χρόνια με στόχο πάντα τη μείωση του κόστους εργασίας και την ένταση της εκμετάλλευσής τους. Και μάλιστα ακούμε την Κυβέρνηση να καυχάται ότι μπορεί να τα καταφέρει καλύτερα από ό,τι τα κατάφερε η Νέα Δημοκρατία, όταν επεχείρησε αυτές τις ρυθμίσεις στο παρελθόν αφού μπορεί να περάσει τα ίδια μέτρα με τις μικρότερες αντιστάσεις, με κοινωνική συναίνεση με τη συγκατάθεση των εργαζομένων μέσα από τον κοινωνικό διάλογο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κ.Κ.Ε. πιστεύει ότι η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να πάει άλλο. Χρειάζεται αλλαγή πολιτικής. Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδα κριτήριο ανάπτυξης δεν μπορεί να αποτελούν οι αριθμητικοί στόχοι του Μάαστριχτ, από την οποία να μπορεί να ωφεληθεί η χώρα και ο λαός και όχι μια χούφτα επιχειρηματίες, μεγάλοι εργολάβοι και διάφοροι αετονύχηδες, που αποτελούν τη ντόπια και την ξενή ολιγαρχία. Για μας, κριτήρια ανάπτυξης είναι η πορεία της απασχόλησης, η αντιμετώπιση της ανεργίας, είναι η βελτίωση του εισοδήματος και του βιοτικού επιπέδου του λαού.

Είναι η βελτίωση της παιδείας, της υγείας, της κοινωνικής πρόνοιας. Είναι η δημιουργία καλύτερων συνθηκών δουλειάς και κατοικίας του λαού μας, είναι η προστασία του περιβάλλοντος.

Ο Κρατικός Προϋπολογισμός κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις θα μπορούσε να αποτελέσει ένα σπουδαίο μέσον για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της χώρας, για την αναδιανομή του πλούτου και την αναβάθμιση των κοινωνικών υπηρεσιών του κράτους, για τη βελτίωση συνολικά του βιοτικού επιπέδου του λαού μας. Για να γίνει όμως αυτό χρειάζεται μια άλλη πολιτική ανάπτυξης, μια πολιτική που θα έχει σαν στόχο την ενίσχυση της παραγωγικής βάσης της χώρας μας στην οποία ο δημόσιος τομέας, όχι ο σημερινός, αλλά εκείνος που θα βρίσκεται κάτω από ένα δημοκρατικό έλεγχο, θα παίζει το ρόλο του κεντρικού προγραμματιστή και του βασικού αναπτυξιακού μοχλού.

Χρειάζεται μια εθνική κλαδική πολιτική για τους τομείς εκείνους της οικονομίας που δέχονται τις μεγαλύτερες πιέσεις ή για τους τομείς εκείνους που έχουν εθνική στρατηγική σημασία ή η χώρα μας διαθέτει συγκριτικά πλεονεκτήματα. Χρειάζονται μέτρα στήριξης των οικογενειακών επιχειρήσεων, των επαγγελματιοβιοτεχνών και των οικογενειακών εκμεταλλεύσεων στην αγροτική μας οικονομία με ταυτόχρονη ουσιαστική στήριξη των παραγωγικών συνεταιρισμών. Για να γίνουν όμως αυτά χρειάζεται μια ριζική αλλαγή του συσχετισμού των δυνάμεων.

Όσο θα συνεχίζεται η σημερινή πολιτική, το μόνο που μπορεί να περιμένει ο λαός μας είναι η διαρκής επιδείνωση της θέσης του.

Από τα βασικότερα στοιχεία του προϋπολογισμού που αναφέρθηκα –στα άλλα θα αναφερθεί ο ειδικός εισηγητής μας και οι άλλοι ομιλητές του κόμματός μας– φαίνεται ο αντιλαϊκός χαρακτήρας του νέου προϋπολογισμού.

Το ΚΚΕ όχι μόνο καταψηφίζει τον προϋπολογισμό, αλλά και θα πρωτοστατήσει στους αγώνες του λαού μας για να αποτρέψει τα νέα αντιλαϊκά μέτρα, να παλέψει και να διεκδικήσει λύσεις στα προβλήματά τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο γενικός εισηγητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Δραγασάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμε την Κυβέρνηση να δεσμευθεί ότι αυτή θα είναι η τελευταία φορά που έχουμε μια τόσο μεγάλη υποβάθμιση της συζήτησης του προϋπολογισμού παρά την τεράστια σημασία που αναγνωρίζουμε ότι έχει.

Καλούμε την Κυβέρνηση επιτέλους να δεσμευθεί και να προχωρήσει άμεσα σε ένα νέο τρόπο ελέγχου συζήτησης και ψήφισής του προϋπολογισμού που να δίνει τη δυνατότητα στους Βουλευτές να κάθονται εδώ μέσα και για να κάθονται εδώ μέσα θα πρέπει να μπορούν να επηρεάσουν τα κονδύλια του Προϋπολογισμού.

Έχουμε κάνει ολοκληρωμένη πρόταση για ένα νέο τρόπο κατάρτισης, συζήτησης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού που πιστεύω ότι θα συμβάλει στη διαφάνεια, θα συμβάλει στον έλεγχο και κυρίως θα συμβάλει στη δημοσιονομική διαχείριση.

Πρέπει να γνωρίζει ο ελληνικός λαός, ότι με το υπάρχον σύστημα ο Υπουργός των Οικονομικών –ανεξάρτητα από το ποιος είναι– έχει θεωρητικά τη δυνατότητα να αλλάξει όλα τα κονδύλια που θα ψηφίσουμε εδώ, να μεταφέρει πιστώσεις, να αυξομειώνει πιστώσεις χωρίς κανένα έλεγχο, χωρίς καμία ενημέρωση της Βουλής.

Είναι απαράδεκτο όλο το χρόνο δημοσιογράφοι και πολιτικοί να διαφωνούν και να διαπληκτίζονται όχι για τις πολιτικές αλλά για τους αριθμούς, πόσο πήγαν τα έσοδα ή πόσο δεν πήγαν τα έσοδα. Υπάρχει νόμος που προβλέπει κάθε μήνα να δίνονται στη δημοσιότητα όλα αυτά τα στοιχεία. Ο νόμος όμως δεν εφαρμόζεται.

Γνωρίζω ότι πάρα πολλοί συνάδελφοι απ' όλα τα κόμματα συμπεριφέρονται τις ίδιες ανησυχίες. Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Παπαντωνίου στη Διάρκη Επιτροπή της Βουλής αναγνώρισε ότι υπάρχει πρόβλημα, ότι σε όλα τα Κοινοβούλια υπάρχει μια πιο ουσιαστική διαδικασία.

Και υπάρχουν και άλλα πολύ σοβαρά θέματα. Για παράδειγμα: Αρκεί να συζητάμε πια για ετήσιους προϋπολογισμούς; Σε

πολλά Κοινοβούλια έχουν προχωρήσει σε τριετείς προϋπολογισμούς μέσα στους οποίους εντάσσονται οι ετήσιοι προϋπολογισμοί, ακριβώς γιατί ζούμε μία εποχή αλλαγών, ακριβώς γιατί έχουμε μακροχρόνιες μεταβολές και ανάγκες διαχείρισης της οικονομίας. Γι' αυτό μπορεί να διαφωνούμε σ' όλα, αλλά εν πάση περιπτώσει υπάρχουν και μερικά πράγματα τα οποία και σωστά είναι και ευρύτερες συμφωνίες μπορεί να επέλθουν ώστε να αναβαθμίσουμε και το κύρος του Κοινοβουλίου. Γι' αυτό αρχίζω από αυτό. Διότι η συζήτησή μας κύριοι συνάδελφοι, να πούμε την αλήθεια, είναι τυπική. Μονολόγους εκφωνούμε εδώ. Και ειδικά φέτος το είδαμε. Η Κυβέρνηση ενδιαφέρεται να ψηφισθεί ο προϋπολογισμός, όχι να συζητηθεί, να ψηφισθεί όπως, όπως, λες και η κοινωνία δεν θα κληθεί να δώσει τη δική της θετική ή αρνητική ψήφο.

Ο φετινός ειδικά προϋπολογισμός. Θα έλεγε κανείς ότι αρκετά θέματα έχουν ήδη αποσαφηνιστεί σε επίπεδο κοινωνικής συνειδησης. Ο προϋπολογισμός αυτός έχει καταγραφεί ήδη στον κόσμο ως ένας σκληρός προϋπολογισμός. Και πράγματι αυτός ο προϋπολογισμός πλήττει την κοινωνία χωρίς να θωρακίζει την οικονομία. Και πρέπει να αρχίσουμε απ' αυτό. Έχουμε χρέος να πούμε στην κοινωνία, στις διάφορες κοινωνικές τάξεις και ομάδες τι την περιμένει με την εφαρμογή αυτού του προϋπολογισμού, ακόμα και αν θεωρούμε ότι δεν μπορούσε να υπάρξει άλλος προϋπολογισμός, που είναι λάθος.

Ο προϋπολογισμός λοιπόν αυτός πλήττει τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, με μία εισοδηματική πολιτική που δεν καλύπτει ούτε τον πληθωρισμό ούτε διορθωτικό ποσό ούτε τίποτε και με ένα φορολογικό σύστημα που υπερφορολογεί τα εισοδήματα από την εργασία.

Αυτός ο προϋπολογισμός πλήττει τους επαγγελματίες και τους βιοτέχνες με μια υπέρμετρη αύξηση των αντικειμενικών κριτηρίων, σε μια περίοδο που ο τζίρος στην αγορά δεν αυξάνει αλλά περιορίζεται και αναδιανέμεται σε βάρος των μικρών και με ένα πλαίσιο ανεπαρκέστατο στήριξης των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, σε μία εποχή που όλοι αναγνωρίζουν ότι ο χώρος αυτός είναι χώρος δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας.

Ο προϋπολογισμός αυτός πλήττει τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους, για τους οποίους μερικοί ντρέπονται να μιλούν, το θεωρούν ντεμοντέ, διότι ενώ πέρυσι αναγνωρίστηκαν τα προβλήματα του χώρου, δεν πάρθηκαν μέτρα ουσιαστικά για την αντιμετώπισή τους.

Ιδιαίτερα όμως, κύριοι συνάδελφοι και αυτό εμάς μας απασχολεί πάρα πολύ αυτός ο προϋπολογισμός πλήττει τις πιο ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, τους ανέργους, τους χαμηλόμισθους, τους χαμηλοσυνταξιούχους. Για μια ακόμα χρονιά η Κυβέρνηση φιλολογεί αντί να ενεργεί. Εξαγγέλλει αντί να υλοποιεί, μέτρα για τους νέους, μέτρα για τους ανέργους μακράς διάρκειας. Επιτέλους κύριοι συνάδελφοι, να το συνειδητοποιήσουμε. Παντού υπάρχουν άνεργοι, αλλά πουθενά δεν υπάρχει αυτό που έχουμε εδώ ούτε επίδομα ανεργίας μετά τους δώδεκα μήνες ούτε βοήθημα μετά τους δώδεκα μήνες. Πώς θα ζήσουν αυτοί οι άνθρωποι; Και ποια είναι η απάντηση που θα δώσουμε όλοι μας; Σ' ένα προϋπολογισμό τρισεκατομμυρίων δεν υπάρχει εκείνο το κονδύλι για ένα μέτρο, έστω γι' αυτήν την ομάδα των ανέργων;

Και όλα αυτά γίνονται υποτίθεται για να θωρακισθεί η δραχμή, να θωρακισθεί η οικονομία. Αλλά η οικονομία κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θωρακίζεται όταν πλήττεται η κοινωνία. Η οικονομία θωρακίζεται όταν αντιμετωπίζονται τα χρόνια διαρθρωτικά της προβλήματα, όταν ενισχύεται η συνοχή της κοινωνίας, όταν ενθαρρύνονται οι δημιουργικές πρωτοβουλίες, προσωπικές και συλλογικές, όταν αναπτύσσονται οι προσδοκίες και οι φιλοδοξίες ακόμα του λαού για ένα καλύτερο αύριο. Η οικονομία θωρακίζεται όταν υπάρχει κοινωνικό όραμα, αναπτυξιακό σχέδιο και ρεαλιστική προοπτική.

Ο Προϋπολογισμός αυτός, προϋπολογισμός φόρων, λιτότητας, ιδιωτικοποιήσεων παγώνει την κοινωνία, καθλώνει την οικονομία, πιστοποιεί τα αδιέξοδα της ασκούμενης πολιτικής.

Η Κυβέρνηση και ο εισηγητής της χαρακτηρίζουν τον Προϋπολογισμό τον φετινό ως προϋπολογισμό τελικής ευ-

θείας. Ακούσαμε εδώ, ότι "με το ένα πόδι είμαστε στην ΟΝΕ". Το θέμα είναι το άλλο πόδι που βρίσκεται. Τελική ευθεία, αλλά το νήμα, που ήταν να κοπεί, έχει μετατεθεί, έχει φύγει. Δεν υπάρχει νήμα, για να κόψει αυτός ο Προϋπολογισμός.

Ο στόχος της Κυβέρνησης ήταν το 1998 να "πιαστούν" όλα τα κριτήρια και το 1999 η Ελλάδα να ανήκει στην πρώτη ομάδα των χωρών, που θα μπουν στο κοινό νόμισμα. Και στο όνομα αυτού του στόχου –να μην το ξεχνάμε– ζητήθηκαν θυσίες από τον ελληνικό λαό, σε μια περίοδο μάλιστα που είχε προηγηθεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όπου είχαμε καθίζηση, κυριολεκτικά, των πραγματικών μισθών. Τώρα, ο στόχος αυτός έχει γίνει κινούμενος στόχος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Με μια απίθανη ευκολία, επαναλαμβάνω, απίθανη ευκολία, μετατίθεται από το 1999, στο 2001 και βλέπουμε. Και τώρα, στο όνομα αυτής της μετάθεσης, ζητούνται νέες θυσίες. Αυτή η λογική είναι αδιέξοδη.

Όχι ότι δεν υπήρξε πρόοδος. Εμείς θέλουμε να υπάρχει πρόοδος στην οικονομία. Γιατί αυτό διευκολύνει και τη διεκδίκηση των εργαζομένων. Ο πληθωρισμός μειώθηκε. Τα ελλείμματα περιορίστηκαν, με κοινωνικό κόστος βέβαια. Αλλά αυτή είναι μία αξιοσημείωτη βελτίωση των δεικτών.

Όμως, ο τρόπος που επιδιώκεται – και αυτό είναι το πρόβλημα – η ονομαστική σύγκλιση δεν οδηγεί σε βιώσιμα αποτελέσματα. Η εισαγωγική διείσδυση μεγάλωσε τα τελευταία δύο χρόνια. Ο παραγωγικός ιστός κλονίστηκε. Το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου διευρύνθηκε κατά πέντε δισεκατομμύρια (5.000.000.000) δολάρια από το 1995 και μετά. Η ανεργία αυξάνει. Η συνοχή της κοινωνίας αποδυναμώνεται. Έτσι, η ονομαστική αριθμητική σύγκλιση συνυπάρχει, όχι με την κοινωνική και την πραγματική σύγκλιση, αλλά με την κοινωνική και την πραγματική απόκλιση. Έτσι, ο ίδιος ο επιδιωκόμενος στόχος τείνει να χάσει το νόημά του. Τελικά, γιατί αγωνιζόμαστε; Γιατί υποτίθεται ότι ο στόχος ήταν η σύγκλιση και του βιοτικού επιπέδου. Να μπούμε στο κοινό νόμισμα, αλλά και να αντέξουμε ως οικονομία και ως κοινωνία. Εδώ, η Κυβέρνηση έχει φτάσει να ονομάζει σύγκλιση την απόκλιση του βιοτικού επιπέδου του ελληνικού λαού από τα αντίστοιχα της Ευρώπης.

Χρειάζεται λοιπόν – λέμε εμείς – στροφή στην πολιτική. Δεν είναι θέμα, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, απλώς ρυθμών. Είναι θέμα κατεύθυνσης της πολιτικής. Ο μονόπλευρος προσανατολισμός στην αριθμητική σύγκλιση αποξενώνει την πολιτική από την κοινωνία, αφού αυτή αδυνατεί να ανταποκριθεί στα προβλήματά της.

Η Κυβέρνηση, εν τούτοις, χαρακτηρίζει την πολιτική της ως μονόδρομο. Αρνείται ότι υπάρχει άλλη πολιτική. Όμως εδώ πρέπει επιτέλους να το συζητήσουμε αυτό το θέμα. Είναι δυνατόν η Κυβέρνηση να αναγνωρίσει ότι υπάρχει άλλη πολιτική; Αν την αναγνωρίσει, θα πρέπει να την εφαρμόσει. Είναι σαν να ρωτάμε το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, αν θα γίνει υποτίμηση της δραχμής. Δεν πρόκειται να πει ότι θα γίνει υποτίμηση της δραχμής.

Εμείς δεν αμφισβητούμε τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας. Αμφισβητούμε, όμως, την ανύπαρκτη ευρωπαϊκή πολιτική και της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας. Και καταγγέλλουμε την πολιτική που υπάρχει. Ανύπαρκτη ευρωπαϊκή πολιτική.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Και τη Νέα Δημοκρατία;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Και εσείς τα ίδια. Ό,τι σας έδιναν, παίρνατε και ό,τι ζητούσαν, δίνατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Είναι άδικο και ιστορικά να κατηγορείτε τη Νέα Δημοκρατία για έλλειψη ευρωπαϊκής πολιτικής. Αναγνωρίστε τους αγώνες που έκανε για την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τουλάχιστον για τον Κωνσταντίνο Καραμανλή είναι άδικο!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Σε ό,τι αφορά τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, κοιτάξε εσείς να του αναγνωρίσετε ό,τι είναι να του αναγνωρίσετε. Εγώ ισχυρίζομαι ότι οι κυβερνήσεις της χώρας μας δεν έχουν εξασφαλίσει εκείνη την πολιτική που θα διασφαλίσει την ισότιμη παρουσία της Ελλάδας μέσα στο

ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Σε κάποιες στιγμές ειλικρίνειας αυτά λέγονται και από εσάς, κύριε Κεφαλογιάννη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ναι, αλλά στα δεκαεπτά χρόνια, τρία χρόνια κυβερνήσαμε. Αναλαμβάνουμε αυτήν την ευθύνη των τριών χρόνων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, σεβαστείτε τον ομιλητή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, είπα ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σιωπά, εσείς παίρνετε το βάρος της απάντησης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Γιατί δεν μπορούμε να εξομωθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Υπάρχουν και διαχωρισμοί ακόμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Εμείς θεωρούμε ότι η πολιτική που ασκείται εξουθενώνει την ελληνική κοινωνία και περιθωριοποιεί την ελληνική οικονομία μέσα στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Εμείς αναγνωρίζουμε τους καταναγκασμούς που θέτει το ευρωπαϊκό οικοδόμημα με τον τρόπο που διαμορφώνεται και γι'αυτό διαφωνούμε με τον τρόπο που οικοδομείται η Ευρώπη. Η Κυβέρνηση όμως συμφωνεί με αυτόν τον τρόπο. Και μάλιστα, αυτούς τους καταναγκασμούς δεν τους ανταγωνίζεται, δεν τους αποτρέπει, αλλά τους αποδέχεται παθητικά.

Δέχτηκε η Κυβέρνηση –να πω κάτι που ο πολύς κόσμος δεν το ξέρει, αλλά πρέπει να το μάθει σιγά-σιγά– πέρσι το σύμφωνο σταθερότητας, χωρίς να θέσει κανέναν όρο και τώρα διαμαρτύρεται για τα ασφυκτικά πλαίσια. Την ίδια στιγμή η Γαλλία δέχθηκε το σύμφωνο σταθερότητας, αφού απέσπασε όμως το άτυπο συμβούλιο το οποίο τώρα δημιουργείται, χωρίς βέβαια τη δική μας συμμετοχή.

Αλλά στα ίδια περιοριστικά πλαίσια της Ευρώπης, αυτής της Ευρώπης, κινούνται και άλλες χώρες. Μπορεί κανείς να μας πει γιατί υπάρχουν τόσο διαφορετικά οικονομικά και κοινωνικά αποτελέσματα; Γιατί η Πορτογαλία ενώ ήταν πίσω από μας βρέθηκε μπροστά μας;

Μας έλεγε η Κυβέρνηση "κάντε θυσίες για να μην απομονωθεί η χώρα μας". Μα, θυσίες έγιναν και η Ελλάδα απομονώθηκε, έμεινε μόνη. Η χώρα μας σήμερα στην Ευρώπη είναι στην ουσία υπό ειδικό καθεστώς.

Τώρα, ακούμε και κάτι άλλο, κυρίως από ορισμένα μέσα ενημέρωσης και ορισμένα εξωθεσμικά κέντρα: Έγιναν θυσίες, αλλά δεν ήταν αρκετές. Και μάλιστα, η Κυβέρνηση μας παραπέμπει σε λεξικά για να μάθουμε τον ακριβή ορισμό της λιτότητας. Είμαστε σε αμφιβολία εάν στην Ελλάδα είχαμε, έχουμε ή όχι λιτότητα!

Το μόνο που πρέπει κανείς να πει είναι ότι τη λιτότητα ο ελληνικός λαός δεν τη γνώρισε χθες. Ουσιαστικά, από το 1985 βρίσκεται σ'αυτό το τούνελ με κάποια διαλείμματα κυρίως σε προεκλογικές περιόδους. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αλλά εν πάση περιπτώσει, το ποσοστό ανεργίας στην Ελλάδα έφθασε το μέσο ευρωπαϊκό. Είναι το μόνο μέγεθος στο οποίο έχουμε πλήρη σύγκλιση.

Οι μισθοί στην Ελλάδα είναι οι χαμηλότεροι στην Ευρώπη. Η κοινωνική προστασία στη χώρα μας είναι υποτυπώδης. Πόσο κάτω πρέπει να πάει η κοινωνία και πόσο πρέπει να αποκλίνουμε κοινωνικά από την Ευρώπη στο όνομα, υποτίθεται, της σύγκλισης;

Αλλά εμείς, διαφωνώντας με την κατεύθυνση της κυβερνητικής πολιτικής, έχουμε και κάποια ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν. Ο μονόδρομος μας φταίει που δεν μπορούν να απορροφηθούν τα κονδύλια του πακέτου Ντελντό; Ο μονόδρομος φταίει για όσα έγιναν χθες, για όσα γίνονται σήμερα, για όσα θα γίνουν αύριο με τις προγραμματικές συμφωνίες;

Από το 1992 είχαν αυτήν τη δυνατότητα οι κυβερνήσεις και φθάσαμε στο παρά πέντε διότι λήγει η προθεσμία στις 31.12.1997. Φθάσαμε στο παρά πέντε, στις 17 Δεκεμβρίου να υπογραφούν με κλειστά τα μάτια προγραμματικές συμφωνίες ενός τρισεκατομμυρίου (1.000.000.000.000) δραχμών. Ο μονόδρομος μας φταίει; Δεν υπήρχε άλλη δυνατότητα; Δεν υπήρχε λύση;

Και επί τη ευκαιρία θέλω να πω το εξής: Δεν είναι βέβαια

εδώ ο αρμόδιος Υπουργός, αλλά γυρνάει στους ραδιοφωνικούς σταθμούς και λέει το εξής ψέμα, ότι την πολιτική ευθύνη την έχουν Διακομματικές Επιτροπές. Είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Ποια Διακομματική Επιτροπή υπάρχει για τις προμήθειες του ΟΤΕ ή της ΔΕΗ; Γιατί λέγονται αυτά τα πράγματα;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Για τις προγραμματικές δεν υπάρχει;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Δεν υπάρχει Διακομματική για τον ΟΤΕ, κύριε συνάδελφε, ούτε εσείς το γνωρίζετε;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Στον ΟΣΕ υπάρχει. Το λέω επειδή καταγγέλθηκε η Κυβέρνηση για τον ΟΣΕ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Για όλα. Η Κυβέρνηση θέλει να διασπείρει το πολιτικό κόστος. Δεν έχει το θάρρος να πει "εγώ αποφάσισα, εγώ υπογράφω, εγώ έχω την ευθύνη". Μόλις δει όμως τα σκούρα, αρχίζει και ψάχνει θύματα. Επί τη ευκαιρία, εάν η Κυβέρνηση, γι' αυτό το λόγο θέλει τις διακομματικές, αμφιβάλλω αν θα υπάρξουν στο μέλλον.

Ο μονόδρομος φτάνει που τόσα χρόνια δεν εκσυγχρονίζεται η διοίκηση, που δεν αλλάζει το φορολογικό σύστημα, που δεν παίρνονται στοιχειώδη μέτρα ανακούφισης των πιο ευπαθών ομάδων του πληθυσμού;

Και δεν είναι μόνο επιχειρήματα. Έχουμε και τεχνάσματα. Θέλω να το πω αυτό. Εγώ με αριθμούς δεν πολυσχολούμαι, το θεωρώ περιττό. Η Κυβέρνηση όμως παίζει με τους αριθμούς και παίζει με ένα τρόπο που δεν είναι σοβαρός, διότι είναι Κυβέρνηση αυτής της χώρας. Η Κυβέρνηση κάνει το εξής: Επιλέγει τους καλούς δείκτες κάθε χρόνο, επιλέγει όποιους δείκτες βολεύουν την επικοινωνιακή της εικόνα και αυτούς προβάλλει. Αν θυμάστε, πέρσι νομίζω ο ίδιος ο Πρωθυπουργός εδώ μιλούσε για το δείκτη του Χρηματιστηρίου, για το δείκτη των συναλλαγματικών αποθεμάτων. Φέτος, επειδή το Χρηματιστήριο δεν πάει και τόσο καλά και τα συναλλαγματικά αποθέματα έχουν πέσει, δεν ακούμε τίποτε γι' αυτά, ακούμε για άλλους δείκτες. Επαναλαμβάνω, ας κάνει την προπαγάνδα της η Κυβέρνηση, αλλά αυτά είναι σοβαρά θέματα. Τα ακούει και ο διεθνής Τύπος, τα ακούει ο κόσμος. Δημιουργούμε λανθασμένες εικόνες για την οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς είμαστε με την Ευρώπη, αλλά μέσα στην Ευρώπη και στην κάθε χώρα ξεχωριστά συγκρούονται διαφορετικοί δρόμοι, συγκρούονται διαφορετικές πολιτικές. Παντού συγκρούονται δυνάμεις του νεοφιλελευθισμού, δυνάμεις που θέλουν μια μονεταριστική Ευρώπη, με δυνάμεις της κοινωνικής συνοχής, δυνάμεις της εργασίας, δυνάμεις της πραγματικής σύγκλισης.

Στην Ιταλία, στη Γαλλία, στη Γερμανία, παντού σχεδόν, ακόμα και οι κυβερνήσεις διαπερνώνται από αντιπαραθέσεις για το χρόνο εργασίας, για τα εργασιακά δικαιώματα, για τις ελευθερίες των λαών.

Η αλήθεια είναι, δυστυχώς, ότι η ελληνική Κυβέρνηση και μάλιστα στο όνομα του εκσυγχρονισμού και της κεντροαριστεράς και στην Ελλάδα αλλά και στην Ευρώπη, σε πάρα πολλά θέματα, ταυτίζεται με τις δυνάμεις της συντήρησης, γίνεται ουραγός τους, υπηρετώντας ένα νεοκαπιταλιστικό νομισματικό όραμα γεμάτο δείκτες και αριθμούς, μακριά από την κοινωνία και τις αγωνίες της.

Οι δυνάμεις της δημιουργίας, της εργασίας και του πολιτισμού, οι δυνάμεις της ηθικής και της εντιμότητας, οι αληθινά εκσυγχρονιστικές δυνάμεις νιώθουν για μια ακόμα φορά ότι υποεκπροσωπούνται από το πολιτικό μας σύστημα.

Για να έρθω λίγο στα έσοδα, η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη κατέβηκε στις εκλογές με κεντρικό σύνθημα "όχι νέοι φόροι". Βασική προεκλογική δέσμευση της Κυβέρνησης ήταν ότι δεν θα επιβληθούν νέοι φόροι.

Κάνει εντελώς το αντίθετο. Και πέρυσι τέτοια εποχή και φέτος η συζήτηση του προϋπολογισμού επικιάζεται από μια απέραντη συζήτηση για τους φόρους, οι οποίοι συζητούνται ή επιβάλλονται τελικά.

Το να στηλιτεύσουμε την αναξιопιστία και την ασυνέπεια της Κυβέρνησης είναι καθήκον μας. Επιτέλους, αυτός ο λαός δικαιούται μεγαλύτερο σεβασμό, εντιμότητα και αξιοπιστία.

Αυτό όμως, δεν αρκεί. Το ερώτημα που απασχολεί τον κόσμο είναι, όχι το εάν, αλλά το γιατί. Γιατί κι αυτή η

Κυβέρνηση αποδεικνύεται τόσο αναξιόπιστη; Πού οφείλεται και τι πρέπει να γίνει;

Η Κυβέρνηση προσπαθώντας να απαντήσει στα ερωτήματα αυτά, κάνει τα πράγματα χειρότερα. "Οι φόροι που βάζουμε", ισχυρίζεται, "πλήττουν μόνο τους έχοντες και κατέχοντες". Και τα κάνει χειρότερα, διότι και αυτοί οι φόροι, οι περισσό-τεροι, τελικά μετακυλίνουν στην κατανάλωση, τελικά γίνονται φόροι για τους αδύνατους. Αλλά εν πάση περιπτώσει, σε καμιά περίπτωση δεν αμβλύνουν την κοινωνική αδικία του φορολογικού συστήματος.

Η Νέα Δημοκρατία από την πλευρά της παρακάμπτει το φορολογικό πρόβλημα. "Η Κυβέρνηση βάζει νέους φόρους", λέει η Νέα Δημοκρατία, "διότι δεν μειώνει τις δημόσιες δαπάνες". Αφήνει να εννοηθεί ότι αν μειώναμε τις δημόσιες δαπάνες, δεν θα χρειαζόταν καν να συζητάμε για φόρους. Θα έρθω αργότερα σ' αυτό. Στο μεταξύ, όμως, πρέπει να μειώσουμε στο φορολογικό σύστημα για να διαπιστώσουμε την κεντρική του αντίφαση.

Από τη μια πλευρά στην Ελλάδα τα φορολογικά έσοδα ως ποσοστό του εθνικού μας εισοδήματος, είναι τα χαμηλότερα σε όλην την Ευρώπη και την ίδια στιγμή οι συντελεστές του Φ.Π.Α. στην Ελλάδα, οι έμμεσοι φόροι, δηλαδή, στην Ελλάδα, είναι οι υψηλότεροι σε όλην την Ευρώπη. Οι φορολογικοί συντελεστές για εισοδήματα από εργασία είναι από τους υψηλότερους σε όλην την Ευρώπη.

Άρα, ως κράτος έχουμε αναλογικά τα λιγότερα φορολογικά έσοδα και ως φορολογούμενοι, όσοι δηλαδή πληρώνουν φόρους έχουν την υψηλότερη φορολογία σε όλη την Ευρώπη. Τι δείχνει αυτό; Δείχνει ότι εδώ υπάρχει πρόβλημα και μάλιστα σοβαρό, ότι υπάρχει θέμα και αύξησης των φορολογικών εσόδων συνολικά, αλλά και ανακατανομής των φορολογικών βαρών απ' αυτούς που πληρώνουν πολλά σε αυτούς που πληρώνουν λίγα ή και καθόλου.

Δεν είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να φιλολογούμε για διαρθρωτικές πολιτικές, για διαρθρωτικά προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε και να παρακάμπτουμε αυτό το κομβικό, διαχρονικό, διαρθρωτικό πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας. Το πρόβλημα αυτό δεν επικαλύπτεται, δεν προσπερνάτε. Γι' αυτό εμείς επιμένουμε στην ανάγκη μιας ριζικής φορολογικής μεταρρύθμισης.

Βαρεθήκαμε να κάνουμε συγκεκριμένες προτάσεις, αλλά δεν κουραστήκαμε. Γι' αυτό συνεχίζουμε και θεωρούμε θετικό που και άλλοι κοινωνικοί φορείς προ ημερών –χθές νομίζω– οι ίδιοι οι εφοριακοί μέσω της ομοσπονδίας τους κατέθεσαν μια σειρά σημαντικές προτάσεις. Προτάσεις που θέλουν μελέτη βεβαίως, αλλά οι περισσότερες κινούνται σε θετική κατεύθυνση.

Το μόνο που θα ήθελα να προσθέσω είναι ότι εμείς απορρίπτουμε το δίλημμα "παλαιοί ή νέοι" φόροι. Για μας το θέμα είναι "δίκαιοι ή άδικοι" φόροι. Εμείς λέμε "ναι" σε φόρους που διευρύνουν τη φορολογική βάση, που αποκαθιστούν κάποιους βαθμούς δικαιοσύνης στο φορολογικό σύστημα. Εμείς λέμε "όχι" σε κάθε φόρο που επιβαρύνει τους ήδη φορολογικά επιβαρυνμένους.

Ο ελληνικός λαός, λοιπόν, πρέπει να γνωρίζει, κατά τη γνώμη μας, το εξής: Το τι λέγονται προεκλογικά είναι, ένα το κρατούμενο. Εκείνο που έχει αξία είναι να διευρυνθεί η φορολογική βάση, να κτυπηθεί η φοροδιαφυγή, να εκσυγχρονιστεί ο φοροεισπρακτικός μηχανισμός, να σταματήσει η πολυνομία, να σταματήσει η συνήθεια των περιοδικών ειδικών ρυθμίσεων, να σταματήσουν οι ανοχές και οι ελαστικότητες στις πιέσεις συμφερόντων. Όσο αυτά δεν γίνονται, ανάγκη νέων φόρων θα υπάρχει, όποιες και αν είναι οι προεκλογικές δεσμεύσεις της οποιας κυβέρνησης.

Γιατί δεν γίνονται αυτά που προτείνουμε; Διότι έχουν πολιτικό κόστος. Διότι περιέχουν πολιτικές και κοινωνικές συγκρούσεις με ισχυρά συμφέροντα. Διότι επομένως, απαιτείται ισχυρή πολιτική βούληση. Αυτή είναι η αλήθεια και εμείς δεν έχουμε καμία μα καμία διάθεση ή λόγο να την κρύψουμε. Και για να καταλάβει ο κόσμος για πόσο πεζά πράγματα μιλάω, θα ήθελα να αναφερθώ μόνο σε ένα παράδειγμα, ριψοκινδύ-

νεύοντας μια εκτίμηση:

Η εκτίμηση είναι ότι υπήρξαν τον τελευταίο καιρό, τις τελευταίες εβδομάδες, ομάδες συμφερόντων που ζητούσαν ουσιαστικά την παραίτηση του κ.Δρυ, όχι επειδή δεν προωθεί συνεπή φορολογική πολιτική, αλλά επειδή τόλμησε να δώσει στη δημοσιότητα μία λίστα –όπως όφειλε από το νόμο να το κάνει–περιπτώσεων φοροδιαφυγής. Τόσο καλομαθημένα είναι τα συμφέροντα στη χώρα μας, που θεώρησαν εγκληματικό όχι το ότι γίνεται φοροδιαφυγή –αυτό δεν είναι έγκλημα– αλλά το ότι δόθηκε στη δημοσιότητα, όπως προβλέπει ο νόμος, ένας ενδεικτικός κατάλογος κάποιων περιπτώσεων.

Είναι φανερό πως η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να πάει άλλο. Ο κόσμος της εργασίας, που υπερφορολογείται, η Ελλάδα που πληρώνει, όλοι οι συνεπείς φορολογούμενοι πρέπει ν'αντιδράσουν, πρέπει να πιέσουν, να αγωνιστούν. Και ως μην έχουμε καμία αυταπάτη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με το taxis και τα κομπιούτερς θα λυθεί το πρόβλημα. Αν δεν υπάρχει πολιτική βούληση για αλλαγή του συστήματος, η μηχανοργάνωση δεν θα ολοκληρωθεί ποτέ. Θα γίνει σαν το γιοφύρι της Άρτας, ήδη έτσι έχει καταντήσει.

Αλλά και αν κάποτε ολοκληρωθεί η μηχανοργάνωση, από μόνη της δεν μπορεί να λύσει αυτά τα πολιτικά προβλήματα. Τα κομπιούτερς είναι πολύ καλά εργαλεία και για να αποκαλύπτουν, αλλά και για να συγκαλύπτουν τη φοροδιαφυγή. Εξαρτάται αυτοί που θα τα χρησιμοποιούν, για ποιο σκοπό θα ταβάλουν.

Αναφέρθηκα ήδη στο θέμα των δημοσίων δαπανών και θέλω να επανέλθω λίγο εκτενέστερα, διότι υπάρχουν μεγάλες συγχύσεις. Όταν μιλάμε για δημόσιες δαπάνες στην Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να έχουμε κατά νου ότι η Ελλάδα έχει ένα τεράστιο έλλειμμα υποδομών και κοινωνικής προστασίας. Από τη χώρα μας λείπουν υποδομές που σε άλλες χώρες έχουν δημιουργηθεί εδώ και είκοσι, τριάντα χρόνια. Μετρό, δρόμοι, λιμάνια, σιδηρόδρομοι, αεροδρόμια. Αυτά είναι η πιό ορατή πλευρά. νοσοκομεία, σχολεία, υποδομές κοινωνικής προστασίας, είναι η πιο κρίσιμη διάσταση.

Στην Ελλάδα διαθέτουμε το χαμηλότερο σε όλη την Ευρώπη ποσοστό του εθνικού μας εισοδήματος για την κάλυψη κοινωνικών αναγκών, το χαμηλότερο ποσοστό για την προστασία του περιβάλλοντος, το χαμηλότερο ποσοστό για δαπάνες έρευνας και τεχνολογίας. Αναλογικά με μας, δηλαδή κατά κεφαλήν, η Γερμανία επενδύει πέντε φορές περισσότερο από εμάς σε έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη. Πέντε φορές! Καταλαβαίνει κανείς τι σημαίνει αυτό σε όρους ανταγωνιστικότητας και πραγματικής σύγκλισης στο μέλλον.

Υπάρχει λοιπόν μία αλήθεια, που πρέπει να την μάθει ο ελληνικός λαός. Και η αλήθεια είναι ότι για τα επόμενα δέκα, ενδεχομένως και δεκαπέντε, χρόνια, το κύριο πρόβλημα για τη χώρα μας, δεν είναι η μείωση των δαπανών ως σύνολο αλλά η αύξησή τους, βεβαίως σε τομείς που ήδη ανέφερα, στην παιδεία, στην υγεία, στην κοινωνική προστασία, στην προστασία του περιβάλλοντος, στην έρευνα, στην επιστήμη, εκεί που θα παίζει –και παίζεται ήδη– το παιχνίδι της διεθνούς ανταγωνιστικότητας.

Ακριβώς επειδή υπάρχουν αυτές οι πιεστικές ανάγκες, έχει σημασία και τα έσοδά μας να αυξησουμε αλλά και να δούμε από πού μπορούν να εξοικονομηθούν πόροι και πώς. Και λέμε από την αρχή ότι υπάρχουν δυνατότητες.

Επιγραμματικά: το ελληνικό κράτος είναι ο μεγαλύτερος εργοδότης στη χώρα μας. Είναι όμως ο μόνος, ίσως, εργοδότης ο οποίος δεν έχει πολιτική ανθρώπινου δυναμικού:

Πόσους έχω, τι προσόντα έχουν, πώς τα αναβαθμίζω και τα βελτιώνω με σεμινάρια, με καταρτίσεις, ποια είναι η κατάλληλη δουλειά για τον καθένα, ποια είναι η κατάλληλη θέση για τον καθένα, πώς γίνονται οι αναβαθμίσεις και οι αξιολογήσεις κλπ; Αυτά σημαίνουν πολιτική ανθρώπινου δυναμικού. Δεν έχουμε όμως ως χώρα. Δεν έχουμε ως κράτος εννοώ. Διότι οι επιχειρήσεις έχουν. Διότι την ίδια στιγμή που η Κυβέρνηση διαλύει δημόσιους φορείς, δημιουργεί νέους. Εγώ θα πρότεινα να δημιουργηθεί κάποιο κέντρο στο Υπουργείο Εσωτερικών, ώστε να καταγράφεται σε κάθε νομοσχέδιο που

περνάει, πόσα νέα όργανα ή νέοι φορείς του δημοσίου δημιουργούνται. Θα εκπλαγείτε αν δείτε τη λίστα που διαμορφώνεται.

Την ίδια στιγμή που έχει δυναμικό που κάθεται, δίνει δουλειά σε ιδιώτες. Την ίδια στιγμή που αναθέτει έργα εκατοντάδων δισεκατομμυρίων σε ιδιώτες, δεν φτιάχνει δομές και υπηρεσίες ικανές να ελέγξουν, να μελετήσουν και να παρακολουθήσουν, αλλά και να διαπραγματευτούν και να παραλάβουν τελικά το έργο στην ώρα του και στην ποιότητα που πρέπει να είναι.

Πρόκειται για μία πολιτική που αντί να αναβαθμίζει και να αξιοποιεί πριν απ' όλα το ανθρώπινο δυναμικό –δεν μιλάμε για λεφτά, για ανθρώπους μιλάμε– και αντί να αξιοποιεί τη δημόσια διοίκηση και υποδομή, την παρακάμπτει, δημιουργώντας δύο παράλληλες υποδομές. Έχουμε, δηλαδή, μία διοικητική πυραμίδα δημόσια και πλάι της οικοδομείται ένα κράτος, στην ουσία ιδιωτών, ιδιωτικών γραφείων, ιδιωτικών συμβούλων κλπ. Δύο κράτη πληρώνει ο ελληνικός λαός.

Σε πολλές ΔΕΚΟ συνεχίζονται οι εγκληματικές καταστάσεις. Το αναγνώρισε πρόσφατα ο αρμόδιος Υπουργός. "Γίνονται εγκλήματα στις ΔΕΚΟ", είπε ο κ. Μαντέλης σε μία συνέντευξή του στα "ΝΕΑ" προ ημερών. Αλήθεια; Ποιοι είναι οι εγκληματίες και ποια η τιμωρία τους; Ως τότε θα μιλάμε με αυτό το κλίμα ατιμωρησίας; Εγκλήματα, όχι λάθη. Προχωρεί ο ίδιος Υπουργός και λέει ότι δεν διοικεί το κράτος την Ολυμπιακή Αεροπορία. Ποιος τη διοικεί; Από το 1975 μέχρι σήμερα η Ολυμπιακή Αεροπορία άλλαξε τριάντα τρεις διοικήσεις. Ποιος τις διόρισε; Ποιος τις απέλυσε; Ποιος έχει την πολιτική ευθύνη για το τι γίνεται στην Ολυμπιακή;

Έχουν δοθεί πεντακόσια σαράντα πέντε δισεκατομμύρια (545.000.000.000) στην Ολυμπιακή Αεροπορία πριν από τρία χρόνια από τον κρατικό προϋπολογισμό, για να εξυγιανθεί. Σωστά δόθηκαν, αλλά ποιος και πότε θα κάνει τον απολογισμό; Γιατί δεν πάρθηκαν τα μέτρα που έπρεπε να παρθούν; Γιατί δεν εφαρμόστηκαν οι μελέτες που είχαν γίνει; Γιατί ακόμα και σήμερα συζητάμε για κάποιο οργανισμό, που πρέπει να εφαρμοστεί, αλλά δεν έχει εφαρμοστεί κλπ.;

Έχουν δοθεί οκτακόσια επτά δισεκατομμύρια (807.000.000.000) δραχμές από τον κρατικό Προϋπολογισμό στην ΕΤΒΑ για να εξυγιανθεί και να αναπτυχθεί. Που είναι η ανάπτυξη της ΕΤΒΑ; Πότε θα γίνει απολογισμός και λογαριασμός; Πότε επιτέλους στην Αίθουσα αυτή θα μιλάμε όχι μόνο για προϋπολογισμούς αλλά και για απολογισμούς γενικότερα;

Πρόγραμμα ύψους τριάντα έξι δισεκατομμυρίων (36.000.000.000) δραχμών υπάρχει από το 1995 στα ΕΛΤΑ, για να εκσυγχρονιστούν. Μέχρι σήμερα δεν έχει απορροφηθεί δραχμή. Ποιος φταίει γι' αυτό;

Για τρίτη φορά φέτος χαρίστηκαν χρέη στους συνεταιρισμούς, με ανεξέλεγκτα κριτήρια. Ποια στήριξη, όμως, είχαν όλα αυτά τα χρόνια οι υγιείς συνεταιρισμοί, που παρά τις αντίξοες συνθήκες λειτουργούν σωστά, κάνουν εξαγωγές, έχουν προγράμματα;

Χαώδης η κατάσταση στις συγκοινωνίες. Το κράτος κατά νόμο πρέπει να δίνει μία επιχορήγηση. Ο νόμος ψηφίστηκε από τη Νέα Δημοκρατία το 1992 και ισχύει και σήμερα. Το κράτος δεν δίνει την επιχορήγηση που πρέπει να δίνει. Σπρώχνει τους οργανισμούς στο να δανείζονται. Όμως, οι οργανισμοί συγκοινωνιών είναι ελλειμματικοί. Δεν μπορούν να εξοφλούν τα χρέη τους. Αυτά καταπίπτουν και έχουμε τόκους και πανωτόκια. Το αποτέλεσμα είναι οι οργανισμοί σήμερα να είναι πνιγμένοι στα ελλείμματα και στα χρέη. Πόσα δισεκατομμύρια χάνονται απ' αυτήν τη διαχείριση; Μόνο στην περίπτωση του ΟΑΣΑ το συσσωρευμένο έλλειμμα, – χρέος μόνο από τόκους, προσαυξήσεις και πρόστιμα –όχι το κεφάλαιο– είναι τριακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (380.000.000.000) δραχμές.

Γι'αυτό, όταν η Νέα Δημοκρατία μιλάει για ελλείμματα στις ΔΕΚΟ, καλό είναι να εξηγεί και τις αιτίες των ελλειμμάτων, να αποκαλύπτονται οι πολιτικές ευθύνες, οι ευθύνες των κυβερνήσεων.

Η σπατάλη όμως είναι ευρύτερο φαινόμενο. Δεν χαρακτηρίζει μόνο το δημόσιο, χαρακτηρίζει τον τρόπο λειτουργίας

της κοινωνίας μας, το ίδιο το μοντέλο ανάπτυξης, τα ίδια τα πρότυπα κατανάλωσης και τον τρόπο ζωής που έχουν επιβληθεί. Πρώτα καταστρέφουμε το περιβάλλον και μετά ψάχνουμε τρόπους να το προστατέψουμε. Πρώτα χτίζουμε τις πόλεις άναρχα, εκτός σχεδίου και μετά ζητάμε πόρους για να τις εξανθρωπίσουμε. Πρώτα αφήνουμε τα νησιά μας και τις περιφέρειές μας να υποβαθμίζονται και μετά ψάχνουμε πόρους να τις αναζωογονήσουμε. Πρώτα χτίζουμε ξενοδοχεία και βιομηχανίες άναρχα και μετά διαπιστώνουμε ότι δεν είχαμε χωροταξικό σχεδιασμό ούτε είχαμε πολιτικές γης και δίπλα από πολυτελέστατα ξενοδοχεία μπορεί και ένας τσοπάνος να βόσκει τα πρόβάτα του. Πρώτα δημιουργούμε τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, πρώτα την αφήνουμε σε αποσύνθεση, αφού επί τέσσερα χρόνια δεν έχει αποκτήσει αυτοτελείς πόρους και προϋπολογισμό και κάποια στιγμή θα ανακαλύψουμε το τεράστιο κόστος και θα τρέχουμε να συμμαζεύουμε τα διοικητικά ερείπια.

Είναι καιρός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναγνωρίσουμε ξανά την αξία του σχεδιασμού, και μάλιστα του μακροχρόνιου. Αυτή ήταν μια ιδέα ταυτισμένη πάντα με την Αριστερά, αλλά σήμερα την ανάγκη του σχεδιασμού και την αξία της, την αναγνωρίζουν οι πάντες. Η ίδια η Κυβέρνηση φέρνει νόμο -και σωστά κάνει- και υποχρεώνει τις δημόσιες επιχειρήσεις να έχουν τριετή επιχειρησιακά σχέδια. Ο σχεδιασμός πρέπει να επανέλθει ως εργαλείο πολιτικής και ως μέσον συντονισμού των πολιτικών σ' αυτήν την κοινωνία.

Και επειδή μίλησα για συντονισμό πολιτικών, αλίμονο σε όποιον του τύχει να έχει ένα πρόβλημα που είναι θέμα συναρμοδιότητας δύο Υπουργών. Χάθηκε. Το πρόβλημα δεν επιλύεται, ακριβώς γιατί έχουμε αυτήν την έλλειψη συντονισμού και σχεδιασμού.

Πόροι μπορούν να εξοικονομηθούν με την έννοια, όχι μόνο του ταμειακού αποτελέσματος, αλλά κυρίως του αναπτυξιακού και του ωφέλιμου γενικά αποτελέσματος. Για να γίνει αυτό, χρειάζονται πολιτική ανθρώπινου δυναμικού, πολιτική προμηθειών, πολιτική αξιοποίησης της περιουσίας του δημοσίου, πολιτική διαχείρισης δημόσιου χρέους και ακόμα πολιτική χωροταξική, πολιτική χρήσεων γης.

Δεν μπορεί μια χώρα να προχωρήσει χωρίς επώδυνες επιπτώσεις, αν δεν τα έχει αυτά. Και όταν συζητηθούν οι πολιτικές θα έχουμε τις διαφορές, το κάθε Κόμμα θα έχει τη δική του άποψη αλλά εδώ δεν έχουμε καν πολιτικές.

Ολοκληρώνοντας θα ήθελα -παρόλο που υπάρχουν αρκετά θέματα- να τονίσω τις προοπτικές και αυτό, γιατί ενώ συζητάμε για τον προϋπολογισμό του '98, στην πραγματικότητα υπάρχουν ερωτήματα που έχουν να κάνουν με όλη την επόμενη περίοδο και αυτά οφείλονται σε πολλούς, αλλά συγκεκριμένους λόγους.

Κατ' αρχήν, είναι χρηματιστηριακή κρίση, η διεθνής, όπου ο τρόπος με τον οποίο επέδρασε στη χώρα μας, πρέπει να γεννά ανησυχίες. Εδώ αποκαλύφθηκε αυτό που ονομάζουν ορισμένοι παγκοσμιοποίηση, είναι παγκόσμιο χρηματιστήριο, χωρίς κανόνες, χωρίς εποπτεία, χωρίς ασφαλιστικές δικλίδες, χωρίς τίποτα. Και εδώ, απεδείχθη ότι η χώρα μας, είναι εξαιρετικά ευάλωτη, άοπλη, δεν έχει καν δημιουργήσει στοιχειώδεις θεσμούς. Αυτά τα είπε και ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας, πράγματα τα οποία έπρεπε να είχαν γίνει και πρέπει να γίνουν άμεσα.

Αλλά, πέρα απ' αυτά τα θεσμικά και οργανωτικά αναδείχνονται οι γενικότερες αδυναμίες μας. Απορώ γιατί η Κυβέρνηση δεν κάνει μια ευρύτερη ενημέρωση του ελληνικού λαού, διότι το Μάιο θα γίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση μια αξιολόγηση των οικονομιών όλων των χωρών.

Μπορούμε να προβλέψουμε -το έχει πει και η Κυβέρνηση- ότι η αξιολόγηση για μας θα είναι ότι, ναι, πετύχατε κάποια πρόοδο, αλλά είστε εκτός. Αυτό είναι η ουσία. Στο μεταξύ, όμως, από την 1.1.1999 μπαίνει σε ισχύ αυτό το σύμφωνο σταθερότητας, για το οποίο είπα στην αρχή, το οποίο η Κυβέρνηση το έχει αποδεχθεί.

Το σύμφωνο σταθερότητας μας υποχρεώνει να υποβάλουμε στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης

τα αναγκαία στοιχεία υπό μορφή προγράμματος σύγκλισης. Θα μας ζητήσουν, δηλαδή, νέο πρόγραμμα σύγκλισης. Και κατά το άρθρο 8 του σχετικού Κανονισμού, αυτό πρέπει να το κάνουμε μέχρι την 1η Μαρτίου του 1999.

Αναρωτιέμαι, τι σκέφτεται η Κυβέρνηση και γιατί δεν μιλάει γι' αυτό; Δηλαδή, σκέφτεται να κυλίσει ο χρόνος και κάποια στιγμή το Φεβρουάριο του 1999 κάποιοι τεχνοκράτες να γράψουν στο χαρτί κάποιους αριθμούς και αυτό να είναι το πρόγραμμα; Εμείς λέμε το αντίθετο, ότι πρέπει να αποφύγουμε άλλο πρόγραμμα σύγκλισης, με την έννοια που πήρε, με το περιεχόμενο που έχει, με τη μορφή που το έχουμε συνηθίσει, που ταυτίζεται με μία περιοριστική πολιτική λιτότητας, που στην ουσία δεν είναι πρόγραμμα. Δηλαδή, δεν είναι ένα πλαίσιο, να δει κανείς τι θα κάνει στη γεωργία του, τι θα κάνει στη βιομηχανία του, πώς θα αναπτύξει την πραγματική του οικονομία. Είναι αυτοί οι δείκτες τους οποίους συνηθίσαμε.

Η μία, λοιπόν, επιλογή είναι αυτή που σηματοδοτεί και αυτός ο Προϋπολογισμός, εμμονή στην ίδια μονόπλευρη πολιτική, με σκληρές, πιο σκληρές ενδεχομένως εισοδηματικές πολιτικές και ένα νέο πρόγραμμα σύγκλισης. Είναι μια επιλογή η οποία νομίζω ότι έχει ορατά αποτελέσματα: Αύξηση της ανεργίας, υποβάθμιση του βιωτικού επιπέδου, κοινωνική και παραγωγική απόκλιση της χώρας μας, μια προοπτική η οποία δεν είναι σίγουρο ότι οδηγεί, έστω το 2001 ή το 2002, στο κοινό νόμισμα. Αλλά το πιο σοβαρό και αν ακόμα μπορούμε στο κοινό νόμισμα, δεν θα έχουμε εκείνες τις οικονομικές αντοχές που απαιτούνται, ούτως ώστε να μπει και να είσαι και βιώσιμος. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κοινό νόμισμα δεν είναι καπέλο να το πάρει κανείς να το φορέσει όποτε του αρέσει. Το κοινό νόμισμα είναι ένα πλαίσιο πολιτικής εξαιρετικά αυστηρό. Το EURO θα είναι σκληρό EURO. Γι' αυτό θα γίνει. Δεν θα γίνει για να είναι μαλακό. Θα είναι, λοιπόν, ένα σκληρό πλαίσιο πολιτικής. Εκεί ή αντέχεις ή δεν αντέχεις. Δεν είναι κάτι δηλαδή που δεν πρέπει να το συζητάμε από τώρα. Από τώρα πρέπει να το συζητήσουμε, υπό ποιους όρους και υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να μπει μια χώρα και να είναι βιώσιμη εκεί μέσα. Διαφορετικά, υπάρχει κίνδυνος όλα αυτά να μετεξελιχθούν σε νέα βάρη, σε νέους κύκλους λιτότητας για τους εργαζόμενους και αποσύνθεση της κοινωνίας τελικά.

Η μία, λοιπόν, επιλογή είναι αυτή, που νομίζουμε ότι πρέπει να απορριφθεί. Η δεύτερη επιλογή είναι να εντάξουμε τους στόχους της περαιτέρω δημοσιονομικής προσαρμογής -για την οποία δεν είμαστε αδιάφοροι- σε ένα ευρύτερο πρόγραμμα παραγωγικής ανασυγκρότησης, κοινωνικής αναβάθμισης και διοικητικού εκσυγχρονισμού. Ένα πρόγραμμα, δηλαδή, πραγματικής και βιώσιμης σύγκλισης, ένα πρόγραμμα με σαφείς πολιτικές δεσμεύσεις για κοινωνικούς και αναπτυξιακούς στόχους. Δεν μπορούμε, δηλαδή, να λέμε, παρακολουθούμε κάθε μέρα πώς πάει ο πληθωρισμός και να αφήνουμε την ανεργία, χωρίς καμία δέσμευση, ότι η ανεργία δεν πρέπει να ανέβει πάνω από ένα όριο, ότι πρέπει να σημάνει συναγερμός αν ξεπεράσει αυτό το όριο, ότι πρέπει να πάρουμε όλα τα μέτρα και να συντονίσουμε όλες τις πολιτικές, ούτως ώστε να μη γίνει υπέρβαση αυτού του ορίου. Αυτό εννοούμε παραδειγματικά όταν λέμε για δεσμεύσεις σε κοινωνικούς και αναπτυξιακούς στόχους.

Στη βάση ενός τέτοιου προγράμματος, εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μελετώντας και εξετάζοντας από τη δική μας σκοπιά βεβαίως τις εξελίξεις, θεωρούμε αναγκαίο και χρήσιμο και καλούμε την Κυβέρνηση να αναλάβει την ευθύνη μιας διαπραγματεύσεως με την Ευρωπαϊκή Ένωση και να διεκδικήσει βαθμούς ελευθερίας που να επιτρέπουν την υλοποίηση του προγράμματος που μόλις ανέφερα, όχι ως ζητούλες, αλλά αξιοποιώντας αναμφισβήτητα δεδομένα.

Η Ελλάδα θα είναι η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κανείς δεν το αμφισβητεί αυτό που έχει ιδιαίτερες ανάγκες άμυνας και αναγνωρισμένες ανάγκες κοινωνικών υποδομών, αφού η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση μας δίνει λεφτά για να κάνουμε δρόμους με το πακέτο Ντελόρ -άλλο πως το αξιοποιούμε εμείς- η ίδια δηλαδή η Ευρωπαϊκή Ένωση

αναγνωρίζει ότι εδώ έχετε ένα πρόβλημα.

Δεν είναι συνεπώς δυνατόν οι στρατιωτικές δαπάνες της Ελλάδας, οι δαπάνες για κοινωνικές υποδομές να θεωρούνται έλλειμμα και να υπολογίζονται στα κριτήρια του Μάαστριχτ, όπως θα υπολογίζονταν ένα έλλειμμα που πραγματικά θα ήταν κοινό ως προς τις αιτίες του σε όλες τις άλλες χώρες.

Στο πλαίσιο μίας τέτοιας διαπραγμάτευσης πρέπει να αντιμετωπιστεί και το ζήτημα το ευαίσθητο –και γι' αυτό δεν μιλάμε εμείς γι' αυτό ανεύθυνα– της συναλλαγματικής πολιτικής. Και πρέπει να εξασφαλιστεί η άρση των αβεβαιοτήτων και η αντιμετώπιση πιθανών κινδύνων που απορρέουν αντικειμενικά από την αναγκαστική συνύπαρξη της δραχμής και του EURO για μία απροσδιόριστη χρονικά περίοδο.

Η διαπραγμάτευση αυτή μπορούσε κατά τη γνώμη μας να είχε γίνει στη φάση που συζητούνταν το σύμφωνο σταθερότητας. Ήταν λάθος που η Κυβέρνηση το αποδέχθηκε χωρίς να θέσει κάποιους όρους. Η διαπραγμάτευση πρέπει να γίνει τώρα μαζί με τις συζητήσεις για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η ειδική θέση –να το πω έτσι– στην οποία βρίσκεται η Ελλάδα, οι εξελίξεις οι διεθνείς, η αναθεώρηση-επικαιροποίηση του προγράμματος σύγκλισης, όλα αυτά συνιστούν νέα δεδομένα. Μα, όταν αλλάζουν και τόσο έντονα τα δεδομένα δεν μπορούμε να συνεχίζουμε την ίδια πολιτική.

Επομένως, και εξ αυτού του λόγου η ισχύουσα πολιτική πρέπει να αλλάξει.

Ο Συνασπισμός καταφιρίζει τον Προϋπολογισμό στο σύνολό του πρώτον λόγω περιεχομένου, αλλά και δεύτερον, υπάρχουν κονδύλια που θα μπορούσαμε να ψηφίσουμε αν υπήρχε εκείνη η διαδικασία, η θεσμική, που θα έδινε τη δυνατότητα ενέργειας, παρέμβασης και συζήτησης των επιμέρους κονδυλίων. Καλούμε τους εργαζόμενους πέρα από τα άμεσα αιτήματά τους να διεκδικήσουν ως ένα κοινό συλλογικό αίτημα την ανάγκη της κοινωνίας για μία στροφή στην οικονομική και κοινωνική πολιτική για ένα πρόγραμμα ανόρθωσης της χώρας μας το οποίο, όπως είπα, είναι μία ζωτική και επίκαιρη ανάγκη. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Ιντζές έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός που συζητάμε απόψε, του 1998, είναι ένας Προϋπολογισμός "από τα ίδια" των προηγούμενων επτά ετών 1990–1991–1992–1993–1994–1995–1996–1997, είναι ένας Προϋπολογισμός που έχει τρεις στόχους και που είναι τα μεγέθη που επιβάλλει να πετύχει και η χώρα μας η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Και αυτά είναι: Το 3% του πληθωρισμού, το 3% δημόσιο έλλειμμα σε σχέση με το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν και το 60% του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος που πρέπει να ανέρχεται το δημόσιο χρέος, συν ένας όρος ακόμη, που είναι το μέσο επιτόκιο των τριών χαμηλοτέρων επιτοκίων των χωρών της ΕΟΚ.

Οι τρόποι επίτευξης αυτών των στόχων με τον παρόντα Προϋπολογισμό είναι: Ο κλασικός, η αύξηση των εσόδων και η μείωση των δαπανών και η αύξηση του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος.

Η αύξηση των εσόδων παρατηρείται σε όλους τους προϋπολογισμούς που έχουμε συζητήσει μέχρι τώρα και αναφέρομαι ειδικότερα σε εκείνους οι οποίοι επιδιώκουν την επίτευξη των στόχων του Μάαστριχτ, για να είμαστε έτοιμοι να μπούμε στη ζώνη ΕΥΡΩ. Είναι η συνεχής υπερτίμηση των εσόδων και των εισπράξεων και η υποτίμηση των δαπανών. Αυτή, όμως, η μέθοδος μέχρι τώρα ποτέ δεν έχει επαληθευτεί και γι' αυτό όλοι οι απολογισμοί των ετών, αφού κλείσει δηλαδή το διαχειριστικό έτος, υστερούν κατά πολύ και στα έσοδα και είναι αυξημένες οι δαπάνες από τις προβλέψεις που έχουν γίνει. Δεν θέλω να αναφέρω παραδείγματα, δεν θέλω να κουράσω την Εθνική Αντιπροσωπεία με αριθμούς, αλλά είναι καταγεγραμμένοι και σε επίσημα και σε έγκυρα οικονομικά περιοδικά, αλλά και στους απολογισμούς που κάθε χρόνο διανέμονται στη Βουλή από το Υπουργείο Οικονομικών.

Το δεύτερο εργαλείο είναι η αύξηση του ΑΕΠ.

Η όποια αύξηση –και εγώ αμφισβητώ εάν υπάρχει πράγματι αύξηση, είναι μία πλασματική αύξηση του ΑΕΕ, υπολογιζόμενες στα έσοδα οι εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση, επομένως η πραγματική αύξηση του Α.Ε.Π. δεν υπερβαίνει τη μονάδα– οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι προϋπολογισμοί αυτοί δεν είναι ούτε ειλικρινείς, ούτε ακριβείς. Και το κυριότερο απ' όλα είναι ότι οποιαδήποτε αύξηση και αν υπάρξει, είναι τυχαία. Δεν ξέρει η Κυβέρνηση σε ποιο τομέα, στον πρωτογενή, στο δευτερογενή, στον τριτογενή, επιδιώκει αύξηση και σε ποιο κλάδο κάθε τομέα πρωτογενούς, δευτερογενούς ή τριτογενούς επιδιώκει αυτή η αύξηση η οποία προέρχεται. Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, αν πάνε καλά οι κλιματολογικές συνθήκες, έχουμε αύξηση στο σίτο. Είναι επιδίωξη της Κυβέρνησης; Αν έχουμε αύξηση στο λάδι, είναι επιδίωξη της Κυβέρνησης ή από τυχαία καιρικά γεγονότα έχουμε άλλοτε μέν αύξηση σε ένα προϊόν στον πρωτογενή τομέα και άλλοτε αύξηση σε άλλο; Το ίδιο συμβαίνει και με το δευτερογενή τομέα, ο οποίος βεβαίως είναι αποδιοργανωμένος και γνωρίζουμε τις νησίδες ερήμων αποβιομηχανοποιημένων ζωνών Λαύριο, Πάτρα κλπ., να μην αναφέρω πολλές περιπτώσεις, γιατί είναι πάμπολες και τις ξέρουμε όλοι.

Αν πράγματι είχαμε αύξηση στο δευτερογενή τομέα, που αναφέρει ο προϋπολογισμός, θα μπορούσε να μας πει ο Υπουργός ποιος κλάδος αυτού του τομέα είχε αύξηση και γιατί; Και ήταν επιδιώξιμο, επιθυμητό ή ήταν τυχαίο; Το ίδιο συμβαίνει και με τον τριτογενή τομέα. Η οποιαδήποτε αύξηση του ΑΕΠ δεν είναι ενταγμένη σε ένα πρόγραμμα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Είναι ένα πρόγραμμα της τύχης, δηλαδή, αφημένο στη λειτουργία των κανόνων της αγοράς και το ίδιο συμβαίνει και με τη διανομή και την αναδιανομή του ΑΕΠ, που πάλι αφήνεται στους κανόνες της ελεύθερης αγοράς.

Πού καταλήγω: Πρώτον, η Κυβέρνηση βαδίζει στα τυφλά και δεύτερον, δεν μπορεί –δεν θέλει με την πολιτική που εφαρμόζει– να επηρεάσει το επίπεδο ζωής των εργαζομένων των χαμηλών εισοδηματικά στρωμάτων. Άρα, η πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση είναι μία πολιτική καθαρά νεοφιλελεύθερη, μονεταριστική, η οποία δεν έχει άλλο στόχο, παρά, όπως είπα, την επίτευξη των στόχων του Μάαστριχτ. Εδώ θα επανέλθω.

Ο συζητούμενος προϋπολογισμός είναι αντιλαϊκός, είναι αντιαγροτικός, αντιεργατικός, αντιαναπτυξιακός, προϋπολογισμός εξαφάνισης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και τέλος προϋπολογισμός μονόπλευρης λιτότητας σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων. Είναι κοινωνικώς άδικος, με μία λέξη απάνθρωπος, όπως τον χαρακτήρισε μονολεκτικά ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Τσοβόλας.

Ειδικότερα –και θα δικαιολογήσω κάθε χαρακτηρισμό– ο προϋπολογισμός του 1998 είναι αντιαναπτυξιακός, γιατί πρώτον, η συνεχής επιβολή νέων φόρων και η αύξηση των υπαρχόντων για πέμπτη συνεχή χρονιά δεν βοηθάει στη δημιουργία υγιούς και σταθερού ανταγωνιστικού περιβάλλοντος, αλλά προπαντός δεν συνιστά σταθερούς κανόνες οικονομικής δραστηριότητας. Το επενδυτικό κλίμα δεν το διαταράσσει τόσο το ύψος της φορολογίας, όσο η αδιάλειπτη αλλαγή, τροποποίηση και μεταβολή της φορολογικής νομοθεσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να μνημονεύσω, χωρίς να αναπτύξω, τους νέους φόρους που εξήγγειλε με τον Προϋπολογισμό ότι θα επιβάλει η Κυβέρνηση. Άλλοι μεν είναι νέοι φόροι, άλλοι δε ισχύοντες αλλά αυξάνουν τα ποσοστά φορολογίας που επιβάλλουν αυτοί οι φόροι και είναι η λεγόμενη κρυφή φορολογία. Ίσως με τον τρόπο αυτό θέλει η Κυβέρνηση να δικαιολογήσει την εξαγγελία που είχε κάνει ο κύριος Πρωθυπουργός και ο παριστάμενος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, ότι δεν θα επιβληθούν νέοι φόροι για το 1998. Ας τους ακούσουμε:

Η αύξηση της μηνιαίας παρακράτησης του φόρου εισοδήματος των μισθωτών. Εδώ, αλλάζει ο τρόπος, αλλά κάτω από την αλλαγή του τρόπου παρακράτησης, υποκρύπτεται και νέα

φορολογία. Με αυτήν τη φορολογία, μαζί με την αύξηση της προείσπραξης επί του κυρίου φόρου φυσικών και νομικών προσώπων από πενήντα σε πενήντα πέντε, έχουμε –και το λέω με γνώση– αναγκαστικό άτοκο δάνειο και είναι η πρώτη φορά που η Κυβέρνηση το τολμά έτσι απροκάλυπτα, για να καλύψει τρύπες του προϋπολογισμού, σε τέτοιου είδους φορολογία.

Τρίτον, η αύξηση των τεκμηρίων διαβίωσης, αυτοκίνητα και σκάφη αναψυχής. Για τα σκάφη αναψυχής δεν κάνω λόγο, ίσως να είναι και δίκαιο αυτό που γίνεται, αλλά για την αύξηση του τεκμαρτού εισοδήματος στα ιδιωτικά αυτοκίνητα, θέλω να πω ότι είναι απαράδεκτη, διότι είναι γνωστό τοις πάσι ότι το ιδιωτικό αυτοκίνητο έχει γίνει εργαλείο ζωής, μετακίνησης, λόγω των κακών συγκοινωνιών που υπάρχουν στις μεγαλούπολεις, αλλά και αλλού και εργαλείο επαγγελματικής απασχόλησης.

Η αύξηση των αντικειμενικών κριτηρίων για φυσικά πρόσωπα που ασκούν κάποιο επιτήδευμα, είναι η αύξηση των αντικειμενικών κριτηρίων του μισθίου, το οποίο δημιουργεί τεχνητά εισοδήματα. Είναι τα λεγόμενα αντικειμενικά κριτήρια φορολογίας. Από αυτήν την αύξηση, τα ακίνητα θα ανατιμηθούν από 25% έως 50% και 60% σε ορισμένες περιοχές, δημιουργούνται τεχνητά εισοδήματα στους επαγγελματίες, στους μικρομεσαίους και μολονότι θα έχουν το ίδιο εισόδημα με πέρυσι, θα καταβάλουν αυξημένο φόρο από 20% έως 30%.

Η αύξηση των τελών κυκλοφορίας των αυτοκινήτων και των μοτοσυκλετών, των φορτηγών. Και στις δύο περιπτώσεις, είναι άδικο, διότι από τη μία πλήττονται οι επαγγελματίες και απο την άλλη πλήττονται οι μικρομεσαίοι, πολλοί εκ των οποίων που δεν έχουν ούτε καν εισόδημα και το κυριότερο συμβάλουν στη συμφόρηση της κυκλοφορίας και στην αύξηση της μόλυνσης του περιβάλλοντος, διότι όπως είναι γνωστό τα παπάκια είναι μέσο μετακίνησης που σε άλλα κράτη επιδοτείται, ενθαρρύνεται.

Επιβολή παγίου τέλους στα κινητά τηλέφωνα και αύξηση του φόρου κατανάλωσης καπνών. Εδώ είναι η αύξηση της έμμεσης φορολογίας.

Έχει και ορισμένες άλλες φορολογικές παρεμβάσεις. Μέχρι τώρα όσα ανέφερα πλήττουν τα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα, ενώ τώρα γίνεται μία προσπάθεια τάχα εξισορρόπησης.

Αυξάνει τη φορολογία στους τόκους των ομολόγων από 7,5% σε 10%. Επιβάλλει φορολογία εφάπαξ στο 40% των αποθεματικών των τραπεζών –καλώς γίνεται εδώ– και επιβάλλει φορολογία στις χρηματιστηριακές συναλλαγές. Εδώ όμως θα το καταβάλουν οι συναλλασσόμενοι. Περιλαμβάνει και τους μικρούς που είναι πολλοί και είναι συνήθως τα θύματα του Χρηματιστηρίου.

Αύξηση της φορολογίας του ενεργητικού στα αμοιβαία κεφάλαια από 0,2% σε 0,3%, αύξηση του συντελεστή φορολογίας των ανωνύμων εταιρειών που οι μετοχές τους δεν είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο από 35% σε 40% και τέλος, επιβάλλει φορολογία στα αποθεματικά των τεχνικών εταιρειών. Οι νέες φορολογίες πρέπει να είναι δεκατρείς.

Το 1/4 του προγράμματος των δημοσίων επενδύσεων –αναφέρομαι στο κεφάλαιο ότι ο προϋπολογισμός είναι αντανάπυξιακός– αντί να δαπανάται για νέα έργα –δεν αξιολογώ τα έργα που κατασκευάζονται– στην ουσία καλύπτει παλαιά χρέη των δημοσίων επιχειρήσεων, των ΔΕΚΟ προς την Κυβέρνηση σε τρίτους και εμφανίζονται ως κονδύλια για επενδύσεις, ενώ στην πραγματικότητα γίνεται τεχνητή αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου εταιρείας που ιδιοκτήτης είναι το ίδιο το κράτος. Αφ' ενός με αυτόν τον τρόπο το κράτος αγοράζει από τον εαυτό του μετοχές και αφ' ετέρου είναι και ένας τρόπος μείωσης του δημοσίου ελλείμματος και απόκλισης του δημοσίου χρέους, διότι στο δημόσιο έλλειμμα δεν φαίνονται καθόλου, διότι έρχονται από την Ε.Ο.Κ., καταγράφονται και φεύγουν εκεί και με το νέο λογιστικό σύστημα το ESA της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιτρέπεται να γίνεται αυτό.

Στη χώρα μας, όπως ξέρετε –και εμείς δεν είμαστε αντίθετοι ότι υπάρχουν πολλοί δημόσιοι φορείς, που πρέπει να υπάρχουν, διότι είναι στρατηγικής σημασίας– γίνεται αυτή η

μεταφορά κονδυλίων.

Επομένως, δεν είναι ειλικρινές το κονδύλιο του δημοσίου ελλείμματος και το δημόσιο χρέος δεν εμφανίζεται, όπως είναι στην πραγματικότητα. Γι' αυτό και ισχυριζόμαστε ότι το δημόσιο χρέος δεν είναι μόνο τριάντα εννέα τρισεκατομμύρια τριακόσια δισεκατομμύρια (39.300.000.000.000) δραχμές, αλλά είναι γύρω στα σαράντα τρισεκατομμύρια (40.000.000.000.000) με σαράντα δύο τρισεκατομμύρια (42.000.000.000.000) δραχμές.

Η μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων, η υπερφορολόγηση των μισθωτών και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων οδηγεί στη μείωση της κατανάλωσης της εγχώριας παραγωγής προϊόντων με έμμεση συνέπεια τη μείωση της ζήτησης, που οδηγεί στη μείωση της προσφοράς και στο κλείσιμο των μικρομεσαίων παραγωγικών μονάδων, την αύξηση της ανεργίας και ο φαύλος κύκλος συνεχίζεται. Αυτό περαιτέρω οδηγεί στην αύξηση της ανεργίας και κατά συνέπεια στην περαιτέρω μείωση της κατανάλωσης. Και αναπαράγεται αυτός ο φαύλος κύκλος με τελικό αποτέλεσμα τη στασιμότητα της ανάπτυξης και της αύξησης των εισαγομένων προϊόντων. Εδώ θα επανέλθω.

Ο προϋπολογισμός είναι αντιλαϊκός, γιατί επιβάλλει φόρους –τους απαρίθμησα, δεκατρείς– που πλήττουν τα ευρέα λαϊκά στρώματα. Η αύξηση των μισθών και συντάξεων σε ποσοστό 2,5% ενώ ο πληθωρισμός κατά τους υπολογισμούς της Κυβέρνησης τρέχει από 3,70% έως 4,5%, μειώνει ακόμα περισσότερο την αγοραστική δύναμη της μεγάλης πλειονότητας του πληθυσμού.

Η μείωση των κονδυλίων που καλύπτουν κοινωνικές ανάγκες νοσοκομειακής και κοινωνικής περίθαλψης πλήττει τη μεγάλη μερίδα του πληθυσμού. Αναφέρομαι στη μειωμένη επιχορήγηση στο ΙΚΑ και στα νοσηλευτικά ιδρύματα που καλύπτουν τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού συνταξιοδοτικώς και από νοσηλευτική και φαρμακευτική περίθαλψη. Μνημονεύω απλώς τον πίνακα 5.2 στη σελίδα 107 του συζητούμενου προϋπολογισμού.

Ο προϋπολογισμός είναι αντιαγροτικός, γιατί αντί να αυξήσει τις δαπάνες για τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, τις μειώνει. Το σύνολο των κονδυλίων του τακτικού προϋπολογισμού και του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για τη γεωργία αυξήθηκε το 1997 έναντι του 1996 κατά 14,8%. Το 1998 προβλέπεται μείωση κατά 1,4%, δηλαδή μείον 1,4%.

Ακόμη και αν προσθέσουμε τις ενισχύσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση στη γεωργία, εκτός των δαπανών για τον Ο.Γ.Α. και ΕΛ.Γ.Α. δεν πρόκειται να σημειωθεί καμία αύξηση το 1998 έναντι του 1997. Με πληθωρισμό που προβλέπεται στο ύψος από 4,5% έως 5% σε ετήσιο επίπεδο, είναι σαφές ότι η θέση των αγροτών θα χειροτερεύσει το 1998.

Ο προϋπολογισμός είναι αντεργατικός, γιατί πρώτον μειώνει το εισόδημα των μισθωτών και συνταξιούχων η εισοδηματική πολιτική που εξαγγέλλεται ότι θα ακολουθήσει η Κυβέρνηση, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό. Προβλέπει αυξήσεις στο δημόσιο τομέα, δημοσίους υπαλλήλους κάθε είδους, που δεν θα ξεπερνούν για όλο το 1998 το 2,5%, ενώ είναι γνωστό ότι ο πληθωρισμός με τις δικές τους προβλέψεις δεν πρόκειται να πέσει κάτω από το 3,7%.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μία ειδική μνεία. Σήμερα οι άνδρες των Σωμάτων Ασφαλείας διαδήλωναν και ζητούσαν αυξήσεις. Πιστεύω, ότι το αίτημά τους είναι δίκαιο και αυτό αφορά και τους στρατιωτικούς, διότι όπως θα γνωρίζετε ή όπως θα ενθυμείστε, με το μισθολόγιο που ψηφίσαμε στις αρχές του λήγοντος έτους δόθηκαν κάποιες αυξήσεις στους άνδρες των Σωμάτων Ασφαλείας και στους στρατιωτικούς, οι οποίες στα κατώτερα βαθμολογικά κλιμάκια ήταν σχεδόν μηδενικές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**).

Ακούστε όμως. Δεν προβλέπεται καμία αύξηση για το 1998, ούτε καν αυτό το 2,5% που προβλέπεται για τους υπόλοιπους δημοσίους υπαλλήλους. Αυτό το θεωρούμε απαράδεκτο, το θεωρούμε θα έλεγα δίκην ποινής εναντίον των ανδρών των Σωμάτων Ασφαλείας.

Εμείς ζητάμε από την Κυβέρνηση να δηλώσει τώρα ότι οι άνδρες των Σωμάτων Ασφαλείας και του Στρατού θα πάρουν τουλάχιστον την ισχνή αύξηση του 2,5% για το 1998.

Επιπλέον ζητάμε για τους άνδρες των Σωμάτων Ασφαλείας να τους καταβάλλεται η υπερωριακή νυχτερινή απασχόληση και όταν εργάζονται σε εξαιρέσιμες ημέρες τα ανάλογα επιδόματα. Δεν βλέπουμε το λόγο γιατί να υπάρχουν αυτές οι διακρίσεις. Πέρασε η εποχή που οι άνδρες των Σωμάτων Ασφαλείας ήταν πραιτωριανοί, που έτσι τους είχαν καταντήσει οι κυβερνήσεις της δεξιάς οι μετεμφυλιοπολεμικές. Σήμερα πρέπει να έχουν το ίδιο καθεστώς, τουλάχιστον μισθολογικά, με όλους τους υπόλοιπους δημοσίους πολιτικούς υπαλλήλους.

Η ίδια εισοδηματική πολιτική, δηλαδή της αύξησης του 2,5%, η Κυβέρνηση υποδεικνύει να εφαρμοσθεί και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και εύχεται να εφαρμοσθεί στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας.

Έτσι εξ'αρχής το εισόδημα των μισθωτών και συνταξιούχων κάθε είδους, θα μειωθεί τουλάχιστον κατά 1,7%-2% μονάδες. Οι αμοιβές των συντελεστών της παραγωγής, κεφάλαιο, έδαφος, εργασία, είναι δυσαναλόγως αναντίστοιχες με τη συμβολή κάθε συντελεστή στην παραγωγή της μονάδας προϊόντος. Η αμοιβή της εργασίας ανά μονάδα προϊόντος κυμαίνεται μεταξύ 17%-20% στη χώρα μας, ενώ στις αναπτυγμένες χώρες, αυτή κυμαίνεται μεταξύ 30%-35%, ενώ η αμοιβή του κεφαλαίου ανά μονάδα προϊόντος ανέρχεται στη χώρα μας γύρω στο 45%-55%.

Παρά τα ανωτέρω στον Προϋπολογισμό τίθεται στόχος μείωσης του κόστους της συμβολής της εργασίας στη μονάδα του προϊόντος, για να καταστεί η ελληνική οικονομία ανταγωνιστική. Κι αυτό το βαπτίζουν -για να αποπροσανατολίσουν τους εργαζομένους- αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας στα επίπεδα των ανεπτυγμένων χωρών. Αλλά, όπως γνωρίζουμε όλοι μας, δεν υπάρχει αντιστοιχία αμοιβών εργαζομένων εν Ελλάδι και στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί αυτές είναι χώρες συγκρίσιμες μαζί μας, αφού στην ίδια χωρεία αυτών των χωρών βρισκόμαστε. Επιδίδουν δηλαδή περαιτέρω μείωση της αμοιβής της εργασίας ανά μονάδα παραγομένου προϊόντος, χωρίς να γίνεται καθόλου λόγος για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας με μείωση της αμοιβής του κεφαλαίου αν και αυτή ακόμη εξακολουθεί να είναι παράγοντας συνετελεστής της παραγωγής.

Ο Προϋπολογισμός του 1998 είναι προϋπολογισμός εξαφάνισης και στραγαλισμού των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Εδώ θέλω να είμαι ολιγότερο εκτενής. Με την αύξηση των αντικειμενικών τιμών των ακινήτων, όπως είπα και προηγουμένως, δημιουργούνται τεχνητά αυξημένα εισοδήματα στους μικρομεσαίους και στους ελεύθερους επαγγελματίες, γιατρούς, δικηγόρους, μηχανικούς και όσοι άλλοι φορολογούνται με τον ίδιο τρόπο, εφόσον με τα αντικειμενικά κριτήρια φορολόγησής τους όταν αυξάνει ο συντελεστής του μισθώματος των ακινήτων, όπου είναι εγκατεστημένη η επιχείρησή τους, αυξάνει και το εισόδημά τους το φορολογητέο, καθόσον ο συντελεστής αυτός είναι ο κυριότερος από τους άλλους συντελεστές υπολογισμού του εισοδήματός τους.

Δεύτερον, η συνέχιση φορολόγησης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων εταιρικής μορφής, ομόρρυθμης και ετερόρρυθμης εταιρείας, με τον ίδιο συντελεστή φορολόγησης των προσωπικών επιχειρήσεων, φυσικά πρόσωπα, που είναι 35%, αντί να οδηγεί σε συγχωνεύσεις μικρών επιχειρήσεων εταιρικής μορφής, και προσωπικής, οδηγεί στη διάλυση -και όταν γίνονται συγχωνεύσεις γίνονται και πιο ανταγωνιστικές, πιο παραγωγικές, γίνεται καλύτερη εκμετάλλευση των συντελεστών της παραγωγής με όλες τις συνέπειες της μείωσης του κόστους κλπ., με την εκμετάλλευση όλων των συγκριτικών πλεονεκτημάτων τέτοιου είδους μεγέθους παραγωγικής μονάδας και επιχείρησης- για να αποφύγουμε την υπέρμετρη φορολόγηση.

Και έτσι, όπως είπα, δεν οδηγούμαστε σε ενδυνάμωση του παραγωγικού δυναμικού της μικρομεσαίας επιχείρησης που πρέπει να σημειωθεί ότι είναι η μόνη έξοδος από την

οικονομική κρίση και γι αυτό και το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα στην ιδιωτική του διακήρυξη, αλλά και στο πρόγραμμα που έχει καταρτίσει, λέγει, ότι η διέξοδος και ο μοχλός ανάπτυξης κοινωνικής οικονομικής για την Ελλάδα, είναι η μικρή και η μεσαία επιχείρηση.

Όλα συνηγορούν για τη στήριξη της μικρής και μεσαίας επιχείρησης. Άλλωστε, αυτό το είχε πει πριν από πολλά χρόνια ο Καλμπρέιν, ότι πολλοί προέβλεπαν τη δημιουργία μεγάλων επιχειρήσεων, ιδίως στις ΗΠΑ. Ήταν ο Γκαλμπρέιν μπροστά από τριάντα χρόνια, που είπε ότι όσο και αν μεγενθύνεται η οικονομία και δημιουργούνται μεγάλες μονάδες παραγωγικές, πάντα θα υπάρχει χώρος για την ύπαρξη μικρής και μεσαίας επιχείρησης. Και σήμερα στην εποχή μας, αυτό επαληθεύεται. Ειδικότερα για την Ελλάδα είναι μόνο η μικρή και μεσαία επιχείρηση που μπορεί να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης, διότι με την υπάρχουσα κατάσταση είναι η ραχοκοκκαλιά της παραγωγικής μηχανής στη χώρα μας.

Δεύτερον, η μικρή και μεσαία επιχείρηση έχει ελληνική ιθαγένεια. Έχει αποκλειστικά ελληνικά κεφάλαια, 100%. Αυξάνει την απασχόληση. Δηλαδή, εάν το ίδιο κεφάλαιο επενδυθεί σε μια μικρή ή μεσαία επιχείρηση και σε μια μεγάλη, ο αριθμός δημιουργίας θέσεων απασχόλησης θα είναι ένα προς δύο και πολλές φορές δύο προς τρία.

Επομένως, λύνει και το θέμα της ανεργίας αποτελεσματικότερα, γρηγορότερα απ'ό,τι μεγάλου μεγέθους επιχειρήσεις. Θα αυξηθούν οι εξαγωγές, διότι μια μικρή και μεσαία επιχείρηση σκοπεύει να καλύψει εγχώριες ανάγκες, πολλές φορές όχι πανελλαδικές και περιφερειακές και έχοντας το συγκριτικό πλεονέκτημα μικρά βάρη ασφάλισης, κόμιστρα κλπ. στον καταναλωτή είναι και ανταγωνιστικότερη και η ποιότητα των προϊόντων καλύτερη. Δηλαδή, για τη χώρα μας είναι το βέλτιστο μέγεθος παραγωγικής μονάδας η μικρή και μεσαία επιχείρηση.

Ο Προϋπολογισμός είναι κοινωνικά άδικος, γιατί περιορίζει τις κοινωνικές παροχές. Μνημόνευσα και παραπάνω, το επαναλαμβάνω για να θεμελιώσω αυτό το χαρακτηρισμό ότι οι κοινωνικές δαπάνες περιορίζονται στον τακτικό Προϋπολογισμό για το Ι.Κ.Α. στο 5% για το 1998 από το 4,7% που ήταν το 1997. Δηλαδή, έχουμε μια αύξηση 0,3% που δεν καλύπτει καν τον πληθωρισμό, πίνακας 5,2 σελίδα 107. Το ίδιο συμβαίνει και με τις δαπάνες για επιχορηγήσεις στα νοσηλευτικά ιδρύματα από 32,1% που ήταν το 1997, φέτος περιορίζεται στο 4,7%, στην ίδια σελίδα, στον ίδιο πίνακα. Το ίδιο συμβαίνει και για τα επιδόματα των πολυτέκνων. Ακούστε εδώ ένα τρικ, ένα κόλπο που γίνεται στον Προϋπολογισμό. Το κονδύλιο που προβλέπεται για δαπάνες των επιδομάτων των πολυτέκνων για το 1998 είναι εκατόν είκοσι δισεκατομμύρια (120.000.000.000) δραχμές, ενώ το αντίστοιχο για το 1996 ήταν εκατόν είκοσι έξι δισεκατομμύρια (126.000.000.000) δραχμές. Αν ληφθεί υπόψη ότι ο Προϋπολογισμός το 1998 θα είναι 4,5% πάντα με τις προβλέψεις της Κυβέρνησης και το γεγονός ότι στα εκατόν είκοσι δισεκατομμύρια (120.000.000.000) δραχμές του 1998 περιλαμβάνονται και καθυστερημένες καταβολές επιδομάτων στους πολυτέκνους κατά τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) δραχμές, είναι προφανές ότι τα επιδόματα των πολυτέκνων κατά το 1998 θα είναι χαμηλότερα του 1996 πάνω από 10% έως 14%.

Και θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό: Γιατί καθυστερούν οι καταβολές των επιδομάτων των πολυτέκνων; Μήπως οι πολύτεκνοι έχουν την πολυτέλεια να περμένουν, δηλαδή, να πιστώνουν το κράτος; Εάν είχαν τέτοια πολυτέλεια, δεν χρειάζεται το επίδομα για τις πολύτεκνες οικογένειες.

Αλλά αυτό και μόνο δείχνει την κοινωνική ευαισθησία της Κυβέρνησης, έναντι ομάδων που χρίζουν στοργής και θαλπωρής και για καθαρά κοινωνικούς λόγους, αλλά και περισσότερο καθαρά για εθνικούς λόγους, εφόσον η Ελλάδα αντιμετωπίζει ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα, το δημογραφικό, το οποίο είναι πρόβλημα που άπτεται και με την οικονομία και με τον κοινωνικό ιστό και με την φύλαξη των συνόρων και με τη μη εγκατάλειψη περιοχών ορεινών,

νησιωτικών, παραμεθορίων.

Και μόνο γι'αυτούς τους λόγους θα έπρεπε να προκαταβάλλεται και όχι να καταβάλλεται μετά από ένα χρόνο το επίδομα για τους πολύτεκνους.

Το συνολικό ποσό που θα διατεθεί για την παιδεία το 1998 –και γι' αυτό αναφέρω ότι ο Προϋπολογισμός είναι κοινωνικά άδικος, απάνθρωπος, όπως είπε ο Πρόεδρος μας– αντιπροσωπεύει το 3,52% του ΑΕΠ έναντι 3,56% του 1997. Και από την άλλη εξαγγέλλει η Κυβέρνηση μεγάλες μεταρρυθμίσεις και γενναίες για τη παιδεία. Με ποια κονδύλια, κύριοι συνάδελφοι και κύριοι παριστάμενοι Υπουργοί;

Με τις μειωμένες όμως δαπάνες του Προϋπολογισμού, γι' αυτούς τους τομείς, δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνικό κράτος. Είναι όμως σε όλους γνωστό ότι πρώτος στόχος κάθε φιλελεύθερης πολιτικής είναι η συρρίκνωση του κράτους–πρόνοιας, κάτι που δεν μπορούσε να αποφύγει η Κυβέρνηση αν ήθελε να είναι συνεπής με τις διακηρύξεις και πρακτικές της.

Για μεν τη Νέα Δημοκρατία αναγνωρίζω και υπολήπτομαι διότι έχει το θάρρος να διακηρύσσει ότι είναι ένα κόμμα νεοφιλελεύθερο. Βέβαια, και εκεί μέσα υπάρχουν διακρίσεις, άλλοι είναι άκρως νεοφιλελεύθεροι, μονεταριστές με ρηγκανισμό και θατσερισμό, άλλοι δέχονται και κάποια παρέμβαση κρατική...

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Φιλελεύθερη είναι η Νέα Δημοκρατία όχι νεοφιλελεύθερη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: ... για άσκηση κοινωνικής πολιτικής.

Θα ήθελα τώρα να ρωτήσω πού τοποθετεί η Κυβέρνηση εαυτήν. Η εξαγγελθείσα φορολογική πολιτική με τον Προϋπολογισμό του 1998 δικαίως μπορεί να χαρακτηρίσει τη Κυβέρνηση ως κυβέρνηση των φόρων. Προηγούμενως κατέγραψα δεκατρείς φόρους. Γιατί τα περισσότερα από τα εξαγγελθέντα φορολογικά μέτρα που πρόκειται να λάβει πλήττουν ευθέως τα ευρέα εισοδηματικά χαμηλά λαϊκά στρώματα.

Με τους παραπάνω φόρους και τις διάφορες μεθοδεύσεις είσπραξης τους, η Κυβέρνηση θέλει και προσπαθεί να καλύψει τις διάφορες μαύρες και άλλων χρωμάτων τρύπες του διάτρητου και μη ειλικρινούς προϋπολογισμού του 1998, όπως άλλωστε έκανε και με τους Προϋπολογισμούς των προηγούμενων έξι ή επτά ετών που προεμνημόνευσα, αρχίζοντας την ομιλία μου.

Κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν δε τη χρονική διάρκεια περιλαμβάνονται και οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας.

Θα ήθελα τώρα να κάνω και ορισμένες επισημάνσεις. Η πρώτη είναι ότι μέχρι τώρα η Κυβέρνηση επαίρεται ότι πέτυχε τη μείωση του πληθωρισμού. Πράγματι είναι αυτό γεγονός, διότι έχει επέλθει κάποια πτώση του πληθωρισμού.

Η πρώτη παρατήρηση είναι ότι όταν ο πληθωρισμός είναι μεγάλος π.χ. 150%, ο ρυθμός πτώσης του δεν είναι κατά μονάδα, αλλά κατά δεκάδες. Μπορεί να πέσει σε ένα χρόνο και πενήντα μονάδες, κάτι που έγινε και εδώ που από το 24% κατέβηκε στο 8% πέρσι σε μέσο ετήσιο επίπεδο και φέτος είναι γύρω στο 6% μέσο ετήσιο επίπεδο.

Αυτό όμως που δεν προέβλεψε η Κυβέρνηση –το οποίο θα επισημάνω και θα ήθελα κάποια απάντηση– είναι ότι ήδη φθάσαμε στο σκληρό πυρήνα του πληθωρισμού. Και όταν λέμε σκληρό πυρήνα του πληθωρισμού σημαίνει ότι με το υπάρχον εμπορικό ισοζύγιο από τη μια μεριά, το οποίο όπως ξέρετε όλοι είναι παθητικό, δηλαδή, οι εξαγωγές καλύπτουν μέρος, γύρω στο 1/3 των εισαγωγών και από την άλλη όταν υπάρχει πάλι το παθητικό ισοζύγιο εξωτερικών πληρωμών, που σημαίνει ότι οι εκροές σε συνάλλαγμα από εισαγωγές προϊόντων και υπηρεσιών από τη μια και οι εισροές σε συνάλλαγμα που προέρχονται από προϊόντα και υπηρεσίες που εξαγούμε έχουν παθητικό αποτέλεσμα –έστω και αν από εδώ και πέρα αυτά τα παθητικά ελλείμματα του ισοζυγίου εξωτερικών πληρωμών δεν αυξάνονται πολύ λόγω των εισροών των ευρωπαϊκών κονδυλίων από το δεύτερο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης, αλλά όταν πάψουν αυτές οι εισροές θα έχουμε το ίδιο αποτέλεσμα– και την συνέχιση της ίδιας οικονομικής πολιτικής με σταθερό οικονομικό κλίμα και όχι με εκρήξεις χρηματιστηριακές, όπως

περάσαμε πριν από ένα μήνα, ο πληθωρισμός θα μειώνεται κατά μονάδα δεκαδική, δηλαδή, θα έχουμε 5,2, 4,9 κ.ο.κ.

Δεν θέλω να κάνω περισσότερη ανάλυση, αν και έχω χρόνο, αλλά θέλω να πω: αυτό που οφείλεται; Οφείλεται στη μείωση της παραγωγικότητας στο μη εκσυγχρονισμό της παραγωγικής διαδικασίας στην μη επένδυση στην παραγωγική διαδικασία. Γίνονται όντως επενδύσεις στη χώρα μας, αλλά γίνονται επενδύσεις που έμμεσα, δευτερευόντως και τριτευόντως μπορούν να επηρεάσουν. Γίνονται δηλαδή στις μεταφορές, σε λιμάνια, σε αεροδρόμια, αυτοκινητόδρομους, στα τρένα που δεν ξεκίνησε ακόμη ο εκσυγχρονισμός τους, βρισκόμαστε στο καθεστώς του Τρικούπη του περασμένου αιώνα, ιδίως στην Πελοπόννησο. Αυτό σημαίνει ότι τα ελληνικά προϊόντα δεν θα είναι ποτέ ανταγωνιστικά. Άρα θα έχουμε αύξηση των εισαγωγών, κλείσιμο εγχωρίων παραγωγικών μονάδων ή μετανάστευση στις γειτονικές χώρες Βουλγαρία, Σκόπια, Αλβανία, πράγμα που έχει γίνει. Επομένως θα έχουμε και αύξηση της ανεργίας πάλι με την αύξηση των εισαγωγών, με τη μείωση της παραγωγής ή από τη μεταφορά ελληνικών επιχειρήσεων στις γειτονικές χώρες. Έτσι αυτό το πρόβλημα του ισοζυγίου πληρωμών, όπως το ανέπτυξα εν τάχει, θα είναι το σημείο όπου δεν θα σπάει ο πυρήνας μείωσης του πληθωρισμού. Θα είναι ο πρώτος ύφαλος που θα εμποδίσει στο να μην πετύχουμε τη σύγκλιση, έστω και αν ήταν επιθυμητός στόχος από το δικό μας χώρο, διότι εμείς είμαστε εναντίον της ονομαστικής σύγκλισης, της πραγματικής ναι. Επαναλαμβάνω ότι ούτε την ονομαστική σύγκλιση δεν θα πετύχει η Κυβέρνηση, διότι έχει μπλέξει στο σκληρό πυρήνα του πληθωρισμού που δεν θα σπάσει, εκτός αν αλλάξει πολιτική.

Το δεύτερο που θέλω να επισημάνω είναι ότι ένας ευρύτερος προβληματισμός που υπάρχει είναι ο εξής: Έστω ότι θα μπορούμε το 2001 στο EURO. Πώς θα το διατηρήσουμε. Για να μείνουμε μέσα στο EURO πρέπει να τηρούμε ορισμένους δείκτες τους οποίους φυσικά δεν θα επιβάλλουμε εμείς, ούτε θα τους επηρεάζουμε. Θα τους υπαγορεύει η Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα. Όντας ασθενής η οικονομία μας θα ποδηγετείται, θα χειραγωγείται από αποφάσεις που θα λαμβάνονται αλλού.

Και τότε δεν θα μπορεί να αλλάξει και εσωτερική οικονομική πολιτική. Δηλαδή, με άλλους τρόπους να επιτύχει τη συγκράτηση των μακροοικονομικών δεικτών της οικονομίας μας, για να μπορεί να είναι στη ζώνη του EURO. Αυτό είναι το ένα. Αλλά έστω ότι αυτό το πετύχαμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εφ'όσον όλοι πιπιλίζουμε σαν την καραμέλα τη λέξη παγκοσμιοποίηση ή οικουμενοποίηση της οικονομίας και της αγοράς, για να σταθεί το ΕΥΡΩ –ήδη το καμπανάκι το χτύπησε προχθές ο Αμερικανός νομπελίστας οικονομολόγος Φρίντμαν, που είπε ότι δεν θα σταθεί το ΕΥΡΩ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μονεταριστής.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Ναι, μονεταριστής.

Και όντως, δεν θα σταθεί. Γιατί δεν θα μπορέσει η Ευρώπη, σαν οικονομική οντότητα, να ανταγωνιστεί ομοειδή προϊόντα, παραγόμενα τόσο στην Ιαπωνία, στον έναν πόλο της ανατολής, όσο και στον άλλο πόλο της δύσης, που είναι οι ΗΠΑ. Και για να μπορέσει να σταθεί η Ευρώπη με το ΕΥΡΩ, χωρίς να απεμπολήσει τον ευρωπαϊκό πολιτισμό της –και λέγοντας "ευρωπαϊκό πολιτισμό", εννοώ εγώ πρώτον, την κατάκτηση των εργασιακών σχέσεων, που έχουν οι Ευρωπαίοι εργάτες, οκτάωρα, υπερωρίες, νυχτερινά, κοινωνική ασφάλιση, που είναι πολύ άγνωστα σε εμβρυακή κατάσταση και στην Αμερική και στην Ιαπωνία– πρέπει να έχει τις ίδιες εργασιακές και κοινωνικές ασφαλιστικές σχέσεις με τους δύο αυτούς πόλους, που θα είναι ανταγωνιστές της.

Τότε όμως που πάμε; Αυτό θέλουμε; Τότε, πού θα είμαστε σαν Ευρώπη, όχι ως γεωγραφικός τόπος, αλλά ως πολιτιστικός; Και είπα πως όταν λέμε "Ευρώπη", δεν εννοούμε την ήπειρο Ευρώπη, εννοούμε τον πολιτισμό της Ευρώπης. Γι' αυτό λένε πολλοί, και εμείς "είμαστε Ευρωπαίοι". Προσδιορίζομαστε πολιτιστικά και όχι γεωγραφικά.

Έτσι λοιπόν ή θα πρέπει να έρθουμε στα ίδια επίπεδα σχέσεων εργασίας και αμοιβών και ασφάλισης με τους δυο ανταγωνιστές πόλους ή θα πρέπει να προσφύγουμε στον απομονωτισμό. Εάν αποφύγουμε τον απομονωτισμό, ανοίξουμε τα σύνορα και άρα, σπάσουμε τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, την τέως GATT, και τα εισαγόμενα στην Ευρώπη προϊόντα να έχουν δασμούς, ώστε να φτάνουν το κόστος παραγωγής των ομοειδών προϊόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε μόνο θα σταθεί το ΕΥΡΩ, αλλιώς θα καταρρεύσει.

Το ένα είναι αυτό, το οποίο δεν ξέρω κατά πόσο απασχολεί την Κυβέρνηση, ως μέλος ισότιμο στα διάφορα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το δεύτερο, που θέλω να θίξω, και τελειώνω, είναι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η πολιτική, που άσκησε η Ευρώπη μέχρι τώρα –το γνωρίζουμε όλοι, άλλοι δεν θέλουν να το ομολογήσουν, άλλοι δεν θέλουν να το πιστέψουν– είναι πολιτική του κεφαλαίου με δυο λόγια. Εάν είχε ευαισθησίες για τους εργαζόμενους, για τα λαϊκά στρώματα, θα το έδειχνε.

Στο Λουξεμβούργο, πριν ένα μήνα, λήφθηκε απόφαση να παρθούν μέτρα μείωσης της ανεργίας, τουτέστιν αύξηση της απασχόλησης. Και η ελληνική Κυβέρνηση δεν αντέδρασε. Το είπε προχθές ο κύριος Πρωθυπουργός στη συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είπε ότι: "Ναι, πήραμε απόφαση να μειώσουμε την ανεργία, να αυξήσουμε την απασχόληση, αλλά αυτό αφήνεται" –ακούστε– "στις εθνικές κυβερνήσεις των κρατών-μελών."

Όμως για τους δείκτες της Συνθήκης του Μάαστριχτ δεν αφήνεται στις εθνικές κυβερνήσεις. Οι στόχοι προσδιορίζονται κεντρικά: "Θέλω 3% πληθωρισμό, 3% έλλειμμα στο ΑΕΠ, 60% δημόσιο χρέος στο ΑΕΠ. Και από εκεί και πέρα, εσύ διάλεξε την πολιτική που οδηγεί στην επίτευξη των στόχων, που υποδείχθηκε και εγκρίθηκε κεντρικά από την Ευρωπαϊκή Ένωση."

Δεν γίνεται το ίδιο, ούτε θέτει στόχους μείωσης της ανεργίας στο 5% και από εκεί και πέρα, η εθνική Κυβέρνηση και με επιδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να πετύχει αυτό το στόχο. Λέει, ναι, πρέπει να μειωθεί η ανεργία, αλλά είναι θέμα δικό σου.

Να, λοιπόν, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδίως το Μάαστριχτ, δεν εξυπηρετεί τα ευρύτερα λαϊκά στρώματα, τους ευρωπαίους εργαζόμενους. Γι'αυτό λέμε εμείς "ναι, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι στη Συνθήκη του Μάαστριχτ, όχι στη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ", που είναι επανάληψη της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Εάν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αναλάβει το βάρος να επιλύσει και κοινωνικά προβλήματα και ιδίως της απασχόλησης, τότε πράγματι, οι λαοί θα την απορρίψουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τους τελευταίους προβληματισμούς μου ήθελα να επισημάνω δύο πράγματα: Πρώτον, ότι ο Προϋπολογισμός όπως παρουσιάζεται είναι ένα μετέωρο βήμα, είναι ένα βήμα στον αέρα. Γιατί; Γιατί έχει μία κοντόφθαλμη προοπτική ενός έτους. Ούτε συνδέεται με το παρελθόν ούτε με το μέλλον.

Συμφωνώ με τον κ. Δραγασάκη, αλλά εγώ το είπα διαφορετικά. Είπα ότι εάν δεν υπάρχει οικονομικό πρόγραμμα ανάπτυξης, πενταετούς, εξαετούς ή τετραετούς διάρκειας, οι προϋπολογισμοί κάθε χρόνο αποτελούν βήματα επίτευξης προεπιλημμένων και προσδιορισμένων στόχων.

Να καθοριστούν ποιοι κλάδοι, ποιοι τομείς και ποιες περιφέρειες θα επιλέξουμε. Τότε θα έλεγα, ναι. Γι'αυτό λέω ότι ο Προϋπολογισμός είναι μία πράξη ρουτίνας, διότι πρέπει να ψηφίσουμε έναν προϋπολογισμό, εφόσον έτσι το επιβάλλει το Σύνταγμα και να επιτύχουμε τους στόχους. Και δεν έχει προοπτική ούτε ενός έτους. Γι'αυτό είπα ποιοι τομείς αυξήθηκαν και γιατί. Ήταν επιθυμητοί ή όχι; Ναι, ήταν απλώς επιλογή λειτουργίας των κανόνων της ελεύθερης αγοράς.

Εμείς είμαστε εναντίον αυτής της πολιτικής, γι'αυτό καταψηφίζουμε όλο τον Προϋπολογισμό, εκτός από τις δαπάνες για την εθνική άμυνα, διότι πιστεύουμε ότι κάθε δαπάνη για την εθνική άμυνα αποτελεί εύλογη θυσία, διότι αν δεν υπάρχει

πατρίδα, δεν υπάρχει χώρος να ασκήσεις οποιαδήποτε πολιτική, είτε φιλολαϊκή είτε φιλοκαπιταλιστική.

Πρέπει πρώτα να έχεις πατρίδα και μετά κάνε και κοινωνική και φιλεργατική και φιλολαϊκή πολιτική. Γι'αυτό εμείς λέμε ναι, στις δαπάνες της εθνικής άμυνας, όχι σε όλα τα άλλα κονδύλια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΔΗ.Κ.ΚΙ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Δημήτριος Τσοβόλας ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για τον Προϋπολογισμό το Βουλευτή κ. Ιωάννη Δημαρά.

Ο ειδικός εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Δημήτριος Σαρρής έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κύριο χαρακτηριστικό του νέου κρατικού Προϋπολογισμού είναι εκείνο της σύγκλισης της οικονομίας μας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ενιαίο νόμισμα ΕΥΡΩ.

Για πρώτη φορά το 1998 η Ελλάδα θα βρίσκεται σε καλύτερη δημοσιονομική θέση από άλλες ευρωπαϊκές χώρες, δείχνοντας έτσι, όχι μόνο τη θέληση, αλλά και τη δυνατότητά της να συμμετάσχει στο ενιαίο νόμισμα.

Το κρατικό έλλειμμα το 1998 προβλέπεται να είναι μόλις 2,4% του ΑΕΠ, χαμηλότερο δηλαδή από το 3% που απαιτεί η Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Το δημόσιο χρέος θα πέσει κάτω από το 110% του ΑΕΠ το 1997 και ακόμα περισσότερο το επόμενο έτος. Ο δε πληθωρισμός που μειώθηκε τον περασμένο μήνα στο 4,7% από το 12% που ήταν στο τέλος του '93, πιστεύουμε ότι θα πέσει στο 2,5%.

Αυτοί είναι οι απαραίτητοι στόχοι, για να μπορέσει μία οικονομία να εισέλθει στο ενιαίο νόμισμα και γι' αυτό ο προϋπολογισμός που συζητάμε έχει κύριο χαρακτηριστικό εκείνο της σύγκλισης της ελληνικής με την ευρωπαϊκή οικονομία.

Είναι αξιοσημείωτο ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση στις προβλέψεις της, που δόθηκαν πρόσφατα στη δημοσιότητα, χαρακτήρισε αυτήν την πρόοδο της ελληνικής οικονομίας σαν τη σημαντικότερη στις χώρες – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης την περίοδο αυτή.

Το αποτέλεσμα αυτό στηρίζεται κυρίως στη συνεπή άσκηση της οικονομικής πολιτικής, στη βελτίωση του οικονομικού κλίματος και στη θεαματική άνοδο των δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων, οι οποίες δέχθηκαν την ευμενή επίδραση από το χαμηλότερο χρηματοδοτικό κόστος και από την αξιοποίηση και προώθηση των πόρων των κοινωνικών διαρθρωτικών ταμείων.

Χαρακτηριστικό αυτής της προσπάθειας, που καταβάλλει η χώρα μας, αποτελεί το γεγονός ότι ενώ τα τελευταία τέσσερα χρόνια οι άλλες χώρες – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μείωσαν τον πληθωρισμό κατά 2 (δύο) εκατοστιαίες μονάδες, η Ελλάδα πέτυχε μείωση 7,3 (επτά κόμμα τριών) εκατοστιαίων μονάδων.

Όσον αφορά στο έλλειμμα του δημόσιου τομέα, ενώ η μείωση στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 2,6 εκατοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ, στην Ελλάδα η μείωση είναι 9,6 εκατοστιαίες μονάδες.

Η σύγκριση αυτή είναι ενδεικτική της σκληρής προσπάθειας που έχει καταβληθεί και η οποία είναι απαραίτητο να συνεχισθεί και να ολοκληρωθεί, προκειμένου να καταστεί δυνατή η ένταξη μας στην οικονομική και νομισματική ένωση την 1.1.2001, ώστε η Ελλάδα να μπορέσει να ενταχθεί με τις χώρες του "δευτέρου κύματος" και έτσι να παραμείνει στα μεγάλα κέντρα των αποφάσεων και να μην περιθωριοποιηθεί.

Θα πει κάποιος ότι η ένταξη της χώρας μας στις χώρες του δεύτερου κύματος υπαγορεύεται από την αδυναμία της ελληνικής οικονομίας να προσαρμοστεί στα κριτήρια του Μάαστριχτ μέσα στο 1999. Αυτό δεν είναι απόλυτα αληθές. Είναι συνειδητή επιλογή της Κυβέρνησης η ένταξη της χώρας στο "δεύτερο κύμα" της νομισματικής ένωσης, για το λόγο ότι μία επίσπευση επιτυχίας των κριτηρίων του Μάαστριχτ, θα προϋπέθετε επιβολή σκληρότερων φορολογικών μέτρων, κάτι

το οποίο θα μπορούσε να δημιουργήσει κοινωνικές εκρήξεις. Έτσι, η Κυβέρνηση, ευαίσθητη στην κοινωνική συνοχή, προσαρμόζει την ελληνική οικονομία κλιμακωτά, πιο ήρεμα στα ευρωπαϊκά δεδομένα, ώστε πάνω απ' όλα να επιτύχουμε το στόχο, χωρίς όμως διατάραξη της εσωτερικής συνοχής της κοινωνίας μας.

Η πορεία αύξησης των εσόδων του γενικού κρατικού προϋπολογισμού είναι πραγματικά ένα κρίσιμο στοιχείο, ένα κρίσιμο μέγεθος για τη συνέχιση και επιτυχή ολοκλήρωση της προσπάθειας προσαρμογής και εξυγίανσης του δημοσιονομικού μας συστήματος.

Κατ' αρχήν, η εξέλιξη του συνολικού ύψους των εσόδων αυτών θα εξακολουθήσει να παίζει σημαντικότατο ρόλο στην παραπέρα μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος, όπως και τα προηγούμενα χρόνια.

Παράλληλα, όμως, η πλευρά των εσόδων του κρατικού Προϋπολογισμού μπορεί και πρέπει να συμβάλει με ενεργητικότερο τρόπο στην αντιμετώπιση των προβλημάτων και στην εξυπηρέτηση των στόχων της γενικότερης οικονομικής πολιτικής.

Η σημαντικότερη πρόοδος που έχει επιτευχθεί μέχρι σήμερα στον τομέα της δημοσιονομικής προσαρμογής μπορεί να αποδοθεί, αναμφίβολα και σχεδόν αποκλειστικά, στην ευνοϊκή πορεία που ακολούθησαν τα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού σε όλη τη διάρκεια των τελευταίων ετών. Τα έσοδα αυτά αυξήθηκαν, πράγματι, με γρήγορους ρυθμούς, που είχαν ως αποτέλεσμα τη σταδιακή διαμόρφωση ενός σημαντικού πρωτογενούς πλεονάσματος, το οποίο οδήγησε με τη σειρά του στη μείωση των δανειακών αναγκών και τη συγκράτηση της ανοδικής πορείας του δημόσιου χρέους ως ποσοστού του ΑΕΠ.

Και πρέπει να τονίσουμε ότι η αύξηση των φορολογικών εσόδων δεν προήλθε από αυξήσεις τόσο της φορολογίας, όσο από διεύρυνση της φορολογικής βάσης και καταργήσεις των φοροαπαλλαγών. Με βάση τα σημερινά δεδομένα εκτιμάται ότι το μεγαλύτερο μέρος της απαιτούμενης αύξησης των εσόδων για να εξασφαλιστεί η μείωση του συνολικού ελλείμματος κάτω από το 3% του Α.Ε.Π., που αποτελεί κύριο κριτήριο του Μάαστριχτ, μπορεί να προέλθει από τη φυσιολογική απόδοση του φορολογικού συστήματος. Προς την ίδια κατεύθυνση αναμένεται να συμβάλουν επίσης τα οργανωτικά και διοικητικά μέτρα που έχουν ήδη τεθεί σε εφαρμογή από το Υπουργείο Οικονομικών, στο πλαίσιο της προσπάθειας της πάταξης της φοροδιαφυγής.

Το μέγεθος –και αξίζει να το πούμε αυτό– της επιβάρυνσης της χώρας μας ως ποσοστό του Α.Ε.Π., είναι το χαμηλότερο από την αντίστοιχη επιβάρυνση από όλες τις χώρες–μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σημαντικά χαμηλότερο από τον κοινοτικό μέσο όρο, 21,5% έναντι 26,6%. Τι σημαίνει, όμως, αυτό; Πρέπει να επισημάνουμε στο σημείο τούτο ότι η σχετικά χαμηλή ποσοστιαία φορολογική επιβάρυνση της χώρας μας δεν πρέπει να μας οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν σημαντικά, ανεξάντλητα περιθώρια για αύξηση των αντίστοιχων φορολογικών εσόδων. Γιατί το χαμηλό επίπεδο του κατά κεφαλήν εισοδήματος και οι επιπτώσεις στο κόστος των ελληνικών προϊόντων από ενδεχόμενη αύξηση της φορολογίας, αναφέρονται ενδεικτικά ως παράγοντες που θέτουν περιορισμούς, τόσο στο ρυθμό αύξησης, όσο και στη διαμόρφωση του συνολικού επιπέδου των εσόδων από αυτήν την πηγή.

Η εξέλιξη των εσόδων του κρατικού Προϋπολογισμού μπορούμε να πούμε έχει ακολουθήσει μία σταθερή ανοδική πορεία. Από τη μελέτη των γενικών στοιχείων διαπιστώνουμε ότι με εξαίρεση τα έτη 1989 και 1993, ο ετήσιος αριθμός αύξησης των εσόδων ήταν ταχύτερος από τον αντίστοιχο ρυθμό αύξησης του Α.Ε.Π. σε όλη τη διάρκεια της περιόδου. Ως αποτέλεσμα, η ποσοστιαία αύξηση των εσόδων αυτών έγινε από 21,6% του Α.Ε.Π. το 1988 σε 26,9% του Α.Ε.Π. το 1996, ενώ για το 1997 εκτιμάται ότι θα ανέλθουν στο 28,1% του Α.Ε.Π. Η εξέλιξη αυτή δείχνει το μέγεθος της προσπάθειας που καταβλήθηκε από την πλευρά των εσόδων και

αντανακλάται σε ανάλογο περιορισμό των δημοσιονομικών ελλειμμάτων κατά την αντίστοιχη περίοδο.

Η γρήγορη αύξηση των φορολογικών εσόδων στηρίχθηκε πράγματι σε μία σειρά φορολογικών μέτρων, τόσο στον τομέα των άμεσων, όσο και στον τομέα των έμμεσων φόρων. Ειδικότερα, κατά τα πρώτα χρόνια της τρέχουσας δεκαετίας 1990–1993, Κυβέρνηση Μητσotάκη, τα μέτρα αυτά αφορούσαν την επιβολή νέων φορολογιών και την αύξηση των φορολογικών συντελεστών ιδίως στην περίπτωση των έμμεσων φόρων, που πλήττουν αδιακρίτως όλους τους φορολογούμενους. Αντίθετα, την περίοδο 1994–1997, περιόδος Παπανδρέου–Σημίτη, η προσπάθεια προσανατολίστηκε στη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, παραδείγματος χάριν τα αντικειμενικά κριτήρια, κατάργηση των φοροαπαλλαγών, όπως είπα και πριν, καθώς και στη λήψη μέτρων για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, που είχαν σαν αποτέλεσμα την απόδοση πρόσθετων εσόδων από τους άμεσους φόρους, που πλήττουν τους έχοντες. Αυτή, λοιπόν, η διαφορά της ασκούμενης σε αυτές τις δύο περιόδους φορολογικής πολιτικής, αποτελεί τη Λυδία λίθο της δικαιότερης κατανομής σήμερα των φορολογικών βαρών και της εμπέδωσης, όχι μόνο φορολογικής δικαιοσύνης, αλλά και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Κατά τους πρώτους μήνες του 1997 –πρέπει να πούμε για την πορεία των εσόδων αυτού του χρόνου, του τρέχοντος έτους– τα έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού παρουσίασαν χαμηλούς ρυθμούς αύξησης συγκριτικά με το μέσο αριθμό αύξησης των εσόδων που είχε προβλεφθεί για ολόκληρο το έτος.

Από τη μελέτη των σχετικών στοιχείων –και θα καταθέσω και τους σχετικούς πίνακες– φαίνεται καθαρά ότι οι εισπράξεις που πραγματοποιήθηκαν από τις ΔΟΥ στη διάρκεια του δεκάμηνου Γενάρης–Οκτώβρης 1997, είναι αυξημένες κατά 15,3% έναντι των εσόδων του αντίστοιχου δεκάμηνου του προηγούμενου έτους.

Οι εισπράξεις των τελωνείων στο πρώτο δεκάμηνο του τρέχοντος έτους κινούνται με ρυθμό αύξησης 8,4% ενώ ο συνολικός ρυθμός αύξησης που παρουσίαζε τα προηγούμενα χρόνια ήταν 11,3%. Ο ρυθμός αυτός είναι προφανώς χαμηλότερος του προβλεπόμενου και οφείλεται σε δύο βασικούς λόγους.

Ο πρώτος λόγος είναι η μειωμένη εισπράξη των εσόδων από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή λόγω της μειωμένης κατανάλωσης πετρελαίου θέρμανσης τους μήνες Ιανουάριος–Απρίλιος.

Ο δεύτερος λόγος προκύπτει από τη μειωμένη εισπράξη εσόδων από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στα επιβατικά αυτοκίνητα λόγω της χαμηλότερης από την αρχικά προβλεφθείσα εισαγωγή αυτοκινήτων στη χώρα. Με βάση δε τα προσωρινά αποτελέσματα των εισπράξεων του πρώτου δεκάμηνου, τα συνολικά έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού εκτιμάται ότι το 1997 θα φθάσουν μέχρι τα οκτώ τρισεκατομμύρια τετρακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (8.480.000.000.000) δραχμές, παρουσιάζοντας υστέρηση κατά διακόσια ογδόντα πέντε δισεκατομμύρια (285.000.000.000) έναντι των αρχικών προβλέψεων. Η υστέρηση αυτή δικαιολογείται εν μέρει από την πρόσθετη υστέρηση που παρουσίασαν τα έσοδα το 1996 κατά εκατόν εξήντα δισεκατομμύρια (160.000.000.000) δραχμές, που είχε ως αποτέλεσμα να διαφοροποιηθεί σημαντικά η βάση υπολογισμού των εσόδων για το τρέχον έτος.

Προς την ίδια δε κατεύθυνση θα συμβάλλουν ορισμένοι παράγοντες, που επηρεάζουν αρνητικά την εξέλιξη των εισπράξεων από συγκεκριμένες κατηγορίες εσόδων.

Τα συνολικά δε έσοδα φορολογίας εκτιμάται ότι θα ανέλθουν σε επτά χιλιάδες πεντακόσια σαράντα εννέα δισεκατομμύρια (7.549 δισ.) δραχμές, παρουσιάζοντας αύξηση κατά 14,1% έναντι των αντίστοιχων εσόδων της 1996.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προβλέψεις εσόδων του τακτικού προϋπολογισμού του 1998 που συζητάμε στη Βουλή, είναι ότι τα έσοδα του οικονομικού έτους 1998 προφανώς προβλέπεται να φθάσουν τα εννιά χιλιάδες τριακόσια εβδομήντα έξι δισεκατομμύρια (9.376 δισ.) δραχμές έναντι εκτι-

μήσεων οκτώ χιλιάδες τετρακόσια τριάντα δισεκατομμύρια (8.430. δισ.) δραχμές του έτους 1997. Θα σημειώσουν δηλαδή αύξηση εννιακόσια σαράντα έξι δισεκατομμύρια (946.000.000.000) ή σε ποσοστό 11,2%.

Ειδικότερα τα φορολογικά έσοδα προβλέπεται να αυξηθούν με ρυθμό 12,7% έναντι αύξησης του ονομαστικού ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος 8,4%.

Όμως, από αυτά τα εννιακόσια σαράντα έξι δισεκατομμύρια (946. δισ.) δραχμές μόνο τα τριακόσια δεκαεπτά δισεκατομμύρια (317 δισ.) αποτελούν νέους φόρους. Τα υπόλοιπα είναι η φυσιολογική αύξηση των φορολογικών εσόδων από την αύξηση του ΑΕΠ και την αύξηση της φορολογικής βάσης κλπ. Και αυτά τα τριακόσια δεκαεπτά δισ. (317 δισ. δρχ.) τα οποία είναι οι νέοι φόροι μπορούμε να πούμε ότι ουσιαστικά μειώνονται αν σκεφθούμε ότι εκατόν ογδόντα πέντε δισεκατομμύρια (185 δισ.) αποτελεί το λεγόμενο κοινωνικό πακέτο του προϋπολογισμού. Και είναι το κοινωνικό πακέτο εκείνο, το ποσό το οποίο αναδιανέμεται και επιστρέφεται στους φορολογούμενους.

Συγκεκριμένα από την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας επιστρέφουν στους φορολογούμενους ενενήντα με εκατό δισεκατομμύρια δραχμές, (90-100 δισ.) από τη μείωση του φόρου πετρελαίου επιστρέφονται στους φορολογούμενους περίπου σαράντα δισεκατομμύρια (40 δισ.) και από την κατάργηση των κρατήσεων υπέρ τρίτων στο φάρμακο επιστρέφονται στους φορολογούμενους πενήντα πέντε δισεκατομμύρια (55δισ.)

Άρα, μπορούμε να πούμε ότι τα τριακόσια δέκα επτά δισεκατομμύρια (317 δισ.) είναι ουσιαστικά μόνο εκατόν τριάντα δύο δισεκατομμύρια (132 δισ.).

Η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας που ανέφερα για τα εισοδήματα του '97 σημαίνει ότι κάθε φορολογούμενος με τη φορολογική δήλωση που θα καταθέσει τον επόμενο Φεβρουάριο -μισθωτός, συνταξιούχος, έμπορος, ελεύθερος επαγγελματίας, επιχειρηματίας- αγρότης κλπ. για τα εισοδήματα που απέκτησε από οποιαδήποτε πηγή μέσα στο '97 θα πληρώσει στο δημόσιο μικρότερο ποσό φόρου σε σχέση με τα ίδια ποσά του εισοδήματος του προηγούμενου έτους του 1996.

Η Κυβέρνηση συνεπής στις δεσμεύσεις της αποφάσισε την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας με 5,7%, δηλαδή ποσοστό ίσο με το μέσο όρο του πληθωρισμού του 1997. Η τιμαριθμοποίηση αυτή αντισταθμίζει την απώλεια εισοδήματος των φορολογουμένων, λόγω της αύξησης του δείκτη τιμών καταναλωτή, δηλαδή του πληθωρισμού και με τον τρόπο αυτό προστατεύεται η αγοραστική δύναμη των πολιτών. Από την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας για τα εισοδήματα του '97, ωφελούνται όλοι οι φορολογούμενοι, ανεξάρτητα αν είναι μισθωτοί, συνταξιούχοι, έμποροι, ελεύθεροι επαγγελματίες, αγρότες, κλπ. Έχει καταβληθεί δε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε οι νέες φορολογίες και ρυθμίσεις να έχουν αναδιανεμητικό χαρακτήρα προς όφελος των ασθενέστερα εισοδηματικά τάξεων.

Πράγματι, όλα τα νέα μέτρα αφορούν φορολογίες που πλήττουν κυρίως τις ανώτερες εισοδηματικές τάξεις, τα κέρδη των επιχειρήσεων και των τραπεζών, τις αποδόσεις των ομολόγων, τις πωλήσεις τίτλων στο Χρηματιστήριο και δεν αγγίζουν τη μεγάλη μάζα του λαού, ενώ ο εξορθολογισμός της κλίμακας παρακράτησης θα ελαφρύνει ιδιαίτερα τις χαμηλότερες εισοδηματικές τάξεις των μισθωτών και των συνταξιούχων.

Με το νέο δε αντικειμενικό σύστημα μηνιαίας παρακράτησης του οφειλόμενου φόρου, δεν θα προκύψει καμία πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση για κανένα μισθωτό ή συνταξιούχο, ανεξάρτητα από το ύψος του εισοδήματός του και από την οικογενειακή του κατάσταση. Ωστόσο και μόνο για το 1998 που θα είναι το έτος της εξισορρόπησης, θα διαφοροποιηθεί το ύψος των καθαρών μηνιαίων αποδοχών τους, διότι θα υπάρξει εξίσωση του παρακρατούμενου και του οφειλόμενου φόρου. Ειδικότερα οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι με εισοδήματα έως και τεσσεράμισι εκατομμύρια (4,5 εκ.) δραχμές, θα

δουν από την 1.1.1998 το μηνιαίο τους εισόδημα να αυξάνεται λόγω της μείωσης σε σχέση με το 1997 του μηνιαίου παρακρατούμενου φόρου.

Όμως οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι με μεσαία και υψηλά εισοδήματα τεσσεράμισι εκατομμύρια (4,5 εκ.) δραχμές και άνω θα παίρνουν από 1.1.98 λιγότερες σχετικά μηνιαίες καθαρές αποδοχές σε σχέση με το 1997, διότι θα αυξηθεί ο μηνιαίος παρακρατούμενος φόρος, ώστε να εξισωθεί με τον οφειλόμενο. Όμως και στις δύο περιπτώσεις δεν θα υπάρχει διαφορά μεταξύ παρακρατούμενου και οφειλόμενου φόρου και στην εκκαθάριση της φορολογικής τους δήλωσης το 1999, δεν θα υπάρχει επιστροφή-καταβολή φόρου προς το δημόσιο. Οι όποιες διαφορές φόρου που πιθανόν θα προκύψουν κατά την εκκαθάριση των φορολογικών δηλώσεων το 1999, θα οφειλονται αποκλειστικά σε πρόσθετα εισοδήματα, όπως είναι εισόδημα από εκμίσθωση ακινήτων, από αγροτικές καλλιέργειες, από πρόσθετες αμοιβές διαφόρων κατηγοριών ή από την ύπαρξη δαπανών που θα κάνει ο μισθωτός ή ο συνταξιούχος το 1998, δηλαδή ιατρικές δαπάνες, εισφορές ασφαλιστικών ταμείων κ.λπ.

Το κοινωνικό πακέτο που ανέφερα προηγουμένως, ωφελεί πραγματικά ένα μεγάλο κομμάτι του ελληνικού πληθυσμού και ιδιαίτερα τους χαμηλόμισθους. Με αυτά τα νέα μέτρα ευνοούνται κυρίως οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι και γενικά τα μικρομεσαία νοικοκυριά. Σημειώνεται ότι τα εκατόν ογδόντα πέντε δισεκατομμύρια (185 δισ.) δραχμές που ανέφερα προηγουμένως είναι άμεσο όφελος προς τα νοικοκυριά. Υπάρχουν και πολλά έμμεσα οφέλη. Παραδειγματος χάριν η μείωση των φόρων στο πετρέλαιο μειώνει και τον πληθωρισμό διασφαλίζοντας έτσι καλύτερα την αγοραστική δύναμη των πολιτών. Η μείωση της τιμής των φαρμάκων όχι μόνο ελαφρύνει τα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά ταυτόχρονα μειώνει και το ποσό της συμμετοχής που καταβάλλει ο κάθε ασφαλισμένος για την αγορά φαρμάκων, βελτιώνοντας το οικογενειακό εισόδημα.

Αυτή, λοιπόν, η προφανής κοινωνική ευαισθησία που επιδεικνύει η Κυβέρνηση προς τα πλατιά λαϊκά στρώματα σε αυτήν τη δύσκολη περίοδο που περνάμε, μέσα από την ασκούμενη φορολογική της πολιτική, αποτελεί μια ηχηρή απάντηση σε αυτούς, που συμμερίζονται την άποψη του νεοφιλελεύθερου διανοητή Φουκουγιάμα, ο οποίος ταύτισε τις εξελίξεις της Ανατολικής Ευρώπης με το δήθεν τέλος της ιστορίας και σ' αυτούς που διατυπώνουν αφελώς την άποψη ότι υπάρχει μια νεοφιλελεύθερη πολιτική, ταυτίζοντας αυθαίρετα την πολιτική του Π.Α.Σ.Ο.Κ. με εκείνη της Νέας Δημοκρατίας.

Το οικονομικό σκέλος της Συνθήκης του Μάαστριχτ περιλαμβάνει μία σειρά στόχων για την εξέλιξη των μακροοικονομικών μεγεθών κάθε συμβαλλόμενης χώρας καθώς και προθεσμίες επίτευξής τους στα πλαίσια της πορείας προς τη σύγκλιση των οικονομιών των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτοί οι στόχοι που θέτει το Μάαστριχτ, είναι ούτως ή άλλως στόχοι κάθε σοβαρής χώρας που στοχεύει στην παραγωγική και δημοσιονομική ανασυγκρότησή της. Υπογράφοντας μία χώρα το οικονομικό σκέλος της Συνθήκης, διαδηλώνει τη βούλησή της να εργασθεί συστηματικά για την καλύτερευση των οικονομικών συνθηκών που επικρατούν σ' αυτήν.

Οι χρόνιες ιδεολογικές αντιπαράθεσεις μεταξύ των κομμάτων, δεν εκτυλίσσονται γύρω από το αν θέλουμε ή δεν θέλουμε μία καλύτερη κοινωνία-οικονομία. Υποτίθεται ότι κάθε κόμμα επιθυμεί να συμβάλλει κατά το μέτρο των δυνάμεών του σ' αυτό. Κανείς δεν αμφισβητεί τον πατριωτισμό όλων των κομμάτων της Ελληνικής Βουλής. Οι αντιθέσεις αυτές διαπλέκονται γύρω από το πώς θα επιτύχουμε τη βελτίωση των μεγεθών της ελληνικής οικονομίας και ποιος θα πληρώσει το κόστος. Εκεί είναι το ζήτημα και γι' αυτό το ζήτημα η Συνθήκη του Μάαστριχτ σιωπά και δικαίως αφού εναποθέτει στις κυβερνήσεις των διαφόρων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα πολιτικά τους πιστεύω την επιβολή των αναγκαίων σχετικών όποιων μέτρων.

Δηλαδή στα πλαίσια της πορείας προς την ένωση της Ευρώπης όχι μόνο δεν αναιρούνται οι ιδεολογικές διαφοροποιήσεις μεταξύ των κομμάτων, αλλά αντίθετα δοκιμάζεται στην πράξη η αποτελεσματικότητα των ιδεολογιών στον κοινωνικό και οικονομικό τομέα. Εδώ, λοιπόν, δοκιμάζεται η σοσιαλιστική ευαισθησία και από την άλλη δοκιμάζεται η καπιταλιστική αναληγσία ή οτιδήποτε άλλο.

Η οικονομική πολιτική, λοιπόν, του ΠΑΣΟΚ στον τομέα της εισοδηματικής πολιτικής και αναπτυξιακής κοινωνικής πολιτικής στηρίζεται ουσιαστικά σε τέσσερις άξονες οι οποίοι οριοθετούν με σαφήνεια την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από την αντίστοιχη πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Πρώτον, στην εισοδηματική πολιτική παραδείγματος χάρι η Νέα Δημοκρατία στηρίζεται κύρια στους έμμεσους φόρους που πλήττουν τα λαϊκά στρώματα αδιακρίτως, ενώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη φορολόγηση των μεγάλων εισοδημάτων στη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, στην κατάργηση των φοροαπαλλαγών και στους άμεσους φόρους που πλήττουν τους έχοντες και κατέχοντες.

Δεύτερον, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. υποστηρίζει τα κοινωνικά συστήματα των ισών ευκαιριών για όλους τους Έλληνες όπως το σύστημα της δωρεάν παιδείας, το ΕΣΥ κλπ. ενώ αντίθετα η Νέα Δημοκρατία τα υπονομεύει και τα καταπολεμά.

Τρίτον, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην αναπτυξιακή πολιτική αναγνωρίζει το ρόλο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, της δίνει πολλά κίνητρα με τους αναπτυξιακούς νόμους, αλλά παράλληλα στηρίζει και το δημόσιο τομέα, του οποίου ο ρόλος είναι αναντικατάστατος ενώ η Νέα Δημοκρατία προωθεί άκριτα τις ιδιωτικοποιήσεις θεωρώντας τις πανάκεια.

Τέταρτον στον τομέα των αποκρατικοποιήσεων η Νέα Δημοκρατία δίνει τα πάντα στο λεγόμενο στρατηγικό επενδυτή ο οποίος αν και κάτοχος του 30%, της μειοψηφίας δηλαδή των μετοχών κάποιας ΔΕΚΟ, του δίνεται το μάναντζμεντ και η πλήρης ευχέρεια να αφεληνίσει το νευραλγικό τομέα των κρατικών προμηθειών. Αντίθετα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προχωρεί σε προσεκτικές μερικές μετοχοποιήσεις δημοσίων οργανισμών, όπως έγινε με τον ΟΤΕ, με παράλληλη διατήρηση από το κράτος του μάναντζμεντ και του ελέγχου από τους κρατικούς και κοινωνικούς φορείς, ιδιαίτερα δε του ευαίσθητου τομέα των κρατικών προμηθειών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Το συντριπτικό μεγαλύτερο μέρος της προβλεπόμενης αύξησης των εσόδων θα προέλθει, όπως είπαμε, από τη φεσιολογική αύξηση τους ως αποτέλεσμα της προβλεπόμενης αύξησης τους ΑΕΠ στο 3,5%, από το -1% που το παραλάβαμε.

Αναμένεται επίσης να συμβάλει προς την κατεύθυνση αυτή και η σταδιακά βελτιούμενη λειτουργία του φοροελεγκτικού μηχανισμού που ήδη έχει αρχίσει να αποδίδει με ορατά αποτελέσματα στον τομέα του περιορισμού της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου.

Βέβαια ένα μικρό μόνο μέρος των εσόδων του προϋπολογισμού θα προκύψει από τα νέα μέτρα που, όπως είπαμε, είναι η εφάπαξ φορολόγηση του 40% των αφορολόγητων αποθεματικών τραπεζών και επιχειρήσεων με συντελεστή 17,5%, η φορολόγηση των πωλήσεων στο Χρηματιστήριο, η αύξηση του συντελεστή φορολογίας, η αύξηση φορολογίας ανωνύμων εταιρειών, μερική φορολόγηση των αφορολόγητων αποθεματικών των τεχνικών εταιρειών, αύξηση του συντελεστή φόρου επί των τόκων των ομολόγων και εντόκων γραμματίων του ελληνικού δημοσίου, δηλαδή φορολογία για τους έχοντες, που δεν έχουν καμία σχέση με το ευρύ κοινό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Για τους έχοντες και κατέχοντες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ: Οι φορολογίες που αφορούν τα πλατιά εισοδηματικά στρώματα, είναι η κάποια αύξηση των αντικειμενικών κριτηρίων, αύξηση των τεκμηρίων δαπανών διαβίωσης κατά 10% μεσοσταθμικά, η αύξηση της λιανικής τιμής των τσιγάρων και η αύξηση της προκαταβολής του κύριου φόρου, που το μεγάλο κομμάτι των νέων φόρων αφορά μόνο τους έχοντες και κατέχοντες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το βασικό στοιχείο δεν είναι

η κατάρτιση του προϋπολογισμού, όσο είναι η εκτέλεσή του. Σ' αυτό το σημείο χαριτολογώντας πρέπει να πούμε ότι "καλός είναι ο αγιασμός, αλλά πρέπει να κρατάμε και μια γάτα" η Κυβέρνηση λοιπόν εφαρμόζει μια σειρά μέτρων για την πιστή εκτέλεση του προϋπολογισμού.

Με βάση τα σημερινά δεδομένα μπορεί να λεχθεί ότι η πρόβλεψη των εσόδων του κρατικού Προϋπολογισμού για το επόμενο έτος είναι ρεαλιστική και μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς ουσιαστικές αποκλίσεις. Αυτό στηρίζεται στο γεγονός ότι το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων αναμένεται να προέλθει από την προβλεπόμενη αύξηση της οικονομικής δραστηριότητας και παράλληλα θα πρέπει να τονισθεί ότι η πιστή εκτέλεση του προϋπολογισμού εσόδων θα εξαρτηθεί από τον τρόπο λειτουργίας και το βαθμό βελτίωσης της αποτελεσματικότητας του φοροεισπρακτικού μηχανισμού. Η αποτελεσματική αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου προϋποθέτουν βελτίωση των μεθόδων λειτουργίας και οργανωτικό εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών.

Έτσι, λοιπόν, το Υπουργείο Οικονομικών προβλέπεται να πάρει μια σειρά μέτρων για την αύξηση της παραγωγικότητας και τη μείωση του λειτουργικού κόστους των δημόσιων υπηρεσιών, το σύστημα παρακολούθησης μεγαλοοφειλετών του δημοσίου, τη βελτίωση των μηχανισμών ελέγχου αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, φοροκλοπής και λαθρεμπορίου, ενεργοποίηση του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος -που πραγματικά έχει δείξει μια σημαντική δραστηριότητα, ιδιαίτερα στην πάταξη του λαθρεμπορίου, των ναρκωτικών-και ακόμα στην αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1998 έχει σαφή κοινωνική και αναπτυξιακή διάσταση. Είναι ήπιος, είναι αναδιανεμητικός και πολύ παρεξηγούμενος και αδικημένος από αυτούς τους κονδυλοφόρους, τους περισπούδαστους αναλυτές των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, που τον αναλύουν, έχοντας βέβαια ένα κλισέ ανάλυσης προϋπολογισμού εδώ και χρόνια, που αλλάζουν απλώς το επίθετο και βάζουν μπροστά το "αντί". Δηλαδή, "αντιλαϊκός", "αντικοινωνικός". Είναι η ίδια κριτική που κάνουν κάθε χρόνο. Αν δείτε, αλλάζουν τον πρόλογο και τον επίλογο. Και είναι αδικημένος, γιατί πραγματικά είναι αναδιανεμητικός και δίκαιος κοινωνικά.

Παράλληλα, δε, το χαρακτηριστικό της περιόδου αυτής είναι και οι έντονες διεθνείς χρηματιστηριακές αναταράξεις, η αναδιάρθρωση των χαρτοφυλακίων μεγάλων διεθνών επενδυτών, καθώς και οι πιέσεις των κερδοσκοπών σε βάρος του εθνικού μας νομίσματος, της δραχμής. Η επιτυχής βέβαια άμυνα, που αντέταξε το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης για την προστασία της δραχμής, έχει οπωσδήποτε το κόστος της, το οποίο κόστος -γιατί πέρασε η μπόρα- έρχεται να το σπρώξει στους ώμους του αυτός εδώ ο νέος κρατικός Προϋπολογισμός.

Η οικονομική πολιτική που ακολουθείται με συνέπεια τα τέσσερα τελευταία χρόνια έχει αρχίσει να αποδίδει καρπούς. Οι θυσίες δεν πάνε χαμένες. Υπάρχει πράγματι φως στο τούνελ αυτή τη φορά, γεγονός που αποδεικνύει, ότι η οικονομική πολιτική επιτυγχάνει και οι προσπάθειες πρέπει να επιταθούν για να φθάσουμε απέναντι στη "γη της επαγγελίας"...

Η χώρα μας έχει κάνει σημαντικά βήματα στον τομέα της πραγματικής σύγκλισης, (ανάπτυξη, επενδύσεις) και στον τομέα της ονομαστικής σύγκλισης, (πληθωρισμός, ελλείμματα). Η ανάπτυξη και η σταθεροποίηση επιτυγχάνονται πραγματικά με αρμονικό τρόπο.

Αξίζει πραγματικά συγχαρητήρια η Κυβέρνηση Σημίτη για την προσπάθεια που καταβάλλει, μέσα σε μια δύσκολη περίοδο, να αντιμετωπίζει τόσα φοβερά προβλήματα και να έχουμε επιτυχίες που δεν τις διαπιστώνουμε εμείς αυτοκατανοούμενοι, αλλά ο ΟΟΣΑ, η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι εταίροι μας.

Αυτός, λοιπόν, ο προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ήπιος, είναι προϋπολογισμός της ελπίδας. Και είναι κρίσιμος ο χρόνος που κατατίθεται γιατί υπολείπεται ένας μόνο χρόνος για την οικονομική και νομισματική ενοποίηση

του 1999, αν και όπως είπα η Ελλάδα προσβλέπει στην ενταξη της στην ΟΝΕ με το "δεύτερο κύμα", το 2001.

Για τους παραπάνω λόγους, γιατί πράγματι χρειάζεται στήριξη αυτή η μεγάλη προσπάθεια, καλώ όλους εσάς, τους συναδέλφους, να τον υπερψηφίσουμε.

Να κατατεθούν οι πίνακες

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δ. Σαρρής καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες οι οποίοι έχουν ως εξής:

Κεφάλαιο 2 : Μέγεθος και Διάρθρωση Φορολογικού Βάρους
Πίνακας 1. Έσοδα της Γενικής Κυβέρνησης στα Κράτη - Μέλη της Ε.Ε
(ως % στο ΑΕΠ)

Χώρες-Μέλη	Έμμεσοι Φόροι	Άμεσοι Φόροι	Σύνολο Φορολογίας	Εισφορές στους ΟΚΑ	Λοιπά Έσοδα	Σύνολο Εσόδων
Βέλγιο	12,7	18,2	30,9	17,6	1,8	50,3
Δανία	18,3	31,6	49,9	2,8	5,8	58,5
Γερμανία	12,8	10,4	23,2	19,8	2,6	45,6
Ελλάδα	14,3	7,2	21,5	12,4	3,4	37,3
Ισπανία	10,8	11,6	22,4	13,8	4,3	40,5
Γαλλία	14,4	9,9	25,3	21,3	3,8	50,4
Ιρλανδία	14,8	14,4	29,2	4,6	1,8	35,6
Ιταλία	12,0	15,2	27,2	15,5	3,5	46,2
Λουξεμβούργο	15,0	13,1	28,1	12,0	0,4	40,5
Ολλανδία	13,3	13,2	26,5	18,2	3,7	48,4
Αυστρία	14,9	15,0	29,9	15,5	2,6	48,2
Πορτογαλία	14,3	10,2	24,5	11,7	3,8	40,0
Φινλανδία	14,5	19,2	33,7	15,0	7,0	55,7
Σουηδία	15,9	22,2	38,1	15,3	9,1	62,6
Ηνωμ. Βασίλειο	16,2	12,8	29,0	6,2	2,2	37,4
Σύνολο Ε.Ε	13,8	12,8	26,6	16,1	3,4	46,1

* Τα στοιχεία για όλες τις χώρες είναι προσωρινές εκτιμήσεις

Κεφάλαιο 3 : Εξέλιξη Εσόδων Κρατικού Προϋπολογισμού
Πίνακας 2. Εξέλιξη των εσόδων του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού,
1988 - 97 (σε δισ. δρχ.)

Έτος	Άμεσοι Φόροι	Έμμεσοι Φόροι	Σύνολο Φορολογίας	Έσοδα από Ε.Ε	Λοιπά Έσοδα	Σύνολο Εσόδων
1988	519,7	1.266,0	1.785,7	75,3	118,0	1.979,0
1989	580,7	1.391,5	1.972,2	84,3	126,5	2.183,0
1990	822,1	1.876,6	2.698,7	138,8	132,4	2.969,9
1991	1.024,2	2.379,1	3.403,3	173,7	213,1	3.790,1
1992	1.192,3	2.923,5	4.115,8	267,2	417,2	4.800,2
1993	1.355,4	3.189,3	4.544,7	376,6	339,6	5.260,9
1994	1.773,3	3.461,5	5.234,9	430,0	506,7	6.171,6
1995	2.132,6	3.834,9	5.967,5	407,8	697,0	7.072,3
1996	2.316,1	4.299,9	6.616,0	640,1	695,5	7.951,6
1997*	2.702,5	4.846,5	7.549,0	749,0	895,0	9.193,0

Ποσοστό του ΑΕΠ (%)

1988	5,7	13,8	19,5	0,8	1,3	21,6
1989	5,3	12,8	18,1	0,8	1,2	20,1
1990	6,2	14,3	20,5	1,1	1,0	22,6
1991	6,3	14,7	21,0	1,1	1,3	23,4
1992	6,4	15,7	22,1	1,4	2,2	25,7
1993	6,4	15,1	21,5	1,9	1,6	24,9
1994	7,5	14,6	22,1	1,8	2,1	26,0
1995	8,1	14,5	22,6	1,5	2,6	26,7
1996	7,8	14,5	22,3	2,2	2,4	26,9
1997	8,3	14,8	23,1	2,3	2,7	28,1

* Εκτιμήσεις

Κεφάλαιο 4 : Εκτιμήσεις Εσόδων Προϋπολογισμού 1997

Πίνακας 3. Είσπραξη εσόδων κατά πηγή (σε δισ. δρχ)

1996				Ιανουάριος - Οκτώβριος 1997		
Πηγές Είσπραξης Εσόδων	Ποσό	Μεταβολή % 96/95	Συμμετοχή %	Ποσό	Μεταβολή % 97/96	Συμμετοχή %
Δ.Ο.Υ	4.589,5	8,8	62,2	4.349,3	15,3	64,5
Τελωνεία	2.250,7	11,3	30,5	2.019,2	8,4	29,9
Υπόλογος συμφηφισμών	543,9	11,2	7,4	379,0	1,7	5,6
Σύνολο	7.384,1	9,8	100,0	6.747,5	12,3	100,0

Κεφάλαιο 5 : Προβλέψεις Εσόδων Τακτικού Προϋπολογισμού 1998
Πίνακας 4 . Έσοδα Τακτικού προϋπολογισμού

	1996	1997	1997	1998	Διαφορά %	Μεταβολή %	
	Πραγμ/σεις	Προϋπ/σμός	Εκτιμήσεις Πραγμ/σεων	Προϋπ/σμός	1997 Εκτ.πρόπ.	97/96	98/97
I. Άμεσοι Φόροι	2.316.117	2.790.000	2.702.500	3.111.000	-3,1	16,7	15,1
1. Φόρος εισοδήματος	1.886.427	2.271.000	2.218.000	2.601.500	-2,3	17,6	17,3
(Φυσικών Προσώπων)	(1.018.945)	(1.233.000)	(1.223.000)	(1.377.000)	(-0,8)	(20,0)	(12,6)
(Νομικών Προσώπων)	(322.057)	(630.000)	(631.000)	(801.000)	(0,2)	(20,9)	(26,9)
(Ειδ. Κατ.γ. Φόρος εισοδήματος)	(345.425)	(408.000)	(364.000)	(423.500)	(-10,8)	(3,4)	(16,3)
2. Φόροι στην παρουστία	78.925	127.500	126.500	139.500	-0,8	60,3	10,3
3. Άμεσοι φόροι υπέρ τρίτων	2.132	1.200	1.800	1.400	50,0	-15,6	-22,2
4. Άμεσοι φόροι Π.Ο.Ε	151.439	170.000	130.000	110.000	-23,5	-14,2	-15,4
5. Λοιποί άμεσοι φόροι	197.194	220.300	226.200	258.600	2,7	14,7	14,3
II. Έμμεσοι Φόροι	4.299.882	5.014.000	4.846.500	5.397.000	-3,3	12,7	11,4
1. Φόροι συναλλαγών	2.544.964	2.970.000	2.910.500	3.307.000	-2,0	14,4	13,6
1.1 Φ.Π.Α	2.153.986	2.520.000	2.452.000	2.770.000	-2,7	13,8	13,0
1.1.1 Φ.Π.Α εγχωρίων και χωρών Ε.Ε	1.914.630	2.242.000	2.159.000	2.434.500	-3,7	12,8	12,8
(στα πετρελαιοειδή)	(244.775)	(275.000)	(251.500)	(261.500)	(-8,5)	(2,7)	(4,0)
(στις καπνοβιομηχανικές επιχειρήσεις)	(100.662)	(117.000)	(115.500)	(128.000)	(-1,3)	(14,7)	(10,8)
(Λοιπά)	(1.569.193)	(1.850.000)	(1.792.000)	(2.045.000)	(-3,1)	(14,2)	(14,1)
1.1.2 Φ.Π.Α εισαγ/νων από χώρες εκτός Ε.Ε	239.356	278.000	293.000	335.500	5,4	22,4	14,5
(στα πετρελαιοειδή)	(1.089)	(1.000)	(8.700)	(9.100)	(770,0)	(698,9)	(4,6)
(στα προϊόντα καπνού)	(53)	(100)	(300)	(300)	(200,0)	(466,0)	(0,0)
(Λοιπά)	(238.214)	(276.900)	(284.000)	(326.100)	(2,6)	(19,2)	(14,8)
1.2 Λοιποί φόροι συναλλαγών	390.978	450.000	458.500	537.000	1,9	17,3	17,12
1.2.1 Μεταβίβαση κεφαλαίων	107.152	118.000	129.000	156.000	9,3	20,4	20,9
1.2.2 Χαρτόσημο	217.457	255.000	263.000	300.000	3,1	20,9	14,1
(Για τον Ο.Γ.Α)	(37.343)	(42.000)	(44.000)	(50.000)	(4,8)	(17,8)	(13,6)
1.2.3 Ειδ. Φόρος τραπεζικών εργασιών	49.247	57.000	50.000	49.000	-12,3	1,5	-2,0
1.2.4 Λοιπά	17.122	20.000	16.500	32.000	-17,5	-3,6	93,9
2. Φόροι κατανάλωσης	1.636.988	1.906.500	1.794.500	1.932.600	-5,9	9,6	7,7
2.1 Φόροι καταν. Εγχωρίων και χωρών Ε.Ε.	1.592.091	1.858.000	1.724.000	1.857.050	-7,2	8,3	7,7
2.1.1 Φ.Κ.Ε	39.256	45.000	44.000	50.000	-2,2	12,1	13,6
2.1.2 Ε.Φ.Κ οχημάτων	93.912	127.400	103.000	113.650	-19,2	9,7	10,3
(στα επιβατικά οχήματα)	(87.810)	(120.000)	(95.000)	(105.000)	(-20,8)	(8,2)	(10,5)
2.1.3 Ε.Φ.Κ καυσίμων	820.795	940.000	835.000	865.150	-11,2	1,7	3,6
2.1.4 Λοιποί Ε.Φ.Κ	469.671	545.500	543.500	600.000	-0,4	15,7	10,4
(στα προϊόντα καπνού)	(405.384)	(465.000)	(465.000)	(512.000)	(0,0)	(14,7)	(10,1)
(στα οινόπνευματώδη και μπύρα)	(58.958)	(75.000)	(74.000)	(83.000)	(-1,3)	(25,5)	(12,2)
2.1.5 Τέλη κυκλοφορίας οχημάτων	80.445	84.000	90.000	107.500	7,1	11,9	19,4
2.1.6 Λοιπά	88.012	116.100	108.500	120.750	-6,5	23,3	11,3
2.2 Φόροι καταν. Εισαγ/νων από χώρες εκτός Ε.Ε	44.897	48.500	70.500	75.550	45,4	57,0	7,2
2.2.1 Ε.Φ.Κ οχημάτων	25.324	29.000	39.300	42.700	35,5	55,2	8,7
(στα επιβατικά αυτοκίνητα)	(22.401)	(24.300)	(35.000)	(38.000)	(38,3)	(56,2)	(8,6)
2.2.2 Ε.Φ.Κ καυσίμων	16.460	15.500	26.000	27.000	67,7	58,0	3,8
2.2.3 Λοιποί Ε.Φ.Κ	3.113	4.000	5.200	5.850	30,0	67,0	12,5
(στα προϊόντα καπνού)	(98)	(200)	(1.000)	(1.100)	(400,0)	(920,4)	(10,0)
(στα οινόπνευματώδη και μπύρα)	(802)	(1.200)	(1.760)	(2.050)	(46,7)	(119,5)	(16,5)
3. Έμμεσοι φόροι υπέρ τρίτων	16.551	18.000	17.000	17.900	-5,6	3,0	5,3
4. Έμμεσοι φόροι Π.Ο.Ε	28.095	37.000	39.000	46.000	5,4	38,8	17,9
5. Λοιποί έμμεσοι φόροι	21.659	24.000	24.000	27.000	0,0	19,8	12,5
6. Δασμοί και ειδικές εισφορές (για Ε.Ε)	51.665	58.500	61.500	66.500	5,1	10,0	8,1
	(50.433)	(57.000)	(60.000)	(65.000)	(5,3)	(19,0)	(8,3)
Σύνολο φορολογικών εσόδων (I + II)	6.615.999	7.804.000	7.549.000	8.508.000	-3,3	14,1	12,7
III. Απολήψεις από Ε.Ε	88.128	67.400	49.000	65.000	-27,3	-44,4	32,7
IV. Λοιπά μη φορολογικά έσοδα	679.983	843.600	832.000	803.000	-1,4	22,4	-3,5
Σύνολο μη φορολογικών εσόδων (III + IV)	768.111	911.000	881.000	868.000	-3,3	14,7	-1,5
Γενικό σύνολο εσόδων	7.384.110	8.715.000	8.430.000	9.376.000	-3,3	14,2	11,2

Κεφάλαιο 4 : Εκτιμήσεις Εσόδων Προϋπολογισμού 1997
Πίνακας 5. Σχέση ρυθμού αύξησης ΑΕΠ και ΦΠΑ
για την περίοδο 1993 - 1997

Έτος	Αύξηση του ονομαστικού ΑΕΠ (%)	Μεταβολή Εσόδων ΦΠΑ(%)	Εισοδηματική Ελαστικότητα ΦΠΑ
1993	12,6	7,3	0,58
1994	13,2	11,3	0,86
1995	11,1	12,5	1,13
1996	11,3	11,4	1,01
1997*	10,6	13,8	1,30

* Εκτιμήσεις

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο ειδικός αγορητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Νικόλαος Νικολόπουλος, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως κάθε χρόνο, καλούμαστε να κρίνουμε την έκταση για το νέο προϋπολογισμό και να εγκρίνουμε ή όχι τον προγραμματισμό για τον επόμενο έτος.

Ο προϋπολογισμός και στο σκέλος των δαπανών και στο σκέλος των εσόδων του δεν αποτελεί ένα ταμείο, λογιστικό κατάστιχο, στο οποίο καταγράφονται απλώς κάποιοι αριθμοί. Πρέπει μάλιστα να διακρίνεται από σαφή ιεράρχηση προτεραιοτήτων, προσδιορισμό συγκεκριμένων στόχων και διαυγή κλιμάκωση στο χρόνο.

Η Κυβέρνηση φαίνεται πως αυτόν τον στοιχειώδη κανόνα είτε τον αγνοεί είτε επιμένει μονομασιακά σχεδόν να τον παραβιάσει. Γιατί οι προϋπολογισμοί που τα τελευταία χρόνια τίθενται ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας, περισσότερο εκφράζουν μία εναγώνια προσπάθεια γραφειοκρατικής διεκπεραίωσης κάποιων θεσμικών υποχρεώσεων, χωρίς καμία μέριμνα για το αν τα όσα διαλαμβάνονται σ' αυτούς λογοδοτούν ή όχι στην πραγματικότητα. Πολύ λιγότερο αν αποτυπώνουν μεγέθη, δείκτες και εφικτά σενάρια οικονομικών εξελίξεων.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ όμως έχουν κάνει τη διαδικασία περιττή και όχι μόνο γιατί τελικά οι εκάστοτε προϋπολογισμοί δεν διαφέρουν σε τίποτε από τους προηγούμενους αλλά και γιατί τελικά οι αριθμοί και οι προβλέψεις των οικονομικών Υπουργών αποδεικνύονται στο τέλος κάθε χρονιάς ότι είναι εκτός γάσης πραγματικότητας. Η παρατήρηση του Εριώ για τα δόγματα ότι έχουν το πλεονέκτημα να μην σκοτιζονται να λένε την αλήθεια ισχύει πλήρως για τους προϋπολογισμούς του ΠΑΣΟΚ παλαιότερου ή εκσυγχρονισμένου.

Στην εισηγητική έκθεση η Κυβέρνηση ξεπερνάει τον εαυτό της και όχι μόνο γιατί αν δεν αποτελούν μια ακραία μορφή αυθυποβολής τότε συνιστούν μια επικίνδυνη απόπειρα καταδραμάτωσης του ελληνικού λαού. Η εικόνα της οικονομίας αποτυπώνεται περίπου ειδυλλιακή. Τα στοιχεία και τα μεγέθη που χρησιμοποιούνται χρησιμοποιούνται όχι για να φωτίσουν τον Έλληνα πολίτη για την πραγματική εικόνα της οικονομίας αλλά για να στηρίξουν την προπαγάνδα της Κυβέρνησης όπως ακριβώς ο μεθυσμένος χρησιμοποιεί το φανοστάτη.

Επαίρεται η Κυβέρνηση πως η οικονομία μας πέτυχε υψηλές αναπτυξιακές επιδόσεις κινούμενη με ρυθμό ανάπτυξης 3,5%. Αυτό όμως που δεν εξηγεί η Κυβέρνηση είναι πως για μια ακόμη χρονιά η ανεργία της χώρας σημείωσε αύξηση φτάνοντας από το 10,3% το 1996 το 10,5% το 1997. Αλήθεια, μια αύξηση του ΑΕΠ κατά 3,5% δεν θα έπρεπε να απορροφήσει και ένα ποσοστό της ήδη υπάρχουσας ανεργίας;

Στην ίδια εισηγητική έκθεση επίσης η Κυβέρνηση διαβεβαιώνει πως οι εξαγωγές αυξήθηκαν από 0,2% το 1996 στο 3,7% το 1997 και μάλιστα σπεύδει να σημειώσει το επίτευγμα πως η αύξηση των εξαγωγών ξεπέρασε την αύξηση του ΑΕΠ.

Όμως σε άλλο σημείο η Κυβέρνηση παραθέτει στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος σύμφωνα με τα οποία οι εξαγωγές σε επταμηνιαία βάση από τον Ιανουάριο έως τον Ιούλιο του 1997 ανήλθαν στα δύο χιλιάδες εννιακόσια δεκαεννιά (2.919) εκατομμύρια δολάρια σημειώνοντας πτώση έναντι της αντίστοιχης περιόδου το 1996 όταν η εισροή συναλλάγματος από τις εξαγωγές είχε ανέλθει στα τρεις χιλιάδες τετρακόσια είκοσι ένα (3.421) εκατομμύρια δολάρια. Αυτή η μείωση κατά 14,7% του εισρέοντος συναλλάγματος που οφείλεται; Μήπως κάπου η Κυβέρνηση στην προσπάθειά της να πλαστογραφεί την πραγματικότητα έχασε τον έλεγχο και των ιδίων των δικών της ισχυρισμών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι δεν περιορίζεται όμως μονάχα στους εξωραϊσμούς που σας προανέφερα. Η Κυβέρνηση των χρεώνων λαύρων πολέμων της ευρωπαϊκής προοπτικής της χώρας και των σημερινών όψιμων υπερασπιστών προχωρά παραπέρα. Διατείνεται πως η χώρα βρίσκεται σε πορεία ικανοποίησης των κριτηρίων για την ένταξη της στην ΟΝΕ. Τα στοιχεία όμως που παραθέτει δείχνουν ότι η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα από τις δεκαπέντε της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν εκπληροί ούτε ένα από τα βασικά τέσσερα κριτήρια της σύγκλισης αν και ο ελληνικός λαός έχει υποστεί τα τελευταία χρόνια μεγάλες θυσίες πληρώνοντας με το ίδιο το βιοτικό του επίπεδο την ανακυκλωμένη διαβεβαίωση των Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ πως συγκλίνει η χώρα με τα κριτήρια της ΟΝΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες αυτές οι διαβεβαιώσεις δυστυχώς δεν έχουν κανένα πρακτικό αντίκρουσμα όπως δεν έχουν αντίκρουσμα και οι δεσμεύσεις πως θα αυξήσει τα έσοδα του κράτους και θα περιστείλει τις δημόσιες δαπάνες. Γιατί αλήθεια πως να εμπιστευθεί κανείς μια Κυβέρνηση που ως προς τα έσοδα του 1995 έπεσε έξω στους υπολογισμούς της κατά εκατόν σαράντα επτά δισεκατομμύρια (147.000.000.000) δραχμές, που το 1996 έπεσε έξω κατά εκατόν εβδομήντα δισεκατομμύρια (170.000.000.000) δραχμές ενώ για το 1997 όλα δείχνουν πως η στέρηση ανάμεσα σε προβλέψεις και πραγματοποιήσεις θα ανελθεί στα διακόσια ογδόντα επτά δισεκατομμύρια (287.000.000.000) δραχμές. Και αλήθεια πως να εμπιστευθεί κανείς μια Κυβέρνηση που το 1996 υπερέβη τις δαπάνες κατά ενενήντα τέσσερα δισεκατομμύρια (94.000.000.000) δραχμές ενώ το 1997 αναμένεται να τις υπερβεί κατά εκατόν εντεκα δισεκατομμύρια (111.000.000.000) δραχμές. (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Πέραν όμως από τις διαβεβαιώσεις που διαψεύδονται γοερά εκείνο που καθιστά αναξιόπιστες τις κυβερνητικές προβλέψεις είναι η ίδια η φιλοσοφία που διατρέχει την πρακτική της και φυσικά αποτυπώνεται στα μεγέθη.

Το αλά ελληνικά κράτος της νοικιασμένης ψήφου βασίζεται σε ένα αμιγώς κομματικό σχεδιασμό κατάληψης και διατήρησης της εξουσίας. Ακόμα και αν διατηρούσε κανείς επιφυλάξεις για τις προθέσεις της Κυβέρνησης να διαιωνίσει αυτό το κράτος της νοικιασμένης ψήφου, ήρθε ο Προϋπολογισμός του 1998 να τις αποδιώξει.

Πέρα από τις όποιες ιδεολογιατικές επικλήσεις, επίσημες διαβεβαιώσεις, δήθεν τεχνοκρατικές προφάσεις, στην πραγματικότητα αποτυπώνει μία ωμή, όσο και αποκρουστική αλήθεια. Φανερώνει –έστω και αν δεν το ομολογεί– τις πραγματικές πολιτικές προτεραιότητες της Κυβέρνησης, τις πολιτικές δουλειές, στις οποίες είναι υποταγμένη. Σ' αυτές λογοδοτούν οι ιεραρχήσεις και οι προτεραιότητές της. Ένας συνδυασμός πολιτικών συγκυριών και δογματικών ιδεολογικών δοξασιών συνέδραμαν στο να διαμορφωθεί στην πατρίδα μας η χαριστική παραίτηση, πως το κράτος θα μπορούσε να λειτούργησει ως πανάκεια για τη θεραπεία όλων των οικονομικών προβλημάτων του τόπου, αρκεί να ανελάμβανε το ίδιο διάφορες οικονομικές δραστηριότητες. Έτσι, το κράτος–επιχειρηματίας, το κράτος–έμπορος, το κράτος–μπακάλης έγινε, ιδίως κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '80, το αντικείμενο λατρείας. Ταυτόχρονα, επιχειρήθηκε να γίνει ο μοχλός κίνησης της εθνικής μας οικονομίας με καταστροφικά αποτελέσματα. Τα κατάλοιπα εκείνης της συλλογικής παραίτησης πληρώνει ο τόπος μας σήμερα.

Μπορεί το κράτος–επιχειρηματίας να απέτυχε, μπορεί το κράτος–έμπορος να ναυάγησε, όμως το κράτος–καταφύγιο και τροφός της κομματικής πελατείας των σοσιαλιστικών κυβερνήσεων με τις ανελαστικές δομές και τις αδηφάγες ανάγκες του, παρέμεινε. Εξακολουθεί έως και σήμερα να απαιτεί από την ελληνική κοινωνία να πληρώσει το λογαριασμό της συντήρησής του σε βάρος της ανάπτυξης, της οικονομίας, της ευημερίας αυτής της ίδιας της κοινωνίας.

Όμως, βιώνουμε μία εποχή μεγάλων αλλαγών και πολύπλευρων ανακατατάξεων, που αλλάζουν άρδην τον παγκόσμιο οικονομικό χάρτη. Θέτουν νέες απαιτήσεις και προτεραιότητες, αναδεικνύουν νέα πρότυπα και νέες αξίες κατάλληλες για να αντιμετωπίσουν τα καινούρια δεδομένα. Μια εποχή στην ευρωπαϊκή ήπειρο που το γιγάντιο, όσο και ιστορικό στοιχείο της οικονομικής και νομισματικής ενοποίησης των ευρωπαϊκών λαών βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, διανοίγοντας έτσι με την προοπτική της ευόδωσής του νέες ελπίδες για το μέλλον των ευρωπαϊκών λαών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός για το 1998 δεν έχει καμία καινοτομία, κανένα νέο μέτρο, που θα μπορούσε να οδηγήσει την ελληνική οικονομία σε αναπτυξιακή τροχιά. Δεν διαφέρει σε πολλά πράγματα από τον περσινό προϋπολογισμό, εκτός του ότι προβλέπει νέους φόρους, πολύ μικρότερες αυξήσεις στους μισθούς των εργαζομένων.

Οι χαρακτηρισμοί "φορομνηχτικός", "χωρίς αναπτυξιακές προοπτικές", "πλασματικός", "κοινωνικά άδικος" κ.α. είναι επιεικείς μπροστά σ' αυτά που περιμένουν τους Έλληνες πολίτες για το 1998. Αυτή άλλωστε την αγωνία διαδηλώνουν σήμερα με τις πανελλαδικές–πανεργατικές απεργιακές κινητοποιήσεις τους οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι έγινε δεκτός με επικρίσεις και από τους επιχειρηματίες που στις πρόσφατες εκλογές των επιμελητηρίων καταψήφισαν την πολιτική σας και τους κυβερνητικούς υποψηφίους. Εξίσου αρνητικά σχόλια και καυστικές κριτικές εξαπέλυσαν και τα μέσα ενημέρωσης στο σύνολό τους. Δεν θα ήταν υπερβολικό να πω ότι η πολιτική Σημίτη έφθασε πλέον στα όριά της.

Ο Προϋπολογισμός του 1998 χαρακτηρίζεται από ατολία προς τη συστηματική προσπάθεια εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών. Απουσιάζουν τα ριζικά μέτρα, τόσο για τον περιορισμό των δαπανών, όσο και για τη βελτίωση των εσόδων. Η Κυβέρνηση εστιάζει την πολιτική της στην ονομαστική

σύγκλιση, αυξάνοντας με τεχνάσματα τις φορολογικές επιβαρύνσεις σε μισθωτούς και επιχειρήσεις. Έτσι, εκτός από τον αντικοινωνικό της χαρακτήρα γίνεται εμπόδιο για κάθε αναπτυξιακή προοπτική, οδηγεί στο πνίξιμο κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα και διογκώνει την ανεργία. Είναι ο προϋπολογισμός της άτολμης και δειλής συνομολόγησης, της ουσιαστικής χρεωκοπίας των οικονομικών της επαγγελίων. Κραδαίνοντας η Κυβέρνηση ορισμένα, απομονωμένα πλασματικά στοιχεία επιχειρεί να καταστήσει τον ελληνικό λαό κοινωνό ενός προγραμματισμένου παραλογισμού. Πετύχαμε, λέει, τους βασικούς στόχους και τις επιδιώξεις της πολιτικής μας. Πληρώστε όμως περισσότερους φόρους, δεχθείτε ακόμη μεγαλύτερη περιστολή του διαθέσιμου εισοδήματός σας. Αποδεχθείτε την ανεργία. Μη δίνετε σημασία στις εθιμαστικές ισορροπίες του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών.

Μη σας επηρεάζει η ευάλωτη θέση στο πρώτο διεθνές ταρακούνημα της σκληρής κατά τα άλλα δραχμής. Με πραγματικό πολιτικό θράσος ζητά από την ελληνική κοινωνία να καταβάλει τα λίτρα της ομηρίας της στο ιδιόμορφο σύμπλεγμα των κομματικοκρατικών και κρατικοδίαιτων ιδιωτικών συμφερόντων που τη στηρίζουν, χωρίς οι ίδιοι να αγγίζονται, μέσα από μια καθόλου ευρωπαϊκή εκσυγχρονιστική, αλλά αμιγώς αναχρονιστική λογική. Υποφέρετε εσείς μήπως και σωθούμε όλοι. Στην οικονομία όμως, τα πράγματα ποτέ δεν ακολουθούν τις συντεταγμένες του παραλογισμού.

Παρ' όλα αυτά η Κυβέρνηση, στο επίπεδο της επίσημης ρητορικής της, επιχειρεί να πείσει το Σώμα και πολύ περισσότερο τους Έλληνες, πως ο προϋπολογισμός είναι εναρμονισμένος προς την ανάγκη της εκπλήρωσης των κριτηρίων σύγκλισης, πως αποσκοπεί στη σταθεροποίηση και στη δημοσιονομική εξυγίανση στο επίπεδο μιας κάποιας οικονομικής μεταφυσικής, ή ενός αυτοπαρηγορητικού ευχολογίου. Αυτά θα μπορούσαν να ευσταθούν για να επιτευχθεί η πραγματική οικονομική ανάκαμψη και να κατορθώσει ο τόπος να συμμετάσχει ενεργά και ισότιμα στις διαδικασίες της οικονομικής ολοκλήρωσης.

Το πρώτο που απαιτείται είναι η ανάπτυξη. Η ανάπτυξη δεν επιτυγχάνεται με την υπερφορολόγηση. Υπερφορολόγηση που ποσοτικά αποδεικνύεται αν λάβει κανείς υπόψη του πως η φορολογική πίεση του Έλληνα πολίτη από το 17,2% του 1981 έφθασε στο 23,9% το 1997 επί του ΑΕΠ. Κτυπιέται και η επένδυση και η ζήτηση, οι δυο μοναδικοί δρόμοι για την ανάπτυξη.

Ανάπτυξη δεν επιτυγχάνεται όταν η Δημόσια Διοίκηση με την αναποτελεσματικότητα που τη διακρίνει εξ' αιτίας του κομματισμού και της ποσοτικής υπερστελέχωσής της, αποτλεί δομικό αντικίνητρο για κάθε αναπτυξιακό εγχείρημα.

Το δεύτερο που απαιτείται είναι ο δραστήσιος περιορισμός της αντιπαραγωγικής παρέμβασης του κράτους στην οικονομία. Ο περιορισμός αυτός, που υποτίθεται πως η Κυβέρνηση συμμερίζεται, δεν μπορεί να επέλθει όταν οι δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού έφθασαν από 22,2% του ΑΕΠ το 1980, στο 47,6% το 1995 και στο 49,2% το 1996, όταν το ακαθάριστο δημόσιο χρέος του ευρύτερου δημόσιου τομέα ως ποσοστό του ΑΕΠ από 33% το 1980, εκτινάχθηκε στο 133% περίπου το 1997, όταν οι ζωτικά απαραίτητες για την οικονομία αποκρατικοποιήσεις καθυστερούν με κάθε τρόπο και στην πράξη ακυρώνονται. Αντίθετα μάλιστα, εξακολουθούν οι από κάθε πλευρά απαράδεκτοι χαρισμοί δισεκατομμυρίων, όπως συνέβη πρόσφατα στους συνεταιρισμούς, παλαιότερα στην Ολυμπιακή, στις αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας και αλλού. Η δημοσιονομική εξυγίανση αποτελεί μια ονειρώδη της Κυβέρνησης παρά μια απτή πραγματικότητα.

Η συζήτηση μοιάζει περισσότερο με κακόγουστο αστείο με αυτά τα χαστικά ελλείμματα και το θηριώδες δημόσιο χρέος που από τα επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) που ανήρχετο το 1980 εκτινάχθηκε στο εφιαλτικό ύψος των τριάντα εννέα τρισεκατομμυρίων τριακοσίων τριάντα εννέα δισεκατομμυρίων (39.339.000.000) δραχμών το 1997.

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι έπρεπε αυτός ο προϋπολογισμός να προβλέπει κίνητρα ώστε να δώσει ώθηση στην

ανάπτυξη του τόπου στην διαρθρωτική αναπροσαρμογή των δομών της οικονομίας, στη νέα πραγματικότητα, στην κινητοποίηση του παραγωγικού δυναμικού της χώρας, στην κατεύθυνση της μεγαλύτερης παραγωγικότητας και της βελτιωμένης ανταγωνιστικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακριβώς επειδή είναι έτσι διαρθρωμένη η πολιτική της Κυβέρνησης, όπως αποτυπώνεται μέσα από τον προϋπολογισμό, φθάσαμε να έχουμε στη χώρα μας πολλά αρνητικά ρεκόρ. Φθάσαμε, σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Γαλλίας το 1996 να υπάρχει στη χώρα μας 17,7% του ελληνικού πληθυσμού που ζει υπό συνθήκες φτώχειας, όταν ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 12%.

Σύμφωνα με στοιχεία της EUROSTAT, το 1994 ήμασταν τελευταίοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση από άποψη κρατικών δαπανών κοινωνικής προστασίας, αφού διαθέτουμε μόλις το 16% του ΑΕΠ, ενώ ο αντίστοιχος κοινοτικός μέσος όρος έφθανε στο 28,6%. Με όλα αυτά τα μεγέθη δεδομένα η Κυβέρνηση μιλάει ανενδοίαστα για κοινωνικό πρόσωπο και κοινωνική πρόνοια.

Νόμιζε πως έτσι μπορεί στο διηνεκές να καταδημαγωγεί τον ελληνικό λαό, έτσι ώστε μέσα από την ευημερία των πλαστών αριθμών να αποστρέφει το πρόσωπό του από την δυστυχία που ολόένα και περισσότερο συσσωρεύεται γύρω του.

Συγκεκριμένα: Ενώ οι πληρωμές για υγεία και πρόνοια το 1996 ήταν τριακόσια είκοσι οκτώ δισεκατομμύρια τετρακόσια ενενήντα τέσσερα εκατομμύρια (328.494.000.000) δραχμές και ως το Σεπτέμβριο του 1997 ανήλθαν στα διακόσια εβδομήντα οκτώ δισεκατομμύρια οκτακόσια δεκατέσσερα εκατομμύρια (278.814.000.000) δραχμές για το 1998 η Κυβέρνηση προϋπολογίζει μόλις διακόσια εξήντα τρία δισεκατομμύρια τριακόσια ογδόντα εκατομμύρια (263.380.000.000) δραχμές.

Επίσης, ενώ οι πληρωμές του 1996 για επιχορηγήσεις σε νομικά πρόσωπα, ιδρύματα, οργανισμούς ήταν τριάντα ένα δισεκατομμύρια διακόσια εκατομμύρια (31.200.000.000) δραχμές για το 1998 περιορίζονται μόλις στα δεκαεπτά δισεκατομμύρια οκτακόσια εκατομμύρια (17.800.000.000) δραχμές.

Τέλος, ενώ τα επιδόματα που αφορούν πρωτίστως τις πολύτεκνες οικογένειες για το 1996 ανέρχονταν στα εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια εξακόσια εκατομμύρια (131.600.000.000) δραχμές, για το 1998 προϋπολογίζονται σε μόλις εκατόν είκοσι τέσσερα δισεκατομμύρια οκτακόσια εκατομμύρια (124.800.000.000) δραχμές.

Η αδιάφευστη γλώσσα των αριθμών προβάλλει μία μεγάλη αλήθεια, το κομματικό κράτος ανανεώνει τα πλήγματά του σε βάρος της κοινωνίας. Η αύξηση των δαπανών δεν σημαίνει ενίσχυση του κοινωνικού κράτους, όπως η κυβερνητική προπαγάνδα υποστηρίζει. Η αύξηση σχετίζεται με τις δαπάνες του κομματικού στρατού και όχι με τις ανάγκες της κοινωνίας για την παροχή της αρωγής και αλληλεγγύης σε αυτούς που επιβάλλεται. Η διαπίστωση αυτή έχει και μια κρίσιμη κοινωνικοπολιτική, αλλά και καθαρά οικονομική σημασία. Η αποφυγή της σπατάλης και η κατάργηση της κομματικοκρατικής νομενκλατούρας θα διασφαλίσει τους αναγκαίους πόρους για τις κοινωνικές παροχές σε εκείνες που έχουμε καθήκον και υποχρέωση να προσφέρουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση πρέπει να επικεντρωθεί σε μέτρα, όπως δραστική μείωση των κρατικών δαπανών, μείωση της φορολογίας, ενίσχυση επενδύσεων, τόνωση της αγοράς εργασίας, αύξηση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας.

Η οικονομική κατάσταση των δημοσίων επιχειρήσεων χειροτερεύει συνεχώς και οι προβλέψεις για το επόμενο έτος είναι ακόμη δυσμενέστερες. Οι ΔΕΚΟ καταφεύγουν σε δανεισμό για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματά τους. Το ύψος του δανεισμού θα φθάσει τα τριακόσια τριάντα δισεκατομμύρια (330.000.000.000) δραχμές, σχεδόν στο 1% του ΑΕΠ.

Ο υπερδανεισμός αυτός θα έχει αρνητικές συνέπειες στα επιτόκια και στον πληθωρισμό σε μία περίοδο που οι κυβερνητικοί αρμόδιοι μας μιλάνε για τη σύγκλιση και τις

επιτυχίες τους στην επίτευξη των στόχων. Κατά τα άλλα η Κυβέρνηση Σημίτη φροντίζει να χαρίζει τα χρέη των δημοσίων οργανισμών καθυστερώντας σημαντικά προγράμματα απαραίτητα για τον εκσυγχρονισμό της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα της περιστολής των δημοσίων δαπανών πρέπει να αντιμετωπισθεί δραστικά. Γιατί δεν απέχει πολύ το χρονικό σημείο που, ανεξάρτητα από το τι θα λένε οι αριθμοί, οι Υπουργοί και τα διαπλεκόμενα, η οικονομία θα καταρρεύσει συμπαρασύροντας την κοινωνία στη χρεοκοπία και τη χώρα σε περιπέτειες. Ο περιορισμός της σπατάλης του κράτους δεν αποτελεί ιδεολόγημα. Είναι αδήριτη ανάγκη. Και όσο και αν η Κυβέρνηση συνομολογεί, εν τούτοις στην πράξη δεν κάνει τίποτα. Πράττει ελάχιστα για να την επιτύχει. Μάλιστα εν είδει δήθεν ρητορικών ερωτημάτων, διατυπώνει πονηρές ερωτήσεις των προδιαγραφών: "Μήπως θέλετε να περικόψουμε τις κοινωνικές δαπάνες";

Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Άλλωστε, όπως σας προείπα, είναι πολύ χαμηλότερες στη χώρα μας σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από τις εκατό (100) δραχμές των δαπανών του προϋπολογισμού οι 66,8 πηγαίνουν για την εξυπηρέτηση των αναγκών του κομματικού κράτους και μόλις τριάντα τρεις (33) μένουν για να καλυφθούν όλες οι υπόλοιπες ανάγκες της κοινωνίας από την παιδεία και την υγεία έως την άμυνα και την εξωτερική πολιτική.

Τις προκλητικές δαπάνες ζητάμε από την Κυβέρνηση να περικόψει. Τίποτε περισσότερο, τίποτε λιγότερο.

Και ενδεικτικά σας αναφέρω. Να προχωρήσετε στο δραστικό περιορισμό των διορισμών των δημοσίων υπαλλήλων στο δημόσιο τομέα. Να εφαρμόσει, δηλαδή, η Κυβέρνηση τη δική της δέσμευση ότι για κάθε πέντε υπαλλήλους που αποχωρούν να προσλαμβάνει μόνον ένα. Να σταματήσει, επιτέλους, η κομματική στρατολόγηση οπαδών. Και μην πει η Κυβέρνηση πως εφάρμοσε τη δέσμευσή της, γιατί τα δικά της στοιχεία δείχνουν πως οι διακόσιοι εβδομήντα τρεις χιλιάδες εκατόν εβδομήντα ένας δημόσιοι τακτικοί υπάλληλοι το 1994 αυξήθηκαν το 1997 στους διακόσιους ενενήντα δύο χιλιάδες σαράντα έναν υπαλλήλους.

Οι τριακόσιες δεκατέσσερις χιλιάδες εκατόν ογδόντα οκτώ έκτακτοι το 1996 έφθασαν το 1997 στους τριακόσιους δεκαέξι χιλιάδες εκατόν τριάντα επτά.

Δεύτερον, στην αποφασιστική προώθηση των αποκρατικοποιήσεων.

Στην εκσυγχρονιστική της παραφιλολογία η Κυβέρνηση δείχνει να έχει εγκαταλείψει την παλιά άκριτη πίστη στη θεία χάρη του κράτους, όπως έλεγε και ο μεγάλος Γάλλος διανοητής Ζαν Φρανσουά Ρεβέλ. Διατείνεται πως αποδέχεται τη θέση ότι το δημόσιο δεν μπορεί να παριστάνει τον επιχειρηματία, τον έμπορο ή τον επαγγελματία.

Ας υλοποιήσει, λοιπόν, αυτήν τη ρητορική της παραδοχή και ας προχωρήσει σε γενναίες αποκρατικοποιήσεις. Οι μέθοδοι μπορεί κατά περίπτωση να βρεθούν. Αυτό που δεν μπορεί να βρεθεί είναι η βούληση να προχωρήσει τις αποκρατικοποιήσεις.

Τι είναι αυτό που ανοίγει το δρόμο για τη δημιουργία νέων περιττών κρατικών επιχειρήσεων, όπως συμβαίνει για την ίδρυση από την ΕΚΟ της θυγατρικής ΠΕΤΡΟΛΙΝΑ-ΕΚΟΛΙΝΑ, εξαγοράζοντας τώρα και πίσω ιδιωτικές επιχειρήσεις; Πώς να περιμένουμε τις γενναίες αποκρατικοποιήσεις των τραπεζών, των συγκοινωνιών, της Ολυμπιακής, του ΟΤΕ, των προβλημάτων, όταν χρόνια τώρα δεν πραγματοποιούνται ούτε στην Τράπεζα Κρήτης ούτε στην Τράπεζα Κεντρικής Ελλάδος;

Το μέγεθος της συμμετοχής του δημόσιου τομέα στην εθνική οικονομία, από το 39,8% που ανήρχετο το 1980, έφθασε στο 58,2% το 1995, ενώ οι κρατικές δαπάνες από το 30,4% του ΑΕΠ το 1980, έφθασαν στο 46% το 1996. Αδιάφευστα αποδεικνύεται ο κρατικός γιγαντισμός για να οικοδομηθεί το κομματικό κράτος, το κράτος της νοκιασμένης ψήφου, που έκανα λόγο προηγουμένως.

Τρίτον, στο τολμηρό σταμάτημα της σπατάλης της διαχείρισης του δημοσίου χρήματος.

Δεν έχει κανείς παρά να δει την ετήσια έκθεση του

Ελεγκτικού Συνεδρίου για το 1995, για να διαπιστώσει και το βαθμό της και το εύρος της. Ένα πραγματικό όργιο αποκλίσεων σε δαπάνες που αναφέρονται από τις προμήθειες έως την εκτέλεση των δημοσίων έργων και από τις αποδοχές και τις αποζημιώσεις έως τις προσλήψεις και τις αμοιβές για συμβούλια, επιτροπές και άλλα. Αυτή η διαρκής μόδα έλλειψης σεβασμού στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος κάποια στιγμή θα άξιζε να μετρηθεί επαρκώς. Θα άξιζε να μετρηθεί αυτό το κόστος, για να διαφανούν οι επιπτώσεις στην τσέπη του πολίτη.

Τέταρτον, στην εξάλειψη των χαρακτηριστικών διευκολύνσεων προς τις διάφορες ιδιωτικές, ποδοσφαιρικές, προβληματικές δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς, προς φορείς όπως οι συνεταιρισμοί και προς επιτηδευτούς ιδιώτες.

Οι χαρακτηρισμοί ένα τρισεκατομμύριο τα τελευταία χρόνια έχουν φθάσει πραγματικά σε αστρονομικά ύψη.

Η Κυβέρνηση μάλιστα, για να διασκεδάσει τις εντυπώσεις και ταυτόχρονα να κάνει την κομματική δουλειά της, έχει αναπτύξει την ιδιότυπη, όσο και παράδοση, θεωρία πως οι διευκολύνσεις αυτές δεν αποτελούν παρά ουσιαστικές λογιστικές διευθετήσεις.

Το κρυφό δημόσιο χρέος της περιόδου 1994-1997 είναι: Αστικές Συγκοινωνίες οκτακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (870.000.000.000) δραχμές, Ολυμπιακή Αεροπορία, εξακόσια εβδομήντα δισεκατομμύρια (670.000.000.000) δραχμές, ΑΤΕ και Συνεταιρισμοί ένα τρισεκατομμύριο εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (1.150.000.000.000) δραχμές, καταπτώσεις εγγυήσεων εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) δραχμές, ΕΤΒΑ πεντακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (580.000.000.000) δραχμές, ΕΤΕ εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια (130.000.000.000) δραχμές, Τράπεζα Κρήτης σαράντα ένα δισεκατομμύρια (41.000.000.000) δραχμές, Ναυπηγεία εκατόν είκοσι δισεκατομμύρια (120.000.000.000) δραχμές, Ασφαλιστικοί Οργανισμοί ένα τρισεκατομμύριο εκατό δισεκατομμύρια (1.100.000.000.000) δραχμές. Σύνολο: Πέντε τρισεκατομμύρια διακόσια εξήντα ένα δισεκατομμύρια (5.261.000.000.000) δραχμές.

Ένα μεγάλο μέρος από τα παραπάνω χρέη έχει ήδη ενσωματωθεί στο χρέος της κεντρικής διοίκησης, ενώ το υπόλοιπο θα ρυθμιστεί στο άμεσο μέλλον.

Πέμπτον, στην ορθολογική επαναξιολόγηση των δημοσίων δαπανών, ώστε αυτές να σταθμιστούν, ανάλογα με τη σχέση κόστους και ωφέλειας ή με τη σχέση κοινωνικού οφέλους και οικονομικού κόστους, για όσες εξ εκείνων το κριτήριο αυτό πρέπει να ισχύσει. Έτσι, θα αποφευχθούν και επιπολαιότητες για αναλογική περικοπή όλων των δαπανών, ανεξάρτητα από το αν επιδέχονται ή όχι περικοπές.

Στην ουσία η ανάγκη της περιστολής της δαπάνης στο σκέλος των δημοσίων δαπανών θέτει σε δοκιμασία τη βολική λογική του κράτους του χαρτζιλίκιου που δαπάνη της κοινωνίας συντηρείται και αναπαράγεται. Αυτή η πρακτική έχει εξαντλήσει πια τα όριά της και μαζί με τα όριά της έχει εξαντλήσει και τα όρια της υπομονής του βαρέως φορολογούμενου Έλληνα πολίτη, που καλείται να πληρώνει το λογαριασμό από ένα φαγοπότι στο οποίο δεν συμμετέχει, που καλείται να παρίστανται πως δεν αντιλαμβάνεται την αναξιοπιστία των διακηρύξεων για περισσότερο σεβασμό στο μόχθο του, για καλύτερη διαχείριση του ιδρώτα του, που κατά καιρούς διατυπώνει η Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, για να αποφύγει την εμφάνιση της αύξησης των ελλειμμάτων του προϋπολογισμού, τα μετέφερε στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και εμφανίζει τις επιδοτήσεις στις ΔΕΚΟ με τη μορφή της συμμετοχής του ελληνικού δημοσίου στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου των ΔΕΚΟ.

Επίσης, με επιδοτήσεις μέσω του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων καλύπτονται οι καταναλωτικές και λειτουργικές δαπάνες των ΔΕΚΟ, γεγονός που αλλοιώνει τον προορισμό του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, που πρέπει να καλύπτει μόνο επενδυτικές δαπάνες. Στην εισηγητική έκθεση υπάρχει σχετική ομολογία ότι ποσό τετρακοσίων είκοσι ένα

δισεκατομμυρίων εκατόν εβδομήντα έξι εκατομμυρίων (421.176.000.000) δραχμών αποτέλεσε τη συμμετοχή του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων στην αύξηση των μετοχικών κεφαλαίων των ΔΕΚΟ και λοιπών επιχειρήσεων του δημοσίου.

Με την ενέργειά της, όμως, αυτή η Κυβέρνηση αυξάνει το μερίδιο του δημοσίου τομέα και με τις πράξεις της αντιστρατεύεται την ίδια της την πολιτική, που ισχυρίζεται ότι αποβλέπει στον περιορισμό του δημόσιου τομέα.

Όμως, η εμμονή στο κράτος επιχειρηματία και στο κράτος μαπακάλη, δεν αποτελεί και την πιο σύγχρονη απάντηση στις προκλήσεις του ανταγωνιστικού παγκόσμιου περιβάλλοντος.

Επιπλέον στερεί πόρους από τον τομέα κατασκευής των έργων, με αποτέλεσμα να παρουσιάζεται από έλλειψη πιστώσεων σημαντική καθυστέρηση στην πραγματοποίησή τους.

Όσον αφορά στη διάκριση των έργων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων σε συγχρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση και σε απλά που χρηματοδοτούνται από εθνικούς πόρους, διαπιστώνεται ότι η υψηλή συμμετοχή των χρηματοδοτούμενων από εθνικούς πόρους έργων αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση εκτελεί έργα των οποίων οι δαπάνες δεν είναι επιλέξιμες από την Κοινότητα.

Η πολιτική όμως αυτή επιλογή της Κυβέρνησης οδηγεί σε αύξηση των ελλειμμάτων και του δημοσίου χρέους και στην κατασκευή έργων που δεν είναι οικονομικά βιώσιμα ή δεν πληρούν τις περιβαλλοντικές προϋποθέσεις που θέτει η Κοινότητα.

Η εκτέλεση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται μόνον λογιστικά, δηλαδή, με την αύξηση των πληρωμών, αλλά κυρίως πρέπει να εξετάζονται και οι ποιοτικές πτυχές, δηλαδή κατά πόσο τα έργα συμβάλουν στην ανάπτυξη της χώρας και στη βελτίωση της ποιότητας ζωής.

Τέλος, το γεγονός πως το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων αποτελεί το κατ' εξοχήν αναπτυξιακό κομμάτι των δημοσίων δαπανών, που φθάνει στα δύο τρισεκατομμύρια περίπου, βασίζεται στην εισροή οκτακοσίων σαράντα δισεκατομμυρίων (840.000.000.000) από την Ευρωπαϊκή Ένωση για να μη χαθούν, όμως, πρέπει να μεταφερθούν μεταξύ διαφόρων προγραμμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνοψίζοντας, θέλω να υπογραμμίσω ότι η ελληνική κοινωνία δεν αντέχει πια άλλον προϋπολογισμό όπως ο φετινός. Δεν ανέχεται πλέον το μέλλον και η προοπτική της να υπονομεύεται για χάρη των σκοπιμοτήτων της κρατικοκομματικής νομενκλατούρας, η οποία, την αποεπένδυση, την ανεργία, την αύξηση των νεόπτωχων και τη φορολαίλαπα τις αποκαλεί, ούτε λίγο ούτε πολύ, πετυχημένη οικονομική πολιτική.

Γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία καταψηφίζει αυτόν τον προϋπολογισμό, της κοινωνικής αναληψίας, της αποανάπτυξης και της κομματικοκρατικής σπατάλης. Απορρίπτουμε τον προϋπολογισμό, γιατί κινείται στη λογική της αφαίμαξης των εργαζομένων και της διατήρησης ενός κράτους εισπράκτορα.

Τα ποσά που χάνονται είναι τεράστια και πλουτίζουν σε βάρος των χαμηλόμισθων όλοι εκείνοι που με θεμιτά ή αθέμιτα μέσα στηρίζουν την Κυβέρνηση.

Η επιτυχία του προγράμματος σύγκλισης είναι το άλλοθι για τις επιβαρύνσεις και τις αδικίες σε βάρος του ελληνικού λαού, της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η Νέα Δημοκρατία έχει μείνει στην πολιτική ιστορία του τόπου σαν το Κόμμα που μας οδήγησε στην Ε.Ο.Κ. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα μείνει σαν το Κόμμα που κατάφερε να οδηγήσει την Ελλάδα μακριά από τη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια.

Ο ελληνικός λαός προσβλέπει πια στη Νέα Δημοκρατία, στην παράταξη που θέλει και μπορεί να προωθήσει μια ριζοσπαστική φιλελεύθερη μεταρρύθμιση, ώστε να επιτευχθεί ανάπτυξη και να επιδειχθεί μεγαλύτερη κοινωνική ευαισθησία προς τους έχοντες ανάγκη. Στο Κόμμα που καταφάσκει σε ένα καλύτερο μέλλον για τις Ελληνίδες και τους Έλληνες, χωρίς να θεωρεί προϋπόθεση της πολιτικής αναρρίχησης και επιβίωσης του τη λεηλασία της κοινωνίας από το κομματικό

κράτος, το κράτος της νοικιασμένης αγάπης που υπηρετεί η σημερινή Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ευάγγελος Μπούτας, ειδικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος έχει το λόγο για τριάντα λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ φέρνει προς ψήφιση έναν προϋπολογισμό αντι-λαϊκό, αντιαναπτυξιακό, φορομνηχτικό, έναν προϋπολογισμό που είναι υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου, ντόπιου και ξένου και σε βάρος των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, που ξηλώνει την παραγωγική βάση της χώρας και ξεκληρίζει τη μικρομεσαία αγροτιά. Ο προϋπολογισμός αυτός αποτελεί συνέχεια της προηγούμενης πολιτικής της λιτότητας σε βάρος των εργαζομένων, που χρόνια τώρα εφαρμόζεται στη χώρα μας στο όνομα του προγράμματος σύγκλισης και της ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ. Εντείνεται πιο πολύ η λιτότητα, εξαιτίας της πολιτικής της Κυβέρνησης στα πλαίσια του εκσυγχρονισμού του κράτους, όπως επιτάσσει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Συνεχίζεται ο ίδιος "χαβάς" και κύρια πηγή εσόδων του κρατικού Προϋπολογισμού αποτελεί η άγρια φορολόγηση των πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Και δεν φτάνει μόνο αυτό για την Κυβέρνηση. Προχώρησε μέσα από τους νέους νόμους που ψήφισε το προηγούμενο διάστημα, σε πολλές περιπτώσεις με τη σύμφωνη γνώμη της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων κομμάτων, εκτός του ΚΚΕ, στην ανταποδοτική λειτουργία διαφόρων υπηρεσιών, όπως για τους βρεφονηπιακούς σταθμούς, τους παιδικούς σταθμούς, την ασφάλιση των αγροτών, την ασφάλιση της παραγωγής των αγροτών, την άθληση στα δημοτικά γυμναστήρια, στην υγεία, στην παιδεία.

Αντίθετα, τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου όχι μόνο τα αφήνει στο απυρόβλητο, αλλά κάνει ό,τι περνάει από το χέρι της να μεγαλώσουν.

Η Κυβέρνηση αρνείται πεισματικά να ικανοποιήσει τα δίκαια αιτήματα των αγροτών, των εργαζομένων, των συνταξιούχων, των μισθωτών, των επαγγελματιοβιοτεχνών, για τη στήριξη και βελτίωση των εισοδημάτων τους με το επιχείρημα ότι δεν αντέχει η οικονομία. Όμως, την ίδια στιγμή χαρίζει εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές στη βρετανική πολυεθνική BP και στους μεγαλοεργολάβους με τα διπλά φορολογικά βιβλία.

Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί άλλα μέτρα και άλλα σταθμά για τα λαϊκά στρώματα και άλλα για τους κάθε λογής αεριτζήδες μεγαλοοφειλέτες, φοροκλέφτες, για τους οποίους υπάρχουν πάντα περιθώρια και μάλιστα απεριόριστα.

Πιστεύουμε πως ο λαός δεν πρέπει να τρέφει καμία αυταπάτη ότι μπορεί ένας τέτοιος προϋπολογισμός να εξυπηρετήσει τις μεγαλόστομες υποσχέσεις της Κυβέρνησης για ανάπτυξη, για κοινωνικό κράτος, για κράτος πρόνοιας.

Δεν είναι δυνατόν να είναι κοινωνικό ένα κράτος, που κάνει την ανεργία να αυξάνει κάθε χρόνο και να έχει ξεπεράσει το 10,5% και σε μερικές πόλεις και νόμους να έχει περάσει το 40%. Ένα κράτος, που πετά χιλιάδες εργαζόμενους στο δρόμο, που αντιμετωπίζει τους απόμαχους της δουλειάς σαν ζητιάνους, τους αγρότες τους ξεκληρίζει και τους μικροεπαγγελματίες τους επιφυλάσσει το λουκέτο στα μαγαζιά. Αυτό είναι το σύγχρονο κράτος, που φτιάχνει η Κυβέρνηση και στηρίζει και η Νέα Δημοκρατία, αλλά και ο Συνασπισμός με τη λογική του Μάαστριχτ, το οποίο αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση με νέους τρόπους του καπιταλιστικού κέρδους. Τα επιχειρήματα και οι θέσεις, που προβάλλει η Κυβέρνηση γι' αυτήν την πολιτική, έχουν ως στόχο την εξαπάτηση του λαού, για να περάσει αυτήν την ανάλγητη πολιτική, πολλές φορές έχει παρουσιάσει το μαύρο άσπρο, πολλές φορές έχουν προβληθεί λογικοφανή επιχειρήματα με τρόπο, που να εξαπατά το λαό. Και όταν ο λαός ή τμήμα του λαού αντιστέκονται, τότε η Κυβέρνηση και τα ελεγχόμενα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης σε συγχорδία τους συκοφαντούν, τους υπονομεύουν, του λοιδωρούν. Τότε η Κυβέρνηση ανασύρει από τα συρτάρια αντιδραστικούς νόμους, που έχουν κατασκευαστεί σε ανώμαλες περιόδους από τα πιο αντιδραστικά

καθεστώτα, που γνώρισε η χώρα μας.

Πιστεύουμε ότι ο αγώνας για την παραμονή της κοινωνικής πολιτικής, κάτω από την κρατική ευθύνη και το σχεδιασμένο έλεγχο, πρέπει να συνεχιστεί και να ενταθεί.

Οι πρακτικές και οι πολιτικές, που μιλούν για χρηματοδότηση στα πλαίσια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, για φιλανθρωπία, μας φέρνουν πίσω στις αρχές του αιώνα. Ο λαός δεν πρέπει να επιτρέψει αυτό το πισωγύρισμα.

Για να περάσει, λοιπόν, αυτή η πολιτική, η Κυβέρνηση με τη βοήθεια των κομμάτων, που στηρίζουν την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν του χεριού τους τις πλειοψηφίες των ηγεσιών του συνδικαλιστικού κινήματος, παίζουν το ρόλο του χειροκροτητή και ποδηγετούν το μαζικό κίνημα, για να μην αναπτυχθούν αγώνες, που θα ανατρέπουν αυτήν την πολιτική. Συμμετέχουν στον ψευδοδιάλογο, που μοναδικό στόχο έχει την απάτη του λαού.

Ο προϋπολογισμός που συζητάμε προβλέπει για την αγροτική οικονομία μειωμένες δαπάνες έτσι ώστε να πετύχει η Κυβέρνηση σε αυτό το νευραλγικό τομέα της οικονομίας το γρήγορο ξήλωμα των όποιων μηχανισμών στήριξης του εισοδήματος, για πιο γρήγορο ξεκλήρισμα της μικρομεσαίας αγροτιάς.

Οι δαπάνες για τη γεωργία είναι μικρότερες στο νέο προϋπολογισμό κατά 2%. Πέρα από αυτό η Κυβέρνηση με το νέο προϋπολογισμό θα επιταχύνει την αρνητική πορεία για τα κονδύλια του προγράμματος των δημοσίων επενδύσεων για το 1998, που είναι μόνο εκατόν εξήντα δισεκατομμύρια (160.000.000.000) ενώ τα αντίστοιχα για το 1997 ήταν εκατόν πενήντα τέσσερα (154.000.000.000) και θα απορροφηθούν μόνο τα εκατόν σαράντα τέσσερα (144.000.000.000).

Αν από τα εκατόν εξήντα δισεκατομμύρια (160.000.000.000) αφαιρεθούν τα εννέα δισεκατομμύρια (9.000.000.000) του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Ταμείου, τα οποία μεταφέρθηκαν από τον τακτικό Προϋπολογισμό, τότε τα κονδύλια του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων 1998 είναι μειωμένα και σε τρέχουσες τιμές σε σχέση με τα αντίστοιχα κονδύλια του 1997.

Πέρα από τη μείωση πρέπει να επισημανθεί ότι η μεταφορά κονδυλίων από τον τακτικό Προϋπολογισμό στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, πάει να συγκαλύψει τα πράγματα, γιατί τα κονδύλια αυτά δεν έχουν καμία σχέση με γεωργικές επενδύσεις. Τα κονδύλια αυτά θα διασπαθιστούν από τα γνωστά ιδιωτικά κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης.

Η εφαρμογή της νέας κοινής αγροτικής πολιτικής και της GATT, πως η Ατζέντα 2000 που υλοποιεί τη Συνθήκη του Μάαστριχτ στον τομέα της γεωργίας, αλλά και η νέα ΚΑΠ που εφαρμόστηκε μέχρι σήμερα στα χρόνια που πέρασαν είχε ως αποτέλεσμα το έλλειμμα του αγροτικού εμπορικού ισοζυγίου να εκτιναχθεί το 1996 στο ύψος των οκτακοσίων πενήντα οκτώ εκατομμυρίων (858.000.000) δολαρίων, ενώ το αντίστοιχο έλλειμμα με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ξεπέρασε το ένα δισεκατομμύριο ογδόντα ένα εκατομμύρια (1.081.000.000) δολάρια. Ανάλογη είναι και η εξέλιξη του που σημειώνεται το 1997.

Τα τρομακτικά αυτά στοιχεία αποδεικνύουν χρόνο με το χρόνο συνειδητά, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Κυβέρνηση καταστρέφουν την αγροτική οικονομία και μετατρέπουν τη χώρα μας στον καλύτερο καταναλωτή αγροτικών προϊόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα στοιχεία αυτά αποδεικνύουν επίσης ότι ο λεγόμενος πακτωλός των κονδυλίων της ΚΑΠ, που έρχονται στη χώρα μας δεν έχουν αναπτυξιακό χαρακτήρα, αλλά αποδιαιρώνουν και αποδυναμώνουν την ανταγωνιστικότητα και το μέλλον της γεωργίας μας.

Με τα κονδύλια αυτά στην ουσία επιδοτούνται οι βιομήχανοι, οι μεταποιητές και οι μεγαλέμποροι που αγοράζουν σε εξευτελιστικές τιμές τα γεωργικά προϊόντα για να τα μοσχοπώλουν μετά στους εργάτες, στους επαγγελματιοβιοτέχνες, στο λαό.

Σήμερα αγοράζουν τα χυμοποιησίμα πορτοκάλια μία δεκάρα το κιλό. Τόσο πληρώνει από την τσέπη του ο έμπορος. Και

τα επιτραπέζια είκοσι πέντε δραχμές το κιλό και ο καταναλωτής τα τρώει διακόσιες πενήντα δραχμές το κιλό.

Το σιτάρι το αγοράζουν σαράντα δύο δραχμές στην καλύτερη περίπτωση. Τριάντα επτά δραχμές είναι η τιμή εγγύησης, από πενήντα επτά δραχμές που το πούλαγε ο παραγωγός το 1992. Την ίδια όμως περίοδο οι τιμές των ζυμαρικών όχι μόνο δεν μειώθηκαν, αλλά αυξήθηκαν σε ρυθμούς μεγαλύτερους από τον πληθωρισμό. Το ίδιο ισχύει και για μία σειρά προϊόντων όπως καπνά, βαμβάκι, βιομηχανική ντομάτα και άλλα, όπου το κόστος της αγοράς είναι στους βιομήχανους και εμπόρους μηδαμινό.

Κατά συνέπεια οι επιδοτήσεις και ό,τι μας λείει κατά καιρούς η Κυβέρνηση ότι έρχεται πακτωλός χρημάτων και πάει στους αγρότες, δεν πάει στους αγρότες, αλλά σε αυτούς τους κυρίους που λέγονται βιομήχανοι, έμποροι και αεριτζήδες πολλές φορές.

Οι ονομαστικές τιμές σε όλα σχεδόν τα αγροτικά προϊόντα βαμβάκι, σιτηρά, ρύζι, σταφίδα, οπωροκηπευτικά, είναι μικρότερες από αυτές που είχαν πριν από την αναθεώρηση της ΚΑΠ το 1992, ενώ σημαντικές μειώσεις γίνονται και σε επιδοτήσεις, στα σιτηρά, το ρύζι, τα επιλέξιμα αιγοπρόβατα.

Οι μειώσεις αυτές, σε συνδυασμό με την ανεξέλεγκτη αύξηση των τιμών των αγροτικών εφοδίων και μηχανημάτων και τα τοκογλυφικά επιτόκια της ΑΤΕ με τους τόκους επί τόκων και τα πανωτόκια, είχαν σαν αποτέλεσμα το αγροτικό εισόδημα, παρά τη σημαντική μείωση της αγροτικής απασχόλησης που γίνεται τα τελευταία χρόνια, να είναι μικρότερο από το 60% του εισοδήματος των άλλων τομέων της παραγωγής και η χρεωκοπία των αγροτικών συνεταιρισμών να έχει πάρει μαζικές διαστάσεις. Ειδικότερα για το 1996 η μέση αύξηση των ονομαστικών τιμών των αγροτικών προϊόντων ήταν μικρότερη από την αντίστοιχη αύξηση των αγροτικών εφοδίων και μηχανημάτων κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες, με συνέπεια ανάλογη μείωση να υπάρχει και στο καθαρό εισόδημα του αγρότη. Το ίδιο συμβαίνει και το 1997.

Οι επενδύσεις στη γεωργία συνεχίζονται να μειώνονται με ρυθμό 3,5% το χρόνο και αντιπροσωπεύουν μόνο το 5% των συνολικών επενδύσεων, ενώ η γεωργία συμμετέχει με υπερδιπλάσιο ποσοστό στο ΑΕΠ. Το χαμηλό αυτό ποσοστό αποκαλύπτει, με τον πιο ανάλητο τρόπο, την υποκρισία της Κυβέρνησης για το ενδιαφέρον τάχα να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα της γεωργίας, για να επιβιώσει στις νέες συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της παγκόσμιας αγοράς, όπως επικαλείται.

Η αξία της αγροτικής παραγωγής σε σταθερές τιμές ακολουθεί αρνητική πορεία, με αποτέλεσμα το 1995 να μειωθεί κατά 2,4% και το 1996 κατά 0,6%. Η αρνητική αυτή εξέλιξη είναι αποτέλεσμα κύρια των ποσοστρώσεων που είχε επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Κυβέρνηση σε όλα τα αγροτικά προϊόντα. Είναι επίσης το αποτέλεσμα της ανταγωνιστικής κυβερνητικής πολιτικής που εκτός των άλλων εκφράζεται και από τον Προϋπολογισμό του 1998, που δεν παίρνει κανένα μέτρο για να αναπληρώσει αυτά που χάνουν οι αγρότες.

Ο νέος ασφαλιστικός νόμος του ΟΓΑ, που προβλήθηκε με προκλητικό τρόπο κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων ως το θετικότερο κοινωνικό μέτρο για τους αγρότες, είναι εισπρακτικός και αντικοινωνικός, γιατί πολλαπλασιάζονται οι εισφορές των αγροτών και μειώνονται δραστικά οι συντάξεις πείνας των αγροτών. Θεσμοθετείται για πρώτη φορά η εισφορά ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στους εν ενεργεία συνταξιούχους αγρότες. Καταργείται σταδιακά η προνοιακή σύνταξη. Καθιερώνονται εισφορές για σαράντα πέντε χρόνια, χωρίς να υπάρχει ο θεσμός της κατώτερης σύνταξης και οι περισσότερες αγρότισσες θα μείνουν ανασφάλιστες με όλες τις αρνητικές και οικονομικές συνέπειες.

Τον αντικοινωνικό χαρακτήρα του νόμου τον αναγνωρίζει έμμεσα η ίδια η Κυβέρνηση με τα δρακόντεια μέτρα εφαρμογής που θέσπισε, όπως άρνηση ανανέωσης ασφαλιστικών βιβλιαρίων και άδεια λαϊκών αγορών, άρνηση δανειοδότησης από την ΑΤΕ, άρνηση έκδοσης άδειας αγροτικού αυτοκινήτου και οποιουδήποτε αγροτικού μηχανήματος.

Το Μητρώο Αγροτών που προβάλλει η Κυβέρνηση σαν βασικό θετικό μέτρο, στόχο έχει το ξεκλήρισμα των μικρομεσαίων αγροτών. Στον προϋπολογισμό υπάρχει κονδύλιο εννέα δισεκατομμυρίων (9.000.000.000) δραχμών για τη μερική επιστροφή φόρου καυσίμων, ποσό που είναι πολύ μικρό σε σχέση με αυτά που έχουν ανάγκη οι μικρομεσαίοι αγρότες για φθηνό πετρέλαιο.

Όσες ταχυδακτυλουργίες και αν κάνει η Κυβέρνηση δεν μπορεί να πει στους νέους αγρότες ότι ο νέος νόμος που ψήφισε δεν είναι στάχτη στα μάτια τους, γιατί τα κίνητρα είναι αποσπασματικά, αναποτελεσματικά, ανεπαρκή και ανεφάρμοστα. Και το κυριότερο, γιατί δεν αντιμετωπίζει το βασικό αίτημα των νέων αγροτών, δηλαδή το δικαίωμα στην παραγωγή, που εμποδίζεται από τις απαράδεκτες χαμηλές ποσοστώσεις που υπάρχουν σε όλα τα προϊόντα.

Η μείωση κατά 7% του κονδυλίου επιδότησης των επιτοκίων των αγροτικών στεγαστικών δανείων, από τεσεράμισι δισεκατομμύρια σε τέσσερα δισεκατομμύρια το 1998, αφορά κύρια νέους αγρότες. Οι προϋποθέσεις που καθορίζουν το δικαίωμα, έστω αυτών των ψευδοκινήτρων που βάζει η Κυβέρνηση, είναι άπιαστο όνειρο για τους μικρομεσαίους αγρότες, τη στιγμή που χρειάζεται να έχει κάποιος οκτακόσια εβδομήντα πέντε στρέμματα σιτηρά για να έχει αυτά τα κίνητρα, να έχει εκατόν εξήντα στρέμματα με βαμβάκι, να έχει εξήντα αγελάδες και πάει λέγοντας. Κατά συνέπεια οι προϋποθέσεις που βάζει ακυρώνουν, έστω και αυτά τα ψευδοκίνητρα και έτσι οι μικρομεσαίοι αγρότες δεν μπορούν να τα πάρουν.

Όσα περίτεχνα και εκσυγχρονιστικά λόγια και αν χρησιμοποιήσει η Κυβέρνηση, δεν μπορεί να πείσει ότι η εξαγγελθείσα αλλαγή του θεσμικού πλαισίου του ΕΛΓΑ στοχεύει στην καλύτερη ασφάλιση της αγροτικής παραγωγής, του ζωικού, φυτικού και εγγείου κεφαλαίου.

Είναι γνωστό πλέον ότι επιδιώκει η Κυβέρνηση τη συρρίκνωση και ιδιωτικοποίηση του ΕΛΓΑ, σε όφελος των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών, που θα επιδοτηθούν από το κράτος και θα οδηγήσουν στη χειροτέρευση των όρων ασφάλισης και την κατακόρυφη αύξηση των ασφαλιστρών σε βάρος των αγροτών.

Μάλιστα η Κυβέρνηση κυνηγάει όποιον υπάλληλο του ΕΛΓΑ κάνει καλά τη δουλειά του και προστατεύει τον Οργανισμό από τις ρουσφετολογικές και πελατειακές επιδιώξεις του ίδιου του Υπουργείου και της Κυβέρνησης, αλλά και τοπικών ή περιφερειακών παραγόντων κατά περιοχή. Έτσι, έχουμε την εκδικητική μετάθεση του προϊσταμένου του περιφερειακού υποκαταστήματος Λαρίσας, που επέβαλε το Υπουργείο Γεωργίας, αλλά και στελέχη τόσο της Κυβέρνησης, όσο και άλλων κομμάτων –μη σας φαίνεται παράξενο– και της Νέας Δημοκρατίας. Ίσως δούμε να έχει και συνέχεια αυτή η τακτική των διώξεων.

Όλα τα παραπάνω είναι ένα απτό παράδειγμα τι σημαίνει κυβερνητικός εκσυγχρονισμός. Όσα σκουριασμένα επιχειρήματα και αν χρησιμοποιήσει η Κυβέρνηση για εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, δεν μπορεί να πείσει τους αγρότες ότι η κατάργηση βασικών αγροτικών οργανισμών, όπως ο Οργανισμός Βάμβακος, ο Οργανισμός Καπνού, ο Οργανισμός Γάλακτος, ο Οργανισμός Σταφίδας και άλλοι ή η κατάργηση των κοινοτήτων με το σχέδιο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" γίνεται για το καλό τους.

Η κατάργηση του θεσμού των τιμών παρέμβασης σε σταφίδα και καπνό και η προσπάθεια συρρίκνωσης βασικών καλλιεργειών, όπως το βαμβάκι και το λάδι, με τις χαμηλές ποσοστώσεις και τα πρόστιμα συνυπευθυνότητας, έχουν σαν συνέπεια και προϋπόθεση ταυτόχρονα, την κατάργηση των αντίστοιχων οργανισμών, που στήριξαν πολύπλευρα αυτές τις καλλιέργειες και τους αντίστοιχους καλλιεργητές.

Όσα περιβαλλοντικά ευφυολογήματα και αν χρησιμοποιήσει η Κυβέρνηση, δεν μπορεί να συγκαλύψει την αντιδραστική πολιτική και την ευθύνη που έχει, που δεν περιορίζεται μόνο στην άρνηση να εφαρμόσει επιτέλους το διακομματικό πόρισμα της Βουλής, αλλά συμπληρώνεται και με συγκεκριμένες καταστροφικές για τα δάση ρυθμίσεις, που εξυπηρετούν τους

μεγαλοκαταπατητές και το μεγάλο κεφάλαιο.

Η Κυβέρνηση στο νέο προϋπολογισμό, δεν λέει κουβέντα για τον κλεμμένο ΦΠΑ των βαμβακοπαραγωγών, που πρέπει να επιστραφεί με τον ίδιο τρόπο και τους ίδιους τόκους που ισχύουν από την Αγροτική Τράπεζα για τους αγρότες στα δάνεια.

Δεν προβλέπει ούτε ο νέος προϋπολογισμός τα απαραίτητα κονδύλια για τα αρδευτικά έργα, ιδιαίτερα της Θεσσαλίας.

Όλα τα μέτρα που θέσπισε η Κυβέρνηση το 1997 αναδεικνύονται σε μία βασική συνισταμένη, ένα βασικό στόχο, που είναι διακηρυγμένος στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Άμεσα να μειωθεί στο μισό ο αγροτικός πληθυσμός, στη χώρα μας, με το ξεκλήρισμα των μικρομεσαίων αγροτών και τον περιορισμό της αγροτικής παραγωγής στα όρια που επιβάλλουν η Ευρωπαϊκή Ένωση και η GATT. Αυτήν την πολιτική και αυτούς τους στόχους εξυπηρέτησε ο προϋπολογισμός του 1997 και την ίδια πολιτική και τους ίδιους στόχους, και μάλιστα με εντατικότερους ρυθμούς, θα υλοποιήσει και ο Προϋπολογισμός του 1998 με τα εργαλεία, που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση, δηλαδή με τους νόμους, όπως τον ασφαλιστικό νόμο, το μητρώο αγροτών, τις ομάδες παραγωγών, τις καταργήσεις των οργανισμών και των κοινοτήτων.

Με αυτήν την πολιτική και με αυτούς τους στόχους, είναι ριζικά αντίθετο το Κ.Κ.Ε. και όλοι οι μικρομεσαίοι αγρότες, ανεξάρτητα από πολιτικά πιστεύω. Και αυτό το δείχνουν οι αγώνες των αγροτών της Θεσσαλίας και της υπόλοιπης Ελλάδας. Το έδειξε και το Σώμα της γενικής συνέλευσης της Ένωσης Συνεταιρισμών Καρδίτσας, που στάθηκε όρθιο και αντιστάθηκε στην κεντρική πολιτική επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όλων των κομμάτων, που προσκηνούν στο Μάαστριχτ, που στηρίζουν την ελεύθερη αγορά και τις ιδιωτικοποιήσεις και δεν επέτρεψαν να περάσει η ιδιωτικοποίηση της Ένωσης.

Γι' αυτό και τη χρονιά που έρχεται θα ενταχθούν οι αγώνες των αγροτών, αψηφώντας τις αποφάσεις των διαρκών αγροτοδικείων.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1998 προβλέπει για την παιδεία μια ανεπαίσθητη αύξηση, όπως φαίνεται στα χαρτιά. Δηλαδή, την ώρα που η παιδεία αντιμετωπίζει οξέυατα προβλήματα και δημιουργούνται διαρκώς νέες ανάγκες, προβλέπεται για το 1998 μια ελάχιστη αύξηση 4,49% των έτσι και αλλιώς, ανεπαρκών δαπανών για το 1997.

Ακόμα πιο χαρακτηριστικό είναι το γεγονός, ότι ενώ σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες είναι εκρηκτικό το πρόβλημα της σχολικής στέγης και επειδή έχει τεράστια κενά σε υλικοτεχνική υποδομή και στον απαραίτητο εξοπλισμό, οι δαπάνες επενδύσεων του Υπουργείου, μειώνονται ακόμα και σε ονομαστικές τιμές κατά 7,52%.

Είναι εξίσου χαρακτηριστική η άγρια περικοπή των πιστώσεων για την παιδεία που διατίθενται μέσω των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Έτσι ενώ η Κυβέρνηση από τη μία μεριά ανακοινώνει διαρκώς τη μεταφορά αρμοδιοτήτων στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, που πολλές απ' αυτές αφορούν την εκπαίδευση, οι σχετικές πιστώσεις μειώνονται σε τρέχουσες τιμές κατά 52% σε σχέση με το '97. Αλλά και στο κύριο μέρος του τακτικού Προϋπολογισμού για τις κεντρικές υπηρεσίες του Υπουργείου παιδείας όπου εμφανίζεται μία πιο μεγάλη αύξηση το 1998 σε σύγκριση με το 1997, τα πράγματα δεν είναι καλύτερα. Έτσι οι πιστώσεις αυτές αυξάνονται κατά ενενήντα δύο δισεκατομμύρια (92.000.000.000) δραχμές από τα οποία όμως τα σαράντα δύο δισεκατομμύρια (42.000.000.000) δραχμές αφορούν τις αυξήσεις των κονδυλίων για τις αμοιβές των τακτικών υπαλλήλων. Οι πιστώσεις αυτές δεν μπορούν παρά να αυξηθούν αφού η Κυβέρνηση δεν μπορεί να μην πληρώσει τους μισθούς των μονίμων εκπαιδευτικών και των άλλων τακτικών υπαλλήλων του Υπουργείου.

Από την άλλη, η αύξηση κατά είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (25.000.000.000) δραχμές των κονδυλίων που προορίζονται για τις αμοιβές των εκτάκτων υπαλλήλων του Υπουργείου παιδείας, ουσιαστικά προαναγγέλλει την παραπέρα μαζικοποίηση του θεσμού των αναπληρωτών και των ωρομίσθιων

εκπαιδευτικών.

Είναι φανερό από τα παραπάνω ότι εφαρμόζεται μία αντιλαϊκή και αντιεκπαιδευτική πολιτική που έρχεται να υποσκάψει και να διαβρώσει την αρχή της ενιαίας δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης για όλους τους νέους, όπως επιτάσσει η Ευρωπαϊκή Ένωση και εκτελεί η Κυβέρνηση με το νέο νόμο για την παιδεία αλλά και αυτούς που θα ακολουθήσουν.

Το ΚΚΕ επιμένει στο αίτημα του λαϊκού κινήματος για αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15% των συνολικών δαπανών του κρατικού Προϋπολογισμού, σαν απαραίτητο όρο και προϋπόθεση για την αντιμετώπιση των συσσωρευμένων προβλημάτων τους, για την κάλυψη των σύγχρονων απαιτήσεων, για την κατάργηση του συστήματος της εξωσχολικής ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Προχωρώντας στο μεγάλο τομέα που λέγεται υγεία πρόνοια έχουμε να παρατηρήσουμε ότι ενώ φαίνεται ότι υπάρχει αύξηση των κονδυλίων, τα πράγματα δεν είναι έτσι. Η εμπειρία των ετών 1995-1996 δείχνει την απόκλιση που υπήρχε από τις δημόσιες επενδύσεις κατά 53,88% για το 1995 και κατά 43,40% για το 1996.

Οι ανάγκες για να λειτουργήσει το σημερινό σύστημα υγείας δεν μπορούν να καλυφθούν από τον παρόντα προϋπολογισμό. Βέβαια η Κυβέρνηση μετακυλίζει τις ευθύνες της χρηματοδότησης της πρωτοβάθμιας φροντίδας στα ασφαλιστικά ταμεία μέσω της αύξησης των νοσηλείων και φορτώνει τους ασθενείς με την καθιέρωση του εισιτηρίου.

Δεν μπορούν να ικανοποιηθούν οι ανάγκες του λαού από ένα σύστημα υγείας, όπως εξελίσσεται με το νέο νόμο όπου υπάρχει η λογική της συρρίκνωσης και των ιδιωτικοποιήσεων.

Ανησυχητικές διαστάσεις έχει πάρει το πρόβλημα των ναρκωτικών. Οι ευθύνες της Κυβέρνησης είναι τεράστιες. Η ανεργία, η λιτότητα, η αυξανόμενη ανασφάλεια της νεολαίας, η μείωση των δαπανών για τον πολιτισμό και τον αθλητισμό, αποτελούν το πλαίσιο και την αιτία που γεννά την ολοένα και μεγαλύτερη εξάπλωση της μαστίγας των ναρκωτικών.

Οι ευθύνες της Κυβέρνησης είναι μεγάλες και για το λόγο ότι με το νέο προϋπολογισμό αποκλείει τις προϋποθέσεις, αφού σχεδόν διπλασιάζει τα κονδύλια για τον ΟΚΑΝΑ που ως γνωστόν κάνει τα περίφημα προγράμματα μεθαδόνης.

Και αντίθετα, στο ΚΕΘΕΑ που έχει σχέση με την απεξάρτηση μέσω των κοινοτήτων, δίνει πολύ λίγα, με αποτέλεσμα να λειτουργεί με δυσκολίες και να μην προσφέρει όσα θα μπορούσε να προσφέρει και όσα υπάρχει ανάγκη να προσφέρει.

Νομίζουμε ότι πρέπει να αυξηθούν γενναία τα κονδύλια του κρατικού Προϋπολογισμού για την ανάπτυξη του μαζικού λαϊκού αθλητισμού, των χώρων μόρφωσης, ψυχαγωγίας, πολιτιστικών δραστηριοτήτων στη γειτονιά, στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Δυστυχώς, βλέπουμε καθημερινά τη μαστίγα των ναρκωτικών να αυξάνεται και πρέπει να πούμε ότι οι διάφορες δηλώσεις, τόσο των Υπουργών και Βουλευτών της Κυβέρνησης, όσο και Βουλευτών της Αντιπολίτευσης που προωθούν τη λογική για τα σκληρά και μαλακά ναρκωτικά, βοηθούν στο να αυξάνονται οι χρήστες συνεχώς.

Στον τομέα της πρόνοιας φαίνεται πιο καθαρά ο στόχος της κυβερνητικής πολιτικής και τι εννοεί όταν λέει "μικρότερο κράτος" και η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία. Μεταβιβάζει την αρμοδιότητα των ιδρυμάτων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση με περιορισμένους πόρους και από εκεί και πέρα θα λειτουργούν επιβάλλοντας τα έξοδα στους χρήστες. Έτσι, για να λειτουργήσουν χιλιάδες ιδρύματα θα επιβληθούν επιπλέον οικονομικά βάρη στους εργαζόμενους, όπως γίνεται ήδη με τους παιδικούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Στην ίδια λογική αντιμετωπίζονται και οι άνθρωποι της τρίτης ηλικίας από την Κυβέρνηση, δηλαδή πρέπει να καλύπτουν μόνοι τους τις ανάγκες τους.

Στα άτομα με ειδικές ανάγκες, όπως οι προηγούμενοι προϋπολογισμοί, έτσι και ο νέος, κάνουν την κατάσταση απελπιστική για την πλειοψηφία που προέρχεται από φτωχά

λαϊκά στρώματα. Πολλά είναι τα τμήματα επαγγελματικής κατάρτισης που έχουν κλείσει στον τομέα αυτόν μέχρι τώρα και κινδυνεύουν πολλά άλλα.

Το συμπέρασμα είναι ότι ο δημόσιος τομέας υγείας και πρόνοιας δέχεται βαρύτατο πλήγμα με το νέο προϋπολογισμό και εντείνονται οι διαδικασίες ιδιωτικοποίησης και η μεταφορά των πολιτικών ευθυνών στην Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και το οικονομικό βάρος στους δημότες.

Στους συνταξιούχους, με το νέο προϋπολογισμό, παραμένουν τα πράγματα όπως έχουν και δημιουργούν μεγάλες δυσκολίες επιβίωσης με τις συντάξεις πείνας. Δεν αναπληρώνονται τα εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) που έχουν αφαιρεθεί τα τελευταία έξι χρόνια από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Παραμένουν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι της Νέας Δημοκρατίας, παρά τις υποσχέσεις της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ ότι θα τους καταργήσει. Παραπέρα, ο λαός έχει να αντιμετωπίσει τους κρατικούς υπαλλήλους τύπου Σπράου για να εθίσει τους εργαζόμενους στη λογική που προωθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Κυβέρνηση και ο ΣΕΒ για ιδιωτικές ασφαλίσεις, μείωση των ασφαλιστρών των αφεντικών και για τους εξαθλιωμένους να υπάρχει το προνοιακό βοήθημα που το βαφτίζουν κοινωνική σύνταξη.

Το ΚΚΕ είναι κατηγορηματικά αντίθετο και υποστηρίζει ότι ο χαρακτήρας της ασφάλισης πρέπει να είναι κοινωνικός, δημόσιος και υποχρεωτικός. Να ασκείται από το δημόσιο ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Βεβαίως, γνωρίζουμε ότι τα σχέδια της Κυβέρνησης είναι για τις νέες γενιές, γι' αυτό οι νέοι είναι αυτοί που πρέπει να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους και θα το κάνουν. Σ' αυτήν την περίπτωση, για να μην περάσουν αυτά τα σχέδια, το ΚΚΕ θα δώσει όλες του τις δυνάμεις.

Όσον αφορά τον πολιτισμό, η αύξηση που δίδεται στο Υπουργείο Πολιτισμού είναι σχεδόν αποκλειστικά για τις πληρωμές, για μισθούς και επιδόματα των υπαλλήλων του Υπουργείου.

Για τον αθλητισμό επίσης τα κονδύλια είναι πολύ μειωμένα και βέβαια υπάρχει το φαινόμενο της ενίσχυσης του χουλιγκανισμού, δηλαδή ενισχύονται οι ΠΑΕ που περνούν αυτά τα μηνύματα και είδαμε πώς εξελίχθηκαν τα γεγονότα με τα επεισόδια στα γήπεδα. Από την άλλη μεριά η Κυβέρνηση ρυθμίζει και χαρίζει χρέη στις ΠΑΕ.

Την Τοπική Αυτοδιοίκηση τη φορτώνουν με τον καινούριο ρόλο που πρέπει να παίξει για να μπορούν να φορτωθούν μέσω αυτής οι καινούργιοι φόροι στις πλάτες των εργαζομένων, καθλώνοντας στα ίδια επίπεδα τις δαπάνες.

Κύριοι συνάδελφοι, ήθελα να πω κάτι και κλείνω με αυτό. Μου δημιουργήθηκε μία απορία. Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας είπε ότι άρχισε να φαίνεται φως στο τούνελ και ότι θα περάσουμε στη γη της Επαγγελίας. Βεβαίως, το μεγάλο κεφάλαιο, οι πολυεθνικές, αυτοί οι οποίοι έχουν τις κουτάλες και παίρνουν τα χρήματα με τις κουτάλες από τα παχιά πακέτα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήδη την έχουν δει τη γη της Επαγγελίας. Ο αγρότης τι θα δει; Το ξεκλήρισμά του; Ξεκληρίζεται. Μία φορά θυσιάζεται για την παιδεία, μία φορά

για την υγεία, μία φορά για την άμυνα, μία φορά για το καλό του τάδε, για το καλό του δείνα και τώρα για το καλό του Μάαστριχτ. Ε, λοιπόν δεν αντέχει άλλα βάρη ο λαός. Έχει λυγίσει πλέον. Και αν φτάσει καμιά φορά στις Βρυξέλλες το Μάαστριχτ, θα έχει πεθάνει ο λαός και βέβαια, αυτός που κουβαλάει στην πλάτη του το μεγάλο κεφάλαιο, οι πολυεθνικές, θα ζει και θα βασιλεύει.

Γι' αυτό είναι αδήριτη ανάγκη να βάλουν στην πάντα τις μικροκομματικές λειτουργίες και να αναπτυχθεί το συνδικαλιστικό κίνημα σε υγιή βάση, να ξεπεράσει τις ξεπουλημένες ηγεσίες. Να αναπτυχθεί ένα κίνημα που θα ανατρέψει αυτήν την πολιτική για να δούμε άσπρη μέρα. Αλλιώς, μόνο αν χιονίσει θα δούμε άσπρη μέρα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, η ώρα είναι μία παρά δέκα. Θέλετε, κύριε Αποστόλου, να πάρετε το λόγο;

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Η ώρα είναι μία παρά πέντε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, και λόγω προχωρημένης ώρας και εφόσον νομίζω ότι συμφωνούν οι συνάδελφοι, να συνεχίσουμε αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, εσείς τι θέλετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε κι εγώ συμφωνώ να διακόψουμε, γιατί το Σώμα έχει κουραστεί. Αλλά να αρχίσουμε αύριο το απόγευμα στις έξι η ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Αποστόλου, αύριο θα ξεκινήσει η συνεδρίαση στις έξι η ώρα ακριβώς και θα παρακαλούσα πολύ να είστε και σεις εδώ. Είστε ο πρώτος ομιλητής.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Παρασκευής 28 Νοεμβρίου 1997 και της Δευτέρας 1 Δεκεμβρίου 1997 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρώνονται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Παρασκευής 28 Νοεμβρίου 1997 και της Δευτέρας 1 Δεκεμβρίου 1997 επεκυρώθησαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.55', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Πέμπτη 18 Δεκεμβρίου 1997 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: α) Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Θεσμοί, μέτρα και δράσεις πολιτιστικής ανάπτυξης", β) συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων: α) Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1998 β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1996 γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1996 και επίσης, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη, σε ειδική τελετή απονομή βραβείου "Χαρίλαος Τρικούπης-100 χρόνια μνήμης".

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ